

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

із наведенням фрагментів дисертації Чень Хуейхуей
та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів
без зазначення авторства

Збіги текстів виділені **жовтим** кольором, перефразування та синоніми – **бірюзовим**, перестановки слів місцями – **зеленим**, неправдиві вислови дисертанта про те, що це нібито він особисто робить висновки чи щось пропонує – **фіолетовим**.

Червоним шрифтом поданий коментар щодо фрагментів дисертації Чень Хуейхуей.

№	Фрагменти тексту дисертації, у якій виявлено факти порушення академічної доброчесності	Фрагменти опублікованих текстів інших авторів (без зазначення в дисертації Чень Хуейхуей посилань на джерело)
Вид виявленого порушення: плагіат		
1	<p style="text-align: center;">Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття).</p> <p>Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. (https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content)</p>	<p style="text-align: center;">Сташевская И. О., Полянская Е. В. Проблемы методологии сравнительной музыкальной педагогики в Украине и странах Содружества Независимых Государств (СНГ) // Education and Pedagogical Sciences (Освіта та педагогічна наука), 2013, №5–6, с. 53–62. (https://pedagogicaljournal.luguniv.edu.ua/archive/2013/N5-6/articles/7/Stashevs'ka_rus.pdf)</p> <p style="text-align: center;">Сторінки наведені по файлу pdf.</p>
С. 12.		С. 1.
	<p style="text-align: center;">РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КНР ТА УКРАЇНІ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ – ПОЧАТОК ХХІ СТОЛІТТЯ)</p> <p>1.1. Методологічні основи дослідження</p> <p>Інтенсивні інтеграційні процеси в міжнародному освітньому середовищі зумовлюють зростання інтересу вчених до вивчення переваг та недоліків освітніх систем різних країн з метою їхнього взаємозбагачення і водночас збереження національної культурно-освітньої ідентифікації. У зв'язку з цим актуальною потребою є вдосконалення та розширення знань про засоби вивчення, об'єктивне відображення та порівняння музично-педагогічних явищ і процесів, що відбувалися або відбуваються у культурах України та Китаю, з урахуванням нових умов розвитку світового суспільства та нових вимог до педагогічної науки.</p> <p>Аналіз українського та китайського наукового доробку другої половини ХХ – початку ХХІ ст. свідчить про те, що розгляду музично-педагогічного досвіду обох країн присвячено незначну кількість наукових праць.</p> <p>Публікації китайських учених у цій галузі мали здебільшого оглядово-інформативний характер, поза увагою їх авторами залишено компаративний аспект дослідження [110; 129; 151; 227; 283]. Окремі наукові роботи відрізнялися ідеологічним забарвленням, характерним для багатьох публікацій із порівняльної педагогіки кінця ХХ ст.</p>	<p>Інтенсивные интеграционные процессы в международной образовательной среде обуславливают рост интереса исследователей к изучению достоинств и недостатков образовательных систем разных стран с целью их взаимообогащения и вместе с тем сохранения национальной культурно-образовательной идентификации. В связи с этим актуальной потребностью является усовершенствование и расширение знаний о средствах изучения, объективного отображения и сравнения музыкально-педагогических явлений и процессов, которые происходили или происходят в разных культурах, странах, регионах, с учетом новых условий развития мирового общества и новых требований к педагогической науке.</p> <p>Анализ украино- и русскоязычной литературы второй половины ХХ – начала ХХІ столетия свидетельствует о том, что рассмотрению зарубежного музыкально-педагогического опыта посвящено незначительное количество научных работ.</p> <p>Публикации советского периода в этой области имели большей частью обзорно-информативный характер, без внимания их авторами оставлен компаративный аспект исследования (например, работы Л. Баренбойма, <...>. Отдельные научные работы отличались идеологической окраской, характер-</p>

<p>Покликання [110, 129, 151, 227, 283] на китайські праці фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ной многим публикациям по сравнительной педагогике советских времен.</p>
<p>С. 12–13.</p>	<p>С. 3–4.</p>
<p>Слід зазначити, що предметом порівняльної музичної педагогіки є історія та сучасний стан теорії та практики музичної освіти в Україні та Китаї у порівняльному контексті. Відповідно до цього, основними завданнями компаративних музично-педагогічних досліджень є вивчення процесу історичного розвитку та актуального стану загальних та відмінних особливостей музичної педагогіки в окремих культурах, країнах, регіонах, формування знання про тенденції та закономірностях розвитку музично-педагогічної теорії та практики у різних частинах світу та у глобальному масштабі, виявлення прогностичних можливостей та розробка стратегій удосконалення вітчизняної системи музичної освіти з урахуванням прогресивного досвіду у цій сфері. Отже, забезпечується реалізація описової, пояснювальної та прогностичної функцій порівняльної музично-педагогічної освіти. Істотні трансформації у методології порівняльної педагогіки останніх десятиліть, що характеризуються уявленнями про світ як множинність історично сформованих регіональних суспільств або націй, що існують автономно, на розуміння транснаціональної взаємозалежності. Виникнення, так званого, всесвітнього підходу вимагає від дослідників-компаративістів обліку під час аналізу зарубіжних музично-освітніх систем їх позицій не тільки в національному, а й глобальному – міжнародному контексті.</p> <p>Доказом переписування саме російського, а не українського варіанту статті Сташевської та Полянської, є помилка перекладу: російське слово «учёт» треба було перекласти як «урахування», а не «облік».</p>	<p>Предметом сравнительной музыкальной педагогики является история и современное состояние теории и практики музыкального образования в разных культурах, странах, регионах в сравнительном контексте. Согласно этому, основными задачами компаративных музыкально-педагогических исследований является изучение процесса исторического развития и актуального состояния общих и отличительных особенностей музыкальной педагогики в отдельных культурах, странах, регионах, формирование знания о тенденциях и закономерностях развития музыкально-педагогической теории и практики в разных частях мира и в глобальном масштабе, выявление прогностических возможностей и разработка стратегий совершенствования отечественной системы музыкального образования с учетом прогрессивного и негативного зарубежного опыта в этой сфере. Таким образом, обеспечивается реализация описательной, объяснительной и прогностической функций сравнительной музыкальной педагогики.</p> <p>Существенные трансформации в методологии сравнительной педагогики последних десятилетий, которые характеризуются замещением представлений о мире как множественности исторически сформированных региональных обществ или наций, существующих автономно, на понимание транснациональной взаимозависимости (Г. Корнетов). Возникновение, так называемого, всемирного подхода (Е. Бражник) требует от исследователей-компаративистов учета во время анализа зарубежных музыкально-образовательных систем их позиций не только в национальном, а и в глобальном – международном контексте.</p>
<p>С. 13–14.</p>	<p>С. 4–5.</p>
<p>Забезпечення теоретичної і прогностичної значущості порівняльних музично-педагогічних досліджень вимагає їх відповідного методологічного обґрунтування з урахуванням існуючих норм, принципів та прийомів наукового пізнання. Аналіз праць з методології наукового пізнання та методології педагогічних та порівняльно-педагогічних досліджень, а також компаративних дисертаційних робіт у галузі педагогіки та, зокрема, музично-педагогічної освіти України та Китаю останніх десятиліть, дозволив виявити можливі методологічні принципи, підходи та методи, а також специфіку джерел компаративних музично-педагогічних досліджень.</p> <p>Так, методологічну основу порівняльних досліджень у галузі музично-педагогічної освіти можуть становити методологічні засади історизму, детермінізму, взаємозв'язку об'єктивного та суб'єктивного, єдності філософського, загальнонаукового та конкретно-наукового рівнів методологічного аналізу, єдності теорії та практики, а також такі наукові підходи, як системний, синергетичний, історико-культурологічний, цивілізаційний, антропологічний, аксіологічний, парадигмальний, компаративний, параметричний, підхід загального соціального контексту, інтонаційний тощо.</p> <p>Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел.</p>	<p>Обеспечение теоретической и прогностической значимости сравнительных музыкально-педагогических исследований требует их соответствующего методологического обоснования с учетом существующих норм, принципов и приемов научного познания. Анализ трудов по методологии научного познания и методологии педагогических и сравнительно-педагогических исследований (Б. Вульфсона, Е. Бражник, <...>), а также компаративных диссертационных работ в области педагогики и, в частности, музыкальной педагогики Украины и других стран СНГ последних десятилетий, позволил выявить возможные методологические принципы, подходы и методы, а также специфику источников компаративных музыкально-педагогических исследований.</p> <p>Так, методологическую основу сравнительных исследований в области музыкальной педагогики могут составлять методологические принципы историзма, детерминизма, взаимосвязи объективного и субъективного, единства философского, общенаучного и конкретно-научного уровней методологического анализа, единства теории и практики и др., а также такие научные подходы, как системный, синергетический, историко-культурологический, цивилизационный, антропологический, аксиологический, парадигмальный, компаративный, параметрический, подход общего социального контекста.</p>

<p>Плагіат.</p> <p>С. 14.</p> <p>Розглянемо зазначені методологічні підходи у контексті порівняльної музичної педагогіки.</p> <p>Так, системний та синергетичний підходи буде-мо використовувати, якщо необхідний розгляд такого предмета дослідження, як, наприклад, система музично-педагогічної освіти України та Китаю як складно-структурована відкрита система [119; 164].</p> <p>Історико-культурологічний підхід забезпечить збирання та опис важливих для дослідження історичних фактів, виявлення музично-культурних традицій, еволюційних передумов, етапів, тенденцій та закономірностей розвитку музично-педагогічних процесів і явищ у контексті загальнокультурного життя України та Китаю в різні історичні періоди, дозволить урахувати різні взаємозв'язки музично-педагогічної думки та практики з іншими соціокультурними феноменами – філософією, естетикою, загальною педагогікою, мистецтвознавством, виконавським мистецтвом, релігією, засобами масової інформації тощо [165].</p> <p>Цивілізаційний підхід сприятиме вивченню історії та сучасного стану музично-педагогічної освіти окремих країн з урахуванням взаємовпливу різних культурних традицій у контексті розвитку музично-освітнього процесу у глобальному (світовому) масштабі [124].</p> <p>Антропологічний підхід забезпечить розгляд музично-педагогічних процесів та явищ з позицій людини та її потреб [132].</p> <p>Усі покликання (на китайські праці) фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p> <p>С. 14–15.</p> <p>Аксиологічний підхід дозволить виявити педагогічні уявлення про цінність музичного навчання, виховання та розвитку у суспільній та особистісній перспективах, розкрити роль музично-педагогічної освіти в контексті збереження та передачі музично-культурних та загальнолюдських цінностей, гуманного розвитку спільноти тощо [134].</p> <p>Парадигмальний підхід допоможе визначити на основі аналізу музично-педагогічних уявлень та реальної музично-освітньої дійсності панують на території України та Китаю в окремі історичні періоди музично-педагогічної освіт та проаналізувати їх з позицій співвідношення минулого та сьогодення [140]. Фанг Тао [188] виокремлює парадигмально-педагогічний підхід до вивчення історії музично-педагогічної освіти та визначає, що він може здійснюватись на кількох рівнях: рівень основних історичних етапів розвитку музично-педагогічної освіти; рівень кожного з напрямів музичної освіти (народної, релігійної, сучасної); рівень окремих музично-педагогічних концепцій [188].</p> <p>Компаративний підхід дозволяє розкрити специфіку розвитку музично-педагогічної освіти в різних частинах світу, зв'язку, спільне та відмінне між музично-педагогічними моделями, нормативними документами та особливостями їх практичної реалізації у різні історичні періоди, а також на основі порівняння вітчизняного та зарубіжного музично-педагогічного досвіду визначити позитивні та негативні моменти та можливі шляхи удосконалення музично-педагогічної теорії та практики на вітчизняному рівні [285].</p>	<p>ста, интонационный и др.</p> <p>С. 5.</p> <p>Рассмотрим указанные методологические подходы более последовательно в контексте задач сравнительной музыкальной педагогики.</p> <p>Так, системный и синергетический подходы (И. Блауберг, Е. Юдин, Г. Хакен, И. Пригожин) применяют, если необходимо рассмотрение такого предмета исследования, как, например, системы музыкального образования зарубежных стран в качестве сложно-структурированной открытой системы.</p> <p>Историко-культурологический подход (М. Бахтин, В. Библер) обеспечивает сбор и описание важных для исследования исторических фактов, выявление музыкально-культурных традиций, эволюционных предпосылок, этапов, тенденций и закономерностей развития музыкально-педагогических процессов и явлений в контексте общекультурной жизни исследуемой страны в разные исторические периоды, позволяет учитывать различные взаимосвязи музыкально-педагогической мысли и практики с другими социокультурными феноменами – философией, эстетикой, общей педагогикой, искусствоведением, исполнительским искусством, религией, средствами массовой информации и т.п.</p> <p>Цивилизационный подход (Г. Корнетов) предусматривает изучение истории и современного состояния музыкального образования отдельных стран с учетом взаимовлияния разных культурных традиций в контексте развития музыкально-образовательного процесса в глобальном (мировом) масштабе.</p> <p>Антропологический подход обеспечивает рассмотрение музыкально-педагогических процессов и явлений с позиций человека и его нужд.</p> <p>С. 5–6.</p> <p>Аксиологический подход (И. Зязюн, Г. Каган, О. Сухомлинская) позволяет выявить педагогические представления о ценности музыкального обучения, воспитания и развития в общественной и личной перспективах, раскрыть роль музыкального образования в контексте сохранения и передачи музыкально-культурных и общечеловеческих ценностей, гуманного развития общества и т.п.</p> <p>Парадигмальний підхід помогає визначити на основі аналізу музично-педагогічних уявлень та реальної музично-педагогічної дійсності панують на території України та Китаю в окремі історичні періоди музично-педагогічної освіти та проаналізувати їх з позицій співвідношення минулого та сьогодення [140]. Фанг Тао [188] виокремлює парадигмально-педагогічний підхід до вивчення історії музично-педагогічної освіти та визначає, що він може здійснюватись на кількох рівнях: рівень основних історичних етапів розвитку музично-педагогічної освіти; рівень кожного з напрямів музичної освіти (народної, релігійної, сучасної); рівень окремих музично-педагогічних концепцій [188].</p> <p>Компаративний підхід дозволяє розкрити специфіку розвитку музично-педагогічної освіти в різних частинах світу, зв'язку, спільне та відмінне між музично-педагогічними моделями, нормативними документами та особливостями їх практичної реалізації у різні історичні періоди, а також на основі порівняння вітчизняного та зарубіжного музично-педагогічного досвіду визначити позитивні та негативні моменти та можливі шляхи удосконалення музично-педагогічної теорії та практики на вітчизняному рівні [285].</p>
---	---

<p>Параметричний підхід завдяки застосуванню процедур параметричної оцінки та параметричного порівняння, дозволяє розкрити особливості досліджуваних об'єктів на основі єдиної системи якісних та кількісних параметрів, а також здійснити на цій основі їх поелементний структурний та функціональний порівняльний аналіз [31].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>кого опыта определить положительные и негативные моменты и возможные пути усовершенствования музыкально-педагогической теории и практики на отечественном уровне.</p> <p>Параметрический подход (И. Луговская), благодаря применению процедур параметрической оценки и параметрического сравнения, позволяет раскрыть особенности исследуемых объектов на основе единой системы качественных и количественных параметров, а также осуществить на этой основе их поэлементный структурный и функциональный сопоставительный анализ.</p>
<p>С. 15–16.</p>	<p>С. 6–7.</p>
<p>Підхід загального соціального контексту може бути застосований для виявлення зовнішніх соціально-історичних факторів та умов, що визначають особливості формування та еволюції музично-педагогічних уявлень, порівняння поглядів та концепцій провідних діячів у галузі музично-педагогічної освіти і через інтерпретацію їх висловлювань як продуктів діяльності у конкретних соціальних та культурно-історичних умовах тощо [249].</p> <p>Сутність інтонаційного підходу полягає у виявленні в історії музичної освіти послідовних змін основних інтонаційних орієнтирів згідно з еволюцією музичного мистецтва як мистецтва «інтонованого сенсу» [257]. Цей підхід передбачає розгляд музичної освіти різних культур у різних його типах, специфіка яких виявляється завдяки інтонаційному аналізу того чи іншого типу музичної культури (народної, сучасної, релігійної, композиторської, виконавської, слухацької, музично-теоретичної, музично-педагогічної, вокальної, піаністичної, диригентської тощо), а також передбачає аналіз співвідношень музично-педагогічних систем з окремими музичними стилями [262].</p> <p>Усі покликання (на китайські праці) фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Подход общего социального контекста (Л. Рябов, М. Ваховский) может быть применен для выявления внешних социально-исторических факторов и условий, которые определяют особенности формирования и эволюции музыкально-педагогических представлений, сравнения взглядов и концепций ведущих деятелей в области музыкальной педагогики через интерпретацию их высказываний как продуктов деятельности в конкретных социальных и культурно-исторических условиях и т.п.</p> <p>Сущность интонационного подхода (Е. Николаева) состоит в выявлении в истории музыкального образования последовательных изменений основных интонационных ориентиров согласно эволюции музыкального искусства как искусства «интонированного смысла» (Б. Асафьев) [9, с. 298]. Этот подход предусматривает рассмотрение музыкального образования разных культур, стран, регионов в разных его типах, специфика которых проявляется благодаря интонационному анализу того или другого типа музыкальной культуры (народной, светской, религиозной, композиторской, исполнительской, слушательской, музыкально-теоретической, музыкально-педагогической, вокальной, пианистической, дирижерской и т.п.), а также предполагает анализ соотношений музыкально-педагогических систем с отдельными музыкальными стилями.</p>
<p>С. 16.</p>	<p>С. 7–8.</p>
<p>Відомо, що здійснення будь-якого наукового дослідження вимагає підбору певних методів дослідницької роботи, а логіка застосування тих чи інших методів обґрунтовано, перш за все, вибором предмету, мети та завдань дослідження, тобто комплекс дослідних методів має бути адекватним специфіці досліджуваних процесів та явищ.</p> <p>Порівняльна музична педагогіка вивчає у порівняльному плані музично-педагогічні процеси та явища, тому основними засобами порівняльно-педагогічних досліджень у цій галузі є загальнонаукові та специфічні педагогічні методи наукового пізнання. Водночас, міждисциплінарний характер порівняльної музичної педагогіки передбачає використання також методів інших наук – історії, філософії, психології, соціології, музикознавства, математики, джерелознавства тощо [26; 232].</p> <p>На основі аналізу наукової та навчально-методичної літератури з проблем порівняльної педагогіки, були виявлені різні методи, які можуть бути використані і для реалізації цілей та завдань науково-дослідної роботи в галузі порівняльної музичної педагогіки.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Ніякий аналіз наукової літератури не проводив-</p>	<p>Известно, что осуществление любого научного исследования требует подбора определенных методов исследовательской работы, а логика применения тех или других методов обоснована, прежде всего, выбором предмета, цели и задач исследования, то есть комплекс исследовательских методов должен быть адекватным специфике изучаемых процессов и явлений.</p> <p>Сравнительная музыкальная педагогика изучает в сравнительном плане музыкально-педагогические процессы и явления, поэтому основными средствами сравнительно-педагогических исследований в этой области являются общенаучные и специфические педагогические методы научного познания. Вместе с тем, междисциплинарный характер сравнительной музыкальной педагогики предусматривает использование также и методов других наук – истории, философии, психологии, социологии, музыковедения, математики, историко-коведения и т.п.</p> <p>На основе анализа научной и учебно-методической литературы по проблемам сравнительной педагогики, в частности, работ ведущих российских и украинских педагогов-компаративистов Б. Вульфсона, <...> были выявлены различные методы, которые могут быть использованы и для реализа-</p>

<p>ся – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагиат.</p>	<p>цїи целей и задач научно-исследовательской работы в области сравнительной музыкальной педагогики.</p>
<p>С. 17–18.</p>	<p>С. 8–9.</p>
<p>Як і для будь-якого типу науково-дослідної роботи, важливими засобами наукового пізнання для порівняльних музично-педагогічних досліджень нами використовувалися такі загальнонаукові методи, як теоретичний аналіз та синтез, індукція та дедукція, абстрагування та конкретизація, проблематизація, аналогія, моделювання, узагальнення, систематизація, класифікація, які дозволяють виділити ключову проблему, сформувати науковий апарат та концепцію дослідження, виявити сутнісні характеристики, основні тенденції та закономірності розвитку музично-педагогічних явищ, узагальнити теоретичний та практичний досвід із проблеми дослідження тощо.</p> <p>На початковому етапі порівняльного музично-педагогічного дослідження було зроблено збір та обробка фактичного матеріалу, що здійснювалася за допомогою різних методів</p> <p>Так, порівняльне музично-педагогічне дослідження було неможливо без вивчення державних нормативних документів, навчально-методичної літератури, навчальних планів та програм, педагогічної документації, статистичних даних України та Китаю. Важливий фактичний матеріал для пізнання та порівняння музично-педагогічних об'єктів і явищ міститься в фундаментальних історико-, психолого-та музично-педагогічних роботах, енциклопедичних виданнях, мемуарних спогадах, монографічних дослідженнях, збірниках наукових праць та матеріалів конференцій, публікаціях періодичних видань минулих століть та сучасності з фондів вітчизняних та зарубіжних бібліотек, матеріалах мережі Інтернет тощо.</p> <p>Особливого значення для поліаспектного розуміння предметного поля наукової роботи в галузі порівняльної музичної педагогіки було вивчення сучасних публікацій авторів зарубіжних країн, присвячених питанням історії розвитку музично-педагогічної думки та практики, організації музичного навчання та виховання в традиційних та альтернативних загальноосвітніх школах, позашкільних навчальних закладах, музичного освіти дорослих, підготовки професійних кадрів у галузі музичної культури та освіти тощо.</p>	<p>Как и для любого типа научно-исследовательской работы, важными средствами научного познания для сравнительных музыкально-педагогических исследований являются такие общенаучные методы, как теоретический анализ и синтез, индукция и дедукция, абстрагирование и конкретизация, проблематизация, аналогия, моделирование, обобщение, систематизация, классификация, которые позволяют выделить ключевую проблему, сформировать научный аппарат и концепцию исследования, выявить существенные характеристики, основные тенденции и закономерности развития музыкально-педагогических явлений, обобщить теоретический и практический опыт по проблеме исследования и т.п.</p> <p>На начальном этапе сравнительного музыкально-педагогического исследования необходимым является сбор и обработка фактического материала, что осуществляется с помощью разных методов.</p> <p>Так, сравнительное музыкально-педагогическое исследование невозможно без изучения государственных нормативных документов, учебно-методической литературы, учебных планов и программ, педагогической документации, статистических данных исследуемых стран. Важный фактический материал для познания и сравнения музыкально-педагогических объектов и явлений содержится в фундаментальных историко-, психолого- и музыкально-педагогических работах, энциклопедических изданиях, мемуарных воспоминаниях, монографических исследованиях, сборниках научных работ и материалов конференций, публикациях периодических изданий прошлых столетий и современности из фондов отечественных и зарубежных библиотек, материалах сети Интернет и т.п.</p> <p>Особое значение для полиаспектного постижения предметного поля научной работы в области сравнительной музыкальной педагогики имеет изучение современных публикаций авторов зарубежных стран, посвященных вопросам истории развития музыкально-педагогической мысли и практики, организации музыкального обучения и воспитания в традиционных и альтернативных общеобразовательных школах, внешкольных учебных заведениях, музыкального образования взрослых, подготовки профессиональных кадров в области музыкальной культуры и образования и т.п.</p>
<p>С. 18.</p>	<p>С. 12.</p>
<p>Важливою умовою щодо компаративного аналізу була відносна однорідність об'єктів, які зіставляються, тому для порівняння було обрано Україну та Китай, країни з багатьма культурними традиціями.</p>	<p>Важным условием для проведения компаративного анализа является относительная однородность объектов, которые сопоставляются, поэтому для сравнения целесообразнее избирать страны с относительно близкими историко-культурными традициями в социально-экономическом, политическом, религиозном или других аспектах.</p>
<p>С. 160.</p>	<p>С. 4–5.</p>
<p style="text-align: center;">ВИСНОВКИ</p> <p>Узагальнення результатів порівняльно-педагогічного пошуку, аналізу джерельної бази надав підстави зробити такі висновки.</p>	

	<p>1. Схарактеризовано методологічні основи дослідження. З урахуванням специфіки інтересів особистості, суспільства та держави (КНР та Україна) виділено три групи функцій розвитку музично-педагогічної освіти: особистісно-перетворююча (фоновно-лікувальна, гедоністична, евристична, аутокомунікативна, творчого саморозвитку, самовираження та самореалізації); культуротворча (накопичення та трансляції культурних цінностей; естетична, пізнавальна, комунікативна, освітня, розвивальна); соціалізації (виховна, ідеологічна, мобілізуюча, об'єднання та інтеграції). Ці групи функцій визначають пріоритети у підходах до побудови творчого процесу – системний, синергетичний, історико-культурологічний, цивілізаційний, антропологічний, аксіологічний, парадигмальний, компаративний, параметричний, підхід загального соціального контексту, інтонаційний тощо.</p>	<p>Так, методологическую основу сравнительных исследований в области музыкальной педагогики могут составлять методологические принципы историзма, детерминизма, взаимосвязи объективного и субъективного, единства философского, общенаучного и конкретно-научного уровней методологического анализа, единства теории и практики и др., а также такие научные подходы, как системный, синергетический, историко-культурологический, цивилизационный, антропологический, аксиологический, парадигмальный, компаративный, параметрический, подход общего социального контекста, интонационный и др.</p>
2	<p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content</p>	<p>Чнь Го. Проблемы разработки учебных планов для факультетов музыки педагогических университетов Китая. Дисс. ... канд. пед. наук. – Петербург, 2012. (OCR-текст: http://false-science.ucoz.ua/Chen_Huihui/dis_Chen_Guo.pdf)</p>
С. 18.		С. 35.
	<p>Значимо, що складні процеси, що відбувалися у соціальному та політичному житті країни, позначилися на стані культури та освіти не найкращим чином. Західна модель, позбавлена гармонійного поєднання з національними традиціями, в умовах жорсткого політичного переслідування не принесла очікуваних результатів у мистецьку освіту. Відрив освіти від рідного коріння культури поставив під загрозу її самоідентичність.</p>	<p>Сложные процессы, происходившие в социальной и политической жизни страны, отразились на состоянии культуры и образования не лучшим образом. Западная модель, лишенная гармоничного сочетания с национальными традициями, в условиях жесткого политического прессинга не принесла ожидаемых результатов в художественное образование. Отрыв образования от родных корней культуры поставил под угрозу ее самоидентичность.</p>
С. 18–19.		С. 36.
	<p>Більшість вишів копіювало комплекс дисциплін західної, частіше радянської школи. Національний елемент був присутній у системі освіти у мінімальному обсязі. То були класи гри на традиційних музичних інструментах. Історія традиційної культури, філософія китайської музики, теорія ладової системи – такі предмети мали б супроводжувати викладання національної музичної практики у вишах. Але в минулому столітті національна музична культура не була складовою освіти.</p> <p>Отже, у ХХІ ст. одним з головних завдань у викладанні музики, як спеціальності, у вишах є збереження і розвиток традиційної музичної культури. Утім, нині в музично-педагогічній освіті основне завдання, як і раніше, пов'язане з навчанням класичної європейської музики.</p> <p>Навчальні плани містять фортепіано, вокальну музику, елементарну теорію музики, сольфеджіо, гармонія [113]. Але в них немає належного місця здобуткам національного мистецтва. Це ставить випускників у скрутне становище у їхній педагогічній діяльності після закінчення університету. Наприклад, вони часто не справляються з викладом питань, пов'язаних із пекинською оперою [239]. Мета навчання історії музики, як вітчизняної – китайської, і зарубіжної, має полягати й у знайомстві з історією її національної культури, як із самодостатньою цінністю. Необхідно своєчасно постулювати думку про різницю між національною та західною культурою, затвердити уявлення про культурний плюра-</p>	<p>Большинство вузов копировало комплекс дисциплин западной, чаще советской школы. Национальный элемент присутствовал в системе образования в минимальной степени. Это были классы игры на традиционных музыкальных инструментах. История традиционной культуры, философия китайской музыки, теория ладовой системы - такие предметы должны были бы сопровождать преподавание национальной музыкальной практики в вузе. Но в прошедшем столетии национальная музыкальная культура не была включена в образование. Таким образом, в XXI столетии одной из главных задач в преподавании музыки как специальности в вузах является сохранение и развитие выдающейся традиционной музыкальной культуры. Однако сегодня в музыкально-педагогическом образовании основная задача по-прежнему связана с обучением классической европейской музыке. В учебные планы входят фортепиано, вокальная музыка, элементарная теория музыки, сольфеджио, гармония [113]. Но в них нет должного места достижениям национального искусства. Это ставит выпускников в трудное положение в их педагогической деятельности после окончания университета. Например, они часто не справляются с преподаванием вопросов, связанных с пекинской оперой [86, 3]. Цель обучения истории музыки, как отечественной - китайской, так и зарубежной, должна заключаться и в знакомстве с историей национальной культуры как с самодостаточной</p>

<p>лізм.</p> <p>Усі покликання (на китайському) фальшиві – у дисертації Чень Го тут інші праці. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ценністю. Необхідно своєчасно постулювати думку про різницю між національною і західною культурою, утвердити представлення о культурному плюралізмі.</p>
<p>С. 19.</p>	<p>С. 36–37.</p>
<p>У міру розвитку процесу глобалізації неможливо ізолювати музичну освіту від всесвітньої культури. У період інформаційного суспільства неможливо відмовитися від досягнень різних культур, оскільки від цього залежить самовдосконалення, і міжнародне спілкування. Обмін між культурами полягає у взаємовпливі, але за належної самоідентичності. У такому процесі кожна культура повинна не тільки зберігати, а й розвивати свою специфіку. І китайська культура буде більш динамічною, якщо вона стане відкритою для інших народів.</p> <p>Отже, у викладанні музики необхідно орієнтуватися на національне мистецтво, і це має стати частиною культурної політики. Китайський музичний стиль і виконавську традицію необхідно знати китайським слухачам, щоб китайський народ усвідомлював самобутність своїх досягнень у світовому культурному просторі. Без вивчення цього музичного досвіду неможливо об'єктивно оцінити та досліджувати зарубіжні досягнення. Разом з тим, без загальної музичної освіти неможливо успадковувати та розвивати національну музику. Усе це має відобразитися у навчальних планах як найважливішому імпульсі в організації навчального процесу.</p>	<p>По міру розвитку процесу глобалізації неможливо ізолювати музичне образование от всемирной культуры. В эпоху информационного общества невозможно отказаться от достижений разных культур, так как от этого зависит и самосовершенствование, и международное общение. Обмен между культурами заключается во взаимовлиянии, но при должной самоидентичности. В таком процессе каждая культура должна не только сохранять, но и развивать свою специфику. И китайская культура будет более динамичной, если она станет открыта для других народов. Следовательно, в преподавании музыки необходимо ориентироваться на национальное искусство, и это должно стать частью культурной политики. Китайский музыкальный стиль и исполнительскую традицию необходимо знать китайским слушателям, чтобы китайский народ осознавал самобытность своих достижений в мировом культурном пространстве. Без изучения этого музыкального опыта невозможно объективно оценить и исследовать зарубежные достижения. Вместе с тем, без общего музыкального образования невозможно наследовать и развивать национальную музыку. Все это должно отражаться в учебных планах как важнейшем импульсе в организации учебного процесса.</p>
<p>С. 19–20.</p>	<p>С. 37.</p>
<p>Також слід урахувати, розробляючи концепцію музично-педагогічної освіти, про визначення місця та ролі сучасної академічної музики у навчальному процесі. Зазначимо, що цей художній пласт є рідкістю для сучасної музично-педагогічної освіти. Наприклад, у багатьох педагогічних університетах вивчення історії західної музики обмежується кінцем XIX ст., а те, що слідує за імпресіонізмом упродовж 100 років, майже не торкається. Через відсутність викладачів та навчальних посібників китайська сучасна музика в навчальній програмі, по суті, виявилася факультативним доповненням [149]. Така обставина пояснюється тим, що багато викладачів не вивчали належною мірою історію сучасної китайської та західної музики. Вони склалися лише емпіричне пізнання як у галузі сучасної музики, і у методиці викладання її історії.</p> <p>Покликання [149] (на китайському) фальшиве – у дисертації Чень Го тут інші праці. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Второй серьезный момент, который необходимо учесть, разрабатывая концепцию музыкального образования, связан с определением места и роли современной академической музыки в учебном активе. Следует подчеркнуть, что данный художественный пласт является редкостью для нынешнего музыкального образования. К примеру, во многих педагогических университетах изучение истории западной музыки ограничивается концом XIX века, а то, что следует за импрессионизмом в течение 100 лет, почти не затрагивается. Из-за отсутствия преподавателей и учебных пособий китайская современная музыка в учебной программе, по сути, оказалась факультативным дополнением [93, 35]. Такое обстоятельство объясняется тем, что многие преподаватели не изучали в должной мере историю современной китайской и западной музыки. У них сложилось только эмпирическое познание как в области современной музыки, так и в методике преподавания ее истории.</p>
<p>С. 20–21.</p>	<p>С. 37–38.</p>
<p>Цінність включення сучасної музики у концепцію музичної освіти неперечна. У сучасній музичній освіті відбивається суть духовно-світоглядного стану епохи.</p> <p>Багато університетів докладають значних зусиль для зміни цієї обставини. Наприклад, предмет «Сучасна китайська музика» включений у навчальну програму на факультеті музики Хунаньського педагогічного університету. Заняття проводить фа-</p>	<p>Ценность включения современной музыки в концепцию музыкального образования неоспорима. В современной музыке отражается суть духовно-мировоззренческого состояния эпохи. Педагоги обязаны обладать новейшей информацией в этой области. Здесь можно отметить серьезный пробел в китайском музыкальном образовании. Многие университеты прилагают значительные усилия для изменения этого обстоятельства. Например, пред-</p>

<p>хівець у цій галузі; читають лекції професори, запрошені з Пекіна, Шанхаю та з-за кордону. Розроблено систему навчальних стандартів у викладанні дисципліни, завдяки чому розширюється кругозір студентів. Проте сучасну китайську музику слід вивчати паралельно із світовою музичною культурою. Щоб йти в ногу з часом, слід готувати високопрофесійних освітян у цій галузі, необхідно знати сучасну музику всього світу як цілісну культурну систему.</p> <p>Безперечно, головним завданням музичної освіти в педагогічних вишах є підготовка вчителів музики. Відповідно до мети зміст навчання полягає, головним чином, у передачі основних знань, формуванні умінь і навичок у майбутніх вчителів [170]. Із запровадженням реформи з основних предметів та оновленням концепції методики викладання музики відкрилася панорама різноманітних музичних культур. Педагог неспроможний не реагувати цей культурний плюралізм.</p> <p>Завдяки розвитку економіки та вдосконаленню освіти в КНР відкривається перспектива ознайомлення практично з усіма визначними досягненнями світової культури. У новій освітній системі приділяється значна увага плюралізму культур. Саме в такому аспекті педагогічні виші стали готувати фахівців для початкової та середньої музичної освіти [220; 260]. У зв'язку з цим викладачі педагогічних вишів, які навчають майбутніх вчителів шкіл, повинні правильно ставляться до взаємозв'язку між викладанням та навчанням, встановити точне уявлення про їх цілі та завдання. Важливо враховувати загальну тенденцію світової музичної педагогіки, маючи при цьому інформацію про її різноманітність. Необхідно постійно вдосконалювати та розширювати свій кругозір, щоб відповідати вимогам студентів та суспільства.</p> <p>Усі покликання (на китайському) фальшиві – у дисертації Чень Го тут інші праці. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>мет «Современная китайская музыка» включен в учебную программу на факультете музыки Хунаньского педагогического университета. Занятие проводит специалист в этой области; читают лекции профессора, приглашенные из Пекина, Шанхая и из-за границы. Разработана система учебных стандартов в преподавании дисциплины, благодаря чему расширяется кругозор студентов. Однако современную китайскую музыку следует изучать параллельно мировой музыкальной культуре. Чтобы не отстать от времени, готовить высокопрофессиональных педагогов в этой сфере, необходимо знать современную музыку всего мира как целостную культурную систему. Бесспорно, главной задачей музыкального образования в педагогических вузах является подготовка учителей музыки. В соответствии с целью содержание обучения заключается, главным образом, в передаче основных знаний, формировании умений и навыков у будущих учителей [43]. С введением реформы по основным предметам и обновлением концепции методики преподавания музыки открылась панорама многообразных музыкальных культур. Педагог может не реагировать на этот культурный плюрализм. Благодаря развитию экономики и совершенствованию образования в КНР открывается перспектива ознакомления практически со всеми выдающимися достижениями мировой культуры. В новой образовательной системе уделяется большое внимание плюрализму культур. Именно в таком аспекте педагогические вузы стали воспитывать профессионалов для начального и среднего музыкального образования [91]. В этой связи преподаватели педагогических вузов, обучающие будущих учителей школ, должны правильно относиться к взаимосвязи между преподаванием и обучением, установить точное представление об их целях и задачах. Важно учитывать общую тенденцию мировой музыкальной педагогики, располагая при этом информацией о ее многообразии. Необходимо постоянно совершенствовать и расширять свой кругозор, чтобы соответствовать требованиям студентов и общества.</p>
<p>С. 21.</p>	<p>С. 39.</p>
<p>Значний обсяг знань з культури неминуче потребує підтримки від викладачів, які працюють на факультетах за спеціальністю «музика» у педагогічних вишах. Нині людство розвивається прискореними темпами. Студенти здобувають знання, вміння та навички не тільки в навчальних аудиторіях, а й з інших джерел: громадського оточення, сім'ї, мережі Інтернет тощо. З посиленням засобів масових комунікацій у студентів не тільки збільшується кількість інформаційних каналів, а й змінюється структура знань. Багато викладачів вже усвідомили, що якщо не вчитися новому, можна відстати від часу. Тому впровадження культурного плюралізму в концепцію освіти тягне за собою необхідність включення музично-педагогічної освіти в контекст інших наук та мистецтв.</p> <p>Луо Чуньхуей зазначив, що межі між мистецтвами не є абсолютними та ізолюючими, що «...мистецтво щохвилини перетворюється з одного жанру і виду в інший, знаходячи там продовження і кінець» [296]. З цього висловлювання видно, що взаємодія і синтез щодо різних видів мистецтв сприяє значною мірою розвитку всіх видів мистецтв. Отже, у процесі аудиторного заняття треба максимально використовувати міжпредметні зв'я-</p>	<p>Широкие культурные знания неизбежно нуждаются в поддержке специальности «музыка» в педагогических вузах. В настоящее время человечество развивается ускоренными темпами. Студенты получают знания, умения и навыки не только в учебных аудиториях, но и из других источников: общественного окружения, семьи, сети Интернет и т. д. С усилением средств массовых коммуникаций у студентов не только увеличивается число информационных каналов, но и меняется структура знаний. Многие преподаватели уже осознали, что если не учиться новому, то можно отстать от времени. Поэтому внедрение культурного плюрализма в концепцию образования влечет за собой необходимость включения музыкального образования в контекст других наук и искусств. Р. Роллан писал, что границы между искусствами не являются абсолютными и изолирующими, что «...искусство каждую минуту превращается из одного жанра и вида в другой, находя там продолжение и конец» [цит. по: 113, 76]. Из этого высказывания видно, что взаимодействие и синтез относительно самостоятельных искусств способствует в большей степени развитию всех видов искусств. Таким образом, в процессе аудиторного занятия надо максимально ис-</p>

<p>зки, методику взаємодії мистецтв, стимулюючи студентів до роздумів і розширюючи їхній кругозір.</p> <p>Покликання [296] (на китайському) фальшиве – у дисертації Чень Го тут інші праці. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>пользовать межпредметные связи, методику взаимодействия искусств, развивая тем самым художественную мысль студентов и расширяя их кругозор.</p>
<p>С. 21–22.</p>	<p>С. 39–40.</p>
<p>На початку XXI ст. в Китаї було розроблено новий Стандарт навчання музики, в основі якого лежить концепція: схвалити інтеграцію різних наукових напрямів у навчанні [113; 120]. Основною метою розробки Стандарту є: у процесі викладання в школі музику необхідно поєднувати з хореографією, драмою, кіно- та образотворчим мистецтвом. Безсумнівно, настільки широкий міждисциплінарний підхід, об'єднання різних наукових напрямів під час навчання пред'являє високий рівень вимог до підготовки педагогів-музикантів. Тільки оновлення методичного мислення, розширення кругозору та самовдосконалення, а також подолання меж між різними галузями науки, використання переваг різних галузей знання забезпечать нову якість навчання.</p> <p>Низка досліджень китайських учених дозволяє стверджувати [113; 120], що насправді існує внутрішній зв'язок між музикою та іншими науковими (насамперед гуманітарними) дисциплінами. Спираючись на ці зв'язки, поставимо музику на центральне місце, але у великому гуманітарному міждисциплінарному контексті; створимо розгалужений методичний зв'язок між гуманітарними, суспільними та природничими науками. Тоді музика стоятиме на педагогічній сцені XXI ст., як панорама культур усього людства, тоді наукова цінність та виховна роль музичного мистецтва буде до кінця використана. Педагогічна практика надає підстави стверджувати, що студенти здобувають музичну освіту різними шляхами, за допомогою, різних форм та методів навчання тощо. У зв'язку з цим навчання має бути багатоаспектним.</p> <p>Усі покликання (на китайському) фальшиві – у дисертації Чень Го тут інша праця. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В начале XXI века в Китае был создан новый Стандарт обучения музыке, в котором излагается следующая концепция: одобрить интеграцию разных научных направлений в обучении [110]. В ней выражена следующая мысль: при преподавании в школе музыку необходимо сочетать с хореографией, драмой, кино- и изобразительным искусством. Несомненно, столь широкий междисциплинарный подход, объединение различных научных направлений при обучении предъявляет значительно более высокие требования к подготовке педагогов музыки. Только обновление методического мышления, расширение кругозора и самосовершенствование, а также преодоление границ между различными отраслями науки, использование преимуществ разных отраслей знания обеспечат новое качество обучения. В действительности существует внутренняя связь между музыкой и другими научными (прежде всего гуманитарными) дисциплинами. Опираясь на эти связи, поставим музыку на центральное место, но в обширном гуманитарном междисциплинарном контексте; создадим разветвленную методическую связь между гуманитарными, общественными и естественными науками. Тогда музыка будет стоять на педагогической сцене XXI века как панорама культур всего человечества, тогда научная ценность и воспитательная роль музыкального искусства будет до конца использована. Педагогическая практика показывает, что студенты получают музыкальное образование разным путем. В связи с этим обучение должно быть многоаспектным.</p>
<p>С. 22–23.</p>	<p>С. 40–41.</p>
<p>Об'єднання знань різних аспектів у навчанні музики призведе до його вдосконалення. Але це об'єднання має здійснюватися не формально, а на основі спонукальних мотивів та позитивних результатів.</p> <p>Усвідомлення та наукове осмислення зазначених аспектів розвитку сучасної музично-педагогічної освіти допоможе удосконаленню музично-педагогічної освіти у Китаї. Розроблена прогресивна лінія розвитку ґрунтується на вирішенні таких проблем:</p> <ul style="list-style-type: none"> • проблема збереження спадщини національної музичної культури; • проблема опанування сучасної музики; • проблема формування мультикультурної компетентності майбутніх вчителів музики; • проблема оволодіння суміжними науками. <p>Отже, початок XXI ст. характеризується інноваціями в освіті, зокрема і музично-педагогічній. У процесі проведеного аналізу наукової літератури [128; 186; 324 та ін.] доведено, що для підготовки</p>	<p>Объединение знаний разных аспектов в обучении музыке приведет к его совершенствованию. Но это объединение должно осуществляться не формально, а на основе побудительных мотивов и позитивных результатов.</p> <p>Осознание и научное осмысление перечисленных вопросов поможет совершенствованию музыкально-педагогического образования в Китае. Намеченная прогрессивная линия развития опирается на разрешение следующих проблем:</p> <ul style="list-style-type: none"> • проблема сохранения наследия национальной музыкальной культуры, • проблема освоения современной музыки, • проблема мультикультурной компетентности, • проблема овладения смежными науками. <p>Итак, XXI век — это век инновации, и музыкальное образование не является исключением. Чтобы не отстать от времени, для подготовки будущего педагога необходимо обновить традиционные взгляды на историю музыкального искусства и от-</p>

<p>майбутнього вчителя музики слід оновити традиційні наукові підходи до цього процесу, а також розробляти навчальний план з урахуванням розвитку тенденцій історії музичного мистецтва. Студенти мають також поєднувати навчання з науковими дослідженнями, аналізувати різні типи музики всього світу, передаючи цілісну картину музичної культури. Викладачі мають організувати освітній процес з упровадженням новаторських методів навчання.</p> <p>Усі покликання (на китайській мові) фальшиві – у дисертації Чень Го тут покликань немає. Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>разить их в учебных планах в масштабе всей страны. Необходимо сочетать обучение с научным исследованием, анализировать современную музыку всего мира, передавая целостную картину музыкальной культуры. Преподаватели музыки должны владеть новаторскими, развивающими методами обучения, очень мобильно реагирующими на все тенденции современной эпохи.</p>
<p>С. 23.</p>	<p>С. 41.</p>
<p>Тобто ми пропонуємо таку модель розвитку сучасної музично-педагогічної освіти, яка відповідатиме вимогам сьогодення, не є скопійованою із західних, нехай навіть найпрогресивніших зразків. А для того аби впроваджувати кращі досягнення зарубіжної освіти в китайську модель, необхідний ґрунтовний і всебічний аналіз навчальних планів та їх порівняння з китайськими розробками. При цьому зазначимо, що вестернізація, як прогресивний вектор культури ХХ ст. – запорука відродження національної традиції на основі її діалогу із «Заходом», де поряд із позитивними містяться й негативні елементи. Прогресивна тенденція – це, безумовно, прагнення видатних представників китайської музичної культури – композиторів, музикантів-виконавців, майстрів оперного мистецтва – опанувати досягнення західної музики та вступити до гідного діалогу. Зворотний бік цієї тенденції – сліпе копіювання, недооцінювання значення національної культури, яка здається застарілою та неактуальною.</p>	<p>Запросы современности следует отразить в концепции образования. В свою очередь, ее выражением является учебный план, в структуре и содержании которого в полной мере представляется модель образования, соответствующая требованиям сегодняшнего дня. Эта модель не должна быть скопирована с западных, пусть даже самых прогрессивных образцов. Чтобы внедрять лучшие достижения зарубежного образования в национальную модель, необходим глубокий и всесторонний анализ учебных планов и их сравнение с отечественными разработками.</p> <p><...></p> <p>Вестернизация как прогрессивный вектор культуры в начале ХХ столетия, залог возрождения национальной традиции на основе ее диалога с Западом, наряду с позитивными начинаниями изначально содержит и ряд негативных элементов. Прогрессивная тенденция - это, несомненно, стремление выдающихся представителей китайской музыкальной культуры - композиторов, музыкантов-исполнителей, мастеров оперного искусства - освоить достижения западной музыки и вступить в достойный диалог с ней. Обратная сторона этой тенденции - слепое копирование, недооценка выдающегося значения национальной культуры, которая кажется устаревшей и неактуальной.</p>
<p>С. 25–26.</p>	<p>С. 12.</p>
<p>Історія Китаю ХХ ст. – це не лише трагічні та суперечливі суспільно-політичні події в країні, а епоха пошуку, експерименту, думки про китайську культуру у світі і, одночасно, рефлексії про її специфіку, про про інтеграцію з європейською культурою, яка безперечно має переваги у всіх сферах духовного життя суспільства [9; 48].</p> <p>Початок ХХ ст. у Китаї співвідноситься з кінцем правління династії Цин (1644-1911 рр.). Майже тривікова епоха Цин призвела до того, що Китай став майже напівколоніальною державою. Рівень національної освіти на той час був надзвичайно низьким. Утім, прогресивні представники китайського народу прагнули адаптуватися до світових досягнень в науці, культурі і в результаті вивести країну з глибокої кризи [305, с. 115-117].</p> <p>Після Першої Світової війни радикальними подіями, що вплинули на розвиток Китаю, стали революція в Російській імперії та подальший підйом антиімперіалістичних виступів у Китаї, що називався «Рух 4 травня». Цей рух окреслив прагнення китайського народу до вестернізації, переосмис-</p>	<p>История Китая ХХ столетия - это не только трагические и противоречивые общественно-политические события. В области образования ХХ век является эпохой поиска, эксперимента, активной мысли о месте китайской культуры в мире и, одновременно, рефлексии о ее специфике, о выходе навстречу европейским достижениям, завоевавшим мировое господство и несомненный приоритет во всех областях духовной жизни. Начало ХХ столетия в Китае означало конец правления династии Цин (1644-1911 г.). Почти трехвековая эпоха Цин низводит Китай до положения полукolonиального государства. Уровень национального образования чрезвычайно низок. Вместе с тем, прогрессивные представители китайского народа стремятся воспринять мировые достижения в науке, культуре и тем самым вывести страну из глубокого кризиса. После Первой Мировой войны радикальными событиями, повлиявшими на ее развитие, стали революция в России и последовавший за ней подъем антиимпериалистических выступлений в Китае, оформившийся в так называемое «Движение 4</p>

<p>лення традиціоналізму у поглядах на культуру та соціально-політичне життя Китаю. По суті, відбувся поворот до оновлення всієї галузі світоглядних та культурологічних установок, якими досі керувалося китайське суспільство – це конфуціанська етика [169].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>мая»¹. Это движение обозначило стремление китайской передовой общественности к вестернизации, переосмысление традиционализма во взглядах на культуру и социально-политическую жизнь Китая. По существу, происходил поворот к обновлению всей сферы мировоззренческих и культурологических установок, которыми до этих пор руководствовалося китайское общество: конфуцианская этика и разговорный язык, <...></p>
<p>С. 26.</p> <p>Що стосується системи підготовки вчителів, зокрема організації музично-педагогічної освіти у першій половині ХХ століття, слід зазначити, що представники китайської культури подолали величезну кількість бар'єрів, аби взяти напрям на вестернізації. Одним із бар'єрів стало те, що відчувалося глибоке нерозуміння видатними європейськими композиторами «чужої» та незвичної для європейського слуху музично-мовної системи. Це пояснюється тим, що для європейців характерним був європоцентризм, однією з характерних ознак якого була реакція на замкнутість і непроницність дивних для європейського слуху звучань.</p> <p>Утім, розпочинаючи з ХХ ст., ніхто з європейських композиторів вже не висловлюється настільки категорично, але й справжнього розуміння китайської культури не відчувалося. На переконання Мяо Ді, «вестернізація була для китайців рухом назустріч великій європейській культурі. Цей рух характеризувався устремлінням представників китайської творчої інтелігенції до європейських культурних здобутків» [307].</p> <p>Покликання [307] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 13.</p> <p><...></p> <p>Эти слова свидетельствуют о глубоком непонимании выдающимся композитором чужой и непривычной для европейского слуха музыкально-языковой системы. Несомненно, в них заключен характерный для XIX века европоцентризм, одним из характерных признаков которого является подобная реакция на замкнутость и непроницаемость странных для европейского слуха звучаний. В XX столетии никто из европейских композиторов уже не высказывается столь категорично. Но и подлинного понимания нет. Путь преодоления этого непонимания может быть только встречным, двусторонним. Вестернизация представлялась китайцам движением навстречу великой европейской культуре. Это встречное движение начинает занимать художественные и гуманистические устремления представителей китайской творческой интеллигенции.</p>
<p>С. 26–27.</p> <p>Більшість представників китайської культури усвідомлювали потребу повноцінного діалогу із західними традиціями, діалогу, який дозволить збагатити національну культуру і привнести в неї західні цінності, що були для китайців системою досконалості.</p> <p>На початку ХХ ст. в Китаї розпочинають викладати західної елементарну теорію музики, і вже в 1908 р. з'являється перший підручник китайською мовою, написаний Шен Пеннінем, а в 1914 р. – перший підручник з гармонії китайською мовою Гао Шоутяня [125]. Ці підручники не містили конкретні приклади – адже західна музика ще не увійшла до музичного побуту китайців. Тому з погляду західного мислення підручники виглядають схоластично. Але для китайських музикантів це було вікно у світ нової системи, іншої музичної мови – китайські композитори, використовуючи логіку функціонально-гармонійної системи, розпочинають активно писати «в західному стилі». Зрозумілим є той факт, що для західних музикантів твори китайських музикантів не становили жодної цінності, але китайці поставили перед собою мету: вони проклали шлях до діалогу музичних культур, настільки важливого в нову епоху.</p> <p>Покликання [125] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 14–15.</p> <p>Представители китайской культуры осознают глубоко назревшую необходимость полноценного диалога с западной традицией, диалога, который позволит обогатить национальную культуру и привнести в нее западные ценности, представлявшие китайцам комплексом совершенств. <...></p> <p>В начале XX века в Китае начинается преподавание западной элементарной теории музыки, и уже в 1908 году появляется первый учебник на китайском языке, написанный Шен Пэннянем, а в 1914 году первый учебник по гармонии на китайском языке Гао Шоутяня (сведения о времени появления этих учебников почерпнуты у Гуань Цзяньхуа: [51, 81]). Эти учебники почти лишены конкретных примеров - ведь западная музыка еще не вошла в музыкальный обиход китайцев. Поэтому с точки зрения западного мышления учебники выглядят схоластично. Но для китайца это было окно в мир новой системы, иного музыкального языка, с которым он уже начинал знакомиться. Это штудирование правил и соединений звуков мажора и минора дает быстрые всходы: китайские композиторы, используя логику функционально-гармонической системы, начинают активно сочинять «в западном стиле». Естественно, что для западного мира наивные сочинения китайских музыкантов не представляли никакой ценности, но китайцы достигали в этом труде определенных целей: они пролагали путь к диалогу музыкальных культур, столь важному в наступившую новую эпоху.</p>

<p>С. 27.</p> <p>Закономірним продовженням цього процесу стає прагнення китайців здобути музичну освіту на Заході. Серед композиторів, що навчалися в Європі, назвемо Сяо Юмейя, Цин Чжуня (Німеччина), Хуан Зия (США), Сянь Сінхайя, Ма Сицуня, Чжен Чжишен (Франція), Ву Боцаоя (Бельгія). Багато китайців, серед них – Цзян Венъє, навчалися в Японії, де викладання західної теорії та композиції було вже досить широко поширене, хоча японська інтерпретація західного зразка неабияк відрізнялася від оригіналу, але значно випереджала Китай.</p> <p>Усі названі композитори повернулися на батьківщину після навчання та активно почали розвивати музично-педагогічну освіту в країні. Значних зусиль було докладено не лише у підготовці основ викладання композиції та теорії музики в Китаї, але й у постановці та побудові освітнього процесу. Так, Сяо Юмей, перший професійний педагог композиції в Китаї був засновником Державної музичної академії в Шанхаї [211].</p> <p>Важливою подією цього періоду є відкриття нових шкіл «Сюетан» Що це для школи? Хто там навчався і викладав?. Дослідниця історії становлення дитячої фортепіанної педагогіки в Китаї Хоу Юе зазначала: «Школи не лише поширювали європейські пісні: учні шкіл опановували нотну грамоту, знання про музику для фортепіано та інших інструментів. Доведено, що Сюетанські школи стали фундамент китайської музичної культури ХХ ст.» [312].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 15.</p> <p>Закономерным продолжением этого процесса становится стремление китайцев получить музыкальное образование на Западе. Среди обучающихся в Европе композиторов назовем Сяо Юмэйя, Цин Чжуня (Германия), Хуан Зыя (США), Сянь Синхайя, Ма Сыцуня, Чжэн Чжишен (Франция), Ву Боцаоя (Бельгия). Многие китайцы, среди них - Цзян Вэнье, учились в Японии, где преподавание западной теории и композиции было уже достаточно широко распространено, хотя японская интерпретация западного образца изрядно отличалась от подлинника, но значительно опережала Китай. Все названные композиторы вернулись на родину и активно начали строить музыкальное образование в стране. Их заслуга была не только в заложении основ преподавания композиции и теории музыки в Китае, но и в постановке и построении образовательного процесса. Так, Сяо Юмэй, первый профессиональный педагог композиции в Китае, по словам Пэн Чэна, «...создал первые в Китае специально-музыкальные вузы, как, например, Государственную музыкальную академию в Шанхае» [23, 49]. Важным событием того периода является открытие новых школ «Сюетан». Исследовательница истории становления детской фортепианной педагогике в Китае Хоу Юэ подчеркивает: «Школы не только распространяли европейские песни: ученики школ овладевали нотной грамотой, знаниями о музыке для фортепиано и других инструментов. Можно сказать, что Сюетанские школы заложили фундамент китайской музыкальной культуры ХХ века» [31, 18].</p>
<p>С. 28.</p> <p>З поступовим вступом китайських музичних діячів та дослідників розпочинаються розробки концепцій вищої освіти в Китаї. Одним із завдань роботи стає включення художньої освіти до навчальних. Вочевидь, поштовхом для відкриття музичних відділень стали музиканти та митці, які здобули освіту у Європі, США, Японії. Закономірно, що перші зразки навчальних планів були ті, за якими навчалися фундатори музичної освіти в Китаї за кордоном. Важливо, однак, що на першому місці при створенні освітніх установ враховувалася педагогічна спрямованість освітнього процесу: країна потребувала викладачів. Опанування західної культури відтепер було не лише частиною програми естетичного виховання, але й стратегічним соціокультурним пріоритетом, що сприяв побудові діалогу нового Китаю із західною культурою. Звідси бере початок установка на створення педагогічної структури в музичній освіті Китаю, орієнтовану на опанування західної музичної культури та залучення до неї молодого покоління [150, с. 12].</p> <p>Для підготовки педагогічних кадрів відповідної кваліфікації один за одним почали відкриватися факультети вищої музично-педагогічної освіти. Навчально-методичне забезпечення цих факультетів, було затверджено в 1922 р. Міністерством освіти Китайської республіки (1912-1949), яке здебільшого ґрунтувалося на зарубіжних зразках – американській або західноєвропейській системах навчання. Термін навчання в педагогічному університеті становив чотири роки, додатково для підготовки вчителів було створено спеціальну дисципліну,</p>	<p>С. 16–17.</p> <p>На фоне активного обговорення важливіших складових общественной жизни начинаются разработки концепций высшего образования в Китае. Одной из задач проводимой работы становится включение художественного образования в учебные заведения. Разумеется, первоочередную роль в создании музыкальных отделений играли музыканты, получившие образование в Европе, США, Японии. Закономерно, что первые образцы учебных планов были те, по которым учились основатели музыкального образования в Китае за рубежом. Важно, однако, что на первом месте при создании образовательных учреждений учитывалась педагогическая направленность образовательного процесса: страна нуждалась в преподавателях. Освоение западной культуры отныне мыслилось не как часть программы эстетического воспитания, но как стратегический социокультурный приоритет, способствующий построению диалога нового Китая с западной культурой. Отсюда берет начало установка на созидание педагогической структуры в музыкальном образовании Китая, ориентированного на освоение западной музыкальной культуры и приобщение к ней молодого поколения в широком масштабе. Для подготовки педагогических кадров соответствующей квалификации один за другим создавались факультеты высшего музыкально-педагогического образования. Учебно-методическое обеспечение этих факультетов, обнародованное в 1922 году министерством просвещения Китайской республики (1912-1949), как уже было упомянуто, в большинстве своем основывалось на</p>

<p>розраховану на два роки [209].</p> <p>Слід зазначити, що в цей період уніфікованих навчальних планів не було, надавалися лише рекомендації Міністерством освіти. Кожен музично-педагогічний факультет створював свої стандарти та навчальні плани, які були відзеркаленням європейської або ж американської системи навчання музиці [235].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>зарубежних образцах - американской или западно-европейской системах обучения. Срок обучения в педагогическом университете составлял четыре года, дополнительно для подготовки учителей была создана специальная дисциплина, рассчитанная на два года [см. об этом: 40]. В этот период органы просвещения не разрабатывали единый учебный план по специальности высшего музыкально-педагогического образования. Каждый музыкально-педагогический факультет создавал свои стандарты и учебные планы, которые в той или иной мере копировали европейскую систему обучения музыке.</p>
<p>С. 29.</p>	<p>С. 17.</p>
<p>До навчального плану входили такі основні спеціальні предмети: вокал, музичний інструмент (фортепіано, скрипка, віолончель, духові інструменти тощо), гармонія, сольфеджіо, теорія музики, хор, диригування, історія музики. Характерно, що окремим предметом було Слухання музики, присвячене європейському музичному мистецтву [94]. Це в першій половині ХХ століття? А в Китаї скільки було університетів чи коледжів, які готували вчителів музичного мистецтва?</p> <p>Ці дисципліни і нині є головними предметами вищої музично-педагогічної освіти в Китаї. Наприклад, Жіночий спеціальний пекінський інститут музики та фізкультури є першим державним педагогічним закладом вищої освіти, випускники якого навчаються викладанню музики з різних спеціальностей [109].</p> <p>Теоретичний курс обов'язкових предметів цього інституту включає гармонію, історію музики, акустику, інструментування; з практичних предметів – фортепіано, методику викладання фортепіано, сольне виконавство, хор, диригування тощо. Обов'язковими загальними предметами є китайська та англійська мови, психологія, етика, педагогіка, історія педагогіки, педагогічна практика [149].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Основные специальные предметы были: вокал, музыкальный инструмент (фортепиано, скрипка, виолончель, духовые инструменты и пр.), гармония, сольфеджио, теория музыки, хор, дирижирование, история музыки. Характерно, что отдельным предметом является Слушание музыки, посвященное европейскому искусству музыке. <...></p> <p>Эти дисциплины вплоть до настоящего времени являются главными предметами высшего музыкально-педагогического образования в Китае. Например, Женский специальный пекинский институт музыки и физкультуры является самым первым государственным педагогическим вузом, выпускники которого обучаются преподаванию музыки по разным специальностям [см. 105]. Теоретический курс обязательных предметов данного института включает гармонию, историю музыки, акустику, инструментовку; из практических предметов - фортепиано, методику преподавания фортепиано, сольное исполнительство, хор, дирижирование и т. д. Обязательными общими предметами являются китайский и английский языки, психология, этика, педагогика, история педагогики, педагогическая практика [см. об этом: 75].</p>
<p>С. 29–30.</p>	<p>С. 18.</p>
<p>Поряд із запозиченими з Європи та США дисциплін, обов'язковим є включення до навчальних планів курсів практичного музикування на китайських національних інструментах. Так, у навчальному плані жіночого музичного факультету Пекінського державного інституту гуманітарних та точних наук до переліку обов'язкових предметів входили: теорія музики, композиція, фортепіано, серед предметів на вибір: пипа (чотириструнна лютня), юецинь (мандоліна у формі місяця), сяо (вертикальна китайська флейта з бамбука), вокальна музика, скрипка, флейта, хор, ансамблеве музикування на струнних і духових інструментах [149].</p> <p>Слід зазначити, що поряд зі спрямованістю китайської музично-педагогічної освіти на вестернізацію, важливим є збереження національної музичної культури та включення її до структури майбутнього музичного стандарту.</p> <p>Перераховані вище предмети відображають прагнення до сформованості системи високопрофесійних знань і навичок майбутніх учителів музики. Все це свідчить про те, що на початковому етапі вища музично-педагогічна освіта в Китаї розвивалася прогресивним шляхом. Незважаючи на те, що</p>	<p>Наряду с заимствованными из Европы или США дисциплинами включаются курсы практического музицирования на китайских национальных инструментах. Так, в учебном плане женского музыкального факультета Пекинского государственного института гуманитарных и точных наук в перечень обязательных предметов входят теория музыки, композиция, фортепиано, среди предметов по выбору: пипа (четырёхструнная лютня), юецинь (мандолина в форме месяца), сяо (вертикальная китайская флейта из бамбука), вокальная музыка, скрипка, флейта, хор, ансамблевое музицирование на струнных и духовых инструментах [там же]. То есть, при общей прозападной направленности китайского музыкального образования в период становления очевидно и проявление здоровой тенденции сохранить национальную музыкальную культуру и включить ее в структуру будущего музыкального стандарта. Перечисленные выше предметы наглядно отображают стремление к высокопрофессиональным знаниям и навыкам. Все это свидетельствует о том, что на начальном этапе высшее музыкально-педагогическое образование в Китае развивалось по прогрессивному пути. Не-</p>

<p>в цей період Міністерство освіти не орієнтувалося на створення єдиних стандартів, комплекс дисциплін музично-педагогічних факультетів того часу став основою навчальних планів для сучасного Китаю. Утім через те, що не було уніфікованого стандарту, не всі факультети, могли запровадити викладання зазначених предметів. Це пояснюється тим, що більшість закладів вищої освіти перебували у важких фінансових умовах [164].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>смотря на то, що в цей період міністерство просвещения не ориентировалось на создание единых стандартов, комплекс дисциплин музыкально-педагогических факультетов того времени стал основой учебных планов современного Китая. Однако в силу того, что не было унифицированного стандарта, не все факультеты, особенно находящиеся в тяжелых финансовых условиях, могли ввести преподавание упоминаемых предметов.</p>
<p>С. 30.</p>	<p>С. 18–19.</p>
<p>Особливої уваги у процесі організації освітнього процесу заслуговує навчально-методичне забезпечення, оскільки підручник – це основа освіти; його якість безпосередньо впливає як на реалізацію мети навчання, так і на розвиток студентів. Більшість навчальних посібників були запозичені зі спеціальних музичних інститутів, наприклад, з фортепіано, вокальної музики тощо. Деякі з них копіювали зарубіжні зразки.</p> <p>Підводячи підсумки характеристики даного періоду доцільним є зазначити, що становлення вищої музично-педагогічної освіти в Китаї проходило в специфічних умовах. Насамперед, складена ситуація ускладнювалася антияпонською війною, що зовсім не сприяло розвитку китайської культури.</p>	<p>Наиболее проблематичным было также создание учебников. Между тем, как известно, учебник - это основа образования; его качество напрямую влияет как на реализацию целей обучения, так и на развитие обучающихся. Большая часть учебных пособий была заимствована из специальных музыкальных институтов, например, по фортепиано, вокальной музыке. Некоторые из них копировали зарубежные образцы, некоторые преподаватели писали сами. Подводя итоги характеристики данного периода, необходимо подчеркнуть, что становление высшего музыкально-педагогического образования в Китае проходило в специфических условиях. Прежде всего следует помнить, что обстановка этих лет осложнялась антияпонской войной. Это не способствовало неуклонному развитию культуры.</p>
<p>С. 30–31.</p>	<p>С. 19.</p>
<p>Отже, китайська культура мала стрімкий темп розвитку музичної освіти. Тому даний період можна назвати епохою активного апробування різних освітніх систем у процесі вестернізації культури. Відсутність уніфікованого стандарту було й певним недоліком, і позитивним чинником раннього етапу розвитку. Китайські вчені та викладачі експериментували, оскільки можна було включати різні предметні комплекси, дисципліни, й у процесі проведеного дослідження в процесі розвитку музично-педагогічної освіти, зробити оптимальний вибір – що надало позитивні результати цього процесу [174].</p> <p>Відчутним же недоліком стала нестача кваліфікованих кадрів та навчальних матеріалів. Ця проблема вирішувалася кожним закладом вищої освіти індивідуально, виходячи з тих умов, в яких знаходився. На якість освіти впливав і стан матеріально-технічної бази закладу вищої освіти: недостатня у більшості випадків кількість музичних інструментів, навчальних аудиторій та бібліотечних фондів. Тому першочергове завдання народного уряду Китаю було пов'язане з розробкою концепції музично-педагогічної освіти і створенням необхідної матеріально-технічної та навчально-методичної бази. Закони та документи, опубліковані урядом після 1949 р., відкриття музично-педагогічних факультетів у різних регіонах країни, започаткували розвиток музично-педагогічної освіти нового Китаю [167]. Як це узгоджується з попереднім матеріалом?</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Итак, жизнь китайского общества диктовала стремительный темп развития музыкального образования. Поэтому то время можно назвать эпохой активного апробирования разных образовательных систем в процессе вестернизации культуры. Отсутствие унифицированного стандарта являлось и недостатком, и, в определенном смысле, положительным фактором раннего этапа развития. Можно было включать разные предметные комплексы, образовательные системы и сделать, в конечном счете, оптимальный выбор - в этом заключалась положительная сторона процесса. Ощутимым же недостатком стала нехватка квалифицированных кадров и учебных материалов. Последняя проблема решалась каждым вузом эмпирически, исходя из тех условий, в которых находился вуз, из того преподавательского ресурса, которым он располагал. На качество образования влияло и состояние материально-технической базы вуза: недостаточное в большинстве случаев количество музыкальных инструментов, учебных аудиторий и библиотечных фондов. Поэтому первостепенная задача народного правительства Китая была связана с разработкой концепции музыкально-педагогического образования и созданием необходимой материально-технической и учебно-методической базы. Законы и документы, опубликованные правительством после 1949 года, открытие музыкально-педагогических факультетов в разных регионах страны положили начало развитию музыкально-педагогического образования нового Китая.</p>
<p>С. 31–32.</p>	<p>С. 20.</p>

<p>У зв'язку з інтенсивним розвитком музично-педагогічної освіти, виникає проблема збереження самобутності національної культури. Національні цінності знаходяться на периферії даного процесу, що цілком закономірно: значні традиційні накопичення в культурі Китаю відійшли на другий план, оскільки вчені та музиканти опановували світові досягнення у музичній галузі, що є закономірним для даного періоду.</p> <p>Огляд наукових досліджень доводить, що у період 1949-1956 рр., співробітництво Китаю з провідними країнами світу приносить лише позитивні результати. Наприклад, до 1949 р. в Китаї було лише 20 науково-дослідних інститутів, у яких працювало трохи більше 200 учених та інженерно-технічних кадрів, частина з них на момент утворення КНР поїхала на острів Тайвань. Після 1949 р. керівництво Китаю приділяло особливу увагу налагодженню дослідницької роботи. Це виражалося у сприянні формуванню наукових колективів, зростанню чисельності фахівців у сфері науки, збільшенню обсягів фінансування [190].</p> <p>З утворенням КНР культурна політика держави була спрямована на посилення ролі літератури та мистецтва серед широких верств населення. Уряд Китаю докладав максимум зусиль для прогресивних здобутків у країні. Уряд прагнув робити все можливе «в ім'я інтересів народних мас», щоб «служити народу всіма помислами» [190].</p> <p>Покликання [190] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В связи со становлением музыкально-педагогического образования в со всей очевидностью возникает проблема сохранения самобытности национальной культуры. Ранний период демонстрирует прежде всего западный вектор развития образования в Китае. Национальные ценности находятся на периферии данного процесса, что вполне закономерно: мощь и масштаб традиционных накоплений в культуре Китая таковы, что могут «подожждать», пока страна «освоит» мировые достижения. <...></p> <p>§2. Подъем музыкально-педагогического образования в новом Китае (1949-1956)</p> <p><...> В описываемый период данное сотрудничество приносит только положительные результаты. Например, к 1949 году в Китае имелось только 20 научно-исследовательских институтов, в которых работало чуть больше 200 ученых и инженерно-технических кадров, часть из них к моменту образования КНР уехала на остров Тайвань. После 1949 года руководство Китая уделяло особое внимание налаживанию исследовательской работы. Это выражалось в содействии формированию научных коллективов, росте численности специалистов в сфере науки, увеличении объемов финансирования [см.: 121].</p> <p>С образованием КНР культурная политика государства была направлена на усиление роли литературы и искусства среди широких слоев населения. Государственный аппарат прилагал максимум усилий для прогресса образования в стране. Правительство стремилось делать все возможное «во имя интересов народных масс», чтобы «служить народу всеми помыслами» [цит. по: 31, 28].</p>
<p>С. 32–33.</p>	<p>С. 21–22.</p>
<p>У Пекіні було організовано Китайську асоціацію літератури та мистецтва, а також Спілку працівників музики (з 1959 року – Спілка китайських музикантів). За сприяння фахівців із провідних країн світу формувалася система музичної освіти; були відкриті консерваторії (Пекін, Шанхай, Тяньцзін), музичні інститути (Ухань, Шеньян, Сіань, Ченду), Інститут китайської народної музики (Пекін) та музичні училища в різних містах. У них викладали чудові музиканти та композитори: Хо Лутін, Чжао Фен, Юй Ісюань, Мяо Тяньжуй, Лі Лін, Чень Хун, Цзен Лянінь та інші. Розгорнулася робота з вивчення традиційної китайської музики (Ян Інью, Чжан Хундао, Лі Юаньцін). Організовувалися фольклорні ансамблі, популярністю користувалася Пекінська музична драма (Ма Ке, Лі Хуаньчжі). Також були створені камерно-інструментальні та симфонічні твори китайських композиторів (Ма Сіцун, Цюй Вей, Чжу Цяньєр); стали відомими не лише на території Китаю музиканти-виконавці (піаністи Лю Шікунь, Лі Мінцян та ін.).</p> <p>Як позитивне відзначимо, що саме в цей час в Китаї майже ліквідовано неписьменність населення, зазначимо, що на 1949 р. вона становила у Китаї 90%. Уряд активно підтримує розбудову системи шкільної освіти. Загальноосвітня школа стає осередком турбот і заходів з виховання підзростаючого покоління. Звідси бере початок актуалізація проблеми підготовки кадрів для загальноосвіт-</p>	<p>В Пекине были организованы Всекитайская ассоциация литературы и искусства и Союз работников музыки (с 1959 года - Союз китайских музыкантов). При содействии специалистов из СССР формировалась система музыкального образования; были открыты консерватории (Пекин, Шанхай, Тяньцзинь), музыкальные институты (Ухань, Шеньян, Сиань, Чэнду), Институт китайской народной музыки (Пекин) и музыкальные училища в различных городах. В них преподавали замечательные музыканты и композиторы: Хо Лутин, Чжао Фэн, Юй Исюань, Мяо Тяньжуй, Ли Лин, Чэнь Хун, Цзен Лянинь и другие. Развернулась работа по изучению традиционной китайской музыки (Ян Инью, Чжан Хундао, Ли Юаньцин). Организовывались фольклорные ансамбли, популярностью пользовалась пекинская музыкальная драма (связана с деятельностью актера Мэй Ланьфана), развивались жанры массовой песни (Ма Кэ, Ли Хуаньчжи). Также были созданы камерно-инструментальные и симфонические произведения (композиторы Ма Сичун, Цюй Вэй, Чжу Цяньэр); выдвинулись музыканты-исполнители (пианисты Лю Шикунь, Ли Минцян и другие). От СССР Китай заимствует принцип решения главной проблемы культурного строительства - ликвидировать неграмотность населения. В 1949 году она составляла в Китае 90%. Правительство активно поддерживает разрастание системы школьного образования. Общеобразовательная школа</p>

<p>ньої школи. Музичне виховання стає однією з найважливіших складових шкільної освіти. 1950-ті роки проходять під знаком особливої уваги уряду до формування вищої музично-педагогічної освіти як системи [270].</p> <p>Покликання [270] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>становиться середоточием забот и мер по воспитанию подрастающего поколения. Отсюда берет начало актуализация проблемы подготовки кадров для общеобразовательной школы. Музыкальное воспитание становится одной из важнейших составляющих школьного образования. 1950-е годы проходят под знаком особого внимания правительства к формированию высшего музыкально-педагогического образования как системы.</p>
<p>С. 33.</p>	<p>С. 22.</p>
<p>У 1950-ті р. В провідних європейських університетах навчалися тисячі китайських студентів та аспірантів. У Китаї працювала велика група висококваліфікованих фахівців та викладачів з різних країн світу, яка готувала наукові та інженерно-технічні кадри. До 1957 р. з капіталістичних країн у КНР повернулися 5500 китайських учених та інженерів, які мали вищу освіту та вчений ступінь у галузі природничих та технічних наук, серед яких 1100 докторів наук – ці цифри наочно демонструють прогресивні плоди співпраці Китаю та провідних країн світу [195].</p> <p>Китайські заклади вищої освіти запозичують у кращих європейських університетах значні досягнення, зокрема: основи організації, управління та планування освітнього процесу, обов'язковість складання навчальних програм, принципи розробки підручників, методичні засади викладання. У березні 1952 р. набирає чинності «Положення про реформування масової та вищої школи», підготовлене Міністерством освіти Китаю [270]. У змісті положення прописано, створення всіх умов підготовки всебічно освічених людей. Особливу увагу приділено взаємодії теорії та практики, зв'язку викладацької та дослідницької діяльності, наукової розробки освіти.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Реальные плоды этого внимания отражены в разных видах сотрудничества с СССР. В 1950-е годы в советских вузах обучались тысячи китайских студентов и аспирантов. В Китае работала большая группа высококвалифицированных советских специалистов и преподавателей, готовившая научные и инженерно-технические кадры. К 1957 году из капиталистических стран в КНР возвратились 5500 китайских ученых и инженеров, имевших высшее образование и ученую степень в области естественных и технических наук, в числе которых 1100 докторов наук - таковы были некоторые цифры, наглядно демонстрирующие прогрессивные плоды сотрудничества Китая и СССР [см.: 122]. Китайские вузы заимствуют у советской системы высшего образования ее достижения, а именно: основы организации, управления и планирования учебного процесса, обязательность составления учебных программ, принципы разработки учебников, методические принципы преподавания. В марте 1952 года вступает в силу «Положение о реформировании массовой и высшей школы», подготовленное министерством образования Китая [там же]. Его содержанием становится установка на поступательное развитие системы образования, на создание всех условий для подготовки всесторонне образованных людей. Особое внимание уделено взаимодействию теории и практики, связи преподавательской и исследовательской деятельности, научной разработке образования.</p>
<p>С. 33–34.</p>	<p>С. 22–23.</p>
<p>Міністерством освіти та Центральним комітетом було взято напрям на «всебічний розвиток морального, розумового, фізичного, культурного виховання» [278], а також визначено статус мистецтва у вихованні та всебічному розвитку молоді. Усвідомлення значення музичного виховання у творенні держави, перетворення його на завдання державної важливості дало свої позитивні результати. І як наслідок, у загальноосвітню школу активно вводиться предмет «Музика та спів, що надає подальших стимулів у розвитку музично- педагогічної освіти.</p> <p>У цей період вона тісно пов'язана з діяльністю провідних консерваторій країни – Пекінської та Шанхайської. На них зосереджено значну увагу: з 1953 р. ці навчальні заклади керуються управлінням мистецтв Міністерства культури, а згодом вони переходять у підпорядкування самого міністра культури. Пекінська консерваторія особливо тісно співпрацює з музикантами провідних країн світу, постійно запрошуючи їх на роботу. У цей період відбувається запозичення європейської системи музичного навчання, в якій виділено три послідовні етапи: початковий, середній спеціальний, вищий.</p> <p>Покликання [278] фальшиве.</p>	<p>Министерством просвещения, центральным комитетом был взят курс на «всестороннее развитие нравственного, умственного, физического, культурного воспитания» [103, 6], а также определен статус искусства в воспитании и всестороннем развитии подрастающего поколения. Осознание значения художественного воспитания, превращение его в задачу государственной важности дает свои положительные всходы. Начинается встречный процесс: в общеобразовательную школу активно вводится предмет «музыки и пения», это, в свою очередь, стимулирует дальнейшее развитие музыкально-педагогического образования. В этот период оно тесно связано с деятельностью ведущих консерваторий страны - Пекинской и Шанхайской. На них сосредоточено внимание государственной заботы о музыкальном образовании: с 1953 года эти заведения курируются управлением искусств министерства культуры, а затем они переходят в ведение самого министра культуры. Пекинская консерватория особенно тесно сотрудничает с советскими музыкантами, постоянно приглашая их на работу. В этот период происходит заимствование советской системы музыкального обучения, в которой выделены три последовательных этапа: начальный, средний специальный,</p>

<p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>вищий.</p>
<p>С. 34.</p>	<p>С. 23–24.</p>
<p>В 1954 р. Міністерством освіти було прийнятий «Регламент про вищу педагогічну освіту» [280]. У листопаді – опубліковано положення про «Навчальний план музичних факультетів вищої педагогічної освіти», що позитивно вплинув на еволюцію вищої музично-педагогічної освіти. У цьому документі було визначено цілі вищої музично-педагогічної освіти, встановлено обов'язкові спеціальні предмети, регламентовано норми навчальних годин, висунуто екзаменаційні вимоги відповідно до змісту занять. Завдяки спільній праці двох міністерств (освіти та культури), було розроблено «Рішення про реформування та регулювання музичної освіти в країні» [280]. Головними завданнями «Рішення» були:</p> <ul style="list-style-type: none"> • виявлення та професійна підтримка музично обдарованих учнів; • педагогічна спеціалізація навчальних структур, факультетів та інститутів з метою підготовки вчителів музики; • формування з цією метою спеціальних художніх інститутів; • максимальна підтримка – організаційна та матеріально-технічна – діючих навчальних закладів; • професійне зміцнення педагогічних кадрів шляхом навчання на короткострокових додаткових курсах. <p>Покликання [280] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В 1952 году министерством просвещения был принят «Регламент о высшем педагогическом образовании» [48, 23]. В ноябре - опубликовано положение об «Учебном плане музыкальных факультетов высшего педагогического образования», оказавшее положительное влияние на эволюцию высшего музыкально-педагогического образования. В этом документе были определены цели высшего музыкально-педагогического образования, установлены обязательные специальные предметы, регламентированы нормы учебных часов, выдвинуты экзаменационные требования согласно содержанию занятий. Это положение предвзяло совместной разработкой двух министерств (образования и культуры), известной как «Решение о реформировании и регулировании художественного образования в стране» [см.: 122]. Главными задачами «Решения» являлись:</p> <ul style="list-style-type: none"> - выявление и профессиональная поддержка музыкально одаренных учащихся; - педагогическая специализация учебных структур, факультетов и институтов, в целях подготовки учителей музыки; - формирование в этих целях специальных (наш курсив. - Чэнь Го) художественных институтов; - максимальная поддержка - организационная и материально-техническая действующих вузов; - профессиональное укрепление педагогических кадров путем обучения на краткосрочных дополнительных курсах.
<p>С. 34–35.</p>	<p>С. 24.</p>
<p>Слід особливо виділити в цей період дві тенденції у розвитку вищої освіти: зростання та поширення педагогічної вищої освіти та її спеціалізація, в якій музика займає важливе місце. В залежності від того, як збільшувався масштаб вищої педагогічної освіти, поступово відкривалися музичні факультети в багатьох педагогічних університетах. Після створення музичного факультету в Донбейському педагогічному університеті у 1980 р., один за одним відкриваються ще 19 музичних факультетів, наприклад, Пекінському та Хунанському педагогічних університетах.</p> <p>Позитивною тенденцією стало прагнення виділити музичну освіту з художньої. Створення музичних факультетів свідчить про усвідомлення важливої ролі музичного виховання в педагогічному процесі, та про намір поглибити та спеціалізувати музичну освіту.</p>	<p>Следует особо выделить в данный период две тенденции в развитии высшего образования: рост и распространение педагогического высшего образования и его специализация, в которой музыка занимает важное место. По мере того как увеличивался масштаб высшего педагогического образования, постепенно открывались музыкальные факультеты во многих педагогических университетах. После создания музыкального факультета Донбэйского педагогического университета к 1955 году вслед за этой акцией были открыты музыкальные факультеты в 19 вузах, например, Пекинском и Хунаньском педагогических университетах. И также, как и в предыдущий период, недостатки и достоинства происходящих важнейших процессов находятся в тесном соседстве. Положительной тенденцией является стремление выделить музыкальное образование из художественного. Создание музыкальных факультетов свидетельствует, с одной стороны, об осознании важной роли музыкального воспитания в педагогическом процессе, с другой - о намерении углубить и специализировать музыкальное образование.</p>
<p>С. 35.</p>	<p>С. 25.</p>
<p>На нашу думку, у цей період намічаються три типи структури вищої педагогічної освіти.</p> <p>До першого типу віднесемо вишівську структуру, коли є «головний виш» і факультети, що знаходяться в провінції і керуються цим вишем. Така структура забезпечує уніфікованість філій, їх підпорядкованість центру та можливість координації</p>	<p>По нашему мнению, в тот период намечаются три типа структуры высшего педагогического образования. К первому типу отнесем вузовскую структуру рассредоточенного типа, когда есть «головной вуз» и факультеты, находящиеся в провинции и курируемые головным вузом. Такая структура обеспечивает унифицированность филиалов, их</p>

<p>освітніх зусиль. На основі цього відкривається шлях щодо подолання різниці в навчальних планах і виникає можливість надання педагогічної допомоги, що йде від центру до філій. До прикладів такого роду можна віднести інститут в Пекіні, який об'єднав три факультети, що знаходяться на півночі, північному сході, північному заході Китаю, і Північний педагогічний інститут мистецтв. На півдні Китаю таким інститутом став Центральний південний педагогічний інститут мистецтв міста Ухань, який керував факультетами мистецтв, що знаходяться в центрально-південному Китаї.</p> <p>Другий тип навчального закладу, навпаки, об'єднував досить різні факультети та концентрував роботу в одному інституті. Становленню структури подібного типу сприяли культурно-географічні та соціальні умови. Як правило, об'єднання виникало в таких місцевостях, де історично та географічно доцільніше було поєднати зусилля зі створення вищої освіти та зосередити їх в одному місці. Так, факультети мистецтв кількох інститутів, що знаходяться на сході Китаю, перенесли в педагогічний інститут Нанцинь; факультети мистецтв кількох інститутів, що знаходяться на південному заході Китаю, зосередилися в Південно-західному педагогічному інституті.</p>	<p>подчиненность центру и возможность координации образовательных усилий. Тем самым открывается путь преодоления разницы в учебных планах и возникает возможность оказания педагогической помощи, идущей от центра к филиалам. К примерам такого рода можно отнести институт в Пекине, объединивший три факультета, находящиеся на севере, северо-востоке, северо-западе Китая, и названный Северный педагогический институт искусств. На юге Китая подобным институтом становится Центральный южный педагогический институт искусств города Ухань, который курировал некоторые факультеты искусств, находящиеся в центрально-южном Китае. Второй тип учебного заведения, напротив, объединял доселе разрозненные факультеты и концентрировал работу в одном институте. Становлению структуры подобного типа способствовали культурно-географические и социальные условия. Как правило, объединение возникало в таких местностях, где исторически и географически целесообразнее было соединить усилия по созданию высшего образования и сосредоточить их в одном месте. Так, факультеты искусств нескольких институтов, находящихся на востоке Китая перенесли в педагогический институт Нанцинь; факультеты искусств нескольких институтов находящихся на юго-западе Китая сосредоточились в Юго-западном педагогическом институте.</p>
<p>С. 36.</p>	<p>С. 25–26.</p>
<p>Якщо два перші типи виникали в результаті реформ, то третій тип навчального закладу включав не реформовані вищі навчальні заклади. Зокрема, не змінювалися факультети мистецтв в інститутах Неймень та Сінцян. Це свідчило про наявність у цих навчальних закладах самобутніх традицій, які слід зберегти.</p> <p>Утім Міністерство освіти вирішило змінити план. З відома державної ради в серпні 1962 р. три факультети мистецтв Пекінського педагогічного університету, Східний педагогічний університет Китаю, Північно-східний педагогічний університет були об'єднані в один виш, названий Пекінським інститутом мистецтв.</p> <p>Пекінський інститут мистецтв став першим спеціалізованим педагогічним інститутом, відкритим після створення КНР. Він розрахований на п'ятирічну (неповну) освіту для підготовки вчителів музики середніх шкіл, та семирічну (повну) освіту для підготовки викладачів закладів вищої освіти. У 1962 р. інститут прийняв 180 студентів (по 90 студентів на спеціальності «музика» та «малюнок») переважно з таких міст як Пекін, Тяньцзінь, Шаньсі, Дунбей [281; 282]. Незабаром було створено Педагогічний інститут Ухань у провінції Хубей. Тяньцинський педагогічний інститут переїхав до міста Шицзячжуан, а спеціальності музика та мистецтво залишилися в Тяньцині, що стало основою для створення Педагогічного інституту мистецтв. Такі зміни свідчили про серйозне занепокоєння уряду не лише кадровими питаннями, але й про прагнення надати можливість кваліфікованої освіти населенню, яке проживає в найвіддаленіших кутках Китаю.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Если два первых типа возникали в результате реформ, то третий тип учебных заведений включал не реформированные вузы. В частности, не изменялись факультеты искусств в институтах Нэймэнь и Синцян. Это свидетельствовало о наличии в данных вузах самобытных традиций, которые следовало сохранить. Намеченный план мог быть выполнен, однако возникало немало проблем, так как требовалось сотрудничество министерства просвещения с министерством культуры. Поэтому министерство просвещения решило изменить план. Хотя крупные преобразования не реализовались, тем не менее, был достигнут значительный результат благодаря частичному регулированию. С ведома государственного совета в августе 1956 года три факультета искусств Пекинского педагогического университета, Восточный педагогический университет Китая, Северо-восточный педагогический университет объединили в один вуз, названный Пекинским институтом искусств. Такая концентрированность структуры, тенденция к объединению была направлена, в том числе, на скорейшее формирование преподавательской базы. Пекинский институт искусств стал первым специализированным педагогическим институтом, открытым после создания КНР. Он рассчитан на пятилетнее (неполное) образование для подготовки учителей музыки средних школ, и семилетнее (полное) образование для подготовки преподавателей вузов. В 1956 году институт принял 180 студентов (по 90 студентов на специальности «музыка» и «рисунок») преимущественно из таких городов как Пекин, Тяньцзинь, Шаньси, Дунбэй [см.: 122]. Вскоре был создан Педагогический институт Ухань в провинции Хубэй. Тяньцинский педагогический институт переехал в город Шицзячжуан, специальности музыка и искусство остались в Тяньцине, послужив основой для создания Педагогического института искусств. Такие перемещения свидетельствовали о серьезной озабоченности правительства не только</p>

		кадровыми вопросами, но и о стремлении предоставить возможность квалифицированного образования населению, проживающему в самых отдаленных уголках Китая.
С. 36–37.		С. 27.
<p>Зазначимо, що в цей період були дуже скромні умови для навчання у галузі музично-педагогічної освіти. Кращими умови навчання були в Пекінському педагогічному університеті та мережі його факультетів в інших містах. Ці умови забезпечувались історичним становищем університету, який випустив значну кількість кадрів у галузі музики та інших мистецтв ще до визволення Китаю, і умови навчання в ньому були кращими. У цьому університеті сформувалася певна традиція, система, кадровий склад. Що стосується інших закладів вищої освіти, то там не вистачало коштів, а також і викладачів відповідного рівня професійної підготовки. Слід зазначити, що деякі інститути запрошували іноземних фахівців.</p> <p>Отже, важливість цього періоду для Китаю є незаперечною. Педагогічні виши виховали першу групу високопрофесійних вчителів музики для середньої школи. Молодому поколінню створювалися всі умови для навчання, і в структурі навчання музика зайняла гідне місце. Однак через відсутність єдиного навчального стандарту факультети мистецтв у різних вищих функціонували розрізнено, їхні програми були автономними.</p>	<p>Еще раз подчеркнем, что в этот период были весьма скромные исходные условия для обучения в сфере высшего художественного педагогического образования. В наиболее выгодных условиях находился Пекинский педагогический университет и сеть его факультетов в других местах. Эти условия обеспечивались историческим положением университета. Он воспитал большое число кадров в области музыки и других искусств еще до освобождения Китая, и условия обучения в нем были лучше. В нем сформировалась традиция, система, кадровый состав. У остальных вузов не хватало средств, а также и преподавателей должного уровня. Некоторые институты приглашали иностранных специалистов. Итак, важность данного периода для Китая неоспорима. Педагогические вузы воспитали первую группу высокопрофессиональных учителей музыки для средней школы. Молодому поколению создавались все условия для обучения, и в структуре этого обучения музыка заняла достойное место. Однако из-за отсутствия единого учебного стандарта факультеты искусств в разных вузах функционировали разрозненно, их программы были автономны.</p>	
С. 37.		С. 27–28.
<p>Тісні контакти з провідними країнами світу в цей період сприяють співпраці у галузі освіти. Основний зміст навчальних планів запозичується із Радянського Союзу. До цього змісту входять політична теорія, педагогіка, предмети за спеціальністю, педагогічна практика тощо. Зазначимо також і той факт, разом із змістовним аспектом освіти та її структурою, запозичується ідеологізація освіти.</p> <p>Особливе місце у розвитку музично-педагогічної освіти мають такі дисципліни як методика навчання та педагогічна практика, що є педагогічним підґрунтям розвитку музично-педагогічної освіти. Важливим є той факт, що інститутські та університетські кафедри запрошують вчителів середніх шкіл для викладання предмета методика навчання.</p> <p>Слід зазначити, що музично-педагогічна освіта ще не була уніфікованою, існувала проблема в кадровому складі, навчальних планах, нестачі матеріальної бази та якості навчання, утім, намічаються позитивні тенденції. Завдяки увазі держави та розумній кадровій політиці в галузі вищої освіти досягається позитивний результат щодо підвищення рівня підготовки педагогічних кадрів у галузі мистецтва, що позитивно позначилося на розвитку музично-педагогічної освіти.</p>	<p>Тесные контакты с СССР в данный период способствуют сотрудничеству в области образования. Основное содержание учебных планов заимствуется из Советского Союза. В это содержание входят политическая теория, педагогика, предметы по специальности, педагогическая практика и т. д. Безусловно, вместе с содержательным аспектом образования и его структурой заимствуется и идеологизация образования. Использовалась также учебная литература специальных институтов. Особое значение имели такие предметы как методика обучения и педагогическая практика, воплощающие педагогическую основу. Знаменательным становится тот факт, что вузовские кафедры приглашают учителей средних школ для преподавания предмета методика обучения. Итак, несмотря на то, что с 1949 по 1956 годы художественное педагогическое обучение еще не было унифицированным, существовала проблема в кадровом составе, учебных планах, недостатке материальной базы и качества обучения, тем не менее, намечаются положительные тенденции. Благодаря вниманию государства и разумной кадровой политике в области высшего образования достигается позитивный результат по повышению уровня подготовки педагогических кадров в области искусства, что положительно сказалось на развитии высшего музыкального образования.</p>	
С. 38.		С. 28–29.
<p>Відомі політичні події цього періоду зупинили розвиток прогресивних тенденцій у галузі культури, що намітилися в країні, і як наслідок, сповільнився і розвиток музично-педагогічної освіти. У 1957 р. у</p>	<p>§3. Застойный период в развитии музыкально-педагогического образования (1957-1978)</p> <p>Известные политические события этого периода остановили развитие прогрессивных тенденций в области культуры, наметившихся в стране, и в русле этого процесса замедлилось и поступатель-</p>	

<p>виступі Мао Цзедуна, присвяченому спрямованості навчання, не було сказано жодного слова про роль мистецтва. Його виступ був наповнений ідеологічними абстракціями, що відривають освіту від мистецьких засад: «Наша освіта має розвивати та виховувати розумові, фізичні, моральні складові особистості, аби учні стали працівниками, які мають соціалістичні та культурні цінності» [288]. Виступ Мао обурив педагогів, які багато років пропрацювали в галузі мистецтва. Досвідчені діячі культури та освіти вбачали в ньому початок негативного впливу на той результат, який був досягнутий у роки підйому. І вже в 1958 р., в період, що називається часом «величезного піднесення у розвитку освіти», вища педагогічна освіта в галузі мистецтва зазнала значного скорочення. У багатьох інститутах зменшився набір студентів, деякі виші призупинили набір аітурієнтів. Велику кількість факультетів об'єднали в спеціальні інститути, що вимагають підготовки спеціалізованих кадрів у галузі мистецтва. Наприклад, в 1958 р. об'єднали Педагогічний інститут мистецтв в Ухані з Центральним південним музично-педагогічним інститутом та Інститутом мистецтв у Хубей. Тяньцїнський та Хубейський інститути мистецтв у 1959 р. об'єднали та назвали Тяньцїнський музичний інститут. Пекінський педагогічний інститут мистецтв було перейменовано на Пекінський інститут мистецтв, втрапивши найважливішу складову – педагогічну спеціалізацію [122]. Якість навчання у цей період у вищих педагогічних інститутах мистецтв значно погіршилася.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ное розвитие художественного педагогического образования. В 1957 году в выступлении Мао Цзедуна, посвященном направленности обучения, не было сказано ни слова о роли искусства. Его речь была наполнена идеологическими абстракциями, отрывающими образование от художественных основ: «Наше образование должно развивать и воспитывать умственную, физическую, нравственную стороны. Чтобы ученики стали работниками, обладающими социалистическими и культурными ценностями» [см.: 48, 115]. Выступление Мао возмутило педагогов, много лет проработавших в области искусства. Опытные деятели культуры и образования усмотрели в нем начало отрицательного воздействия на тот результат, который был достигнут в годы подъема. И уже в 1958 году, в период, именуемый в прессе Китая тех лет временем «огромного подъема в развитии образования», высшее педагогическое образование в области искусства подверглось значительному сокращению. Во многих институтах уменьшился набор студентов, некоторые вузы приостановили прием. Ряд факультетов вывели из ведомства органов просвещения, объединив в специальные институты, требующие специализированных кадров в области искусства. Например, в 1958 году объединили Педагогический институт искусств в Ухань с Центральным южным музыкально-педагогическим институтом, переименовали Институт искусств в Хубэй. Тяньцзинский и Хубэйский институты искусств в 1959 году соединили и назвали Тяньцзинский музыкальный институт. Пекинский педагогический институт искусств был переименован в Пекинский институт искусств, потеряв важнейшую составляющую - педагогическую специализацию (информацию об этом см. на сайте министерства [122]). Качество обучения в этот период в высших педагогических институтах искусств значительно ухудшилось.</p>
<p>С. 38–39.</p>	<p>С. 29–30.</p>
<p>«Культурна революція» згубно позначилася не лише на вищій музично-педагогічній освіті. Тривала з травня 1966-го по жовтень 1976 р., вона завдала країні та її населенню серйозних збитків за весь час існування КНР в усіх галузях соціального і культурного життя. У багатьох науково-дослідних інститутах робота була повністю припинена або дезорганізована. Під гаслами боротьби з буржуазною культурою на факультетах мистецтв у педагогічних вищах спалили велику кількість книг, наочних матеріалів і картин. Гіпсові статуї, фортепіано та інші музичні інструменти, навчальне обладнання або розламано, або втрачено. Жорсткої розправи піддавалися і викладачі музики, цілі факультети вишів втратили педагогічний склад. У 1972 р. в результаті «революції відновлення навчання» факультети мистецтв перейменували на «факультети культури та мистецтва». Почали набирати на навчання курсантів, робітників, селян та солдатів терміном на три роки. Курсантів досить часто зараховували за рекомендацією, причому з різним рівнем естетичної підготовки, а досить часто і без неї. Після вступу вони відразу ж брали участь у русі «навчати в університеті, керувати університетом, перебудувати університет» та «займатися революцією». У цей час на факультетах мистецтв взагалі був єдиний підручник, їх зазвичай викладачі писали самі. Визначні твори культури таврувалися як «пережитки феодалізму, капіталізму, бюрократизму», а нав-</p>	<p>«Культурная революция» пагубно отразилась не только на высшем художественно-педагогическом образовании. Длительная с мая 1966-го по октябрь 1976 года, она нанесла стране и ее населению тяжелейший урон и серьезный ущерб за все время существования КНР практически во всех областях социальной и культурной жизни. Во многих научно-исследовательских институтах работа была полностью прекращена или дезорганизована. Под лозунгами борьбы с буржуазной культурой на факультетах искусств в педагогических вузах сожгли большое число книг, наглядных материалов и картин. Гипсовые статуи, фортепиано и другие музыкальные инструменты, учебное оборудование было либо разломано, либо потеряно. Жесточай расправе подвергались и преподаватели музыки, целые факультеты вузов искусств лишились педагогического состава. В 1972 году в результате «революции возобновления учебы» факультеты искусств переименовали в «факультеты культуры и искусства». Начали принимать курсантов, рабочих, крестьян и солдат на срок обучения три года. Курсантов часто зачисляли по рекомендации, причем с разным уровнем эстетической подготовки, а порой и без нее. После поступления они сразу же участвовали в движении «учиться в университете, управлять университетом, перестроить университет» и «заниматься революцией». В этот период на факультетах искусств вообще не было единых</p>

<p>чальні плани ґрунтувалися на вивченні примітивних зразків. Загалом під час культурної революції музично-педагогічну освіту Китаю було повністю «паралізовано» [169].</p> <p>Покликання [169] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>учебников, их обычно преподаватели писали сами. Выдающиеся произведения культуры клеймились как «пережитки феодализма, капитализма, бюрократизма», а учебные планы основывались на изучении примитивных образцов. В целом во время культурной революции музыкально-педагогическое образование Китая было полностью парализовано [48, 51, 52 и др.].</p>
<p>С. 39–40.</p>	<p>С. 30.</p>
<p>Однак, досліджуючи розвиток Китаю в ХХ ст., недостатньо було б обмежитися лише політичною та загальнокультурною оцінкою. Зерна «культурної революції» впали на підготовлений ґрунт. Західний вектор розвитку нового Китаю задовго до «культурної революції» втратив правильний орієнтир у побудові освіти, не знайшовши у ньому місця традиційної культури Китаю. Копіювання чужих зразків, запрошення іноземних фахівців, схиляння перед досягненнями світового досвіду співвідносилося з дуже скромною підтримкою власної культури, однією з найдавніших у світі.</p> <p>Національна традиція містила не тільки відповідний навчально-методичний інструментарій (філософія, естетика та етика музики), але й потребувала для вивчення власної культури не лише уроки гри на національних інструментах, а й комплекс відповідних дисциплін. Утім у навчальних планах були відсутні дисципліни, які могли б привнести національну традицію в освіту. Всі предмети гуманітарного циклу, такі як історія, філософія, література, а також спеціальні дисципліни – історія музики, теорія, гармонія були пов'язані з європейською музикою. При цьому нерідко предмет відривався від свого змісту. Наведемо приклад про теорію музики та гармонію, які викладалися як сума абстрактних правил, а не частина системи. В результаті у вестернізованій музичній освіті виникав схил у схоластику. Цей фактор також не сприяв повноцінному засвоєнню західних художніх цінностей. «Залік», який китайські композитори прагнули отримати, щоб вступити в діалог із Заходом, насправді готовий був обернутися втратою самоідентичності.</p>	<p>Однако, исследуя образование Китая в XX столетии, недостаточно было бы ограничиться только политической и общекультурной оценкой произошедших пагубных перемен застойного периода. Зерна «культурной революции» упали на подготовленную почву. Западный вектор развития нового Китая задолго до «культурной революции» потерял правильный ориентир в построении образования, не найдя в нем места традиционной культуре Китая. Копирование чужих образцов, приглашение иностранных специалистов, преклонение перед достижениями мирового опыта соотносилось с весьма скромной поддержкой собственной культуры, одной из древнейших в мире. Мы упоминали о том, что в музыкально-педагогическом образовании 193040-х годов в ряде институтов существовали классы игры на традиционных инструментах. Но этого было чрезвычайно мало. И дело даже не в количественной, а в смысловой стороне ситуации. Национальная традиция включает не только соответствующий инструментарий, это философия, эстетика и этика музыки, ее особое взаимодействие с другими искусствами. Для полноценного изучения собственной культуры необходимы были не только уроки игры на национальных инструментах, но и комплекс сопутствующих дисциплин. Однако в учебных планах отсутствовали предметы, которые могли бы привнести национальную традицию в образование. Все предметы гуманитарного цикла, такие как история, философия, литература, а также специальные дисциплины - история музыки, теория, гармония были связаны с европейской музыкой. При этом нередко предмет отрывался от своего содержания. Приведем в пример теорию музыки и гармонию, которые преподавались как сумма абстрактных правил, а не часть системы. В результате в вестернизированном музыкальном образовании возникал уклон в схоластику. Этот фактор также не способствовал полноценному усвоению западных художественных ценностей. «Зачет», который китайские композиторы стремились получить, чтобы вступить в диалог с Западом, на деле готов был обернуться потерей самоидентичности.</p>
<p>С. 40.</p>	<p>С. 31.</p>
<p>Розвиток музично-педагогічної освіти в цей час вимагав усвідомлення національних основ культури та їх включення до структури та змісту освіти.. Тільки ретельне вивчення та аналіз усіх історичних накопичень у галузі освіти – як позитивних, так і негативних – дозволить побудувати його переконливу концепцію.</p> <p>У 1979–1999 р. музично-педагогічна освіта поступово почала дійсно розвиватися, беручи за основу власні традиції та здобутки китайського народу. У країні настав період політичної та зовнішньоекономічної діяльності. Уряд запустив у дію значну кількість стимулюючих політичних установок для швидкого впровадження в життя науково-технічних до-</p>	<p>Построение музыкально-педагогического образования на новом витке исторической эволюции требует осознания национальных оснований культуры и их включения в структуру и содержание образования. Таков важный вывод, который сегодня является историческим уроком Китая в плане перспективы развития музыкально-педагогического образования. Только тщательное изучение и анализ всех исторических накоплений в области образования - как положительных, так и отрицательных - позволит построить его убедительную концепцию.</p> <p>§4. Высшее музыкально-педагогическое образование КНР в эпоху открытости (1979 - 1999)</p>

<p>сягнень та заохочення розвитку новітніх технологій [176; 177].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В годы, обозначенные в данном разделе, высшее музыкально-педагогическое образование постепенно начало развиваться. В стране наступил период политической стабильности, роста экономики, активной внешнеполитической и внешнеэкономической деятельности. Правительство выработало ряд стимулирующих политических установок для быстрого внедрения в жизнь научно-технических достижений и поощрения развития новейших технологий [121].</p>
<p>С. 40–41.</p>	<p>С. 31–32.</p>
<p>У грудні 1979 р. Міністерство освіти скликало збори у місті Циньцоу, які були присвячені навчання фахівців у галузі мистецтва. На зборах було підсумовано позитивний та негативний досвід вищої педагогічної освіти з моменту створення Китаю, складено навчальний план для спеціальностей музики та мистецтва вищої педагогічної освіти. Також було уточнено план написання підручників, підготовка науково-педагогічних кадрів тощо [194]. Це була перша велика нарада щодо усунення наслідків «культурної революції».</p> <p>У березні 1980 р. Міністерство освіти опублікувало навчальну програму за спеціальністю «музика» та «мистецтво» терміном на чотири роки повної вищої освіти, навчальний план, структуру підручників тощо.</p> <p>У вересні 1981 р. Міністерство освіти офіційно затвердило навчальний план [48]. Це були перший єдиний повний навчальний план та програма. Після 1983 р. Міністерство освіти запросило фахівців і вчених написати експериментальні підручники для всіх мистецьких вишів.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В декабре 1979 года министерство просвещения созвало собрание Цэпъцоу (по названию города Цыньцоу), которое было посвящено обучению специалистов в области искусства. На собрании был суммирован положительный и отрицательный опыт высшего педагогического образования с момента создания Китая, составлен учебный план для специальностей музыки и искусства высшего педагогического образования. Также был уточнен план написания учебников, воспитания кадров и т. д. [там же]. Это было первым крупным совещанием по устранению последствий культурной революции. В марте 1980 года министерство просвещения опубликовало учебную программу по специальности «музыка» и «искусство» сроком на четыре года полного высшего образования, учебный план, структуру учебников, воспитательный план кадров [там же]. В сентябре 1981 года министерство официально утвердило учебный план [48]. Это были первый единый полный учебный план и программа. После 1983 года министерство просвещения пригласило специалистов и ученых написать экспериментальные учебники для всех вузов искусств.</p>
<p>С. 41.</p>	<p>С. 32.</p>
<p>Другим прогресивним результатом зборів у Ценьцоу стало прагнення координації діяльності художньо-педагогічних вишів. Укріпилися зв'язки між установами мистецтва, вишами та факультетами. Щоб урізноманітнити рівні навчання, було відкрито загальнонаціональні курси та семінари за спеціальністю «музика». Поступово стали створюватися дослідницькі об'єднання з музичного навчання та виховання.</p> <p>За даними статистики, у 1979 р. їх було 34 факультети музично-педагогічної освіти. До 1990 р. їх стало 111 [201]. Це свідченням стрімкого зростання масштабу музично-педагогічної освіти. Факультети стали готувати вчителів для школи. Почалася серйозна реконструкція у самій системі музично-педагогічної освіти. Після 1981 р. музично-педагогічні факультети були перетворені на Музичний інститут Шеньян, Інститут мистецтва Шаньдун, Музичний інститут Ухань. До 1990 р. у всіх університетах мистецтва та музичних інститутах з'явилися музично-педагогічні факультети. Виняток склали Центральний музичний інститут і кілька інститутів, підпорядкованих Міністерству культури.</p> <p>Покликання [201] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Вторым прогрессивным результатом собрания Цэньцоу стало стремление к координации деятельности художественно-педагогических вузов. Укрепилась связь между учреждениями искусства, вузами и факультетами. Чтобы разнообразить уровни обучения, были открыты общенациональные курсы и семинары по специальности «музыка». Постепенно стали создаваться исследовательские объединения по музыкальному обучению и воспитанию. Согласно данным статистики, в 1979 году было 34 факультета высшего музыкально-педагогического образования. К 1990 году их стало 111 [см.: 122]. Это является свидетельством стремительного роста масштаба высшего педагогического образования. Факультеты стали воспитывать учителей средних школ. Началась серьезная реконструкция в самой системе ВМПО. После 1981 года музыкально-педагогические факультеты были преобразованы в Музыкальный институт Шэньян, Институт искусства Шаньдун, Музыкальный институт Ухань. К 1990 году во всех университетах искусства и музыкальных институтах появились музыкально-педагогические факультеты. Исключение составили Центральный музыкальный институт и несколько институтов, подчиненных министерству культуры.</p>
<p>С. 41–42.</p>	<p>С. 32–33.</p>

<p>На цьому етапі розвитку музично-педагогічної освіти не лише збільшилася кількість абітурієнтів, а й вчені стали досліджувати різні методи підготовки вчителів музики. Після 1988 р. комітет освіти ввів систему іспитів з культури з видачею сертифікату для вчителів середніх шкіл, відкрив музичний телекурс підвищення кваліфікації на рівні викладачів вишу [206]. У 1989 р. Комітет освіти дозволив Шанхайському педагогічному університету розробити екзаменаційні вимоги для перевірки самонавчання за фахом з музичної педагогіки.</p> <p>У тому ж році Китайський телевізійний педагогічний інститут відкрив спеціальний курс, що був заснований на супутниковому телебаченні.</p> <p>Покликання [206] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>На этом этапе высшее образование в области искусства не только увеличивало масштаб обучения, но и начинало исследовать разнообразные методы воспитания учителей. После 1988 года комитет просвещения ввел систему экзаменов по культуре с выдачей сертификата для учителей средних школ, открыл музыкальный телекурс повышения квалификации на уровне преподавателей вузов [48]. В 1989 году комитет просвещения разрешил Шанхайскому педагогическому университету разработать экзаменационные требования для проверки самообучения по специальности высшей музыкальной педагогики.</p> <p>В том же году Китайский телевизионный педагогический институт открыл специальный курс на основе спутникового телевидения.</p>
<p>С. 42.</p>	<p>С. 33.</p>
<p>У 1991 р. Комітет освіти організував загальнонаціональне анкетування за станом розвитку музично-педагогічної освіти. Результати анкетування послугували основою розробки курсу розвитку та інновації музично-педагогічної освіти. Анкетуванням було охоплено 49 вишів із 13 провінцій [206]. За результатами анкетування було виявлено такі проблеми:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) непорядкованість освітнього процесу; 2) недостатній масштаб та ефективність освіти; 3) низький рівень викладання предметів; 4) єдине джерело кадрів; 5) низький рівень роботи вчителів; 6) незадовільні умови роботи; 7) недостатнє фінансування. <p>Щоб вирішити ці проблеми, Комітет освіти упродовж 1990-х р. розробив комплекс заходів, які поступово були введені в освітній процес.</p> <p>У 1996 р. Комітет освіти склав пробний навчальний план за спеціальністю «музика» та «мистецтво» для дворічної та трирічної вищої неповної освіти. За цим планом комітетом освіти було визначено список обов'язкових предметів за спеціальністю «музична педагогіка». З 1995 р. Педагогічний інститут Янчжоуського університету почав реалізовувати експериментальну програму за темою «Революція та виховання кадрів за спеціальністю «музика» та «мистецтво» для села» [233; 314]. Через три роки було підготовлено 143 здобувачів за програмою цього факультету (здебільшого вони працювали у селах).</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В 1991 году комитет просвещения организовал общенациональное анкетирование по состоянию высшего музыкально-педагогического образования. Результаты анкетирования послужили основанием для разработки курса развития и инновации ВМПО в последнее десятилетие XX века. Анкетированием было охвачено 49 вузов из 13 провинций [см.: 123]. По результатам анкетирования были выявлены следующие проблемы:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) неупорядоченность учебного процесса, 2) недостаточный масштаб и эффективность образования, 3) невысокое качество преподавания предметов, 4) единый источник кадров, 5) низкий уровень работы учителей, 6) плохие условия работы, 7) недостаточное финансирование. <p>Чтобы решить эти проблемы, Комитет просвещения на протяжении 1990-х годов разработал комплекс мер, которые постепенно были введены в жизнь. В 1996 году комитет просвещения составил пробный учебный план по специальности «музыка» и «искусство» для двухлетнего и трехлетнего высшего неполного образования. По этому плану комитетом просвещения был определен перечень обязательных предметов по специальности «музыкальная педагогика». С 1995 года Педагогический институт Янчжоуского университета начал реализовывать экспериментальную программу по теме «Революция и воспитание кадров по специальности «музыка» и «искусство» для деревни» [см.: 121]. Через три года было подготовлено 143 выпускника по программе этого факультета (большая часть они работали в деревнях).</p>
<p>С. 43.</p>	<p>С. 33–34.</p>
<p>Слід зазначити, що ці події відбуваються шляхом інтенсивного громадського руху в галузі науки і освіти, метою якого є відновлення досягнутих до «Культурної революції» прогресивних здобутків. У травні 1995 р. на Всекитайській конференції з науки та техніки була офіційно проголошена стратегія «Відродження країни за допомогою науки та освіти» [99; 265;]. Ця стратегія включала такі основні положення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • наука і техніка є головною «продуктивною силою», у контексті якої освіту слід розглядати як основу подальшого соціально-економічного розвитку країни; 	<p>Данные события происходят на фоне интенсивного общественного движения в области науки и образования, целью которого является восстановление достигнутых до «Культурной революции» прогрессивных завоеваний. В мае 1995 года на Всекитайской конференции по науке и технике была официально провозглашена стратегия «возрождения страны с помощью науки и образования» [подробно см.: 39, 287]. Эта стратегия включает следующие основные положения:</p> <ul style="list-style-type: none"> • наука и техника являются главной «производительной силой», в контексте которой образование следует рассматривать как основу дальнейше-

<ul style="list-style-type: none"> • науково-технічні можливості держави необхідно постійно примножувати, їх досягнення трансформувати на реальну продуктивну силу; • науково-технічний рівень нації слід підвищувати, переводити економічне будівництво на інноваційний шлях розвитку. <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>го социально- экономического развития;</p> <ul style="list-style-type: none"> • научно-технические возможности государства необходимо постоянно приумножать, их достижения трансформировать в реальную производительную силу; • научно-технический уровень нации следует повышать, переводить экономическое строительство на инновационный путь развития.
<p>С. 43–44.</p>	<p>С. 34–35.</p>
<p>У серпні 1999 р. Міністерство освіти звернулося до керівництва факультетів музики з пропозицією налагодити процес навчання китайських студентів та магістрантів у Європі, США та Канаді для здобуття та опанування музичної освіти. Це сприяло міжнародному обміну та реформі розвитку музично-педагогічної освіти.</p> <p>Слід зазначити, що саме на цей період припадає становлення та відкриття магістратури. У 1999 р. 16 факультетів навчали магістрів за спеціальністю «педагог-музикант». У 1996 р. Фуціанський педагогічний університет відкрив першу в Китаї аспірантуру за спеціальністю «музична педагогіка».</p> <p>Діяльність державних структур та вишів наприкінці ХХ ст. в Китаї слід охарактеризувати як надзвичайно активну та прогресивну. Реформа китайської вищої освіти, що розпочалася наприкінці минулого століття, ознаменувала перехід з «навчання кадрів» до «навчання народу». Цей принцип реформи – одна з найактуальніших і суспільно значущих ідей країни. Сучасний Китай, який вступив на шлях оновлення, повинен мати чітку стратегію національної освіти, зокрема у контексті того, якою має бути музично-педагогічна освіта в Китаї ХХІ ст.</p>	<p>В августі 1999 року министерство просвещения обратилось к руководству факультетов музыки с предложением наладить процесс обучения китайских студентов и магистрантов в Европе, США и Канаде для получения и изучения музыкального образования. Это способствовало международному обмену и реформе ВМПО. На данный период приходится становление магистературы. В 1999 году 16 факультетов обучали магистров по специальности «педагог музыки». В 1996 году Фуцианский педагогический университет открыл первую в Китае аспирантуру по специальности «педагог музыки».</p> <p>Деятельность государственных структур и высших учебных заведений последних десятилетий ХХ столетия в Китае можно охарактеризовать как в высшей степени активную и прогрессивную. Реформа китайского высшего образования, начавшаяся в конце ушедшего столетия, ознаменовала переход с «обучения кадров» к «обучению народа». Этот принцип реформы - одна из самых актуальных и общественно значимых идей страны. Современный Китай, вступивший на путь обновления, должен иметь четкую стратегию национального образования. Уроки ХХ века со всей остротой поставили перед общественностью и, прежде всего, перед деятелями культуры и образования, вопрос: каким должно быть художественное образование в Китае ХХІ века?</p>
<p>С. 89–90.</p>	<p>С. 43.</p>
<p>У Китаї, як і в будь-якій іншій країні, навчальний план є основним документом щодо організації освітнього процесу в закладі освіти. Він відображає єдині вимоги держави у зазначеній галузі та прийнятну концепцію освіти [163]. Як було зазначено в розділі 1, в галузі музично-педагогічної освіти у процесі підготовки майбутніх учителів музики був відсутній єдиний навчальний план. Кожен виш міг залучати зразки різних навчальних планів. Це були комплекси дисциплін, дисципліни, запозичені із зарубіжних країн.</p> <p>У ХХІ ст. розвиток музично-педагогічної освіти Китаю потребував серйозного оновлення, і разом з тим, затвердження єдиного навчального плану, що відповідає єдиним Стандартам.</p> <p>Покликання [163] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В Китае, как и в других странах, учебный план является основным документом по организации обучения и преподавания. Он отражает единые требования государства в этой сфере и принятую концепцию образования [см.: 93, 265]. Как было показано в главе 1, в прошлом столетии музыкальное образование Китая не располагало единым учебным планом. Каждый вуз мог привлекать образцы разных учебных планов. Это были комплексы дисциплин, привнесенных из зарубежного образовательного опыта, европейского, американского, советского. В ХХІ столетии картина меняется. Музыкальное образование Китая нуждается в серьезном обновлении, и начинаться оно должно с принятия единого учебного плана, соответствующего единым стандартам.</p>
<p>С. 95.</p>	<p>С. 43.</p>
<p>Щоб підвищити якість викладання за спеціальністю музика на бакалавріаті, у грудні 2004 р. Міністерство освіти КНР опублікувало «Програму керівництва з навчальних дисциплін для підготовки бакалаврів на факультетах музики Китаю», яка</p>	<p>Чтобы повысить качество преподавания по специальности музыка на бакалавриате, в декабре 2004 года министерство просвещения КНР опубликовало «Программу руководства по учебным дисциплинам для подготовки бакалавров на факульте-</p>

<p>стала реалізовуватись в процес підготовки вчителів музики [248; 274].</p> <p>Затверджена Програма мала певні особливості, зокрема вона включала обов'язкові дисципліни (52%), дисципліни вільного вибору (39%) та регіональний компонент (9%).</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>тах музыки в высших образовательных заведениях Китая», которая стала реализовываться с осени 2005 года [52, 87]. Эта программа имеет ряд принципиально обозначенных особенностей. Она включает предметы обязательные, дисциплины по выбору и регионального компонента. Их соотношение выглядит как 52% - 39% - 9%</p>
<p>С. 95–96.</p>	<p>С. 45.</p>
<p>До загальнопрофесійних дисциплін віднесено: Елементарну теорію музики та сольфеджіо, Аналіз музичних творів та поліфонія, Вокал, Фортепіано та Обов'язковий китайський музичний інструмент (в основному ерху, піпа, чжен, яанцинь; інструмент (скрипка, віолончель, флейта, кларнет, труба тощо), Історія китайської музики, Історія зарубіжної музики, Китайська народна музика, Зарубіжна народна музика, Хор і хорове диригування, Педагогіка та методика музичного виховання в школі. По кожній дисципліні Міністерство освіти розробило мету навчання, зміст дисципліни, екзаменаційні вимоги.</p> <p>Необхідним компонентом виховання та освіти висококваліфікованих кадрів є дисципліни на вибір. Їх включення до навчального плану обумовлено реформою освіти [91; 122; 322]. Дисципліни за вибором повинні сприяти поглибленому вивченню спеціалізації, яку обирає студент. У свою чергу дисципліни на вибір у новій навчальній програмі поділяються на спеціальні та факультативні.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>К общепрофессиональным дисциплинам относятся Элементарная теория музыки и сольфеджио, Анализ музыкальных произведений и полифония, Вокал, Фортепиано и Обязательный китайский музыкальный инструмент (в основном эрху, пи́па, чжэ́н, яанцинь, цзуди и др.), Обязательный зарубежный музыкальный инструмент (скрипка, виолончель, флейта, кларнет, труба и др.), История китайской музыки, История зарубежной музыки, Китайская народная музыка, Зарубежная народная музыка, Хор и хоровое дирижирование, Педагогика и методика музыкального воспитания в общеобразовательной школе. По каждому курсу министерство образования разработало цели обучения, содержание дисциплины, экзаменационные требования. Необходимым компонентом воспитания и образования высококвалифицированных кадров являются дисциплины по выбору. Их включение в учебный план обусловлено реформой образования [73]. Дисциплины по выбору должны способствовать углублению специализации, которую избирает студент. В свою очередь дисциплины по выбору в новой учебной программе разделяются на специальные и факультативные.</p>
<p>С. 96.</p>	<p>С. 45.</p>
<p>Спеціальні дисципліни на вибір поділяються на три блоки:</p> <p>1. Практика композиції та аранжування пісень (масового жанру) та практика твору та аранжування для камерно-інструментального складу.</p> <p>1. Практика музикування в інструментальному ансамблі та диригування, постановка танцю.</p> <p>3. Введення в мистецтво та музична естетика.</p> <p>Факультативні дисципліни включають два напрями:</p> <p>1) дисципліни за фахом;</p> <p>2) дисципліни з гуманітарних та природничих наук.</p> <p>Напрями вивчення дисциплін розподіляються на п'ять блоків.</p> <p>Увесь дисциплінарний перелік взято нами з навчального плану, оприлюдненого на сайті Міністерства освіти КНР (http://www.moe.gov.cn/) (див. Додаток Б).</p>	<p>Специальные дисциплины по выбору делятся на три блока: 1. Практика композиции и аранжировки песен (массового жанра) и практика сочинения и аранжировки для камерно-инструментального состава. 1. Практика музицирования в инструментальном ансамбле и дирижирования, постановка танца. 3. Введение в искусство и музыкальная эстетика.</p> <p>Факультативные дисциплины включают два направления: 1) дисциплины по специальности, 2) дисциплины по гуманитарным и естественным наукам.</p> <p>Направления распределяются на пять блоков.</p> <p>Весь дисциплинарный перечень взят нами из учебного плана, обнародованном на сайте министерства просвещения КНР (см. Приложение 4 [122]).</p>
<p>С. 96–97.</p>	<p>С. 46.</p>
<p>Блоки дисциплін зі спеціальності:</p> <p>1. Музична педагогіка та музикознавство. Це можуть бути такі напрями як історія музичної педагогіки Китаю та зарубіжних країн, порівняння музичної педагогіки Китаю та зарубіжжя, музична та педагогічна психологія, технологія конспектування, створення музики за допомогою комп'ютерних технологій тощо.</p> <p>2. Музикознавство і теорія композиції включають: введення в музикознавство, народні інстру-</p>	<p>Блоки дисциплин по специальности: 1. Музыкальная педагогика и музыковедение. Это могут быть такие направления как история музыкальной педагогики Китая и зарубежных стран, сравнение музыкальной педагогики Китая и зарубежья, музыкальная и педагогическая психология, технология конспектирования, создание музыки с помощью компьютерных технологий и т.д. 2. Музыковедение и теория композиции включают введение в музыковедение, народные инструменты, основы истории</p>

<p>менти, основи історії китайської музики, музичну журналістику і критику, редагування музичних текстів, музичну культуру, гармонію, інструментування, введення в китайську традиційну музику, аналіз музичних творів тощо.</p> <p>3. Музичне виконавство містить вокал, історію вокального мистецтва, ансамбль, вокальну педагогіку, декламування та культуру мови, фортепіано (акордеон та інші клавішні інструменти), історію фортепіанного мистецтва, музика для духових та струнних інструментів, методику викладання гри на духових та смичкових інструментах, камерно-ансамблевую музику, історію оперного мистецтва.</p>	<p>китайской музыки, музыкальную журналистику и критику, редактирование музыковедческих текстов, музыкальную культуру, гармонию, инструментовку, введение в китайскую традиционную музыку, музыкальную форму, анализ музыкальных произведений и др. 3. Музыкальное исполнительство содержит вокал, историю вокального искусства, ансамбль, вокальную педагогику, декламирование и культуру речи, фортепиано (аккордеон и другие клавишные), историю фортепианного искусства, фортепианную педагогику и методику игры на фортепиано, историю исполнительства на духовых и струнных инструментах, историю музыки для духовых и струнных инструментов, методику преподавания игры на духовых и смычковых инструментах, камерно-ансамблевую музыку, историю оперного искусства.</p>
<p>С. 97.</p>	<p>С. 46–47.</p>
<p>Блоки загальногуманітарного циклу.</p> <p>1. Естетика та мистецтвознавство: історія китайського та зарубіжного мистецтва, історія кіно та телевізійного мистецтва, історія хореографії, історія акторського мистецтва тощо.</p> <p>2. Педагогіка, а також гуманітарні та природні дисципліни: теорія сучасної освіти, історія зарубіжних освітніх інститутів, діалекти китайської мови, історія китайської культури, історія зарубіжної культури, історія зарубіжної літератури, історія китайської філософії, історія західної філософії, вступ до китайської та зарубіжної літератури, методика музично-бібліографічного пошуку та написання дисертації, історію природничих наук, сучасні наукові та інформаційні технології.</p>	<p>Блоки общегуманитарного цикла: 1. Эстетика и искусствознание, куда входят краткая история китайского и зарубежного искусства, история кино и телевизионного искусства, история хореографии, история актерского искусства и т. д. 2. Педагогика, а также гуманитарные и естественные дисциплины. Этот блок включает теорию современного образования, историю зарубежных образовательных институтов, диалекты китайского языка, краткую историю китайской культуры, краткую историю зарубежной культуры, историю зарубежной литературы, краткую историю китайской философии, историю западной философии, введение в китайскую и иностранную литературу о музыке, методику музыкально-библиографического поиска и написания диссертации, краткую историю естественных наук, современные научные и информационные технологии.</p>
<p>С. 97–98.</p>	<p>С. 47.</p>
<p>Мета регіонального програмного компонента полягає в тому, щоб створити унікальні академічні курси з вивчення місцевої культури. До таких курсів віднесемо: історію та культуру етнічної музики (того чи іншого регіону), музичне краєзнавство, історію музичних інструментів національних меншин, фольклористику, методологію викладання народної музики, практику викладання музики національною мовою.</p> <p>Дисципліни регіонального компонента поглиблюють вивчення національної традиції та сприяють спеціалізації та практичному застосуванню здобутих знань.</p>	<p>Цель регионального программногo компонента состоит в том, чтобы создать уникальные академические курсы по изучению местной культуры. Такие курсы включают в себя: историю и культуру этнической музыки (того или иного региона), музыкальное краеведение, историю музыкальных инструментов национальных меньшинств, фольклористику, методологию преподавания народной музыки, практику преподавания музыки на национальном языке. Дисциплины регионального компонента углубляют изучение национальной традиции и способствуют специализации и практическому применению получаемых знаний.</p>
<p>С. 98.</p>	<p>С. 48–49.</p>
<p>Що стосується навчальної практики, то у новій програмі вона поділяється на чотири групи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) практика з громадської роботи; 2) педагогічна практика; 3) виконавська практика; 4) науково-дослідна практика. <p>Слід зазначити, що практика з громадської роботи відбувається шляхом консультації абітурієнтів та військову підготовку. Утім її доповнюють соціологічні дослідження та інші форми діяльності.</p> <p>Педагогічна практика передбачає стажування в університеті упродовж 1-2 тижнів на I та II курсах. На III та IV курсах педагогічна практика триває 8-10 тижнів.</p> <p>Виконавська практика триває щотижня у кожно-</p>	<p>Учебная практика в новой программе делится на четыре группы: 1) практика общественной работы, 2) педагогическая практика, 3) исполнительская практика, 4) научно-исследовательская практика. Как и в предыдущей программе практика общественной работы включает консультации абитуриентов и военную подготовку. Однако ее дополняют социологические исследования и другие формы деятельности. Педагогическую практику предвдваряет стажировка в университете в течение 1-2 недель на I и II курсах. На III и IV курсах ее сменяет педагогическая практика на 8-10 недель. Исполнительская практика длится по неделе в каждом семестре, кроме первого и последнего. Поощряются и сольный концерт, и разовое сольное выступление,</p>

<p>му семестрі, окрім першого та останнього. Заохочуються і сольний концерт, і разовий сольний виступ, і гра в ансамблі.</p> <p>Науково-дослідна практика включає підготовку дисертації (кваліфікаційна бакалаврська робота) за чотири тижні і завершується її захистом.</p> <p>Усі чотири групи практичної частини програми взаємно доповнюють одна одну і сприяють удосконаленню музично-педагогічної освіти в Китаї.</p>	<p>и игра в ансамбле. Научно-исследовательская практика включает подготовку диссертации (аналога выпускной квалификационной работы - ВКР - в России) за четыре недели и завершается ее защитой. Все четыре группы практической части программы взаимно дополняют друг друга и способствуют совершенствованию педагогического образования.</p>
<p>С. 98–99.</p>	<p>С. 49.</p>
<p>Характеризуючи особливості нової програми, слід відзначити п'ять інноваційних принципів, що лежать в її основі.</p> <p>По-перше, синтез дисциплін як нову тенденцію сучасної освіти. Зокрема, комбінація взаємопов'язаних музикознавчих предметів ефективно стимулює і сприйняття, і знання [66; 67]. Так, у новій навчальній програмі сольфеджіо і теорія музики об'єднані в один предмет Елементарна теорія музики і сольфеджіо як найбільш відповідний принципам музичного навчання. При такому під час ознайомлення з акордами та модуляціями нерозривно пов'язано з усвідомленням студентами звукових ефектів та імпульсів мелодійного розгортання завдяки серйозному слуховому аналізу. Одночасно співи по нотах поглиблюють слуховий досвід.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Характеризуя особенности новой программы, следует подчеркнуть пять инновационных принципов, которые лежат в ее основе. Во-первых, синтез дисциплин как новую тенденцию современного образования. В частности, комбинация взаимосвязанных музыковедческих предметов эффективно стимулирует и восприятие, и понимание знаний [67, 125]. Так, в новой учебной программе сольфеджио и теория музыки объединены в один предмет Элементарная теория музыки и сольфеджио как наиболее соответствующий принципам музыкального обучения. При таком подходе ознакомление с аккордами и модуляциями неразрывно связано с осознанием учащимися звуковых эффектов и импульсов мелодического развертывания благодаря серьезному слуховому анализу. Одновременно пение по нотам углубляет слуховой опыт.</p>
<p>С. 99.</p>	<p>С. 49–50.</p>
<p>Основи гармонії, поліфонії, музичних форм та аналізу творів інтегрувалися в дисципліну Аналіз музичних творів і поліфонія, тому що тут виразніше виражено практичне застосування теорії. Новим змістом доповнено предмети Історія китайської музики, Історія зарубіжної музики. Вивчення китайської та зарубіжної музики доповнюється аналізом творів і стає більш результативним для розуміння музичних стилів та культурних епох з точки зору їх історичного розвитку.</p> <p>По-друге, збільшення частки дисциплін на вибір. Це надає можливість не тільки підготувати дві групи професійних кадрів, але й зробити набір на інші курси як з гуманітарних, так і з природничих наук. Дисципліни на вибір забезпечуються майже половиною годин навчання, оскільки «студенти повинні отримати базові знання з різних категорій для забезпечення їх збалансованої та розумної структури» [93].</p> <p>Покликання [93] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Основи гармонии, полифонии, музыкальных форм и анализа сочинений интегрировались в дисциплину Анализ музыкальных произведений и полифония, так как здесь явственнее выражено практическое применение теории. Новым содержанием дополнены предметы История китайской музыки, История зарубежной музыки. Изучение китайской и зарубежной музыки дополняется анализом произведений и становится более результативным для понимания музыкальных стилей и культурных эпох с точки зрения их исторического развития. Во-вторых, увеличение удельного веса дисциплин по выбору. Это дает возможность не только готовить две группы профессиональных кадров, но и сделать набор на другие курсы как по гуманитарным, так и по естественным наукам. Дисциплины по выбору обеспечиваются почти половиной часов обучения, так как «студенты должны получить базовые знания по разным категориям для обеспечения их сбалансированной и разумной структуры» [79, 125].</p>
<p>С. 99–100.</p>	<p>С. 50.</p>
<p>По-третьє, запровадження регіональних курсів, в яких з успіхом використовуються географічні та етнічні переваги того чи іншого університету. Регіональні курси надають студентам унікальну можливість вивчити культуру рідного краю та зрозуміти перспективу її розвитку. Так виникли регіональні курси з музичного мистецтва, засновані на місцевих жанрових різновидах, наприклад, Уйгурська опера, Шеньсїська опера, Опера Внутрішньої Монголії, Матоуцин – музичний інструмент Внутрішньої Монголії, Куншанська / Янчжоуська опера, Гуантон-</p>	<p>В-третьих, введение региональных курсов, в которых с успехом используются географические и этнические преимущества того или иного вуза. Региональные курсы открывают студентам уникальную возможность изучить культуру родного края и понять перспективу ее развития. Так возникли региональные курсы по музыкальному искусству, основанные на местных жанровых разновидностях, например, Уйгурская опера, Шэньсиская опера, Опера Внутренней Монголии, Матоуцинъ — музыкальный инструмент Внутренней Монголии, Пекин-</p>

<p>ська опера тлшл. Слід відмітити той факт, що значені дисципліни сприяють підвищення рівня знань студентів про регіональну історію музики та місцевий фольклор. У цих курсах відображено деякі аспекти шкільної програми з музики та сріву та можливості її розробки. Наприклад, можна створити курси про теорію національної музики та театральні школи.</p>	<p>ский барабан, Сучэ/соуская песня с пипой, Куншанская опера, Сучэ/соуская люцинь, Янчжоуская опера, Гуантонская опера и др. Безусловно, данные курсы ведут к повышению уровня знаний студентов о региональной истории музыки и местном фольклоре. В этих курсах отражены некоторые аспекты школьной программы и возможности ее разработки. Например, можно создать курсы о теории национальной музыки и театральных школах.</p>
<p>С. 100.</p> <p>По-четверте, посилення навчальної практики. Музичне мистецтво, в основному спрямоване на практику, тому його вивчення не може обмежуватися лише розговорами про нього, що підкреслюють автори збірки наукових матеріалів, присвяченій музично-педагогічній освіті [294; 301].</p> <p>Отже, у новій навчальній програмі чітко визначено практичну складову підготовки вчителя музики з її чотирма різновидами.</p> <p>По-п'яте, формування компетентностей до проведення наукових досліджень. Даний вид роботи є одним із важливих аспектів підготовки вчителів музичного мистецтва. На думку Ван Цзінь, вона необхідна не лише майбутнім науковим співробітникам, але й звичайному вчителю [277]. Знання основ дослідницької роботи допоможе вчителю музики узагальнювати та систематизувати процес навчання, ефективно стимулювати свою викладацьку діяльність. Нова програма передбачає підготовку дисертації (кваліфікаційної бакалаврської роботи) упродовж чотирьох тижнів. Зазначимо, що в українських університетах написання та захист кваліфікаційної бакалаврської роботи не є обов'язковим.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 50–51.</p> <p>В-четвертых, усиление учебной практики. Искусство музыки всецело направлено на практику, поэтому его изучение не может ограничиваться только разговорами о нем, что подчеркивают авторы сборника научных материалов, посвященного высшему музыкальному образованию [42, 198]. Следовательно (как говорилось ранее), в новой учебной программе четко определена практическая часть с ее четырьмя разновидностями. Часы педагогической практики увеличились до 12 недель. Исполнительская практика по-прежнему остается крупномасштабным четырехлетним комплексом. В-пятых, воспитание способности к научным исследованиям. Эта работа является одним из важных аспектов подготовки кадров. По мнению Ма Донфэна и Чжон Аймина она необходима не только для будущих научных сотрудников, но и для преподавателей средних школ [77, 219]. Знание основ исследовательской работы поможет учителям начальных и средних школ осмысливать и обобщать процесс обучения, эффективно стимулировать свою преподавательскую деятельность. Новая программа, как отмечалось, предполагает подготовку диссертации в течение четырех недель.</p>
<p>С. 100–101.</p> <p>Відмітимо, що у процесі підведення підсумків процесу реалізації затвердженої програми є велика кількість особливостей, втілених в програмі, яка опановується майбутніми вчителями музики. Об'єднання споріднених дисциплін пов'язане саме з вивченням європейської музики.</p> <p>Для китайських студентів – майбутніх педагогів європейська музика має стати взірцем світової музичної культурою, яка ввчається поряд з власним культурним досвідом та пізнається поряд з ним. Детальне розгалуження теоретичних дисциплін, прийняте для європейців, є логічним і природним. Перенесення «європейської схеми» в китайську систему освіти – не сприяє отриманню найвищому результату. Поліфонію і гармонію природніше поєднати з аналізом музичних форм, у процесі опанування якого ці найважливіші аспекти європейської музики вивчатимуться в комплексі з основною ідеєю предмета. Так, з основами поліфонії краще вивчати по модулях, присвячених аналізу фуги, а гармонію осягати не стільки як елемент мови (у вигляді освоєння та гри гармонійних моделей і схем, поширених у зарубіжних музичних вишах), скільки як виразний елемент конкретного музично-історичного стилю. Акордика ж та її систематизація проходить у курсі теорії музики.</p>	<p>С. 52.</p> <p>Однако и до подведения практических итогов можно отметить ряд принципиальных особенностей, воплощенных в осваиваемой программе. Если глубже взглянуть на те инновации, которые есть в программе, то можно усмотреть намеченный путь гармоничного сочетания элементов европейского, прежде всего российского, и национального путей развития образования. Объединение родственных дисциплин коснулось предметов, связанных с европейской музыкой. Для китайских студентов - будущих педагогов европейская музыка должна стать образцом выдающейся музыкальной культурой, которая не заслуживает собственный не менее выдающийся культурный опыт, а познается наряду с ним. Детальное разветвление теоретических дисциплин, принятое для европейцев, логично и естественно. Перенесение «европейской схемы» в китайскую систему образования - пройденный этап с не самым лучшим результатом. <...> Полифонию и гармонию естественнее совместить с анализом музыкальных форм, в процессе освоения которого оба этих важнейших аспекта европейской музыки будут изучаться в комплексе с основной идеей предмета. Так, с основами полифонии естественнее работать в разделах, посвященных анализу фуги, а гармонию постигать не столько как элемент языка (в виде освоения и игры гармонических моделей и схем, распространенных в зарубежных музыкальных вузах), сколько как выразительный</p>

		елемент конкретного музикально-історического стиля. Аккордика же и ее систематизация проходится в курсе теории музыки.
3	<p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина XX – початок XXI століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. (https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content)</p>	<p>Хуан Сяньюй. Система музикального образования в Китае // Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры, 2012, №2, с. 155–159. (https://cyberleninka.ru/article/n/sistema-muzykalnogo-obrazovaniya-v-kitae/pdf)</p>
	С. 44.	С. 155–156.
	<p>Як було вищезазначено, історія музично-педагогічної освіти Китаю розпочала свій відлік близько 100 років тому. Але за цей період в житті країни відбулися значні зміни. Найбільш інтенсивний розвиток музично-педагогічної освіти припадає на період з такими хронологічними межами як кінець 70-х років XX ст. – початок XXI ст. Музично-педагогічна освіта Китаю в даний період характеризується відновленням втраченого культурного надбання китайського народу в роки «культурної революції» (1966-1976); упровадження в освітній процес музично-педагогічної освіти елементів, які надають їй системного характеру (кінець 70-х – 90-ті рр. XX ст.); реформуванням діючої у 1980–90-ті рр. освітньої системи (кінець 1990-х рр. – 2001 р.); цифровізація музично-педагогічної освіти (2001 р. – по теперішній час) [110; 113; 156; 165; 171; 179].</p> <p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Наиболее интенсивное развитие музыкально-образовательной системы приходится на временной период, хронологические границы которого можно определить как конец 70-х гг. XX в. – начало XXI в. Музыкально-педагогическое образование Китая в это время ознаменовалось восстановлением утраченного в годы «культурной революции» (1966–1976); внедрением элементов, придающих образованию системный характер (этап мобилизации и разработки планов реформы: избавление от хаоса, восстановление уважения к учителям и образованию, провозглашение «трех поворотов», конец 70-х – 90-е гг.); реформированием действующей в 1980–1990-е гг. структуры образования; этап осуществления реформы в соответствии с требованиями рыночной экономики (1993–1998 гг.); этап углубления реформы структуры образования и всемерного продвижения вперед, воспитания качественных характеристик (1999–2006 гг.)³.</p>
	С. 44–45.	С. 156.
	<p>1966 р. пов'язаний із відновленням діяльності навчальних закладів, організацією прийому абітурієнтів та розподілу педагогічних кадрів, налагодженням матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу.</p> <p>Надалі освітня система розвивається та вдосконалюється. У грудні 1979 р. відбулася нарада керівників вищих музично-педагогічних навчальних закладів у Чжен Чжу. Його учасники визначили чотири основні напрями вдосконалення системи музично-педагогічної освіти:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) складання навчальних планів; 2) написання підручників; 3) підвищення професійного рівня професорсько-викладацького складу вищих музично-педагогічних закладів; 4) науково-методична розробка проблем місцевої освіти [184; 215; 264 та ін.]. <p>Зазначені напрями визначили діяльність державних органів управління та навчальних закладів у галузі вищої музично-педагогічної освіти Китаю на найближчі десятиліття. Всі подальші роки відбулася реалізація затвердженої програми.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Восстановительный период был связан с обновлением деятельности учебных заведений, организацией приема абитуриентов и распределения кадров, налаживанием материально-технического обеспечения учебного процесса. В декабре 1979 г. состоялось совещание руководителей высших музыкально-педагогических учебных заведений в Чжэн Чжоу. Его участники определили четыре главных направления совершенствования системы: составление учебных планов; создание учебников; повышение профессионального уровня педагогов вузов; научно-методическая разработка проблем художественного образования⁴.</p> <p>Обозначенные направления определили деятельность государственных органов управления и учебных заведений в области высшего музыкально-педагогического образования Китая на ближайшие десятилетия. Далее последовали шаги по реализации намеченной программы.</p>
	С. 45.	С. 156.
	<p>У 1980 р. Міністерством освіти Китаю було затверджено «Навчальний план підготовки фахівців у галузі музики для вищих педагогічних закладів з чотирирічним терміном навчання», а 1982 р. було розроблено та затверджено документи для музично-педагогічних навчальних закладів із дво- та три-</p>	<p>В 1980 г. Министерством просвещения страны был издан «Учебный план подготовки специалистов в области музыки для высших педагогических заведений с четырехгодичным сроком обучения», а в 1982 г. вышли аналогичные документы для вузов с двух- и трехгодичным сроками обучения⁵. В этих</p>

<p>річним термінами навчання. У цих трьох документах було визначено:</p> <ul style="list-style-type: none"> • мету навчальної та практичної підготовки фахівців; • навчальні дисципліни – обов'язкові та факультативні; • завдання та напрями наукових досліджень; • встановлені терміни навчання; • порядок прийому до вищих музично-педагогічних навчальних закладів [275; 279; 322]. <p>Слід зазначити, що важливим заходом підвищення якості підготовки фахівців у галузі музично-педагогічної освіти, стало відновлення вступних іспитів [290; 315; 322].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>трьох документах були определены: цели учебной и практической подготовки специалистов; учебные дисциплины – обязательные и факультативные; задачи и направления научных исследований; установлены сроки обучения; порядок приема в вузы: очень важной мерой повышения качества подготовки специалистов стала разработка программы вступительных испытаний.</p>
<p>С. 45–46.</p>	<p>С. 156.</p>
<p>У 1987 р. професія «вчитель музики» увійшла до класифікатору спеціальностей Міністерства освіти Китаю, підготовка за якими велася в педагогічних навчальних закладах освіти.</p> <p>Отже, в цей період було конкретизовано мету розвитку музично-педагогічної освіти у педагогічних університетах – підготовка фахівців для роботи у загальноосвітніх школах. На цьому етапі рішення стосувалося підготовки вчителів для основної школи (7–9 класи).</p> <p>Забезпечення освітнього процесу навчальною літературою активізується після 1983 р. Міністерство освіти відповідно до діючого навчального плану доручає викладачам музичних факультетів педагогічних закладів вищої освіти складати підручники з своїх предметів (рояль, акордеон, вокальна майстерність, спів, хор, методика тощо). У деяких навчальних закладах, з власної ініціативи викладачів, розробляються спеціальні додаткові посібники.</p> <p>У перших підручниках з методики викладання музики у школі викладачі прагнули систематизувати навчальну інформацію та науково обґрунтувати питання музично-педагогічної теорії, утім ще мало уваги було приділено специфіці навчання дітей в основній школі, тобто саме методичним проблемам [142; 173; 231; 294].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В 1987 г. профессия «учитель музыки» вошла в исправленный Министерством просвещения каталог специальностей, подготовка по которым велась в педагогических вузах. Таким образом, была конкретизирована цель музыкального образования в педагогических университетах – подготовка специалистов для работы в общеобразовательных школах. На этом этапе решение касалось подготовки учителей для школы средней ступени (7–9-е классы).</p> <p>После 1983 г. Министерство просвещения в соответствии с существующим планом поручает преподавателям музыкальных факультетов педагогических вузов составлять учебники по своим дисциплинам/предметам (рояль, аккордеон, вокальное мастерство, пение с листа, хор, методика и др.)⁶, что дало возможность обеспечить учебной литературой вузы. В некоторых высших учебных заведениях по собственной инициативе разрабатываются специальные дополнительные пособия. В первых учебниках по методике преподавания музыки в школе получило отражение стремление к систематизации материала и научному обоснованию вопросов педагогической теории, однако еще не достаточно внимания уделяется разработкам, связанным со спецификой обучения детей музыкальным дисциплинам по дополнительному циклу в общеобразовательной школе.</p>
<p>С. 46.</p>	<p>С. 156.</p>
<p>Якість навчально-методичної літератури значно підвищилася у 1990 р. Видавництвом вищої освіти випускаються такі навчальні підручники: «Основи музичної теорії», «Музична теорія», «Спів», «Вправи з розвитку слуху». Успішно поєднуючі завдання теорії та практики, орієнтовані на розвиток практичних навичок, зазначені розробки стали повноцінними навчальними посібниками для підготовки вчителів музики, які використовуються на багатьох музичних факультетах і нині.</p>	<p>Качество учебно-методической литературы значительно повысилось в 1990-е гг. Издательством высшего образования выпускаются «Музыкальные учебники телеспутника». Современная форма обучения – Учебные заведения телевизионных передач – используют спутник связи, чтобы передавать учебные и педагогические программы. Первая трансляция по всей территории Китая прошла 1 октября 1986 г. Шанхайским музыкальным издательством в серии «Основные музыкальные курсы» были выпущены учебники: «Музыкальная теория»⁷, «Упражнения для развития слуха»⁸, «Пение с листа»⁹. Успешно сочетающие задачи теории и практики, ориентированные на развитие практических навыков, они стали полноценными учебными пособиями для вузов, используются на многих музыкальных факультетах и сегодня.</p>

<p>С. 46–47.</p> <p>Важливим напрямом діяльності Китайської Народної Республіки у зазначений період стало забезпечення шкіл дипломованими вчителями музики. Упродовж тривалого часу у закладах загальної середньої освіти не вистачало вчителів музики. У зв'язку з цим із початку десятиліття всі музичні факультети педагогічних закладів вищої освіти стали розширювати масштаби прийому студентів, організовувати навчання за скороченими програмами. Виникають факультети з дво- та трирічним терміном навчання, для підвищення професійного рівня вчителів музики початкових та середніх шкіл у деяких педагогічних закладах вищої освіти відкриваються групи для дорослих, а на заочних та вечірніх відділеннях університетів організуються іспити для тих, хто займається музичною самоосвітою. У педагогічному інституті китайського телебачення в цей період були відкриті спеціальні курси. До середини 1990-х р. у педагогічних та спеціальних закладах вищої освіти країни було підготовлено таку кількість шкільних вчителів музики, що дозволило уникнути проблеми з кадровим забезпеченням учителів музики в школах [161; 231].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 156–157.</p> <p>Важной областью деятельности государства в рассматриваемый период стало обеспечение школ дипломированными специалистами. На протяжении длительного времени в школах не хватало преподавателей музыки. В связи с этим с начала десятилетия в XXI в. все музыкальные факультеты педагогических вузов стали расширять масштабы приема студентов, организовывать обучение по сокращенным программам. Возникали факультеты с двух- и трехгодичным сроком обучения, для повышения образовательного ценза учителей музыки начальных и средних школ в некоторых педагогических вузах открывались группы для взрослых, а на заочных и вечерних отделениях университетов организовывались экзамены для занимающихся музыкальным самообразованием. В 1987 г. в Педагогическом институте китайского телевидения открылись специальные курсы. Ученики, окончившие программу обучения по профессиональному образованию, сдавали экзамены и получали сертификат или аттестат. К середине 1990-х гг. в педагогических и специальных вузах страны было подготовлено такое количество школьных учителей музыки, которое позволило значительно смягчить остроту проблемы.</p>
<p>С. 47.</p> <p>У підготовці музикантів-педагогів значну роль відіграли заходи щодо підвищення освітнього рівня абітурієнтів. Після 1980-х р. заклади вищої освіти формують контингент студентів із досить високим рівнем музичної підготовки.</p> <p>Важливим чинником відбору абітурієнтів стало відновлення іспитів. Впроваджується система проходного балу для того, щоб до закладів вищої освіти вступали абітурієнти з найвищим рівнем підготовки. Якісно нові стартові позиції доуніверситетської підготовки дозволили за кілька років підвищити професійний рівень викладачів музичних дисциплін і в школах, на музичних факультетах.</p>	<p>С. 157.</p> <p>В подготовке музыкантов-педагогов общеобразовательных школ значительную роль сыграли меры по повышению образовательного уровня абитуриентов. После 1980-х гг. вузы формируют контингент студентов с гораздо более высокой подготовкой.</p> <p>Важным фактором отбора абитуриентов стало восстановление приемных экзаменов. Внедряется система проходного балла с тем, чтобы в высшие учебные заведения попадали абитуриенты с более высоким уровнем подготовки. Например, для поступления на специальность «фортепиано» необходимо исполнить программу из четырех произведений: этюд, полифоническое произведение, произведение крупной формы и пьесу, а также сдать экзамен по теоретическим предметам. Качественно новые стартовые позиции довузовской подготовки позволили за несколько лет повысить профессиональный уровень преподавателей музыкальных дисциплин и в школах, и на музыкальных факультетах.</p>
<p>С. 47.</p> <p>Доцільно відзначити і той чинник, що розвиток системи музично-педагогічної освіти подолав бар'єр педагогічних та методичних проблем. І як наслідок, вже у 1980 р. масового характеру набули публікації з проблеми організації спеціальної вищої музично-педагогічної освіти. Назвіть ці публікації</p> <p>Ці публікації активно обговорювалися у різних засобах масової інформації. Усе це викликало великий суспільний резонанс. У результаті наукових дискусій було розроблено важливі для розвитку музично-педагогічної освіти положення. Основний зміст публікацій був спрямований на уніфікацію мети та змісту навчання у закладах вищої освіти.</p> <p>У 1990 р. у зв'язку з тим, що адміністративні органи освіти стали приділяти професорсько-викладацькому складу закладів вищої освіти особливу</p>	<p>С. 157.</p> <p>Как уже отмечалось, важнейшей областью развития системы музыкально-педагогического образования явилось создание педагогических и методических пособий. Уже в 1980-е гг. массовый характер приобрели публикации по вопросам и проблемам специального высшего музыкально-педагогического образования. Они активно обсуждались и в различных средствах массовой информации.</p> <p>В 1990-е гг. в связи с тем, что административные органы просвещения стали уделять вузам повышенное внимание, научно-исследовательская работа в области музыкального образования значительно активизировалась. Важным фактором активизации стало введение в вузах Китая второй половины нагрузки.</p>

<p>увагу, науково-дослідна робота в галузі музичної освіти значно активізувалася. Важливим чинником активізації стало запровадження закладах вищої освіти Китаю педагогічного навантаження у другій половині дня [259; 263].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	
<p>С. 48.</p>	<p>С. 157.</p>
<p>В усіх закладах встановлюються норми виконання викладачами науково-дослідної роботи. Внаслідок чого, друковані статті та монографії за кількістю та якістю перевершують публікації 1980 р. Викладачі музичних факультетів педагогічних закладів вищої освіти видають свої наукові роботи у журналах «Китайська музична освіта», «Народна музика», «Музичні дослідження», «Китайська музика», інститутських збірниках. Політика відкритості надала можливість участі у міжнародних конференціях та симпозиумах.</p> <p>Було опубліковано значну кількість теоретичних праць – кілька десятків монографій вітчизняних авторів та переклади зарубіжних. <...></p>	<p>Во всех высших учебных заведениях устанавливаются нормы выполнения преподавателями научно-исследовательской работы. В результате печатающиеся статьи и монографии по количеству и качеству превосходят публикации 1980-х гг. Преподаватели музыкальных факультетов педагогических вузов издают свои научные работы в журналах «Китайское музыкальное образование», «Народная музыка», «Музыкальные исследования», «Китайская музыка», институтских сборниках. Политика открытости предоставила возможность участия в международных конференциях и симпозиумах. Особенно много было опубликовано теоретических работ – несколько десятков монографий отечественных авторов и переводы зарубежных.</p>
<p>С. 48.</p>	<p>С. 157.</p>
<p>У зв'язку з цим, постала проблема докорінних реорганізаційних перетворень системи освіти Китаю в цілому.</p> <p>13 червня 1999 р. Центральна Державна Рада КНР опублікувала ухвалу «Про вдосконалення системи освіти», де було заявлено: «...наша країна переживає важливий період створення сучасної ринкової економіки. Новий Китай за десять років здійснення політики реформ і відкритості досяг значних успіхів у розвитку освіти» [91; 310]. Утім з різних суб'єктивних та об'єктивних причин розроблена та упроваджена модель освіти, її зміст та методика навчання не відповідали сучасним викликам. Констатація у документі стану освітньої системи загалом відносилася і до галузі підготовки вчителів музики. Однією з головних вимог, що пред'являються до вищої музично-педагогічної освіти за нових умов, – підготовка вчителів музики XXI ст.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В связи с этим во всей остроте встала проблема коренных преобразований системы образования Китая в целом. 13 июня 1999 г. Центральный Государственный Совет опубликовал постановление «О совершенствовании системы образования», где было заявлено: «...наша страна переживает важный период создания современной рыночной экономики. Новый Китай за десять лет осуществления политики реформ и открытости добился больших успехов в развитии образования. Однако по разным субъективным и объективным причинам действующая модель образования, ее содержание и методика обучения не соответствуют современным требованиям»¹⁰. Констатация в документе состояния образовательной системы в целом относилась и к области подготовки учителей музыки. С конца 1990-х гг. она официально вступает в полосу реформ. Одно из главных требований, предъявляемых к высшему музыкальному образованию в новых условиях, – подготовка учителей музыки XXI в.</p>
<p>С. 48–49.</p>	<p>С. 157–158.</p>
<p>У зв'язку з цим, починаючи з 2001 р. на музичних факультетах багатьох педагогічних закладів вищої освіти Китаю змінюють форми та методи викладання. Головні зміни пов'язані з комп'ютеризацією навчання та запровадженням нових дисциплін. У зв'язку з цим можна стверджувати, що реформа вищої музично-педагогічної освіти розвивається за двома основними напрямками: оволодіння комп'ютерними технологіями та опанування матеріалу дисциплін за допомогою комп'ютерних технологій. Наприклад, на музичному факультеті Пекінського педагогічного університету було запроваджено такі дисципліни, як «Музична творчість за допомогою комп'ютера», «Методика навчання гри на роялі», «Методика навчання вокальної майстерності». На музичному факультеті Наньцзинського</p>	<p>Начиная с 1990-х гг. на музыкальных факультетах многих педагогических вузов Китая изменяются формы и методы преподавания. Главные изменения связаны с компьютеризацией обучения и введением новых дисциплин. В связи с этим можно утверждать, что реформа высшего музыкально-педагогического образования развивается по двум основным направлениям: овладение компьютерными технологиями и освоение музыкально-теоретических дисциплин с помощью этих технологий. К примеру, на музыкальном факультете Пекинского педагогического университета были введены такие дисциплины, как «Музыкальное творчество с помощью компьютера», «Методика обучения игре на рояле», «Методика обучения вокальному мастерству». На музыкальном факультете Наньцзинского</p>

	<p>педагогічного університету нині викладають «Основи комп'ютерної композиції», у Харбінському педагогічному університеті – «Музична психологія» та «Слухання китайської та зарубіжної сучасної музики», у Сінаньському педагогічному університеті – «Методика написання дисертації з музики» та «Спеціальна англійська мова», у Фуцзяньському педагогічному університеті – «Вступ до народної творчості різних країн і народів», у Чжецзяньському педагогічному університеті – «Вступ до музичної культури» та «Написання дисертації з музики», у Нейменгуському педагогічному університеті – «Музичне виховання» та «Електронні музичні інструменти», у Сичуаньському музичному інституті – «Педагогічні здібності та майстерність», у Сюйчжоуському педагогічному університеті – «Налаштування рояля» та «Звукова техніка».</p>	<p>педагогического университета сегодня преподаются «Основы компьютерной композиции», в Харбинском педагогическом университете – «Музыкальная психология» и «Слушание китайской и зарубежной современной музыки», в Синаньском педагогическом университете – «Методика написания диссертации по музыке» и «Специальный английский язык», в Фуцзяньском педагогическом университете – «Введение в народное творчество разных стран и народов», в Чжэцзянском педагогическом университете – «Введение в музыкальную культуру» и «Сочинение диссертации по музыке», в Нэймэнгуском педагогическом университете – «Музыкальное воспитание» и «Электронные музыкальные инструменты», в Сычуаньском музыкальном институте – «Педагогические способности и мастерство», в Сюйчжоуском педагогическом университете – «Настройка рояля» и «Звуковая техника»¹¹.</p>
	С. 49–50.	С. 158.
	<p>Як видно, процес реформування системи музично-педагогічної освіти відбувається динамічно і вже відзначений значними досягненнями. Однак у розбудові системи окреслилися й певні проблеми. Головна, на наш погляд, пов'язана з абсолютизацією можливостей, які надала науково-технічна революція. Комп'ютеризація освітнього процесу, нові освітні технології відкривають безмежні можливості опанування професійною та загальною ерудицією. Слід зазначити, що одним з найважливіших завдань реформи є органічне поєднання новацій та найціннішого досвіду світової педагогічної культури.</p>	<p>Процесс реформирования системы музыкально-педагогического образования проходит динамично и уже отмечен значительными достижениями. Высокие результаты отмечены дипломами лауреатов международных конкурсов. Китайские студенты проходят стажировку в лучших вузах России. Однако в перестройке системы обозначились и определенные проблемы. Главная, на наш взгляд, связана с абсолютизацией тех возможностей, которые дала научно-техническая революция. Компьютеризация образовательного процесса, новые технологии открывают безграничные возможности овладения профессиональной и общей эрудицией. В формировании интеллекта базовую роль продолжают играть традиционные методы, сложившиеся в образовательных системах на протяжении многих веков. И одной из важнейших задач реформы является органичное сочетание новаций и наиболее ценного опыта мировой музыкальной педагогики.</p>
4	<p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. (https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content)</p>	<p>Лю Лянь. Влияние системы музыкального образования бывших стран СССР на развитие современной музыкальной педагогики Китая // Проблемы взаимодействия искусства, педагогики та теорії і практики освіти : зб. наук. ст. Харк. нац. ун-т мистецтв імені І. П. Котляревського. – Харків: «С. А. М.», 2011, вип. 33, с. 266–274. (https://intermusic.kh.ua/vypusk33/vyp33-Lyu_Lyan.pdf)</p>
	С. 50.	С. 266.
	<p>В контексті вищезазначеного є доцільним дослідження проблеми розвитку шкільної музичної освіти в Китаї у зазначений період. Відмітимо, що особливу увагу стало Міністерство освіти Китаю приділяти шкільній музичній освіті лише після 90 р. ХХ ст., коли інтерес до мистецтва різко зріс. Нині шкільна музична освіта в Китаї досягла значних результатів. З урахуванням західноєвропейського досвіду розвитку музики сформувалася нова музична система, яка містить мультимедійні та цифрові методики навчання. Саме завдяки інтенсивному розвитку шкільної музичної освіти і музично-педагогічної освіти Китаю, в цілому, з'явилася нова плеяда талановитих музикантів: наприклад, композитори-фольклористи Сіань Сінхай, Лю Тяньхуа; провідні виконавці-піаністи – Ланг Ланг, Лі Юнді,</p>	<p>Особое внимание уделено базовому музыкальному образованию после 90 гг. ХХ века, когда интерес к искусству резко возрос. На сегодняшний день музыкальное образование в Китае достигло огромных результатов. С учетом западноевропейского опыта развития музыки сформировалась новая музыкальная система, включающая мультимедийные и цифровые методики преподавания. Стоит отметить появление плеяды талантливых музыкантов: например, композиторы-фольклористы Xian Xinghai, Liu Tianhua; ведущие исполнители-пианисты – Lang Lang, Li Yundi, скрипач Lv Siqing и др.</p>

<p>скрипаль Лі Сіджін та ін [144; 148; 164; 295; 306 та ін.].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	
<p>С. 50.</p> <p>Утім так було не завжди. За часів культурної революції майже було призупинено освітній процес як у школах, так і у закладах вищої освіти. З 1986 р. було повністю призупинено проведення уроків музики в закладах загальної середньої освіти. Урок музики був не обов'язковим предметом і через недостатню кількість педагогічних кадрів випускники після закінчення школи не мали необхідних базових знань з музики [167; 172; 175; 191; 205; 224; 233]. З 90-х р. XX ст. по всьому Китаю розпочалася нова освітня хвиля з вивчення музичних інструментів, а також складання кваліфікаційного тестування для оцінки рівня знань з музики. Це тестування поділялося за двома напрямками: за інструментами та по вокалу. Кожен напрям мав 10 рівнів. 10-й рівень був еквівалентний рівню вступного іспиту до консерваторії, чи до іншого навчального закладу. На практиці було доведено, що курси для складання подібного тестування не мають підтримки Міністерства освіти Китаю та можуть проходити лише у великих містах та для матеріально забезпечених дітей.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 267.</p> <p>Во времена культурной революции остановился учебный процесс как в школах, так и в вузах. С 1986 г. было полностью приостановлено проведение уроков музыки в средних школах. Урок музыки считался необязательным предметом отчасти и из-за нехватки педагогических кадров, в результате чего после окончания средних школ выпускники недополучали необходимые базовые знания о музыке [1; 2]. С 90 гг. XX века по всему Китаю началась новая горячая волна по изучению музыкальных инструментов, а также по сдаче квалификационного тестирования для оценки уровня знаний музыки. Это тестирование разделяют на два направления: по инструментам, по вокалу, каждое направление имеет 10 уровней. 10-й уровень эквивалентен уровню вступительного экзамена в консерваторию или в другие музыкальные вузы. На практике показано, что курсы для сдачи подобного тестирования не носят характера государственного образования и могут проходить только в больших городах и для материально обеспеченных детей.</p>
<p>С. 51.</p> <p>Слід зазначити, що лише деякі китайські талановиті діти, випускники шкіл, мали можливість виступати на різних музичних конкурсах і отримувати почесні призи, утім переважна більшість дітей здобувати музичну освіту не мала можливості, оскільки в Китаї майже всі форми музичної освіти платні (курси, групи, індивідуальні заняття з музики (приватний урок музики), до того ж оплата висока. Наслідком такої системи стало те, що багато талановитих дітей у зв'язку з відсутністю фінансових можливостей втратили шанс на вивчення музики в університеті та залучення до цього виду мистецтва [237; 276; 289].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 267–268.</p> <p>По отношению к советской системе музыкального образования, в Китае музыкальное образование находится в несбалансированном состоянии. Это проявляется в том, что лишь немногие китайские талантливые дети довузовского возраста выступают на разных музыкальных конкурсах и часто получают почетные призы, а в большинстве дети не получают необходимое музыкальное образование.</p> <p><...></p> <p>В Китае же почти все формы музыкального образования платные (курсы, группы, индивидуальные занятия по музыке – частный урок музыки), причем оплата очень высокая. Последствием такой системы может стать то, что многие талантливые дети в связи с отсутствием финансовых возможностей теряют шанс на изучение музыки и приобретение к этому виду искусства [3].</p>
<p>С. 51.</p> <p>Як зазначає Бо Барток, система музичної освіти в період 1990–2000 рр. набула інтенсивного розвитку, пов'язаного зі збільшенням навчальних годин, різноманітністю навчальних програм, розширенням різного роду музичної навчальної літератури, відкриттям приватних шкіл тощо [114].</p> <p>На переконання Джан Ї, Додаткова музична освіта – спосіб здобуття більш поглибленого знання з музики. Така система є найбільш поширеною формою для любителів музики, а також майбутніх професіоналів [168].</p> <p>На основі аналізу науково-методичної літератури наведемо перелік закладів, в яких було органі-</p>	<p>С. 268.</p> <p>За последние годы этот опыт в системе музыкального образования получил интенсивное развитие, связанное с увеличением учебных часов, разнообразием программ, расширением круга учебных материалов, открытием частных школ и т. д. [4].</p> <p>Дополнительное музыкальное образование – способ получения более развернутого и углубленного знания музыки. Такая система является наиболее распространенной формой для любителей музыки, а также будущих профессионалов.</p> <p>Традиционные учреждения, связанные с получением такого типа образования, разделяют на три вида:</p>

<p>зовано позашкільну музичну освіту:</p> <ul style="list-style-type: none"> • музична школа; • музична студія; • музична вечірня школа [170; 183; 185; 189; 210; 212 та ін.]. <p>Усі покликання фальшиві. Ніякий аналіз наукової літератури не проводиться – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • музыкальная школа; • музыкальная студия; • музыкальная вечерняя школа.
<p>С. 51–52.</p>	<p>С. 269.</p>
<p>Система музичної освіти у загальноосвітніх молодших та середніх школах Китаю дуже схожа на обов'язкову систему музичної освіти: тобто урок музики проводиться щотижня, починаючи з першого класу. Форма проведення уроку переважно містить співи народних пісень, деяку увагу приділяють грі на музичних інструментах, слуханню класичної музики. Після 9-го класу урок музики переростає у комплексне навчання історії музики та ознайомлення з класичними музичними творами. Слід зазначити, що з підвищення рівня розуміння музики китайським народом, така система позашкільної музичної освіти є найбільш затребуваною.</p>	<p>Система музикального образования в общеобразовательных младших и средних школах Китая очень похожа на обязательную систему музыкального образования бывших стран СССР: то есть урок музыки проводится еженедельно, начиная с первого класса. Форма проведения урока в основном содержит пение народных песен, некоторое внимание уделяется игре на музыкальных инструментах, слушанию классической музыки. После 9-го класса урок музыки перерастает в комплексное обучение истории музыки и ознакомление с классическими музыкальными произведениями. На практике показано, что для повышения уровня понимания музыки китайским народом такая система является наиболее приемлемой.</p>
<p>С. 52.</p>	<p>С. 269.</p>
<p>Отже, визначено чинники, що свідчать про необхідність удосконалення системи музичної освіти в Китаї, попри те, що недостатньо уваги приділяється урокам музики у молодших (I – VI класи) та середніх (VII – XII класи) школах.</p> <p>Розкривши теоретичні положення проблеми, доведено в роботі, що уряд Китаю довгий час не приділяв значної уваги музичній освіті через низку історичних і політичних чинників. Перш за все через перевантаження учнів шкільними предметами, оскільки головним завданням кожного випускника школи було – вступати до рейтингових закладів вищої освіти. З цією метою деякі школи навіть зменшили кількість занять на тиждень із музики. За офіційними даними Міністерства освіти Китаю, до 1996 р. опанування навчальних програм з музики у школах становило приблизно 70%, а сільських школах – лише 30% [220; 221; 225; 238; 239 та ін.].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>На основе проведенного анализа автором данной статьи были отмечены факторы, которые свидетельствуют о необходимости усовершенствования системы музыкального образования в Китае.</p> <p>Недостаточно внимания уделяется урокам музыки в младших (I – VI классы) и средних (VII – XII классы) школах.</p> <p>Правительство Китая долгое время не уделяло большого внимания музыкальному образованию из-за ряда исторических и политических факторов. Нагрузка у школьников очень большая, их главная задача – поступать в рейтинговые вузы. С этой целью некоторые школы даже уменьшили количество занятий по музыке. По официальным данным министерства образования Китая, до 1996 года выполнение учебных программ по музыкальным дисциплинам в школах составляло примерно 70 %, а в сельских школах только 30 % [5].</p>
<p>С. 52.</p>	<p>С. 269–270.</p>
<p>Ця проблема не вирішувалася тому, що була недостатня кількість підготовлених музично-педагогічних кадрів, бо за статистикою Міністерства освіти Китаю, на цей період дипломованих вчителів музики працювало лише 67% у міських школах, та 55% – у сільських школах [5; 6].</p> <p>Слід також відмітити той чинник, що у Китаї 85% шкіл знаходилося на цей період в сільській місцевості (75% від загальної кількості учнів). А випускники музично-педагогічних закладів вищої освіти прагнули залишитися працювати у місті через кращі умови проживання, фінансування музичної освіти, якість музичних інструментів тощо [244; 254].</p> <p>До другої причини недостатнього розвитку шкільної музичної освіти можна віднести відсут-</p>	<p>В младших и средних школах Китая кадры педагогов-музыкантов являются дефицитными и многие учителя музыки не соответствуют современным нормативным требованиям. По статистике министерства образования Китая, учителей младших школ, которые соответствуют норме, лишь 67 %, в средних школах – 55 % [5; 6].</p> <p><...></p> <p>В Китае 85 % школ находится в селе и количество сельских школьников составляет 75 % из общего числа учащихся. Сельские школы намного отстают от городских, более развитых в экономическом отношении [6]. Выпускники музыкально-педагогических вузов стремятся остаться работать в городе из-за различия жизненных условий, фи-</p>

<p>ність уніфікації шкільних навчальних програм, форм навчання, навчальних посібників та змісту навчальних планів у молодшій середній школах, а також у закладах вищої освіти при підготовці музично-педагогічних кадрів [261; 268; 286; 291].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>нансирования музыкального образования, качества музыкальных инструментов.</p> <p>Отсутствие тесной связи и согласования учебных программ, формы обучения, учебных пособий и содержания учебных планов в младших, средних школах и вузах.</p>
<p>С. 53.</p> <p>Для прикладу наведемо той факт, що порівнюючи музику з іншими предметами у школах, досить часто навчальний матеріал дублюється у всіх класах.</p> <p>Зміст провідних досліджень китайських учених та урядових документів [125; 145; 181; 283; 293 та ін.] надає підстави стверджувати, що у китайських шкільних підручниках представлені музичні твори народного стилю та фольклору, але, на жаль, на практиці проводиться мало ефективних заходів для ознайомлення із подібними матеріалами. Отже, поглиблення вивчення народного стилю та підвищення зацікавленості учнів у вивченні народної музики було дуже актуальним методичним завданням.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 270.</p> <p>... По сравнению с другими предметами в школах, на уроках музыки часто повторяются определенные материалы в разных классах.</p> <p><...></p> <p>В учебниках общеобразовательных школ Китая представлены музыкальные произведения народного стиля и фольклора, но, к сожалению, на практике проводится мало эффективных мероприятий для ознакомления с подобными материалами. Итак, углубление изучения народного стиля и повышения заинтересованности школьников в освоении народной музыки являются очень актуальной методической задачей.</p>
<p>С. 53.</p>	<p>С. 270–271.</p>
<p>Окрім того, система довузівської професійної музичної освіти також зайняла своє важливе місце та існувала на той момент у двох формах: молодші (з 4-го по 6-й клас) та середні (з 7-го по 12-й клас) школи при музичних консерваторіях. За більш ніж 50-річний розвиток вже сформовано повну систему методики викладання, розроблено комплекси навчальних посібників та планів. Провідні музиканти, професори консерваторій, відомі виконавці та композитори працювали у цих школах при консерваторіях. У деяких школах форма навчання була схожою на систему освіти в консерваторії, значна увага приділялася професійній музичній освіті. Наприклад, у середній школі при центральній консерваторії Китаю було відкрито такі кафедри як: кафедра теорії музики та композиції, кафедра спеціального фортепіано, кафедра струнних інструментів, кафедра народної музики, кафедра вокального виконання, кафедра камерної музики, кафедра гуманітарних наук тощо. Утім ці спеціальні школи набирали лише дуже талановитих дітей і в результаті кількість здобувачів в таких закладах була незначною. Як позитивне, слід відмітити, що навчальні програми у цих закладах було розроблено спеціально з метою забезпечення наступності та послідовності вивчення навчальних матеріалів від молодшої школи до консерваторії.</p>	<p>Кроме того, система довузовского профессионального музыкального образования также заняла свое важное место и существует в двух формах:</p> <p>Младшие (с 4-го по 6-ой класс) и средние (с 7-го по 12-ый класс) школы при музыкальных консерваториях. За более, чем 50-летнее развитие уже сформирована полная система методики преподавания, разработаны комплексы учебных пособий и планов. Ведущие музыканты, профессора консерваторий, известные исполнители и композиторы работают в сельских школах, непосредственно участвуя в учебном процессе. В некоторых школах форма обучения схожа с системой образования в консерватории, значительное внимание уделяется профессиональному музыкальному образованию. Например, в средней школе при центральной консерватории Китая открыты такие кафедры как: кафедра теории музыки и композиции, кафедра специального фортепиано, кафедра струнных инструментов, кафедра народной музыки, кафедра вокального исполнения, кафедра камерной музыки, кафедра гуманитарных наук и т. д. Однако в эти специальные школы набирают только очень талантливых детей и в результате количество обучающихся в таких учреждениях невелико. Учебные программы в этих заведениях разработаны специально с целью преемственности и последовательности учебных материалов от младших школ до консерватории.</p>
<p>С. 54.</p>	<p>С. 271.</p>
<p>Оскільки шкіл при консерваторіях було недостатньо, то уряд Міністерства освіти Китаю у пошуках вирішення цієї проблеми розпочинає відкриття школи мистецтва. Такі установи стали популярними у багатьох містах, і форма навчання тут приблизно була такою ж, як у молодших та середніх</p>	<p>Школа искусств. Такие учреждения имеются в многих городах, и форма обучения здесь приблизительно такая же, как в младших и средних школах при консерваториях. После окончания школы искусств ученики поступают в консерватории.</p>

<p>школах при консерваторіях. Після закінчення школи мистецтв учні також мали можливість вступати до консерваторії.</p> <p>Наведені вище факти безпосередньо відображають ситуацію державної системи музичної освіти Китаю. Але основними шляхами здобуття музичної освіти дітей шкільного віку – це різні курси та індивідуальні з музики.</p>	<p>Вышеперечисленные факты непосредственно отражают ситуацию государственной системы музыкального образования Китая. Но преобладающие пути получения музыкального образования детей школьного возраста – это различные курсы и индивидуальные занятия, что свидетельствует о значении на современном этапе негосударственных форм музыкального образования.</p>
<p>С. 54.</p>	<p>С. 271.</p>
<p>Система музичних консерваторій безпосередньо впливала на організацію цих форм спеціальної музичної освіти не лише за змістом навчання, а й на вимогу до навчальних матеріалів. Модель музичної освіти цих курсів або груп була сформована під впливом спеціалізованих музичних установ та практично копіювала систему навчання у спеціальних школах при консерваторіях Китаю. На якомусь етапі різні музичні курси чи інтенсивні музичні курси стали основною тенденцією реформи музичної освіти у Китаї. Діти шкільного віку відвідували ці заняття двічі на тиждень. Під час навчання грі на музичних інструментах та ознайомлення з музичними творами, одночасно необхідно було опанувати теоретичні знання з музики, вивчивши акорди, лади, форми музичних творів тощо. Далі на таких уроках вводилося одноголосне сольфеджування в тональностях до трьох знаків, визначення на слух інтервалів, акордів, звукорядів європейського мажору та мінору, китайських народних ладів; вівся запис ритму, мелодії, аналіз музичної форми тощо [65; 97; 165].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Система музыкальных консерваторий непосредственно влияет на эти формы специального музыкального образования не только по содержанию обучения, но и по требованию к учебным материалам. Модель музыкального образования этих курсов или групп была сформирована под влиянием специализированных музыкальных учреждений и практически копировала систему обучения в специальных школах при консерваториях Китая. На каком-то этапе различные музыкальные курсы или интенсивные музыкальные курсы стали основной тенденцией реформы музыкального образования в Китае. Дети школьного возраста ходят на эти занятия 2 раза в неделю. При обучении игре на музыкальных инструментах и ознакомлении с музыкальными произведениями, одновременно необходимо овладеть теоретическими знаниями музыки, изучив аккорды, лады, формы музыкальных произведений и т. д. Далее на таких уроках вводится одноголосное сольфеджирование в тональностях до трех знаков, определение на слух интервалов, аккордов, звукорядов европейского мажора и минора, китайских народных ладов. Ведется запись ритма, мелодии, анализ музыкальной формы и т. д.</p>
<p>С. 54–55.</p>	<p>С. 271–272.</p>
<p>Слід зазначити, що аудиторія індивідуальних занять у віковому відношенні могла бути різною – від 4 до 19 років. Для дітей молодшого віку передбачено 1–2 уроки на тиждень, а для старших учнів додатково було введено заняття з теорії музики та сольфеджіо. Враховуючи здібності учня, було введено цільову підготовку, на основі якої учень працював щодня й по декілька годин. Подібні заняття проходили лише у позашкільний час, вартість уроків була високою, утім досить часто виникала така ситуація, коли додаткове навантаження на дітей та очікування запланованого результату не відповідало його реальним досягненням.</p>	<p>Нужно отметить, что аудитория индивидуальных занятий в возрастном отношении может быть разной – от 4 до 19 лет. Для детей младшего возраста предусмотрены 1 – 2 урока в неделю по специальности, а для более взрослых школьников дополнительно введены занятия по теории музыки и сольфеджио. Педагоги, которые <...></p> <p>Учитывая способности ученика, вводят целевую подготовку, достигая в результате быстрого темпа роста мастерства учащегося – такова задача этого вида обучения. Подобные занятия проводятся только во внешкольное время, стоимость уроков высокая, однако часто возникает такая ситуация, когда дополнительная нагрузка для школьников и ожидание достигнутого результата не соответствуют его реальным достижениям.</p>
<p>С. 55.</p>	<p>С. 272.</p>
<p>Якщо ж порівнювати із сучасним станом розвитку шкільної музичної освіти, то за останні 20 років у Китаї було видано велику кількість книг та електронних матеріалів з музичної освіти. У книгарнях з'явилося чимало підручників та літератури, присвячених різним напрямкам музичної підготовки, зокрема і шкільній музичній освіті.</p> <p>Нині в Китаї працюють різноманітні телевізійні канали в галузі музики та педагогіки, наприклад, центральний телеканал з музичного мистецтва, центральний телеканал з педагогіки, центральний телеканал з музичної педагогіки для дітей та інші музичні програми. Їхній зміст відрізняється дуже</p>	<p>За последние 20 лет в Китае издано много книг и электронных материалов по музыкальному образованию. В книжных магазинах появилось немало учебников и литературы, посвященных музыке. Работают разнообразные телевизионные каналы в области музыки и педагогики, например, центральный телеканал по музыкальному искусству, центральный телеканал по педагогике, центральный телеканал по музыкальной педагогике для детей и другие музыкальные программы. Их содержание отличается очень высоким профессиональным уровнем и имеет высокий рейтинг просмотра теле-</p>

	високим професійним рівнем і має високий рейтинг перегляду телеглядачами. Ці нові явища сприяють створенню сприятливої атмосфери для розуміння музики китайським народом і стимулюють інтерес до вивчення цього виду мистецтва.	зрителями. Эти новые явления способствуют созданию благоприятной атмосферы для постижения музыки китайским народом и стимулируют интерес к изучению этого вида искусства.
	С. 55.	С. 272–273.
	Прорезюмовані роботи сучасних дослідників [92; 102; 104; 116; 118; 127; 130; 135; 153; 209; 217; 228 та ін.] надають підстави стверджувати, що упровадження в освітній процес вивчення музики різного міжнародного досвіду є необхідним, утім збереження національної традиції та їх розвиток не менш важливий. Доповнення до системи музичної освіти, створення навчальних програм із національною специфікою, багатий зміст уроків – усе це необхідно впроваджувати у практику музичної освіти Китаю. Для комплексного дослідження системи музичної освіти у молодших та середніх школах Китаю також потрібно врахувати багаторічну історію та традиції країни, оскільки національне музичне мистецтво є його важливим багатством, а його розвиток є найважливішим завданням нації. Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.	Анализ и использование разнообразного опыта является необходимым, однако сохранение национальной традиции и ее развитие не менее важно. Дополнения к системе музыкального образования, создание учебных программ с национальной спецификой, богатое содержание уроков – все это необходимо внедрять в практику музыкального образования Китая. Для комплексного исследования системы музыкального образования в младших и средних школах Китая также нужно учесть многолетнюю историю и традиции страны, поскольку национальное музыкальное искусство является ее важным богатством, а ее развитие – важнейшая задача нации.
5	Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. (https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content)	Лю Цин. Высшее музыкально-педагогическое образование в современном Китае. Дисс. ... канд. пед. наук. – Санкт-Петербург, 2009. (http://false-science.ucoz.ua/Chen_Huihui/dis_Liu_Qinq.pdf)
	С. 56.	С. 9.
	Проведений аналіз історико-педагогічної літератури [98; 110; 163; 227; 309] надав підстави стверджувати, що головною передумовою вищої музично-педагогічної освіти в Китаї стало введення в ХІХ ст. занять музикою в освітніх та просвітницьких установах загального типу, до того ж переважно для дівчат. У Китаї такі установи були різними і за назвами, і за кількістю учнів: «читальні», «кабінети», «училища» (далі – навчальні заклади). Всі ці навчальні заклади відкривалися англійцями, французами, американцями після війни Англії з Китаєм (1840–1842 рр.). До 40-х років ХІХ ст. Китай був «закритою» країною. Після війни у країні з'явилося багато іноземців: бізнесмени, підприємці, християнські місіонери, зацікавлені у поширенні грамотності серед населення, залучення його до європейської культури та релігії, які відкривали різні навчально-просвітницькі установи , розраховані на невелику кількість слухачів . Усі покликання фальшиві. Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.	Условием и предпосылкой зарождения высшего музыкально-педагогического образования в Китае явилось введение в ХІХ веке занятий музыкой в образовательных и просветительных учреждениях общего типа, причем в основном для девушек. В Китае такие учреждения были разными и по названию, и по количеству обучающихся. «Читальни», «кабинеты», «училища» и т.п. в массе своей открывались англичанами, французами, американцами после войны Англии с Китаем (1840 - 1842 гг.). До 40-х годов ХІХ века Китай был «закрытой» страной. После войны в стране появилось много иностранцев. Бизнесмены, предприниматели, христианские миссионеры, заинтересованные в распространении грамотности среди населения, приобщении его к европейской культуре и религии, открывали различные учебно-просветительские учреждения, рассчитанные на небольшой контингент .
	С. 56–57.	С. 9.
	Загальновідомо, що перший навчальний заклад, у якому проводились уроки музики, було відкрито в 1842 р. (спочатку ця школа працювала в Аомені, а потім, в 1842 була перенесена в Гонконг) і називалася «Училище імені Моррісона» [273]. Його за-	Общеизвестно, что первое учебное заведение, в котором проводились уроки музыки, было открыто в 1842 году (сначала эта школа работала в Аомени, а затем, в 1842 году перенесена в Гонконг) и называлось «Училище имени Моррисона» [65, с. 1;

<p>сновниками були іноземці – англійці та американці. Училище було названо на згадку про першого англійського місіонера, який прибув до Китаю, Роберта Моррісона (1782–1834). У 1839 р. в Аомені училище відчинило свої двері для учнів пропрацювало аж до 1849 р. [299].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>46. с. 25]. Его учредителями были иностранцы англичане и американцы. Оно было названо в память о первом английском миссионере, прибывшем в Китай, Роберте Моррисоне (1782 - 1834). В 1839 году в Аомэни училище открыло свои двери для учащихся. Оно проработало вплоть до 1849 года [25, с. 3; 48].</p>
<p>С. 57.</p>	<p>С. 9–10.</p>
<p>Згодом уроки з музики стали викладатися в «кабінеті» Чун Сінь («Віра в себе», 1845 р. [299]) і «читальні» Цин Сінь («Чиста душа», 1861 р.) Шанхая, бібліотеці міста Ден Джоу (1872 р.), читальні імені Хе Лін Ін Хуа (1881 р.), читальні імені Хуе Вень (1890 р.), кабінеті для дівчат (1892 р.), відкритому спільно з китайцями та європейцями. У створенні таких музичних навчальних закладів разом із англійцями брали участь французи та американці.</p> <p>Наприкінці XIX – початок XX ст. до розвитку загальної музично-педагогічної освіти у навчальних закладах, зокрема і спеціальних, підключилися представники китайської інтелігенції із плеяди «реформаторів» – освічених людей, які усвідомлювали необхідність змін в країні, опанування китайським народом досягнень світової культури.</p> <p>Покликання [299] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Вслед за этим музыка появилась в «кабинете» Чун Синь («Вера в себя», 1845г. [71, с. 18]) и «читальне» Цин Синь («Чистая душа», 1861г.) Шанхая, библиотеке города Дэн Джоу (1872 г.), читальне имени Хе Лин Ин Хуа (1881 г.), читальне имени Хуэ Вень (1890 г. [81, с. 99]), кабинете для девушек (1892 г.), открытом совместно китайцами и европейцами. В создании ряда перечисленных учреждений наряду с англичанами принимали участие французы и американцы. В конце XIX - начало XX вв. к развитию общего музыкального образования в учебных заведениях, в том числе и специальных, подключились представители китайской интеллигенции из плеяды «реформаторов» - образованных людей, осознающих необходимость перемен в стране, освоения достижений мировой культуры.</p>
<p>С. 57.</p>	<p>С. 10.</p>
<p>Кан Ювей, Лян Цічао, Шень Сіньгун, Цай Юаньпей, Фей Ши, Ван Говей та ін. наприкінці 1890 р. відкривають читальні та «інститути» (навчальні заклади зі значно більшою, ніж у кабінетах, читальнях та інших подібних навчальних закладах, кількістю учнів) у різних містах країни [308].</p> <p>З 1906 р. поступово впроваджується у професійні навчальні заклади така самостійна дисципліна, як «Музика». Початок належить двом педагогічним навчальним закладам, відкритим у серпні та грудні 1906 р. в Наньцзін і Баодін, що займалися підготовкою вчителів малюнка та живопису [308].</p> <p>У 1908 р. було відкрито державний навчальний заклад – спеціальна школа, в якій вперше почали готувати вчителів гімнастики та музики (м. Тянь Цзінь) [37, с.36, 37].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Кан Ювэй, Лян Цицао, Шэнь Синьгун, Цай Юаньпэй, Фэй Ши, Ван Говэй и другие в конце 90-х — начало 900-х г.г. открывают читальни и «институты» (учебные заведения с большим, чем в кабинетах, читальнях и других подобных учреждениях количеством обучающихся) в разных городах страны [39, с. 389; 43]. С 1906 года обучение музыке как общеобразовательной дисциплине постепенно внедряется в профессиональные учебные заведения. Начало было положено двумя педагогическими читальнями, открытыми в августе и декабре 1906 г. в Наньцзин и Баодин, выпускавшими учителей рисунка и живописи соответственно для юга и севера Китая [41, с. 23; 12, с. 17]. Наконец в феврале 1908 года в городе Тянь Цзинь было открыто государственное учебное заведение - специальная школа, в которой впервые начали готовить учителей гимнастики молено считать годом, с и музыки.</p>
<p>С. 57–58.</p>	<p>С. 11.</p>
<p>Вища музично-педагогічна освіта у країні почала свій розвиток значно пізніше. Її становлення було пов'язано з бурхливою історією Китаю XX ст. Загальна тенденція розвитку країни була пов'язана зі складним, суперечливим, але в результаті поступальним процесом демократизації всіх галузей життя суспільства. Кожна нова фаза демократизації ставала потужним імпульсом розвитку і освітньої системи загалом, та її музичної галузі зокрема.</p> <p>1912–1949 рр. увійшли в історію Китаю як період становлення Китайської республіки. Соціально-політичні зміни, що проявились у всіх галузях життя країни, вплинули і на освітню галузь. В галузі му-</p>	<p>Высшее музыкально-педагогическое образование в стране появилось десятилетие спустя. Его становление и развитие было неразрывно связано с бурной историей Китая XX века. Общая тенденция развития страны была связана со сложным, противоречивым, но в итоге поступательным процессом демократизации всех сфер жизни общества. Каждая новая фаза демократизации становилась мощным импульсом развития и образовательной системы в целом, и её музыкальной области в частности.</p> <p>1912 - 1949 годы вошли в историю Китая как период Китайской республики. Социально-полити-</p>

<p>зичної освіти найважливішою подією стало Відкриття вищів, які займалися підготовкою вчителів музики для школи.</p>	<p>ческие изменения, которые проявились во всех областях жизни страны, оказали влияние и на сферу образования в целом. В области музыкального образования важнейшим событием стало появление высших учебных заведений, выпускающих учителей музыки для общеобразовательных школ.</p>
<p>С. 58–59.</p>	<p>С. 11–12.</p>
<p>У 1912 р. перший міністр освіти Тимчасового уряду Китаю Цай Юаньпей опублікував програмну статтю «Про орієнтацію освіти» [313, с. 5], в якій було обґрунтовано важливість художньої культури в освіті та освіті китайського народу. Відтепер уроки музики у школі з факультативних переходять у розряд обов'язкових, що стало початком формування системи шкільного музичного виховання та освіти.</p> <p>Вищезазначена ситуація поставила перед урядом Китаю проблему підготовки вчителів музики, яка вирішилася шляхом відкриття у всіх педагогічних вишах країни нової спеціальності – педагога-музиканта для молодшої та базової школи.</p> <p>Слід зазначити, що вперше цю спеціальність було відкрито у приватному педагогічному інституті 1919 р. [304, с. 165]. У тому ж році було відкрито музичне відділення у Пекінському університеті [172, с. 142-143]. В основу підготовки вчителя музики було покладено програми європейських навчальних закладів. Далі, у 1920 – 1940 рр. були створені: факультет музики та фізкультури у Пекінському державному педагогічному університеті для дівчат (1920), музичний інститут Пекінського університету (1922), приватне музичне училище у Шанхаї (1923), факультет музики Хуананського університету для дівчат (Фуцзіань, 1925 [115, с. 7]), приватний педагогічний інститут музики та фізкультури (Тяньцзін, 1928), факультет Хебейського педагогічного інституту для дівчат (1930), приватна консерваторія в Гуанчжоу (1932), Цзилінська вище педагогічне училище (1935) [272, с. 144-145]. У всіх цих навчальних закладах готували вчителів музики для школи.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В 1912 году первый министр образования Временного правительства Китая Цай Юаньпэй опубликовал программную статью «Об ориентации образования» [35, с. 5]. В ней обосновывалась важная роль художественной культуры в образовании и просвещении народа. С этого времени уроки музыки в школе из факультативных переходят в разряд обязательных, что стало началом формирования системы школьного музыкального воспитания и образования.</p> <p>Музыкальный всеобщ поставил проблему кадров учителей. Она решалась открытием во всех педагогических вузах страны новой специальности музыканта-педагога общеобразовательной школы.</p> <p>Впервые в вузе специальность была введена в частном педагогическом институте, который открыли в 1919 году У Мэнфэй, Лю Чжипин, Фэн Цзикай [50, с. 65]. В том же году было открыто музыкальное отделение в Пекинском университете [76, с. 40]. В основу обучения как одного, так и другого учебного заведения были положены программы аналогичных европейских учебных заведений. Далее, в 1920 - 1940 гг. были созданы: факультет музыки и физкультуры пекинского государственного педагогического университета для девушек (1920 г.), музыкальный институт Пекинского университета (1922 г.), частное музыкальное училище в Шанхае (1923 г.), факультет музыки Хуананского университета для девушек (Фуцзиань, 1925 г. [5, с. 7]), частный педагогический институт музыки и физкультуры (Тяньцзин, 1928 г.), факультет Хэбэйского педагогического института для девушек (1930 г.), частная консерватория в Гуанчжоу (1932 г.), Цзилинское высшее педагогическое училище (1935 г.) [14, с. 14] и т.д. Во всех этих учебных заведениях готовили учителей музыки с высшим образованием для общеобразовательной школы.</p>
<p>С. 59.</p>	<p>С. 12–13.</p>
<p>Упродовж багатьох десятиліть підготовка педагогів-музикантів не мала єдиної програми: вона розроблялася у кожному виші самостійно.</p> <p>Разом з тим у розробці програм існував єдиний орієнтир – система навчання, яка діяла в Європі. Її розповсюджувачами стали китайські музиканти, що здобули освіту за кордоном.</p> <p>Основними музичними дисциплінами забезпечення процесу підготовки майбутнього учителя музики у Китаї були: вокальний клас, музичний інструмент (фортепіано, скрипка, віолончель тощо.), сольфеджіо, гармонія, теорія музики, теорія композиції, хор та хорове диригування, історія музики, слухання музики [282, с. 185].</p> <p>Основними загальноосвітніми дисциплінами, які викладалися були – китайська література, іноземна мова (переважно англійська), загальна психологія, загальна педагогіка. Ці дисципліни й досі зберігають роль провідних у музично-педагогічній освіті Китаю.</p> <p>Покликання [282] фальшиве (на початку додана цифра 2).</p>	<p>В течение ряда лет подготовка специалистов-музыкантов не имела единой программы: она формировалась в каждом вузе самостоятельно. Вместе с тем в разработке программ существовал единый ориентир - система, сложившаяся в Европе. Её распространителями стали китайские музыканты, получившие образование за рубежом. Основными музыкальными дисциплинами музыкально-педагогического образования в Китае стали: вокальный класс, музыкальный инструмент (фортепиано, скрипка, виолончель и др.), сольфеджио, гармония, теория музыки, теория композиции, хор и хоровое дирижирование, история музыки, слушание музыки (последнее — с целью приобщения к европейской культуре) [82, с. 185]. Основными общеобразовательными дисциплинами — китайская литература, иностранный язык (преимущественно английский), общая психология, общая педагогика. Эти дисциплины и до сих пор сохраняют роль ведущих в музыкально-педагогическом образовании Китая.</p>

<p>Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	
<p>С. 59–60.</p>	<p>С. 13.</p>
<p>Проведений аналіз науково-методичної літератури надає підстави стверджувати [108; 226; 319], що одним із недоліком організації освітнього процесу підготовки педагогів-музикантів було – відсутність методичних дисциплін, а також відсутність навчальної літератури зі спеціальних предметів. Проблема підручників, так як і програм, вирішувалася автономно навчальним закладом. Водночас розповсюджувалися переклади зарубіжних посібників [26, с. 74]. В окремих випадках створювалися підручники для внутрішньовузівського користування.</p> <p>Зазначимо, що на якість освіти негативно впливала і недостатня кількість інструментів, навчальних аудиторій, апаратури, часто їх низька якість, мізерні книжкові та нотні фонди, фонди звукозапису тощо. Незначним, особливо з огляду на кількість населення країни, був і контингент учнів.</p> <p>Водночас, саме в цей період Китайської республіки було закладено фундамент підготовки вчительських кадрів з вищою освітою, зокрема учителів музики. Всі подальші роки існування країни були спрямовані на залучення до музики китайської молоді.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Серьезным его недостатком в рассматриваемый период было отсутствие цикла специальных методических дисциплин, а также отсутствие учебной литературы по специальным предметам. Проблема учебников, также как и программ, в эти десятилетия решалась на местном уровне, каждым вузом отдельно. Вместе с тем широко использовались переводы зарубежных пособий [26, с. 74]. В отдельных случаях создавались учебники для внутривузовского пользования. На качество образования негативно влияло и недостаточное количество инструментов, учебных аудиторий, аппаратуры, часто их низкое качество, скудные книжные и нотные фонды, фонды звукозаписи. Небольшим, особенно если учесть масштаб страны, был и контингент обучающихся. Тем не менее, именно в период Китайской республики был заложен фундамент подготовки кадров учителей музыки с высшим образованием. В последующие десятилетия подготовка превратилась в систему, призванную обеспечивать приобщение к музыке подрастающего поколения страны.</p>
<p>С. 60.</p>	<p>С. 14.</p>
<p>Середина ХХ ст. характеризується значним впливом СРСР на розвиток культури та освіти Китаю. Саме радянські вчені-методисти заклали мійний фундамент у розвиток музично-педагогічної освіти Китаю. Було відкрито три консерваторії – в Пекіні, Шанхаї, Тяньцзіні, Інститут Китайської народної музики (Пекін), музичні училища в різних містах країни. Радянські вчені досить довгий час викладали в музичних вишах Китаю. У провідних вишах СРСР проходило навчання, стажування та захисти дисертацій китайських педагогів-музикантів.</p>	<p>В конце 40-х и в 50-е годы в Китае очень сильно было влияние СССР, и оно во многом определило политику государства и правительства, направленную на приобщение самых широких масс населения к культуре и образованию. В этих условиях широко претворялся богатый опыт СССР 20-х - 30-х гг. XX века. Большую роль в культурном строительстве сыграла деятельность советских специалистов в Китае и подготовка китайских кадров в России. При помощи советских специалистов формировалась система музыкального образования Китая. Были открыты четыре консерватории - Шанхайская (1949 г.), Центральная (Пекин, 1950 г.), Тяньцзинская (1958 г.), Китайская (Пекин, 1964г.) [47, с. 20, 22, 23; 84], и музыкальные училища в разных городах страны. Советские специалисты на долгосрочной основе преподавали в музыкальных вузах Китая. В ведущих вузах СССР проходили обучение, стажировку, оканчивали аспирантуру и защищали диссертации представители нового поколения музыкантов-педагогов.</p>
<p>С. 60.</p>	<p>С. 15.</p>
<p>Маючи значну підтримку СРСР, уряд Китаю розпочав упроваджувати реформи та зміни у вищій освіті (1950), зокрема і музично-педагогічній.</p> <p>Уряд Китаю 18 березня 1952 р. видав «Положення про реформування середньої та вищої школи» [144, с. 6], яке відразу набуло чинності. У документі зазначалося про необхідність розвитку системи освіти на засадах культурологічного підходу. У документі наголошувалося про роль естетичного виховання у процесі формуванні особистості. І як</p>	<p>Радикальные меры правительством в этой области предпринимаются с начала 50-х гг. 18 марта 1952 года министерство образования Китая издало «Положение о реформировании массовой и высшей школы» [70, с. 172], которое сразу вступило в силу. В документе подчеркивалась необходимость развития системы образования, ставилась задача подготовки всесторонне образованных людей. В документе также подчеркивалась важная роль эстетического воспитания в формировании личности.</p>

<p>наслідок, було приділено особливу увагу розвитку музично-педагогічній освіті. В цих умовах вся освітня система мала зазнати докорінних змін.</p> <p>Покликання [144] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В этой связи уделялось серьезное внимание музыкальному образованию в массовых школах и подготовке преподавателей в специальных вузах. В этих условиях вся образовательная система должна была претерпеть коренные изменения.</p>
<p>С. 60–61.</p>	<p>С. 15.</p>
<p>Реформування музично-педагогічної освіти Китаю ґрунтувалося на досягненні радянської вищої музичної школи. Китайські виші запозичували у СРСР:</p> <ul style="list-style-type: none"> • принципи організації та управління навчальним процесом; • планування навчального процесу; • обов'язковість та порядок складання програм; • форму розробки підручників; • передову методику викладання. <p>Предметом особливої уваги стало:</p> <ul style="list-style-type: none"> • поєднання у навчальному процесі теорії із практикою; • пошук обдарованих особистостей та створення найсприятливіших умов для повноцінного розкриття їх здібностей; • науковий підхід до розробки проблем освіти, зв'язок викладацької та дослідницької діяльності [127; 317]. <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Реформирование высшего педагогического музыкального образования Китая ориентировалось на достижения советской высшей музыкальной школы. Влияние СССР в этой области особенно интенсивным было в период 1949 - 1956 гг. Китайские вузы заимствовали у СССР:</p> <ul style="list-style-type: none"> - принципы организации и управления учебным процессом, - планирование учебного процесса, - обязательность и порядок составления программ, - форму разработки учебников, - передовую методику преподавания. <p>Предметом особого внимания стало:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сочетание в учебном процессе теории с практикой, - поиск одаренных людей и создание наиболее благоприятных условий для полноценного раскрытия их способностей, научный подход к разработке проблем образования, связь преподавательской и исследовательской деятельности.
<p>С. 61.</p>	<p>С. 16–17.</p>
<p>Але в період 1949-1956 рр. не всі поставлені завдання вирішувалися достатньо активно. Головним завданням стало організація та реорганізація вузівської роботи щодо їх розширення.</p> <p>Організація та управління навчальним процесом вимагали розробки спеціальної документації.</p> <p>28 липня 1952 р. Міністерство освіти та Міністерство культури прийняли спільне «Рішення про реформування та регулювання художньої освіти в країні» [167, с. 17-19]. У документі було зазначено, що перед урядом Китаю поставлено такі завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> • пошук та професійна підготовка музичних талантів. Цим повинні були займатися перш за все Центральний музичний інститут та його відділення у Шанхаї; • орієнтація частини художніх інститутів та художнього факультету університету на підготовку музично обдарованих особистостей та вчителів музики для шкіл. З цією ж метою були об'єднані різні навчальні заклади, в результаті чого було сформовано сім спеціальних художніх інститутів; • збереження та організаційна допомога діючим педагогічним вишам; • організація під час літніх та зимових канікул короткострокових курсів лекцій у межах підготовки шкільних учителів музики. <p>Покликання [167] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В период 1949 - 1956 гг. не все поставленные задачи решались достаточно активно. Главной же стали организация вузовской работы, расширение системы вузов. Организация и управление учебным процессом требовали разработки специальной документации. <...></p> <p><...></p> <p>28 июля 1952 года два министерства - образования и культуры - приняли совместное «Решение о реформировании и регулировании художественного образования в стране» [86, с. 17, 19]. В документе как главные выдвигались следующие задачи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - поиск и профессиональная подготовка музыкальных талантов. Этим должны были заниматься прежде всего Центральная консерватория и её отделение в Шанхае; - ориентация части художественных институтов и художественного факультета Университета на подготовку музыкальных дарований и учителей музыки для школ. С этой же целью были объединены различные учебные заведения — средние и высшие — и на этой основе объединения сформировано семь специальных художественных институтов; - организационное укрепление и сохранение действующих педагогических вузов; - организация во время летних и зимних каникул краткосрочных курсов лекций в рамках подготовки школьных учителей музыки.
<p>С. 62.</p>	<p>С. 17–18.</p>
<p>У 1956 р. рішенням Держради було об'єднано музичні та художні факультети Пекінського та Північно-Східного педагогічних університетів, які реор-</p>	<p>В 1956 году решением Госсовета были объединены музыкальные и художественные факультеты Пекинского и Северо-восточного педагогических</p>

<p>ганізовано в Пекінський художній педагогічний університет [133, с. 194].</p> <p>Це був перший заклад вищої освіти у Китаї, орієнтований на підготовку вчителів мистецтва, зокрема і вчителів музики. Вже 1961 р. назву вишу змінили на Пекінський художній інститут, в якому готували й інших фахівців. У провінціях Ухань, Хебей також було відкрито аналогічні навчальні заклади. Крім того, у головних і великих містах країни були відкриті нові музично-педагогічні факультети [100; 127; 306].</p> <p>Слід відмітити той факт, що велася активна робота і в напрямі забезпечення навчального процесу спеціальною літературою. Було переведено багато підручників зарубіжних авторів, а також написано велику кількість оригінальних китайських підручників. Над покращенням якості книг та навчальних матеріалів велася постійна робота.</p> <p>Музичні факультети вишів послідовно розширювали кількість учнів та викладачів, проводилася реконструкція гуртожитків.</p> <p>Отже, у період 1949-1956 рр. в напрямі розвитку музично-педагогічної освіти Китаю спостерігається яскраво виражена позитивна динаміка: активна підготовка високоосвічених вчителів музики, закладено підґрунтя для розвитку музично-педагогічної освіти. Ці здобуття відіграли значну роль у процесі підвищення якості підготовки музично-педагогічних кадрів.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>університетов) и такого же вуза в Шанхае (Хуадонский педагогический университет). На основе этого слияния создали Пекинский художественный педагогический университет [29, с. 65].</p> <p>Это был первый вуз в Китае, целиком ориентированный на подготовку преподавателей по предметам эстетического цикла для массовых школ. Правда, эта профилизация сохранялась недолго. Уже в 1961 году название вуза изменилось. Он стал Пекинским художественным институтом [17, с. 150], в котором готовили и других специалистов. В провинциях У Хань, Хэ Бэй тоже были созданы подобные учебные заведения. Кроме того, в главных и больших городах страны были открыты новые художественно-педагогические институты.</p> <p>Определенная работа велась и в области обеспечения учебного процесса специальной литературой. Было переведено много учебников, привезенных из СССР, а также создан целый ряд оригинальных китайских учебников. Над улучшением качества книг и учебных материалов велась постоянная работа. Музыкальные факультеты вузов последовательно расширяли количество обучающихся и преподавателей. Подверглись реконструкции общежития.</p> <p>Как видно, в период 1949-1956 гг. в развитии системы высшего музыкально-педагогического образования Китая в целом наблюдается ярко выраженная положительная динамика. Были сделаны важные шаги для подготовки высокообразованных учителей музыки, заложена прочная основа для развития высшего педагогического музыкального образования. Эти обретения сыграли большую роль в деле повышения качества подготовки музыкально-педагогических кадров.</p>
<p>С. 62.</p>	<p>С. 13.</p>
<p>Потужним стимулом становлення і розвитку вищої музично-педагогічної освіти Китаю стала зміна соціально-економічного устрою, проголошення Китайської Народної Республіки. До цього фактично півколонія, яка багато в чому зберегла напівфеодальні відносини, країна в 1949 р. набула державного суверенітету і стала на шлях соціалістичного розвитку.</p>	<p>Мощным стимулом становления и развития высшего музыкально-педагогического образования стала смена социально-экономического строя Китая, провозглашение Китайской Народной Республики. До этого фактически полуколония, во многом сохранившая полуфеодальные отношения, страна в 1949 году обрела государственный суверенитет и встала на путь социалистического развития.</p>
<p>С. 63.</p>	<p>С. 14.</p>
<p>Наприкінці 40-50 рр. в Китаї дуже сильно був вплив СРСР і воно багато в чому визначило політику держави та уряду, спрямовану на залучення значних мас населення до культури та освіти. Відмітимо, що саме маючи підтримку радянських фахівців, було сформовано систему музично-педагогічної освіти Китаю: відкрито чотири консерваторії – Шанхайська (1949), Центральна (Пекін, 1950), Тяньцзинська (1958), Китайська (Пекін, 1964) [247; 284], і музичні училища у різних містах країни. Радянські фахівці довгий період часу викладали в музичних вишах Китаю. У провідних вишах СРСР проходили навчання, стажування, закінчували аспірантуру та захищали дисертації представники нового покоління педагогів-музикантів.</p> <p>Повтор: цей фрагмент із дисертації Лю Цин у дещо зміненому вигляді вже переписувався на с. 60 дисертації Чень Хуейхуей (див. вище). Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В конце 40-х и в 50-е годы в Китае очень сильно было влияние СССР, и оно во многом определило политику государства и правительства, направленную на приобщение самых широких масс населения к культуре и образованию. В этих условиях широко претворялся богатый опыт СССР 20-х - 30-х гг. XX века. Большую роль в культурном строительстве сыграла деятельность советских специалистов в Китае и подготовка китайских кадров в России. При помощи советских специалистов формировалась система музыкального образования Китая. Были открыты четыре консерватории - Шанхайская (1949 г.), Центральная (Пекин, 1950 г.), Тяньцзинская (1958 г.), Китайская (Пекин, 1964г.) [47, с. 20, 22, 23; 84], и музыкальные училища в разных городах страны. Советские специалисты на долгосрочной основе преподавали в музыкальных вузах Китая. В ведущих вузах СССР проходили обучение, стажировку, оканчивали аспирантуру и защищали диссертации представители нового поколения музыкантов-педагогов.</p>

<p>С. 63.</p> <p>В цей час в Китає майже ліквідовано неписьменність населення (у 1949 р. вона становила у Китаї 90%). Загальноосвітня школа Китаю була подібною до шкіл країн Європи, Америки, Японії. У зв'язку з цим проблема підготовки кадрів вчителів музики для загальноосвітньої школи актуалізувалася. Вирішит її можна було лише формуючи, розширюючи та вдосконалюючи вищу музично-педагогічну освіту, перетворюючи її на систему.</p>	<p>С. 14.</p> <p>Опыт России сыграл большую роль и в решении центральной проблемы культурного строительства - ликвидации неграмотности населения. К 1949 году она составляла в Китае 90%. С этим связано стремительное разрастание учреждений школьного образования. Общеобразовательная школа Китая, подобно школам стран Европы, Америки, Японии, в XX веке становится основным институтом централизованного эстетического, прежде всего музыкального воспитания подрастающего поколения всей страны. В связи с этим проблема подготовки кадров учителей музыки для общеобразовательной школы в высшей степени актуализировалась.</p> <p>Решить её можно было только формируя, расширяя и совершенствуя высшее музыкально-педагогическое образование, превращая его в систему.</p>
<p>С. 63.</p> <p>Радикальні заходи урядом у цій галузі вживаються з початку 50-х років. 18 березня 1952 р. Міністерство освіти Китаю видало «Положення про реформування масової та вищої школи» [70, с. 172], яке одразу набуло чинності. У документі наголошувалося на необхідності розвитку системи освіти, ставилося завдання підготовки всесторонньо освічених особистостей. У документі також наголошувалося на важливій ролі естетичного виховання у процесі формуванні особистості. У зв'язку з цим приділялося значної уваги й шкільній музичній освіті. І як наслідок, було затверджено уніфікований навчальний план для підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.</p> <p>Повтор: цей фрагмент із дисертації Лю Цин у дещо зміненому вигляді вже переписувався на с. 60 дисертації Чень Хуейхуей (див. вище). Покликання [70] фальшиве – і його номер, і сторінка переписані з чужого тексту, тим більше що на с. 60 дисертації Чень Хуейхуей біля цього самого фрагмента було поставлене фальшиве покликання [144, с. 6]. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 15.</p> <p>Радикальные меры правительством в этой области предпринимаются с начала 50-х гг. 18 марта 1952 года министерство образования Китая издало «Положение о реформировании массовой и высшей школы» [70, с. 172], которое сразу вступило в силу. В документе подчеркивалась необходимость развития системы образования, ставилась задача подготовки всесторонне образованных людей. В документе также подчеркивалась важная роль эстетического воспитания в формировании личности. В этой связи уделялось серьезное внимание музыкальному образованию в массовых школах и подготовке преподавателей в специальных вузах.</p>
<p>С. 63–64.</p> <p>Утім, поряд із значними досягненнями збереглися і серйозні недоліки:</p> <ul style="list-style-type: none"> • низький рівень викладання теоретичних дисциплін у музично-педагогічних вишах; • затверджений навчальний план був аж занадто уніфікованим, була відсутня повністю умова гнучкості організації освітнього процесу: система музично-педагогічної освіти не враховувала її національні та регіональні особливості; • модель організації процесу підготовки майбутніх учителів музики була розроблена лише на основі радянської, при цьому досвід інших країн не враховувався; 	<p>С. 18.</p> <p>Однако, наряду со значительными достижениями сохранялись и серьезные недостатки:</p> <ul style="list-style-type: none"> - очень слабо было поставлено в музыкально-педагогических вузах преподавание теоретических дисциплин; - принятые учебные планы излишне унифицировались, страдали отсутствием необходимой в условиях страны гибкости: система высшего педагогического музыкального образования не учитывала её национальные и региональные особенности; - в определенной мере тормозило развитие высшего педагогического музыкального образования в Китае ориентация только на одну модель - ту, что существовала в СССР, игнорирование опыта других стран;
<p>С. 64.</p>	<p>С. 18–19.</p>
<p>У 1966 р. почалася «культурна революція», що тривала десять років. Гасла того часу вимагали «припинити заняття, вести революційну боротьбу».</p>	<p>В 1966 году началась «культурная революция», продолжавшаяся десять лет. Лозунги того времени требовали «прекратить занятия, вести революци-</p>

<p>Інститути на довгі чотири роки припинили прийом абітурієнтів. Книги, платівки, європейські інструменти – роялі, піаніно, й ті, що використовувалися в симфонічному оркестрі, навчальні матеріали, знищувалися та втрачалися. Традиційна народна китайська музика та музика композиторів західноєвропейських країн, як і китайських, які пройшли європейську школу професійної майстерності, було заборонено виконувати. [119, с. 113].</p> <p>Покликання [119] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>онную борьбу». Институты на долгие четыре года прекратили прием учащихся. Серьезный удар был нанесен и по педагогическим кадрам. Большая группа преподавателей, причем наиболее квалифицированных, была осуждена. «Преступников» водили по улицам для всеобщего обозрения, «перевоспитывали» принудительным трудом, в их домах производились обыски. Некоторые из пострадавших, не выдержав унижений и лишений, сводили счеты с жизнью. Книги, пластинки, европейские инструменты - рояли, пианино, и те, что использовались в симфоническом оркестре, учебные материалы, уничтожались и утрачивались. Традиционная народная китайская музыка и музыка композиторов западно-европейских стран, также как и китайских, прошедших европейскую школу профессионального мастерства, была запрещена к исполнению.</p>
<p>С. 64.</p>	<p>С. 19–20.</p>
<p>Загалом десятиліття «культурної революції» (1966-1976) мало руйнівний вплив на систему освіти Китаю. Багато навчальних закладів загалом були закриті.</p> <p>Відродження культури та всіх інститутів освіти країни розпочинається з 1977 р. І державними органами, і інтелігенцією активізація цього процесу розглядалася як першочергове завдання розвитку.</p> <p>Із закінченням у 1976 р. «культурної революції» в Китаї потрібно було вирішувати проблему відродження та стабільного функціонування системи вищої освіти, зокрема й музично-педагогічної. На урядовому рівні в цьому напрямі розгортається серйозна організаційна робота.</p>	<p>В целом десятилетие «культурной революции» (1966 — 1976) оказало разрушительное воздействие на образовательную систему Китая. Многие учебные заведения вообще были закрыты.</p> <p>Возрождение культуры и всех институтов образования страны начинается с 1977 года. И государственными органами, и интеллигенцией активизация этого процесса рассматривалась как первоочередная задача развития страны. С окончанием в 1976 году «культурной революции» в Китае прежде всего нужно было решать проблему возрождения и стабильного функционирования системы высшего образования, в том числе и музыкально-педагогического. На правительственном уровне в этом направлении разворачивается серьезная организационная работа.</p>
<p>С. 64–65.</p>	<p>С. 20.</p>
<p>У грудні 1979 р. було проведено нараду керівників вищих музично-педагогічних навчальних закладів у Чженьчжоу [97, с. 79; 183]. Його учасники обговорили та затвердили чотири головні напрями діяльності.</p> <ul style="list-style-type: none"> • складання навчальних планів; • розробка підручників; • підвищення професійного рівня вчителів; • наукова розробка проблем художньої освіти. <p>На нараді було заплановано терміни та плани складання навчальних програм та підручників, а також проекту плану підготовки вчителів музики. Усе це заклало підґрунтя діяльності державних органів управління та навчальних закладів у галузі відновлення та розвитку системи вищої музично-педагогічної освіти Китаю на найближчі десятиліття. Далі були кроки з реалізації затвердженої програми.</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку додані цифри 9 та 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В декабре 1979 года было проведено совещание руководителей высших музыкально-педагогических учебных заведений в Чжэнчжоу [7, с. 79; 83]. Его участники обсудили и утвердили четыре главных направления деятельности.</p> <p>К ним относились:</p> <ul style="list-style-type: none"> - составление учебных планов, - создание учебников, - повышение профессионального уровня учителей, - научная разработка проблем художественного образования. <p>На совещании были намечены сроки и планы составления учебных программ и учебников, а также проекта плана подготовки учителей музыки.</p> <p>Все это заложило основы деятельности государственных органов управления и учебных заведений в области восстановления и развития системы высшего музыкально-педагогического образования Китая на ближайшие десятилетия. Далее последовали шаги по реализации намеченной программы.</p>
<p>С. 65.</p>	<p>С. 20–21.</p>
<p>У грудні 1979 р. Міністерство освіти організувало у місті Чженьчжоу «Неформальну всекитайську дискусію про викладання дисциплін художнього циклу у вищих педагогічних навчальних закладах» [257, с. 259]. Форум такого рівня став першим в історії Нового Китаю. Його новизна була з дискусій-</p>	<p>В декабре 1979 года Министерство образования организовало в городе Чжэнчжоу «Неформальную всекитайскую дискуссию о преподавании дисциплин художественного цикла в высших педагогических учебных заведениях» [57, с. 259]. Форум такого рода и уровня стал первый в истории Ново-</p>

<p>ним характером спілкування, можливістю вільного обміну думками. Результатом дискусії стало визначення мети та затвердження програми підготовки кадрів педагогів-музикантів.</p> <p>1980 р. Міністерством освіти країни було видано «Навчальний план підготовки фахівців у галузі музики для вищих педагогічних закладів із чотирирічним терміном навчання», а 1982 року вийшли аналогічні документи для вишів з дво- та трирічним термінами навчання [279].</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>го Китая. Его новизна была связана с дискуссионным характером общения, возможностью свободного обмена мнениями. Результатом дискуссии явилось определение цели и утверждение программы подготовки кадров педагогов-музыкантов общеобразовательных школ в высших педагогических учебных заведениях страны. В 1980 году Министерством просвещения страны был издан «Учебный план подготовки специалистов в области музыки для высших педагогических заведений с четырехгодичным сроком обучения», а в 1982 году вышли аналогичные документы для вузов с двух- и трехгодичным сроками обучения [79].</p>
<p>С. 65.</p>	<p>С. 21.</p>
<p>Ці три документи сприяли розвитку музичної освіти у навчальних закладах на нормативній та науковій основі. У них було визначено:</p> <ul style="list-style-type: none"> • мету навчальної та практичної підготовки фахівців; • навчальні дисципліни; • завдання та напрями наукових досліджень; • терміни навчання та іспити для того, щоб музично-педагогічну освіту в країні в період відновлення було реалізовано згідно закону. 	<p>Эти три документа способствовали развитию музыкального образования в высших педагогических заведениях на нормативной и научной основе. В них были определены:</p> <ul style="list-style-type: none"> - цели учебной и практической подготовки специалистов, - учебные дисциплины - задачи и направления научных исследований, - сроки обучения и экзамены с тем, чтобы высшее музыкальное образование в стране в период восстановления осуществлялось согласно закону.
<p>С. 66.</p>	<p>С. 21–22.</p>
<p>У грудні 1980 р. Міністерство освіти організувало у м. Чанша другу конференцію, яка прийняла 24 програми з викладання музичних дисциплін з розмежуванням обов'язкових та факультативних курсів [245, с. 528]. Конференції 1979-го та 1980-го років дозволили створити основу функціонування і подальшого вдосконалення навчальних закладів Китаю. Наступним етапом була робота з реалізації поставлених завдань, яка в 80-90 рр. здійснювалася за трьома основними напрямками.</p> <p>1. По всій країні активізується науково-методична діяльність.</p> <p>Проводяться творчі дискусії щодо педагогічних проблем. Починаючи з 80 р. викладачі різних музичних дисциплін обговорюють методичні проблеми у межах наукових конференцій. Здійснюється розробка нових навчальних дисциплін. На допомогу фахівцям в період літніх канікул організовуються навчально-дискусійні групи з вивчення історії китайської музики, проходять наукові конференції з питань викладання вокалу, теорії музики, гармонії.</p> <p>Покликання [245] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В декабре 1980 года Министерство образования организовало в городе Чанша вторую конференцию, которая приняла 24 программы по преподаванию музыкальных дисциплин в высших педагогических учебных заведениях, разграничила обязательные и факультативные курсы [45, с. 528]. Конференции 1979-го и 1980-го годов позволили создать основу функционирования и дальнейшего совершенствования высших педагогических учебных заведений Китая. Далее развернулась работа по реализации поставленных задач. В 80-е-90-е годы она шла по трем основным направлениям.</p> <p>1. Во всей стране активизируется научно-методическая деятельность. Проводятся творческие дискуссии по проблемам педагогики. Начиная с 80-х годов преподаватели различных музыкальных дисциплин обсуждают методические проблемы в рамках научных конференций. Осуществляется разработка новых учебных дисциплин. В помощь специалистам в период летних каникул организовываются учебно-дискуссионные группы по изучению истории китайской музыки, проходят научные конференции по вопросам преподавания вокала, теории музыки, гармонии.</p>
<p>С. 66.</p>	<p>С. 22–23.</p>
<p>2. Розширюється система підготовки педагогів-музикантів.</p> <p>Активна діяльність у цьому напрямі була обумовлена недоукомплектованістю шкіл країни вчителями музики.</p> <p>У 1988 р. по всьому Китаї налічувалося понад 100 вишів, де викладалися музичні дисципліни, що порівняно з 1981 р. стало приростом більш ніж на 40 установ. З іншого боку, готувати фахівців стали й консерваторії [122, с. 167].</p> <p>Слід зазначити, що у деяких навчальних закла-</p>	<p>2. Расширяется система подготовки педагогов-музыкантов общеобразовательных школ.</p> <p>Деятельность в этом направлении была обусловлена сохраняющейся недоукомплектованностью школ страны учителями музыки. <...></p> <p>В 1988 году во всем Китае насчитывалось более 100 высших педагогических учебных заведений, где преподавались музыкальные дисциплины, что по сравнению с 1981 годом явилось приростом более чем на 40 учреждений. С другой стороны, готовить специалистов стали и консерватории [22,</p>

<p>дах були розроблені нестандартні форми прискореного навчання: вечірні університети, групи підвищення кваліфікації, заочні групи тощо. Починаючи з 1989 р., Державний комітет з освіти спеціально розробив та ввів у дію програму підготовки педагогів-музикантів через супутникове телебачення [210, с. 157]. Всі ці заходи сприяли подоланню кадрової проблеми.</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>с. 167]. Помимо этого, в некоторых высших педагогических учебных заведениях были разработаны нестандартные формы ускоренного обучения: вечерние университеты, группы повышения квалификации, заочные группы, и другие. Начиная с 1989 года, Государственный комитет по образованию специально разработал и ввёл программу подготовки музыкантов-педагогов через спутниковое телевидение [10, с. 157]. Все эти меры сыграли свою роль в снижении остроты кадровой проблемы.</p>
<p>С. 67.</p>	<p>С. 23.</p>
<p>У 80 р. вперше така велика увага була приділена якості підготовки фахівців.</p> <p>Ця проблема розглядалася з двох сторін:</p> <ul style="list-style-type: none"> - по-перше, більшої педагогічної профілізації навчання; - по-друге, підвищення рівня підготовки викладачів через навчання в магістратурі та докторантурі, захист дисертацій. <p>Насправді ці дві сторони виявилися взаємозалежними.</p> <p>Як уже зазначалося, у процесі навчання педагога-музиканта програма недостатньо враховувала специфіку роботи музиканта у школі, ігнорувала власне педагогічну підготовку. В результаті майбутні вчителі музики у професійному плані виявлялися сформованими односторонньо – насамперед як виконавці-інструменталісти, вокалісти, диригенти. Навчання ж у магістратурі та докторантурі, написання дисертацій пов'язані з концентрацією уваги саме на питаннях та проблемах педагогіки та методики.</p>	<p>3. В 80-е годы впервые столь большое внимание было уделено качеству подготовки специалистов. Эта проблема рассматривалась с двух сторон:</p> <ul style="list-style-type: none"> - во-первых, большей педагогической профилизации обучения, - во-вторых, повышения уровня подготовки вузовских педагогов путем обучения в магистратуре и докторантуре, защите диссертаций. <p>На практике эти две стороны оказались взаимосвязанными. Как уже отмечалось, в формировании педагога-музиканта вузовская программа недостаточно учитывала специфику работы музиканта в школе, игнорировала собственно педагогическую подготовку. В результате будущие учителя музыки в профессиональном плане оказывались сформированы односторонне — прежде всего как исполнители-инструменталисты, вокалисты, дирижеры. Обучение же в магистратуре и докторантуре, написание диссертаций связаны с концентрацией внимания именно на вопросах и проблемах педагогической и методики.</p>
<p>С. 67.</p>	<p>С. 24.</p>
<p>Таким чином було конкретизовано мету музично-педагогічної освіти в педагогічних університетах – підготовка вчителів музики. На цьому етапі рішення стосувалося підготовки вчителів для шкіл середнього ступеня (7–9 класи). Наступний нормативний документ, який було прийнято Державним комітетом з освіти – «Загальне планування художньої освіти у школах та вищих навчальних закладах» (1989) [164, с. 155], пов'язаний з організацією професійної підготовки вчителів музики молодших класів, констатував те саме, що й для вчителів середньої школи. Здається не випадковим, що в цьому ж документі загострювалася увага і на підвищенні рівня кваліфікації викладачів музично-педагогічних факультетів. Вирішення проблеми бачилося в збільшенні кількості докторів та магістрів професорсько-викладацького складу музично-педагогічних вишів..</p> <p>Покликання [164] фальшиве (на початку додана цифра 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Таким образом была конкретизирована цель музыкального образования в педагогических университетах — подготовка специалистов для работы в общеобразовательных школах. На этом этапе решение касалось подготовки учителей для средней ступени (7 - 9 классы). Следующий нормативный документ Государственного комитета по образованию — «Общее планирование художественного образования в школах и высших учебных заведениях» (1989 г.) [64, с. 155], связанный с организацией профессиональной подготовки учителей младших классов, констатировал то же относительно учителей музыки средней школы. Кажется не случайным, что в этом же документе заострялось внимание и на повышении уровня квалификации преподавателей музыкально-педагогических факультетов. Решение проблемы виделось в увеличении количества докторов и магистров в преподавательском составе музыкально-педагогических вузов.</p>
<p>С. 67–68.</p>	<p>С. 24–25.</p>
<p>Отже, до середини 90 р. XX ст. система музично-педагогічної освіти стала уніфікованою, що було вкрай важливим. Успішна робота також поводилася у напрямі забезпечення вишів науково-методичною літературою. Здійснювався зв'язок науки та освіти, і</p>	<p>Итак, к середине 90-х годов сложилась система музыкально-педагогического образования в своих основных элементах. Была создана разветвленная сеть учебных заведений. Разработаны и внедрены в практику учебные планы и учебные программы.</p>

<p>як наслідок, активізується науково-методична та дослідницька діяльність викладацького складу, міжвузівські та міжнародні співпраця викладачів.</p>	<p>Серьезная и успешная работа велась по обеспечению вузов научно-методической литературой. Осознается как базовое условие развития высшей школы связь науки и образования, в связи с этим активизируется научно-методическая и исследовательская деятельность преподавательского состава, межвузовские и международные контакты специалистов.</p>
<p>С. 68.</p>	<p>С. 25–26.</p>
<p>У травні 1995 р. Державний комітет освіти оприлюднив «Деякі думки щодо розвитку реформи художньої педагогічної освіти» [227, с. 150]. Ця публікація стала стимулом реформування музично-педагогічної освіти. У документі було запропоновано:</p> <ul style="list-style-type: none"> • проводити подальшу розробку навчальних дисциплін з метою розширення обсягу спеціальних знань, підвищення рівня професійної підготовки, її практичної спрямованості; • удосконалювати систему прийому до спеціальних навчальних закладів, ретельніше відбирати кандидатів; • активізувати наукові дослідження з розвитку загальних та музичних здібностей до педагогічної діяльності, специфіки роботи у галузі музично-педагогічної освіти; • розробити науково обґрунтовану діагностику якості роботи вчителів; • збільшити бюджетні витрати на музично-педагогічну освіту, інвестувати кошти у будівництво спеціальних навчальних закладів, оснащення необхідним обладнанням. <p>Покликання [227] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В мае 1995 года Государственный комитет по образованию обнародовал «Некоторые мнения о развитии реформы художественного педагогического образования» [27, с. 150]. Эта публикация явилась своего рода «пусковым механизмом» реформирования музыкального образования в высших педагогических учебных заведениях. Главная мысль «Некоторых мнений» была связана с необходимостью подготовки учителей по предметам художественного цикла для общеобразовательных учебных заведений на уровне современного развития музыкально-педагогической мысли. В документе предлагалось:</p> <ul style="list-style-type: none"> - планомерно выстраивать систему художественного педагогического образования в соответствии с задачами музыкального воспитания в школе; - проводить дальнейшую разработку учебных дисциплин с целью расширения объема специальных знаний, многогранности профессиональной подготовки, её практической направленности; - совершенствовать систему приёма в специальные учебные заведения, более тщательно отбирать кандидатов; - активизировать исследования по общим и музыкальным способностям, склонностям к педагогической деятельности, специфике работы в сфере художественного педагогического образования; - разработать научно обоснованную диагностику качества работы учителей; - увеличить бюджетные расходы на художественное педагогическое образование, инвестировать средства в строительство специальных учебных заведений, оснащение их необходимым оборудованием.
<p>С. 68–69.</p>	<p>С. 26.</p>
<p>Документ був складений на основі проведеного аналізу попередніх досліджень та став директивним у справі реформування музично-педагогічної освіти. В цих умовах увага державних органів управління до питань якості підготовки вчителів значно посилюється. Проте, на практиці темпи перетворень виявилися сповільненими, якість їх – незадовільною. У зв'язку з цим 13 червня 1999 року Центральна Державна Рада у своєму рішенні про вдосконалення системи освіти констатувала: «Новий Китай за десять років здійснення політики реформ та відкритості досяг великих успіхів у розвитку освіти. Утім, з різних суб'єктивних та об'єктивних причин чинна модель освіти, її зміст та методика навчання не відповідають сучасним вимогам» [216, с. 108].</p> <p>У документі наголошувалося, що:</p> <ul style="list-style-type: none"> • освіта педагога – це основа підвищення рівня культури народу; • якість вищої педагогічної музичної освіти безпосередньо впливає на цей рівень через школу. 	<p>Документ был составлен на основе глубоких предварительных исследований и стал директивным в деле реформирования музыкального образования в высших педагогических учебных заведениях. В этих условиях внимание государственных органов управления к вопросам качества подготовки учителей значительно усиливается. Однако, на практике темпы преобразований оказались замедленными, качество их - неудовлетворительным. В связи с этим 13 июня 1999 года Центральный Государственный Совет в своем решении о совершенствовании системы образования констатировал: «Новый Китай за десять лет осуществления политики реформ и открытости добился больших успехов в развитии образования. Однако, по разным субъективным и объективным причинам действующая модель образования, её содержание и методика обучения не соответствуют современным требованиям» [16, с. 108].</p> <p>В документе отмечалось, что:</p> <ul style="list-style-type: none"> - образование педагога — это основа повышения уровня культуры народа; - качество высшего музыкального педагогиче-

<p>Покликання [216] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ского образования оказывает непосредственное влияние на этот уровень через общеобразовательную школу.</p>
<p>С. 69.</p>	<p>С. 27.</p>
<p>Однією з головних цілей реформи вищої музично-педагогічної освіти, стала підготовка вчителів музики XXI століття [254, с. 58]. У зв'язку з цим починаючи з 1990 р. на музичних факультетах багатьох педагогічних вишів Китаю змінюються форми та методи викладання.</p> <p>Головні зміни пов'язані з введенням нових дисциплін та комп'ютеризацією навчання. В даний час комп'ютеризація розвивається за двома основними напрямками:</p> <ul style="list-style-type: none"> • оволодіння комп'ютерними технологіями; • опанування матеріалу дисциплін за допомогою електронних носіїв інформації. <p>Покликання [254] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Одной из главных целей реформы высшего музыкально-педагогического образования, стала — подготовка учителей музыки XXI века [54, с. 58]. В связи с этим начиная с 1990-х г.г. на музыкальных факультетах многих педагогических вузов Китая изменяются формы и методы обучения.</p> <p>Главные изменения связаны с введением новых дисциплин и компьютеризацией преподавания.</p> <p>В настоящее время компьютеризация развивается по двум основным направлениям:</p> <ul style="list-style-type: none"> - овладение компьютерными технологиями, - освоение материала дисциплин с помощью электронных носителей информации.
<p>С. 69–70.</p>	<p>С. 27–28.</p>
<p>Наприклад, на музичному факультеті Пекинського педагогічного університету запроваджено такі дисципліни як «Музична творчість з допомогою комп'ютера», «Методика навчання гри на роялі», «Методика навчання вокальної майстерності» [234, с. 145]. На музичному факультеті Наньцзинського педагогічного університету по теперішній час викладаються «Основи комп'ютерної композиції» [74, с. 97], у Харбінському педагогічному університеті — «Музичну психологію» та «Слухання китайської та зарубіжної сучасної музики», Сінанському педагогічному університеті — «Методику написання дисертації з музики» тощо [276, с. 106], у Фуцзяньському педагогічному університеті — «Вступ до народної творчості різних країн і народів», у Чжецзяньському педагогічному університеті — «Вступ до музичної культури» та «Робота над дисертацією з музики», в Нейменгуському педагогічному університеті — «Музичне виховання» та «Електронні музичні інструменти», у педагогічному факультеті Сичуаньської консерваторії — «Педагогічні здібності та майстерність», у Сйючжоуському педагогічному університеті — «Налаштування роялю» та «Звукова техніка» [277, с. 69].</p> <p>Усі покликання фальшиві (у трьох покликаннях на початку додана цифра 2, а одне зкопійоване повністю). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>К примеру, на музыкальном факультете Пекинского педагогического университета введены такие дисциплины как «Музыкальное творчество с помощью компьютера», «Методика обучения игре на рояле», «Методика обучения вокальному мастерству» [34, с. 145]. На музыкальном факультете Наньцзинского педагогического университета сегодня преподаются «Основы компьютерной композиции» [74, с. 97], в Харбинском педагогическом университете - «Музыкальная психология» и «Слушание китайской и зарубежной современной музыки». В Синаньском педагогическом университете - «Методика написания диссертации по музыке» и т.п. [76, с. 106]. В Фуцзяньском педагогическом университете — «Введение в народное творчество разных стран и народов», в Чжецзяньском педагогическом университете — «Введение в музыкальную культуру» и «Работа над диссертацией по музыке», в Нэймэнгуском педагогическом университете — «Музыкальное воспитание» и «Электронные музыкальные инструменты», в педагогическом факультете Сычуаньской консерватории - «Педагогические способности и мастерство», в Сйючжоуском педагогическом университете «Настройка рояля» и «Звуковая техника» [77, с. 69].</p>
<p>С. 70.</p>	<p>С. 28.</p>
<p>Однією з найважливіших сторін реформування освітньої системи стало підвищення якості навчальної літератури.</p> <p>Вже після 1983 р. Міністерство освіти відповідно до існуючих планів доручає викладачам музичних факультетів педагогічних вишів скласти підручники зі своїх предметів, пов'язаних з навчанням гри на інструментах — роялі, акордеоні, вокальній майстерності, сольфеджіо, хору, методики та інші [215, с. 53] (підручниками з дисциплін виконавчої діяльності в Китаї називають збірки п'єс, згруповані за</p>	<p>Одной из самых важных сторон реформирования образовательной системы стало повышение качества учебной литературы.</p> <p>Уже после 1983 года Министерство просвещения в соответствии с существующим планом поручает преподавателям музыкальных факультетов педагогических вузов составить учебники по своим предметам, связанным с обучением игре на инструментах - рояле, аккордеоне, вокальному мастерству, сольфеджио, хору, методике и другие [15, с. 53] (учебниками по дисциплинам исполни-</p>

<p>ступенем складності). У деяких вищих навчальних закладах залежно від ситуації складаються спеціальні та додаткові посібники.</p> <p>Більшість авторів цих підручників – викладачі музичних вишів – прагнули до систематизованого та теоретично обґрунтованого викладу тем. Однак недостатня увага зверталася на методику викладання предметів та спеціальні знання.</p> <p>У першій половині 1990 р. у написанні нових підручників було досягнуто певних успіхів – видано «Музичні підручники телесупутника», стали повноцінними навчальними посібниками для вишів [166, с. 411]. Вони орієнтовані на розвиток практичних навичок, що використовуються на багатьох музичних факультетах.</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку додана цифра 2 або 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>тельской деятельности в Китае называют сборники пьес, сгруппированные по степени сложности). В некоторых высших учебных заведениях в зависимости от ситуации составляются специальные и дополнительные пособия. Большинство авторов этих учебников - преподаватели музыкальных вузов — стремились к систематизированному и теоретически обоснованному изложению изучаемых тем. Однако недостаточное внимание обращалось на методику преподавания предметов и специальные знания. В первой половине 1990-х гг. в создании новых учебников были достигнуты определённые успехи. Выпускаемые Издательством высшего образования «Музыкальные учебники теле спутника» стали полноценными учебными пособиями для вузов [66, с. 411]. Они ориентированы на развитие практических навыков, используются на многих музыкальных факультетах.</p>
<p>С. 70–71.</p>	<p>С. 28–29.</p>
<p>У середині 1990-х років. Шанхайським музичним видавництвом випускаються підручники «Музична теорія», «Спів з листа» та «Вправи для розвитку слуху», видані у серії «Основні музичні курси». Вони стали беззаперечним досягненням у розробці навчальної літератури. Автори успішно поєднують завдання теорії та практики в засвоєння музично-теоретичних дисциплін. Матеріал підручників націлений на пробудження інтересу та творчої активності учнів, допомагає опанувати спеціальні знання та вміння.</p> <p>Названі підручники – перші після відновлення вступного іспиту (1977). У них зазначено чимало недоліків, але вони сприяли вирішенню існуючих проблеми, заклали основу успішного функціонування системи музичної освіти педагогічних вишів. Результати педагогічної практики останніх років свідчать, що ці підручники пройшли перевірку часом.</p>	<p>В середині 1990-х гг. Шанхайским музыкальным издательством выпускаются учебники «Музыкальная теория», «Пение с листа» и «Упражнения для развития слуха», изданные в серии «Основные музыкальные курсы». Они явились несомненным достижением в разработке учебной литературы. Авторы успешно сочетают задачи теории и практики в освоении музыкально-теоретических дисциплин. Материал учебников нацелен на пробуждение интереса и творческой активности учащихся, помогает овладеть специальными знаниями и умениями.</p> <p>Названные учебники - первые после восстановления вузовского вступительного экзамена (1977 г.). В них отмечено немало недостатков, но они, тем не менее, помогали решать существующие проблемы, закладывали основу успешного функционирования системы музыкального образования в педагогических вузах. Результаты педагогической практики последних лет свидетельствуют о том, что эти учебники прошли проверку временем.</p>
<p>С. 71.</p>	<p>С. 29–30.</p>
<p>Вийшли у Видавництві Південно-Західного педагогічного університету 2000 року «Музичні підручники вищих педагогічних закладів XXI століття» за класом роялю та вокальної майстерності є вже навчальними посібниками нового покоління. Для прослуховування до них додаються CD з записами різних творів [6, с. 257].</p> <p>В останні роки, з поширенням комп'ютерної техніки та мультимедіа, на багатьох музичних факультетах вищих педагогічних закладів організуються комп'ютерні музичні заняття. З цією метою автори включають у свої підручники «Комп'ютерну музику та музичне навчання за допомогою комп'ютера» [236, с. 36]. Нині вони є експериментальними, що апробують ефективність нових освітніх технологій.</p> <p>Слід зазначити, що найважливішим напрямом розвитку системи музично-педагогічної освіти стала науково-дослідна робота.</p> <p>Науково-дослідна робота викладачів винятково важлива для повноцінного функціонування вишів. Винятково важлива вона і для проведення реформи освіти, одним із результатів якої має стати органічне поєднання педагогічної та наукової діяльності, формування та розвиток вишів як центрів не тільки навчання, а й досліджень. Цей союз за всіх</p>	<p>Вишедшие в Издательстве Юго-западного педагогического университета в 2000 году «Музыкальные учебники высших педагогических заведений XXI века» по классу рояля и вокального мастерства являются уже учебными пособиями нового поколения. Для прослушивания к ним прилагаются CD с записями различных произведений [6, с. 257]. В последние годы, с распространением компьютерной техники и мультимедиа, на многих музыкальных факультетах высших педагогических заведений организуются компьютерные музыкальные занятия. С этой целью авторы включают в свои учебники «Компьютерную музыку и музыкальное обучение с помощью компьютера» [36, с. 36]. В настоящее время они являются экспериментальными, апробирующими эффективность новых образовательных технологий.</p> <p>Важнейшей областью развития системы музыкально-педагогического образования стала научно-исследовательская работа. Научно-исследовательская работа преподавателей исключительно важна для полноценного функционирования высших учебных заведений.</p> <p>Исключительно важна она и для проведения реформы образования, одним из результатов ко-</p>

<p>часів був основою розвитку як освіти, і науки.</p> <p>Усі покликання фальшиві (перше зкопійоване повністю, а на початку другого додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>торой должно стать органическое сочетание педагогической и научной деятельности, формирование и развитие вузов как центров не только обучения, но и исследований. Этот союз во все времена был основой развития как образования, так и науки.</p>
<p>С. 71–72.</p>	<p>С. 30.</p>
<p>З 1980-х років Міністерство освіти (Держкомітет освіти), Всекитайська музична та Всекитайська наукова спільнота починають регулярно проводити конференції з проблем музичної освіти у вищих педагогічних навчальних закладах [128, с. 130].</p> <p>Удосконалення системи вищої музично-педагогічної освіти пов'язують і з підвищенням наукового рівня викладацького складу. Масовий характер у різних засобах масової інформації набули публікації з питань та проблем спеціальної вищої музично-педагогічної освіти. Вони викликали великий суспільний резонанс.</p> <p>Покликання [128] фальшиве (на початку додана цифра 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С 1980-х годов Министерство просвещения (Госкомитет просвещения), Всекитайское музыкальное и Всекитайское научное сообщества начинают регулярно проводить конференции по проблемам музыкального образования в высших педагогических учебных заведениях [28, с. 130]. Совершенствование системы высшего музыкально-педагогического образования связывается и с повышением научного уровня преподавательского состава. Массовый характер в различных средствах массовой информации приобрели публикации по вопросам и проблемам специального высшего музыкально-педагогического образования. Они вызвали большой общественный резонанс.</p>
<p>С. 72.</p>	<p>С. 30–31.</p>
<p>Результатом обговорення стали вкрай важливі положення. Основними з них стали ті, що формувалися у ході гострих дебатів навколо проблеми співвідношення мети та змісту навчання. З них важливого значення набули такі:</p> <ul style="list-style-type: none"> - мета та зміст навчання повинні бути тісно взаємопов'язані та відповідати високим вимогам суспільства; - при складанні загальнодержавних освітніх програм необхідно закласти у них розширення вивчення народної музики; - випускники музичних педагогічних вишів повинні володіти «Одною спеціальністю та багатьма здібностями» [255, с. 56], тобто йшлося про формування фахівця широкого профілю, що володіє високою ерудицією і різнобічними вміннями в області музично-педагогічної діяльності. <p>З 1990 р. державні органи освіти стали приділяти особливо пильну увагу до науково-дослідної роботи в галузі музично-педагогічної освіти. У педагогічних вишах вона значно активізується. Друковані статті та монографії за кількістю та якістю перевершують публікації 1980-х. Викладачі музичних факультетів педагогічних вишів видають свої наукові роботи у журналах «Китайська музична освіта», «Народна музика», «Музичні дослідження», «Китайська музика», інститутських збірниках [72, с. 197]. Ці публікації активно сприяють підвищенню якості навчання. Особливо багато робіт було опубліковано в галузі теорії - кілька десятків монографій вітчизняних авторів та перекладів зарубіжних.</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку першого додана цифра 2, а друге зкопійоване повністю). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Результатом обсуждения стала выработка ряда принципиальных положений. Основными из них стали те, которые формировались в ходе острых дебатов вокруг проблемы соотношения цели и содержания обучения. Из них принципиальное значение приобрели следующие:</p> <ul style="list-style-type: none"> - цель и содержание обучения должны быть тесно взаимосвязаны и соответствовать высоким требованиям общества; - при составлении общегосударственных образовательных программ необходимо заложить в них расширение изучения народной музыки; - выпускники музыкальных педагогических вузов должны обладать «одной специальностью и многими способностями» [55, с. 56], то есть речь шла о формировании специалиста широкого профиля, обладающего высокой эрудицией и разносторонними умениями в области музыкально-педагогической деятельности. <p>С 1990-х годов государственные органы просвещения стали уделять особенно пристальное внимание научно-исследовательской работе в области музыкального образования. В педагогических вузах она значительно активизируется. Печатающиеся статьи и монографии по количеству и качеству превосходят публикации 1980-х годов. Преподаватели музыкальных факультетов педагогических вузов издают свои научные работы в журналах «Китайское музыкальное образование», «Народная музыка», «Музыкальные исследования», «Китайская музыка», институтских сборниках [72, с. 197]. Эти публикации активно содействуют повышению качества обучения. Особенно много работ было опубликовано в области теории не только десятков монографий отечественных авторов и переводов зарубежных.</p>
<p>С. 73.</p>	<p>С. 31–32.</p>
<p>У цей же час у вузах Китаю було введено як обов'язкову другу половину навантаження. В усіх вишах встановлюються норми виконання виклада-</p>	<p>В это же время в вузах Китая была введена как обязательная вторая половина нагрузки. Во всех высших учебных заведениях устанавливаются</p>

<p>чами науково-дослідної роботи. З початком здійснення політики реформ та відкритості викладачі музичних факультетів педагогічних вишів приймають участь у міжнародних та регіональних наукових та методичних симпозиумах, конференціях та нарадах, у результаті чого з'явився широкий обмін інформацією. Він сприяв підвищенню професійного рівня викладачів, що позначилося і на підготовці майбутніх фахівців.</p> <p>У 90-ті роки виші формують контингент студентів з набагато більш високою підготовкою та набирають викладачів музичних дисциплін з числа найкращих своїх випускників, які гідно поповнюють викладацький склад.</p>	<p>нормы выполнения преподавателями научно-исследовательской работы. С началом осуществления политики реформ и открытости преподаватели музыкальных факультетов педагогических вузов принимают участие в международных и внутрикитайских симпозиумах, научных и методических конференциях и совещаниях. Результатом разностороннего научного общения явился широкий обмен информацией. Он способствовал повышению профессионального уровня преподавателей, что отразилось и на качестве подготовки будущих специалистов. В 90-е годы вузы формируют контингент студентов с гораздо более высокой подготовкой и набирают преподавателей музыкальных дисциплин из числа лучших своих выпускников, которые достойно пополняют преподавательский состав.</p>
<p>С. 73.</p>	<p>С. 32.</p>
<p>1985 р. Державний комітет з освіти акредитував магістерську програму навчання за спеціальністю «вчитель музики в школі» у двох вишах країни – Нанкінському педагогічному університеті (музичний факультет) та Харбінському педагогічному університеті (музичний факультет). Розпочинаючи з цього моменту, почало розвиватись навчання саме цієї спеціальності у межах магістерських програм [249, с. 280].</p> <p>Освіта на рівні аспірантури (докторантури) стала швидко розвиватися з 1990 р. Першою була відкрита докторантура на музичному факультеті Фуцзяньського педагогічного університету (1996) [267, с. 91]. Вона одержала право підготовки докторів наук. Керівники багатьох інститутів стали більше уваги приділяти підвищенню професійної кваліфікації своїх викладачів, орієнтувати молодих фахівців для навчання в докторантурі. Вже наприкінці 90 р. їх випускники приходять працювати на музичні факультети.</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку числа дана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В 1985 году Государственный комитет по образованию аккредитовал магистерскую программу обучения по специальности «учитель музыки в школе» в трех вузах страны — Нанкинском педагогическом университете (музыкальный факультет), Харбинском педагогическом университете (музыкальный факультет), Педагогическом университете Внутренней Монголии. Начиная с этого момента, начало развиваться обучение данной специальности в рамках магистерских программ [49, с. 280]. Образование на уровне аспирантур (докторантур) стало быстро развиваться с 1990-х гг. Первой была открыта докторантура на музыкальном факультете Фуцзяньского педагогического университета (1996 г.) [67, с. 91]. Она получила право подготовки докторов наук. Руководители многих институтов стали больше внимания уделять повышению профессиональной квалификации своих преподавателей, ориентировать молодых специалистов на учебу в докторантуре. Уже в конце 90-х годов их выпускники приходят работать на музыкальные факультеты.</p>
<p>С. 73–74.</p>	<p>С. 32–33.</p>
<p>Отже, з кінця 1990 р. у підвищенні професійного рівня педагогів, науково-дослідної діяльності музично-педагогічних вишів відбулися значні позитивні зміни. Проте проблема підготовки кадрів вчителів музики повною мірою вирішена не була. В умовах реформування освітньої системи у ній мали зміститися смислові акценти: якщо раніше пріоритетну роль відігравала кількість фахівців, що випускаються, то в даний час поряд з цією проблемою особливого значення набуває якісного оновлення професійної підготовки.</p> <p>Серйозні заходи щодо вирішення кадрової проблеми вживаються вже у 80-ті роки. Упродовж тривалого часу у школах не вистачало викладачів музики. У зв'язку з цим спочатку десятиліття:</p> <ul style="list-style-type: none"> - усі музичні факультети педагогічних вишів стали розширювати масштаби прийому студентів, організувати навчання за скороченими програм; - виникають факультети з 2-х чи 3-х річним терміном навчання. 	<p>Как видно, с конца 1990-х гг. в повышении профессионального уровня педагогов, научно-исследовательской деятельности музыкально-педагогических вузов произошли значительные позитивные изменения. Тем не менее проблема подготовки кадров учителей общеобразовательной школы не утратила остроты.</p> <p>В условиях реформирования образовательной системы в ней должны были сместиться смысловые акценты: если раньше приоритетную роль играло количество выпускаемых специалистов, то в настоящее время наряду с этой проблемой особое значение приобретает качественное обновление профессиональной подготовки.</p> <p>Серьезные меры по решению кадровой проблемы предпринимаются уже в 80-е годы. На протяжении длительного времени в учебных заведениях средней ступени не хватало преподавателей музыки. В связи с этим с начала десятилетия:</p> <ul style="list-style-type: none"> - все музыкальные факультеты педагогических вузов стали расширять масштабы приёма студентов, организовывать обучение по сокращенным программам; - возникают факультеты с 2-х или 3-х годичным

		сроком обучения.
С. 74.		С. 33–34.
<p>Але в той же час впроваджується система прохідного балу для того, щоб в виші потрапляли найкращі учні:</p> <p>- у деяких педагогічних закладах відкриваються групи для дорослих, а на заочних та вечірніх відділеннях організуються іспити для тих, хто займається музичною самоосвітою. Ті, хто їх здав, отримували право викладання у початковій та середній школах.</p> <p>У Педагогічному інституті китайського телебачення відкрилися спеціальні курси супутникового телебачення. До середини 1990-х років у педагогічних та спеціальних вишах країни було підготовлено таку кількість шкільних вчителів музики, що дозволило у значній мірі вирішити проблему кадрів.</p>	<p>Но в то же время внедряется система проходного балла с тем, чтобы в высшие учебные заведения попадали лучшие учащиеся:</p> <p>- в некоторых педвузах открываются группы для взрослых, а на заочных и вечерних отделениях организуются экзамены для занимающихся музыкальным самообразованием. Сдавшие их получали право преподавания в начальных и средних школах.</p> <p>В Педагогическом институте китайского телевидения открылись специальные курсы спутникового телевидения. К середине 1990-х годов в педагогических и специальных вузах страны было подготовлено такое количество школьных учителей музыки, которое позволило в значительной мере решить проблему кадров.</p>	
С. 74–75.		С. 34.
<p>Але поряд з успіхами у підготовці фахівців збереглося і знову намітилося чимало проблем. Стало очевидним, що 2-річне навчання в музичних педагогічних закладах не достатнє для здобуття повноцінної освіти. Підготовка фахівців у такий короткий термін не відповідає сучасним вимогам. Здобувачі освіти мають опанувати понад 10 спеціальних основних предметів та багато часу приділяти музичному інструменту, заняттям з вокалу, з урахуванням того, що існують такі обов'язкові предмети, як політика, фізкультура, моральне виховання, праця, військова підготовка, педагогічна практика (6 тижнів), а також літні та зимові канікули, часу на спеціальну підготовку дуже мало.</p> <p>Отже, у процесі дослідження доведено, що слід змінити дворічну програму підготовки фахівців, збільшивши термін навчання хоча б до 3-х років. Вкрай складна ситуація була при підготовці студентів на заочних та вечірніх відділеннях, які витрачали на навчання вдвічі менше часу порівняно зі студентами денних відділень. Це негативно впливало на якість професійної підготовки, особливо за вокальним напрямом підготовки, де переважають індивідуальні заняття.</p>	<p>Но наряду с успехами в подготовке специалистов сохранилось и вновь обозначилось немало проблем. Стало очевидным, что 2-х годичное обучение в музыкальных педвузах недостаточно для получения полноценного образования в столь короткий срок. Подготовка специалистов не соответствует современным требованиям. Учащиеся должны освоить более 10 специальных основных предметов и много времени уделять музыкальному инструменту, занятиям по вокалу. При том, что существуют и такие обязательные предметы, как политика, физкультура, нравственное воспитание, труд, военная подготовка, педагогическая практика (6 недель), а также летние и зимние каникулы, времени на специальную подготовку остается очень мало. Особенно большие проблемы возникают у учащихся со слабой довузовской подготовкой. Одним словом практика работы доказала, что надо менять двухгодичную программу подготовки специалистов, увеличив срок обучения хотя бы до 3-х лет. Особенно остро проблема времени обучения до сих пор стоит на внедневных формах получения образования. Обучающиеся на заочных и вечерних отделениях тратят на учебу в половину меньше времени по сравнению с учащимися дневных отделений. Это отрицательно влияет на качество профессиональной подготовки, особенно в области исполнительства - по классу рояля или вокала, где главным образом ведутся занятия «лицом к лицу», т.е. индивидуальные, учащегося - с педагогом.</p>	
С. 75.		С. 34–35.
<p>На рівень кваліфікації шкільного вчителя музики сьогодні ще продовжує впливати спадщина «культурної революції».</p> <p>Слід зазначити, що після 1978 р. на музичні факультети прийшли вихідці з робітників, селян, солдатів часів «Культурної революції» [224, с. 289]. Ставши після закінчення навчання викладачами, більшість з них у важких умовах з великою відповідальністю виконували свій професійний та громадянський обов'язок перед суспільством, зробили значний внесок у розвиток музично-педагогічної освіти у країні. Однак низький рівень довузівської підготовки давався в знаки.</p> <p>Покликання [224] фальшиве (на початку додана</p>	<p>На уровень квалификации школьного учителя музыки сегодня еще продолжает оказывать влияние наследие «культурной революции».</p> <p>После 1978 года на музыкальные факультеты высших педагогических учебных заведений пришли выходцы из рабочих, крестьян, солдат времен «культурной революции» [24, с. 289].</p> <p>Став после окончания учебы преподавателями, большинство из них в тяжелых условиях с большой ответственностью выполняли свой профессиональный и гражданский долг перед обществом, внесли значительный вклад в развитие музыкального образования в стране. Однако низкий уровень довузовской подготовки давал себя знать.</p>	

<p>цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	
<p>С. 75.</p>	<p>С. 35.</p>
<p>У перше десятиліття після «культурної революції», в результаті розширення масштабів прийому та зниження «планки» вступних екзаменів, рівень підготовки абітурієнтів знизився. Багато з них погано навчалися у школі, але, боячись не потрапити до вишу, деякий час займалися вокалом чи опанували один із музичних інструментів: цього «багажу» знань виявлялося достатньо для вступу.</p> <p>У нових соціально-економічних умовах епохи реформування підготовці кадрів гостро окреслилася проблема мотивації навчання.</p> <p>Найчастіше абітурієнти вступали на навчання лише для того, щоб просто отримати диплом, а значить і роботу, а не тому, що любили музику і прагнули присвятити себе мистецтву, вбачаючи у цьому своє покликання.</p>	<p>В первое десятилетие после «культурной революции», в результате расширения масштабов приёма и снижения «планки» вступительных экзаменов, уровень подготовки абитуриентов снизился. Многие из них плохо учились в школе, но, боясь не попасть в вуз, короткое время занимались вокалом или кое-как осваивали один из музыкальных инструментов: этого «багажа» оказывалось достаточно для поступления. В новых социально-экономических условиях эпохи реформирования в подготовке кадров остро обозначилась проблема мотивации обучения.</p> <p>Зачастую люди приходили в вуз только для того, чтобы просто получить диплом, а значит и работу, а не потому, что любили музыку и стремились посвятить себя делу музыкального образования, видя в этом свое призвание.</p>
<p>С. 76.</p>	<p>С. 35–36.</p>
<p>Багато з таких фахівців після закінчення навчання не відповідали тим вимогам, які суспільство пред'являло до шкільного вчителя музики.</p> <p>Студенти заочних та вечірніх відділень зазвичай працювали вчителями музики у початковій та середній школах. Для більшості з них диплом сприяв підвищенню службового статусу, тому найчастіше спостерігається несерйозне ставлення до занять, що негативним чином позначається на якості підготовки.</p> <p>Наслідком неякісного прийому та навчання стало ще одне серйозне негативне явище: багато фахівців йшли із професії. Особливо гостро ця проблема стояла з початку 1980-х до середини 1990-х років. Багато випускників музичних факультетів педагогічних вишів покидали професію шкільного вчителя музики, які йшли в інші галузі діяльності. Однією з причин була низька заробітна плата шкільних вчителів. Виходячи зі своєї професії, випускники займаються торгівлею, переходять до інших установ з вищою оплатою праці. За період, що минув з початку 1990-х, заробітна плата вчителів стала поступово підвищуватися, що значно покращило дану ситуацію.</p>	<p>Многие из таких специалистов по окончании вуза не соответствовали тем требованиям, которые общество предъявляет сегодня к школьному учителю музыки. Учащиеся заочных и вечерних отделений обычно работают учителями музыки в начальных и средних школах. Цель обучения в вузе для большинства из них заключается в повышении служебного статуса, поэтому зачастую наблюдается несерьёзное отношение к занятиям, что негативным образом сказывается на качестве подготовки. Следствием некачественного приема и обучения стало еще одно серьёзное негативное явление: уход специалистов из профессии. Особенно остро эта проблема стояла с начала 1980-х до середины 1990-х гг. Многие выпускники музыкальных факультетов педагогических вузов бросали профессию школьного учителя музыки, уходили в другие сферы деятельности. <...> Наряду с просчётами системы отбора будущих специалистов, важной причиной такого положения является и низкая зарплата школьных учителей. Уходя из своей профессии, выпускники занимаются торговлей, переходят в другие учреждения с более высокой оплатой труда. Определенные меры по исправлению ситуации государством предпринимаются. За период, прошедший с начала 1990-х, зарплата учителей стала постепенно повышаться, а вместе с этим и уход из школ учителей музыки стал снижаться.</p>
<p>С. 76.</p>	<p>С. 37.</p>
<p>Не до кінця вирішеною проблемою залишалася організація прийому до вишів.</p> <p>Прийом учнів на музичні факультети педагогічних закладів країни здійснювався на плановій основі. Для того, щоб забезпечити вчителями школи всієї країни, обласні органи освіти встановлюють норми прийому абітурієнтів із провінції відповідно до загальнодержавного планування. Для вступників із сільської місцевості, прохідний бал буває низьким. Відповідно до закону такі учні мали після закінчення вишу повернутися на роботу у свою провінцію. На практиці ж більшість із «цільовиків» робили все, щоб залишитися працювати у великих містах.</p>	<p>Не до конца решенной проблемой остается организация приема в вузы. Приём учащихся на музыкальные факультеты педвузов страны осуществляется на плановой основе. Для того, чтобы обеспечить учителями школы всей страны, областные органы образования устанавливают нормы приема абитуриентов из провинции согласно общегосударственному планированию. Для поступающих из «глубинки», проходной балл бывает низким. Согласно закону такие учащиеся должны после окончания вуза вернуться на работу в свою область. На практике же большинство из «целевиков» делает всё, чтобы остаться работать в больших городах.</p>

<p>С. 76–77.</p> <p>З іншого боку, в умовах розвитку музичної освіти та зниження народжуваності, викладачів у великих містах стає більше, ніж потрібно, і випускники педагогічних закладів з будь-якої області мають можливість виїхати на роботу у будь-яке місце. Фахівці розподіляються відповідно до потреб. Це також закономірність ринкової економіки. Відповідно до сьогоденної тенденції соціального розвитку країни прийом учнів на музичні факультети педагогічних вишів та розподіл випускників мають проводитися за законами ринкової економіки.</p>	<p>С. 37.</p> <p>С другой стороны, в условиях развития музыкального образования и снижения рождаемости, преподавателей в больших городах становится больше чем требуется, и выпускники педвузов из любой области имеют возможность уехать на работу в любое место. Специалисты распределяются согласно потребностям. Это тоже закономерность рыночной экономики. В соответствии с сегодняшней тенденцией социального развития страны приём учащихся на музыкальные факультеты высших педагогических учебных заведений и распределение выпускников должны производиться по законам рыночной экономики.</p>
<p>С. 77.</p> <p>Рівень підготовки шкільних вчителів музики безпосередньо залежить від якості навчання, тому регулярне поповнення та оновлення викладацького складу має стати одним із найважливіших напрямів удосконалення музичної освіти у педагогічних вишах.</p> <p>Однією з серйозних практично не вирішуваних на сьогоднішній день проблем є координація діяльності шкільної та інститутської систем освіти.</p> <p>Між підготовкою фахівців та сучасними вимогами музичної освіти у початкових та середніх школах утворився та продовжує зберігатися відомий розрив: до інститутських програм не включено опанування важливих тем напрямів підготовки шкільних вчителів.</p> <p>Так, у загальноосвітніх програмах останніх років чітко спостерігалася тенденція естетичного виховання на основі традиційної культури Китаю [240, с. 196]. У країні живуть народи 56 національностей, регіональні особливості музики цілеспрямовано все частіше вводяться у шкільні програми. У вишах абсолютно домінує вивчення професійної музичної культури, європейської класики.</p> <p>З 2008 р. зміст шкільних музичних підручників доповнився відомостями про історію зародження, розвитку, становлення та одного з значних явищ традиційної національної культури – Пекінської музичної драми [169, с. 679]. Однак у педагогічних закладах освіти ця тема не вивчалася.</p> <p>Усі покликання фальшиві (на початку числа додана цифра 2 або 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 38.</p> <p>Уровень подготовки школьных учителей музыки напрямую зависит от качества обучения, поэтому регулярное пополнение и обновление преподавательского состава должно стать одним из важнейших направлений совершенствования музыкального образования в высших педагогических учебных заведениях.</p> <p>Одной из серьезных практически нерешаемых на сегодняшний день проблем является координация деятельности школьной и вузовской систем образования. Между подготовкой специалистов и современными требованиями музыкального образования в начальных и средних школах образовался и продолжает сохраняться известный разрыв: в вузовские программы не включено освоение важных тем и целых направлений подготовки школьных учителей.</p> <p>Так, в общеобразовательных программах последних лет отчетливо просматривается тенденция эстетического воспитания на основе традиционной культуры Китая [40, с. 196]. В стране живут народы 56 национальностей, региональные особенности музыки целенаправленно всё больше вводятся в школьные программы. В вузах же абсолютно доминирует изучение профессиональной музыкальной культуры, европейской классики. С 2008 года содержание школьных музыкальных учебников дополнилось сведениями об истории зарождения, развития, становления и одного из значительнейших явлений традиционной национальной культуры - Пекинской музыкальной драмы [69, с. 679]. Однако в педагогических вузах эта тема не изучается.</p>
<p>С. 78.</p> <p>Сучасний підхід до музичної освіти у школі вимагає адаптації процесу навчання досягнень загальної та спеціальної педагогіки, методики, вікової фізіології та психології. Однак у навчальних програмах музичних факультетів педагогічних закладів освіти такі не входять до обов'язкових дисциплін. Деякі з них внесені лише до списку дисциплін за вибором [162, с. 158]. Є педагогічна практика. Але упродовж певного часу було доведено, що її проходження дисципліни не дає достатньо високих результатів.</p> <p>Покликання [162] фальшиве (на початку додана цифра 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 38–39.</p> <p>Современный подход к музыкальному образованию в школе требует адаптации в процесс обучения достижений общей и специальной педагогики, методики, возрастной физиологии и психологии.</p> <p>Однако в учебных программах музыкальных факультетов педагогических вузов такие не входят в число обязательных дисциплин. Некоторые из них внесены лишь в список дисциплин по выбору [62, с. 158]. Есть педагогическая практика. Но время показало, что её прохождение вне опоры на названные дисциплины не даёт достаточно высоких результатов.</p>

<p>С. 78.</p> <p>Ускладнювала підготовку фахівців у галузі музично-педагогічної освіти існуюча матеріально-технічна база та музична інфраструктура більшості міст, в яких знаходилися заклади освіти. Бібліотеки, фонотеки, театри, концертні зали, філармонії, музика, що транслюється радіо, телебаченням, що звучить у місцях проведення дозвілля молоді – були найважливішими чинниками впливу на свідомість майбутніх фахівців, та умови самостійної позааудиторної діяльності, роль якої у сучасній освітній системі неухильно зростає.</p>	<p>С. 39.</p> <p>Серьезно ускладнює підготовку спеціалістів в області музикального образования существующая на сегодняшний день материально-техническая база вузов и музыкальная инфраструктура большинства городов, в которых находятся вузы. Библиотеки, фонотеки, театры, концертные залы, филармонии, музыка, транслируемая радио, телевидением, звучащая в местах проведения досуга молодежи - это и мощные факторы непосредственного влияния на сознание будущих специалистов, и условия самостоятельной вне аудиторной деятельности, роль которой в современной образовательной системе неуклонно возрастает.</p>
<p>С. 78.</p> <p>Отже, на основі вищезазначеного, виділяємо чотири етапи розвитку музично-педагогічної освіти в КНР кінця ХХ – початку ХХІ ст:</p> <ul style="list-style-type: none"> • перший етап – 1949–1965 рр.; • другий етап – 1966–1976 рр.; • третій етап – 1977– 1994 рр.; • четвертий етап – 1995 р. – по теперішній час. 	<p>С. 40.</p> <p>Обзор пройденного пути выявляет определенную периодизацию процесса: предысторию и четыре основных периода, хронологическими рамками которых являются -1840-1908 гг., - 1908-1949 гг., - 1949-1966 гг., - 1977 - конец 1990-х гг., - конец 90-х г.г. XX века - по настоящее время</p>
<p>С. 79.</p> <p>(Висновки до розділу 1)</p> <p>Основи розвитку вищої музично-педагогічної освіти були визначені на конференціях педагогічної громадськості 1979 та 1980-х років. Вони лягли в основу функціонування та подальшого удосконалення вищих педагогічних навчальних закладів Китаю на основі вироблених пріоритетів послідовно здійснювалася: активізація у всіх закладах країни науково-методичної діяльності викладачів; розширення інститутської системи підготовки педагогів-музикантів загальноосвітніх шкіл.</p> <p>У 1981 році у всьому Китаї налічувалося понад 60 вищих педагогічних навчальних закладів, де викладалися музичні дисципліни. У 1988 році їх стало вже 100. На цей час кількість вишів наближається до 200-х.</p>	<p>С. 44–45.</p> <p>Основи развития высшего музыкально-педагогического образования были определены на конференциях педагогической общественности 1979 и 1980 годов. Они легли в основу функционирования и дальнейшего совершенствования высших педагогических учебных заведений Китая. На основе выработанных приоритетов последовательно осуществлялась: 1. активизация во всех вузах страны научно-методической деятельности преподавателей, 2. расширение вузовской системы подготовки педагогов-музыкантов общеобразовательных школ. В 1981 году во всем Китае насчитывалось более 60 высших педагогических учебных заведений, где преподавались музыкальные дисциплины. В 1988 году их стало уже 100. К настоящему времени число вузов приближается к 200-м.</p>
<p>С. 79.</p> <p>Крім цього, були розроблені нестандартні форми прискореного навчання: вечірні університети, групи підвищення кваліфікації, заочні групи, починаючи з 1986 року – навчання через супутникове телебачення тощо.</p> <p>За три десятиліття, що минули після «культурної революції», система вищої музично-педагогічної освіти Китаю не лише відродилася, але в ній відбулися радикальні позитивні зміни, що дозволяють зазначити про якісне та кількісне зростання. Але разом із тим стали особливо очевидні проблеми, які потрібно вирішувати.</p> <p>Головною метою перетворень системи стала модернізація, спрямована на підготовку шкільного вчителя музики ХХІ ст. У зв'язку з цим на музичних факультетах багатьох педагогічних вишів країни змінюються зміст, форми та методи викладання.</p>	<p>С. 45.</p> <p>Помимо этого были разработаны нестандартные формы ускоренного обучения: вечерние университеты, группы повышения квалификации, заочные группы, начиная с 1986 года - через спутниковое телевидение, и другие. Четвертый период развития системы... <...> За три десятилетия, прошедшие после «культурной революции», система высшего музыкально-педагогического образования Китая не только возродилась, но в ней произошли радикальные позитивные изменения, позволяющие говорить о качественном и количественном росте. Но вместе с тем стали особенно очевидны проблемы, которые необходимо решать. Главной целью преобразований системы стала модернизация, направленная на подготовку школьного учителя музыки XXI века. В связи с этим на музыкальных факультетах многих педагогических вузов страны изменяются содержание, формы и методы преподавания.</p>
<p>С. 79–80.</p> <p>Набагато менше вирішуваною виявилася проблема змісту навчання, що передбачає розвиток музичного, інтелектуального, загальнокультурного,</p>	<p>С. 46.</p> <p>Гораздо менее решаемой оказалась проблема содержания обучения, предполагающего развитие музыкального, интеллектуального общекультурно-</p>

<p>науково-методичного потенціалу майбутніх освітян. Її вирішення пов'язане з усіма елементами освітньої системи. У межах однієї роботи ця множина не може бути розглянута. Тому для того, щоб оцінити перспективи перетворень, необхідно скласти уявлення про сучасний стан найважливіших із них. Такими елементами на наш погляд є: структура музично-педагогічної освіти, що діє нині; навчальний план; умови та порядок формування студентського складу; музична інфраструктура як фактор формування фахівця.</p>	<p>го, научно-методического потенциала будущих педагогов. Ее решение связано со всеми элементами образовательной системы. В рамках одной работы это множество не может быть рассмотрено. Поэтому для того, чтобы оценить перспективы преобразований, необходимо составить представление о современном состоянии наиболее важных из них. Такими элементами на наш взгляд являются:</p> <ul style="list-style-type: none"> - структура музыкально-педагогического образования, действующая ныне - учебный план, - условия и порядок формирования студенческого состава, - музыкальная инфраструктура как фактор формирования специалиста.
<p>С. 81.</p>	<p>С. 47.</p>
<p style="text-align: center;">РОЗДІЛ 2 ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В КНР ТА УКРАЇНІ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ – ПОЧАТОК ХХІ СТОЛІТТЯ)</p> <p>2.1. Зміст та організація музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття)</p> <p>В основу функціонування системи музично-педагогічної освіти Китаю закладено певні стандарти кваліфікації викладацького складу та матеріально-технічного забезпечення навчального процесу.</p> <p>Для викладацького складу, які випускають вчителів музики Міністерством освіти КНР було розроблено єдину систему кваліфікаційних та освітніх стандартів. До неї входять такі положення:</p> <ul style="list-style-type: none"> - на одного викладача має припадати 18 студентів; - понад 30% викладацького складу повинні мати магістерський або докторський ступінь; - викладачів з вищою викладацькою категорією (доцент та професор) має бути понад 30 відсотків. <p>Розроблено також стандарти, в галузі матеріально-технічного забезпечення навчального процесу:</p> <ul style="list-style-type: none"> - загальна площа навчальних аудиторій планується із розрахунку 14 квадратних метрів на одного студента; - місця у багатофункціональних аудиторіях мають бути розраховані виходячи із реальної кількості студентів. На кожні сто чоловік має припадати на 7 місць більше; - із розрахунку всієї території університету на кожного студента має припаде 54 квадратні метри; 	<p>Глава II. Современная система подготовки музыкально-педагогических кадров в Китае</p> <p>§ 1. Структура системы музыкально-педагогического образования</p> <p>В основу функционирования системы музыкально-педагогического образования Китая заложены определенные стандарты квалификации преподавательского состава и материально-технического обеспечения учебного процесса.</p> <p>Для преподавательского состава вузов, выпускающих специалистов «преподаватель музыки в школах» Министерством образования КНР была разработана единая система квалификационных и образовательных стандартов. В нее входят следующие положения:</p> <ul style="list-style-type: none"> - на одного преподавателя должно приходиться 18 студентов; - более 30 процентов преподавательского состава должно иметь магистерскую или же докторскую степень; - преподавателей с высшей преподавательской категорией (доцент и профессор) должно быть более 30 процентов. <p>Разработаны также стандарты, в области материально-технического обеспечения учебного процесса:</p> <ul style="list-style-type: none"> - общая площадь учебных аудиторий планируется из расчета 14 квадратных метров на одного студента; - места в многофункциональных аудиториях должны быть рассчитаны исходя из реального количества студентов. На каждые сто человек должно приходиться на 7 мест больше; - из расчета всей территории университета на каждого студента должно приходиться 54 квадратных метра;
<p>С. 82.</p>	<p>С. 48.</p>
<ul style="list-style-type: none"> - у гуртожитку на кожного студента має припадати 6,5 квадратних метри; - в університетській бібліотеці на кожного студента має припадати 100 томів книг; - студенти повинні мати можливість користуватися аудіоматеріалами; - щороку університетська бібліотека має поповнюватися з розрахунку 4 книги на кожного студента; - студенти у процесі навчання повинні мати можливість користуватись комп'ютерами. На 100 осіб має припадати 10 комп'ютерів. 	<ul style="list-style-type: none"> - в общежитии на каждого студента должно приходиться 6,5 квадратных метра; - в университетской библиотеке на каждого студента должно приходиться 100 томов книг; - студенты должны иметь возможность пользоваться аудиоматериалами; - каждый год университетская библиотека должна пополняться из расчета 4 книги на каждого студента; - студенты в процессе обучения должны иметь возможность пользоваться компьютерами. <p>На 100 человек должно приходиться 10 компь-</p>

<p>Що стосується музичних інструментів – кількості та асортименту, то будь-яких чітких інструкцій з боку Міністерства поки що не існує. Постулюється лише одна вимога: «Необхідно мати стільки музичних інструментів, скільки потрібно для досягнення найкращого ефекту та рівня професійної майстерності» [8, с. 180].</p> <p>Текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ютеров.</p> <p>Что касается музыкальных инструментов - количества и ассортимента, то каких-либо четких инструкций со стороны Министерства пока не существует. Постулируется только одно требование: «Необходимо иметь столько музыкальных инструментов, сколько потребуется для достижения наилучшего эффекта и уровня профессионального мастерства» [8, с. 180].</p>
<p>С. 82–83.</p>	<p>С. 48–49.</p>
<p>Міністерство освіти кожні чотири роки проводить інспекцію навчальних закладів країни. Перевіряється їхня відповідність стандартам освіти КНР.</p> <p>Оцінка стану навчального закладу подається за чотирирівневою шкалою: «відмінно, добре, придатно, непридатно». Якщо заклад освіти не відповідає вимогам Міністерства освіти, йому надається термін (зазвичай він складає близько півроку) на те, щоб привести навчальний заклад у відповідність до освітнього стандарту. Потім проводиться повторна перевірка. Якщо стандарт і цього разу не досягнуто, то на цей виш накладається стягнення. Воно включає: «зниження фінансування, скорочення прийому студентів, скорочення кількості спеціальностей, за якими проводиться набір студентів тощо» [52, с. 310].</p> <p>Нині у системі вищої освіти країни налічується 1867 навчальних закладів, з яких 182 є педагогічними вишами. З цих останніх 158 дають змогу отримати музичну освіту. До них входять: 9 консерваторій, 7 художніх вузів, 79 педагогічних вузів, 63 багатопрофільних вузи. З усіх перерахованих 135 дають спеціальність «викладач музики у школах», /дані на 2019 рік/ [42].</p> <p>Текст переписаний разом із готовими покликаннями. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат. Змінено рік з 2003 на 2019 – фальсифікація.</p>	<p>Министерство образования каждые четыре года проводит инспекцию вузов страны. Проверяется их соответствие стандартам образования КНР. Оценка состояния учебного заведения дается по четырехуровневой шкале: «отлично, хорошо, пригодно, непригодно». Если вуз не соответствует требованиям Министерства образования, ему дается срок (обычно он составляет около полугода) на то, чтобы привести учебное заведение в соответствие с образовательным стандартом. Затем проводится повторная проверка. Если стандарт и на этот раз не достигнут, то на этот вуз налагается взыскание. Оно включает: «снижение финансирования, сокращение приёма студентов, сокращения числа специальностей, по которым проводится набор студентов и т.п.» [52, с. 310].</p> <p>В настоящее время в системе высшего образования страны насчитывается 1867 учебных заведений, из которых 182 являются педагогическими вузами. Из этих последних 158 дают возможность получить музыкальное образование. В них входят: 9 консерваторий, 7 художественных вузов, 79 педагогических вузов, 63 многопрофильных вуза. Из всех перечисленных 135 дают специальность «преподаватель музыки в школах», /данные на 2003 год/ [42].</p>
<p>С. 83.</p>	<p>С. 49–50.</p>
<p>Під час навчання за спеціальністю «викладач музики» у вишах Китаю використовуються різні підходи, що враховують потребу держави в фахівцях, а також здібності, інтереси, обставини життя конкретних студентів. З цих позицій музично-педагогічна освіта є гнучкою, мобільною системою, в якій з однієї сторони враховано умови та потреби країни та її окремих громадян, з іншого – адаптований досвід розвинених країн, втілені досягнення науково-технічної революції. Нині у Китаї діє сім форм навчання.</p> <p>Форму самонавчання було запроваджено з 1981 р. [18, с. 312]. Самостійне навчання не залежить від суворої програми та тимчасових рамок. У кожному із семестрів студент може скласти стільки іспитів, скільки забажає. У разі складання іспиту є право на перескладання. Студент не обмежується за віком, статтю, наявною на момент іспиту освіти, не повинен складати вступний іспит у вищий навчальний заклад. Він може самостійно обирати спеціалізацію, за якою складатиме іспит. Після завершення навчання екзаменуєчий складає загальний державний іспит, до якого включені питання з усіх дисциплін, потім іспит з кожного з предметів, отримує</p>	<p>При обучении специальности «преподаватель музыки» в вузах Китая используются различные подходы, учитывающие потребность государства в специалистах, конкретных а также способности, интересы, обстоятельства жизни студентов. С этих позиций музыкально-педагогическое образование представляет собой гибкую, мобильную систему, в которой с одной стороны учтены условия и потребности страны и её отдельных граждан, с другой - адаптирован опыт зарубежных стран, претворены достижения научно-технической революции. В настоящее время в Китае действует семь форм обучения.</p> <p>Форма самообучения была введена с 1981 года [18, с. 312].</p> <p>Самостоятельное обучение не зависит от строгой программы и временных рамок. В каждом из семестров студент может сдавать столько экзаменов, сколько пожелает. В случае несдачи экзамена имеется право на пересдачу. Обучающийся не ограничивается по возрасту, полу, имеющемуся на момент экзамена образованию, не должен сдавать вступительный экзамен в высшее учебное заведение. Он может самостоятельно выбирать специа-</p>

<p>відомість з усіма оцінками. Після здачі всіх іспитів студент пише дипломну роботу. Підсумком навчання є диплом спеціаліста або бакалавра (залежить від кількості зданих предметів).</p> <p>Текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>лизацию, по которой будет сдавать экзамен. После завершения обучения экзаменующийся сдает общий государственный экзамен, в который включены вопросы по всем дисциплинам, затем экзамен по каждому из предметов, получает ведомость со всеми оценкой. После сдачи всех экзаменов обучающийся пишет дипломную работу. Итогом обучения является диплом специалиста или бакалавра (зависит от количества сданных предметов).</p>
<p>С. 83–84.</p>	<p>С. 50.</p>
<p>Заочне навчання спочатку в Китаї було схоже за структурою з денним. Але учні, виконуючи домашні завдання, спілкувалися з викладачем у вигляді письмових робіт. Поступово воно змінювалось і зараз є не просто обмін письмовими роботами, а й активна взаємодія учня з викладачами через інтернет. Заочне навчання також передбачає особисті зустрічі з викладачами на сесіях. У році три сесії, кожна з яких триває 10-15 днів [78, с. 298]. Зазвичай ці періоди припадають на час літніх та зимових канікул. Такий спосіб навчання підходить працюючим у віддалених від вузу районах країни, а також тим, у кого не дуже високе робоче навантаження. Після здачі всіх іспитів видається також диплом спеціаліста чи бакалавра.</p> <p>Текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Заочное обучение изначально в Китае было схоже по структуре с дневным. Но обучающиеся, выполняя домашние задания, общались с преподавателем посредством письменных работ. Постепенно оно менялось и сейчас представляет собой не просто обмен письменными работами, но и активное взаимодействие обучающегося с преподавателями через интернет. Заочное обучение также предполагает личные встречи с преподавателями на сессиях. В году три сессии, каждая из которых длится 10 - 15 дней [78, с. 298]. Обычно эти периоды приходятся на время летних и зимних каникул. Такой способ обучения подходит работающим в отдаленных от вуза районах страны, а также тем, у кого не очень высокая рабочая нагрузка. После сдачи всех экзаменов выдается также диплом специалиста или бакалавра.</p>
<p>С. 84.</p>	<p>С. 50–51.</p>
<p>Денне навчання для дорослих розраховане на тих, хто не пройшов за конкурсом та не має постійної денної роботи.</p> <p>Денне навчання для дорослих за принципом організації схоже з очною формою навчання. Воно розраховане на тих, хто не зміг здати вступні іспити до вищих навчальних закладів. Студенти можуть навчатися за кількома програмами: існує 2-х - 3-х річна програма підготовки спеціаліста та 4-х - 5-ти річна - бакалавра.</p> <p>Вечірні відділення існують в університетах та інститутах. Навчальна програма, кількість годин, форма іспитів на вечірніх відділеннях та сама, що й на денних, тільки кількість семестрів більша. Існує 3-х - 4-х річна програма підготовки спеціаліста та 4-х - 5-річна - бакалавра. Два тимчасові варіанти навчання у всіх названих навчальних закладах дають право викладання відповідно до початкових та середніх класів загальноосвітньої школи.</p>	<p>Дневное обучение для взрослых рассчитано на тех, кто не прошел по конкурсу и не имеет постоянной дневной работы. Дневное обучение для взрослых по принципу организации схоже с очной формой обучения. Оно рассчитано на тех, кто не смог сдать вступительные экзамены в высшие учебные заведения. Студенты могут обучаться по нескольким программам: существует 2-х 3-х годичная программа подготовки специалиста и 4-х - 5-ти годичная - бакалавра. Вечерние отделения существуют в университетах и институтах.</p> <p>Учебная программа, количество часов, форма экзаменов на вечерних отделениях та же, что и на дневных, только количество семестров больше. Существует 3-х - 4-х годичная программа подготовки специалиста и 4-х 5-ти годичная - бакалавра. Два временных варианта обучения во всех названных учебных заведениях дают право преподавания соответственно в начальных и средних классах общеобразовательной школы.</p>
<p>С. 84.</p>	<p>С. 51.</p>
<p>Курси, що проводяться під час зимових та літніх канікул існують для вже працюючих молодих викладачів шкіл, училищ та університетів. Фактично вони є формою підвищення кваліфікації. Заняття організовуються під час зимових та літніх канікул. Після закінчення навчальної програми учні складають загальний іспит. Ті, що склали іспит отримують дипломи про освіту для дорослих (на відміну від дипломів, одержуваних у результаті традиційних форм освіти).</p> <p>У зв'язку з гострою нестачею педагогічних кадрів у Китаї з кінця 70-х років функціонує система дистанційного навчання на основі радіо та сучасних електронних засобах комунікації.</p>	<p>Курсы, проводимые во время зимних и летних каникул существуют для уже работающих молодых преподавателей школ, училищ и университетов. По существу они являются формой повышения квалификации. Занятия организуются во время зимних и летних каникул. По окончании учебной программы обучающиеся сдают общий экзамен. Сдавшие экзамен получают дипломы об образовании для взрослых (в отличие от дипломов, получаемых в результате традиционных форм образования). В связи с острой нехваткой педагогических кадров в Китае с конца 70-х годов функционирует система дистанционного обучения на основе радио и современных электронных средств коммуникации.</p>

		ции.
С. 84–85.		С. 51.
<p>Перший радіо- та телеуніверситет був заснований у 1978 р [73, с. 2]. Заняття в ньому транслюються по радіо, телебаченню або через інтернет. Освітні програми Радіо- та телеуніверситету були створені в рамках проекту освіти населення КНР. За 30 років існування цього навчального закладу розроблено курси для фахівців різного рівня. Найважливішим призначенням такого виду навчання є надання можливості здобуття освіти або підвищення своїх знань учням, які не склали іспити у старших класах школи, з якихось причин припинили навчання. Після закінчення навчання здається загальний державний іспит (форма звітності – електронна), який дає право отримати ступінь спеціаліста чи бакалавра. Навчальні посібники та курси для цієї форми навчання розробляються фахівцями з усього Китаю. Вона особливо актуальна для сільських районів, людей з обмеженими можливостями, військових тощо.</p> <p>Текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Первый Радио-и телеуниверситет был основан в 1978 году [73, с. 2].</p> <p>Занятия в нем транслируются по радио, телевидению или же через интернет. Образовательные программы Радио- и телеуниверситета были созданы в рамках проекта по образованию населения КНР. За 30 лет существования этого учебного заведения разработаны курсы для специалистов разного уровня. Важнейшим назначением такого вида обучения является предоставление возможности получения образования или же повышения своих знаний учащимся, не сдавшим экзамены в старших классах школы, по каким-то причинам прекратившим учебу. По окончании обучения выдается общий государственный экзамен (форма отчетности - электронная), который дает право получить степень специалиста или бакалавра. Учебные пособия и курсы для этой формы обучения разрабатываются специалистами по всему Китаю. Она особенно актуальна для крестьянских районов, людей с ограниченными возможностями, военных и т.д..</p>	
С. 85.		С. 51–52.
<p>Різновидом дистанційного навчання, який отримав за останні десятиліття особливо велике поширення, є навчання через Інтернет.</p> <p>Його перевагою є можливість встановлення двостороннього контакту. Викладач може давати індивідуальні консультації як одному, так і декільком студентам, давати пояснення до своїх лекційних курсів. Самі студенти між собою можуть обмінюватися інформацією та думками. Ефективність такої форми навчання залежить від кількості вільного часу у конкретного студента, а також від активності як студента, так і викладача.</p> <p>Зараз, кількість людей, які навчаються дистанційно, зростає. Ця форма освіти поширилася і на область підвищення кваліфікації.</p> <p>Для того, щоб розпочати навчання, необхідно вибрати напрямок та встановити порядок і спосіб проведення заняття. Так, у 2001 році китайська навчальна мережа інтернет www.chinaTDE.net розробила близько 34 навчальних програм [19, с. 310]. Розпочав роботу електронний журнал «Проект дистанційної освіти вчителів початкових та середніх шкіл Китаю» [68, с. 387].</p> <p>Як свідчить вищенаведена характеристика діючих сьогодні у Китаї видів професійного навчання, вища музично-педагогічна освіта в Китаї має 4 освітні рівні.</p>	<p>Разновидностью дистанционного обучения, получившей в последнее десятилетие особенно большое распространение, является обучение через интернет. Его достоинством является возможность установления двусторонних контактов. Преподаватель может давать индивидуальные консультации как одному, так и нескольким обучающимся, давать пояснения к своим лекционным курсам. Сами обучающиеся между собой могут обмениваться информацией и мнениями. Эффективность подобной формы обучения зависит от количества свободного времени у конкретного обучающегося, а также от активности как обучающегося, так и преподавателя.</p> <p>Сейчас, число людей, обучающихся дистанционно, все возрастает. Эта форма образования распространилась и на область повышения квалификации. Для того, чтобы начать обучение, необходимо выбрать направление и установить порядок и способ проведения занятия. Так, в 2001 году китайская обучающая сеть интернет www.chinaTDE.net разработал около 34 учебных программ [19, с. 310]. Начал свою работу электронный журнал «Проект дистанционного образования учителей начальных и средних школ Китая» [68, с. 387]. Как свидетельствует вышеприведенная характеристика действующих сегодня в Китае видов профессионального обучения, высшее музыкально-педагогическое образование в Китае представляет собой 4-х ступенчатую систему.</p>	
С. 86.		С. 52–53.
<p>Перший освітній рівень включає 2-3 роки навчання, дає право називатися спеціалістом. Після закінчення навчання видається диплом. На даний момент крім дистанційних форм навчання функціонують близько 50 вишів країни, що надають можливість отримати диплом спеціаліста-музиканта. З них 39 забезпечують музично-педагогічну освіту.</p> <p>Освіта другого освітнього рівня триває 4-5 років, дає право випускнику отримати після закінчення</p>	<p>Первая ступень включает 2 — 3 года обучения, дает право называться специалистом. По окончании обучения выдается диплом. На данный момент кроме дистанционных форм обучения функционируют около 50 вузов страны, предоставляющие возможность получить диплом специалиста-музиканта. Из них 39 обеспечивают музыкально-педагогическое образование. Образование второй ступени продолжается 4 — 5 лет, дает право выпуск-</p>	

<p>вишу диплом бакалавра. В даний час 158 вузів по всій країні надають можливість отримати ступінь бакалавра з музичних спеціальностей, серед яких 96 надають можливість отримати ступінь бакалавра за фахом «викладач музики».</p> <p>Зазвичай бакалаврат з музичної педагогіки триває 4 роки. Однак у консерваторії навчання триває 5 років.</p>	<p>нику получить по окончании вуза диплом бакалавра. В настоящее время 158 вузов по всей стране предоставляют возможность получить степень бакалавра по музыкальным специальностям, среди которых 96 предоставляют возможность получить степень бакалавра по специальности «преподаватель музыки». Обычно бакалавриат по музыкальной педагогике длится 4 года. Однако в консерваториях обучение продолжается 5 лет.</p>
<p>С. 86.</p>	<p>С. 53.</p>
<p>До освіти третього освітнього рівня належить магістратура. Програма навчання магістранта розраховано три роки. Після успішного закінчення навчання видається диплом магістра. Нині 48 вузів мають магістратуру з музичних спеціалізацій. З них 37 вишів дають можливість отримати науковий ступінь магістра за фахом педагога-музиканта.</p> <p>Четвертим і найвищим освітнім рівнем освіти є докторантура. Докторантура включає три або, у деяких випадках, більше трьох років навчання. Після закінчення навчання видається диплом доктора наук та надається докторський ступінь. В даний час у Китаї всього 8 вишів мають докторантуру з музичних спеціальностей, з них музична педагогіка - 5: Пекінський педагогічний університет, Фузіанський педагогічний університет, Харбінський педагогічний університет, Хунанський педагогічний університет.</p> <p>Перепишуючи чужий текст, Чень Хуейхуей втратила один університет, і вийшло їх 4, а не 5.</p>	<p>К образованию третьей ступени относится магистратура. Программа обучения магистранта рассчитана на три года. После успешного окончания обучения выдается диплом магистра. В настоящее время 48 вузов имеют магистратуру по музыкальным специализациям. Из них 37 вузов дают возможность получить научную степень магистра по специальности педагога-музиканта.</p> <p>Четвертой и высшей степенью образования является докторантура. Докторантура включает три или, в некоторых случаях, более трех лет обучения. По окончании обучения выдается диплом доктора наук и присваивается докторская степень. В настоящее время в Китае всего 8 вузов имеют докторантуру по музыкальным специальностям, из них по музыкальной педагогике 5: Фузианский педагогический университет, Столичный педагогический университет, Пекинский педагогический университет, Харбинский педагогический университет, Хунанский педагогический университет.</p>
<p>С. 86–87.</p>	<p>С. 53–54.</p>
<p>Як видно, сучасна структура музично-педагогічної освіти Китаю в основному відповідає тій, що діє сьогодні в усіх розвинених країнах світу [310]. Спільними є три ступені: бакалаврат, магістратура, аспірантура (докторантура). Особливе у системі освіти Китаю пов'язано з першим – 2-3-х річним освітнім рівнем.</p> <p>Її існування зумовлене особливими обставинами – таким, що зберігається дефіцитом дипломованих шкільних вчителів музики, необхідністю прискореної їхньої підготовки.</p> <p>Що ж до внутрішньої структури вузів та факультетів, у межах яких дається вища музично-педагогічна освіта, то її особливістю є множинність пропонувананих спеціальностей, часом дуже далеких насаперед за «матеріалом» – музика, хореографія, драматичне мистецтво (театр, кіно, телебачення), образотворче мистецтво тощо.</p> <p>Покликання [310] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Как видно, современная структура музыкально-педагогического образования Китая в основном соответствует той, что действует сегодня во всех развитых странах мира [1, с. 11, 49, 127; 51; 20]. Общими являются три ступени: бакалавриат, магистратура, аспирантура (докторантура). Особенное в системе образования Китая связано с первой - 2-х - 3-х годичной ступенью. Ее существование обусловлено особыми обстоятельствами - сохраняющимся дефицитом дипломированных школьных учителей музыки, необходимостью ускоренной их подготовки. Что же касается внутренней структуры вузов и факультетов, в рамках которых даётся высшее музыкально-педагогическое образование, то её особенностью является множественность предлагаемых специальностей, порой весьма далёких прежде всего по «материалу» — музыка, хореография, драматическое искусство (театр, кино, телевидение), изобразительное искусство и другие.</p>
<p>С. 87.</p>	<p>С. 54–55.</p>
<p>Навчальні заклади Китаю, в яких здобувається музично-педагогічна освіта, поділяють на 4 типи: музичні (9), художні (6), педагогічні (79), багато-профільні (41). У кожному з них поєднуються дуже різні напрями підготовки: виконавство (інструментальне, вокальне, диригентське, хореографічне, актор театру та кіно, композиція), режисура, хореографія (хореограф), художня критика, менеджмент, налаштування музичних інструментів, виготовлення музичних інструментів і ін.</p> <p>Серед цих напрямів є і музично-педагогічний з диференціацією на дошкільну, молодшу та старшу</p>	<p>Вузы Китая, в которых дается музыкально-педагогическое образование, подразделяются на 4 типа: музыкальные (9), художественные (6), педагогические (79), многопрофильные (41). В каждом из них сочетаются очень разные направления подготовки: исполнительство (инструментальное, вокальное, дирижерское, хореографическое, актер театра и кино, композиция), режиссура, хореография (хореограф), художественная критика, менеджмент, настройка музыкальных инструментов, изготовление музыкальных инструментов и др. Среди этих направлений есть и музыкально-педа-</p>

<p>школи. Тільки у консерваторіях напрями підготовки об'єднані музикою. Для ілюстрації та порівняння наведемо приклади чотирьох основних типів навчальних закладів, у яких дається музично-педагогічна професійна підготовка всіх чотирьох освітніх рівнів: консерваторії, художні інститути, багатопрофільні інститути з музичними факультетами, педагогічні інститути з музичними факультетом.</p> <p>Перелік спеціальностей по бакалаврату. Якщо ж враховувати кваліфікацію спеціаліста та магістра, то їх значно більше.</p>	<p>гогическое с дифференциацией на дошкольное, младшей и старшей школы. Только в консерваториях направления подготовки объединены музыкой. Для иллюстрации и сравнения приведем примеры четырех основных типов учебных заведений, в которых всех дается музыкально-педагогическая профессиональная подготовка четырех ступеней: консерватории, художественного вуза, многопрофильного вуза с музыкальными факультетами, педагогического вуза с музыкальным факультетом [Приложение № 1]. Перечень специальностей дан по бакалавриату. Если же учитывать квалификацию специалиста, и магистратуру, то их значительно больше.</p>
<p>С. 87–88.</p>	<p>С. 55.</p>
<p>Об'єднання різних профілів підготовки та поглиблена їх спеціалізація є явищем і сучасним, і безумовно позитивним, оскільки створює умови контакту різних галузей художньої культури у межах одного навчального закладу. Але їх адаптація в системі освіти однієї установи потребує серйозного опрацювання. Опрацювання має бути спрямоване:</p> <ul style="list-style-type: none"> - по-перше, на максимальне розкриття та засвоєння у навчальному процесі природи та основних елементів предмета отримуваної спеціальності; - по-друге, на виявлення тієї спільності у суміжних областях світу художньої культури, які збагачують уявлення про кожну з них і тим самим розширюють горизонти знань та розуміння професійної підготовки майбутнього спеціаліста. <p>Якщо структура вишу не опрацьована в цьому напрямі, то освіта у межах конкретного навчального закладу чи його самостійного підрозділу не може називатися системою.</p>	<p>Объединение различных профилей подготовки и углубленная их специализация представляют собой явление и современное, и безусловно положительное, так как создает условия контакте разных областей художественной культуры в рамках одного учебного заведения. Но их адаптация в системе образования одного учреждения требует серьезной проработки. Проработка должна быть направлена:</p> <ul style="list-style-type: none"> - во-первых, на максимальное раскрытие и освоение в учебном процессе природы и основных элементов предмета получаемой специальности; - во-вторых, на обнаружение той общности в смежных областях мира художественной культуры, которые обогащают представление о каждой из них и тем расширяют горизонты знаний и понимания профессиональной подготовки будущего специалиста. <p>Если структура вуза не проработана в этом направлении, то образование в границах конкретного учебного заведения или его самостоятельного подразделения не может называться системой, но будет носить суммативный характер.</p>
<p>С. 88.</p>	<p>С. 55–56.</p>
<p>Внутрішня різномірність професійної підготовки, поява все більшої проблема дієвості системи пов'язана з її «географією» – розташування центрів підготовки педагогів-музикантів.</p> <p>Великий шмат тексту залишився не переписаним, тому сенс речення утратився.</p>	<p>Внутренняя дробность и разнородность профессиональной подготовки, появление всё большего числа специальностей и направлений включает в себе возможность и других потерь в области качества специального музыкально-педагогического образования. Его условием может быть... <...></p> <p>Названное условие является необходимым для решения проблемы качества музыкально-педагогического образования.</p> <p>Другая проблема действенности системы связана с ее «географией» расположением центров подготовки педагогов-музыкантов.</p>
<p>С. 88.</p>	<p>С. 56.</p>
<p>Заклади вищої освіти, які включають профіль спеціальної підготовки, що розглядається, знаходяться у великих містах країни (велике місто в Китаї більше 4 мільйонів осіб). Вони територіально сконцентровані у промислово розвинених регіонах. «Розвинені» та «відсталі» регіони чітко розподіляються. При цьому кількість тих та інших регіонів непропорційна непропорційна.</p>	<p>Вузы, включающие рассматриваемый профиль специальной подготовки, находятся в крупных городах страны (крупный город в Китае насчитывает больше 4 миллионов человек). Таких городов, в стране 13. Они территориально сконцентрированы в промышленно развитых регионах.</p> <p>«Развитые» и «отсталые» регионы отчетливо разделяются. При этом количество тех и других непропорционально.</p>
<p>С. 88–89.</p>	<p>С. 56–57.</p>
<p>Про співвідношення можна судити за такою інформацією. 9 консерваторій, розташовуються в 8</p>	<p>О соотношении можно судить по следующим цифрам. Население Китая в настоящее время</p>

<p>найбільших містах: Шанхаї, Ченду, Пекіні (2 консерваторії), Гуанджоу, Тяньзіні, Сіані, Шенян, Ухані. Те ж саме можна сказати і про 7 мистецьких закладів освіти. Вони знаходяться в Нанзіні, Зінані, Чанчуні, Урмуці, Кунміні, Нанніні, Пекіні. Окрім того, налічується 79 педагогічних закладів освіти, які надають можливість отримання вищої музично-педагогічної освіти. Вони також розташовані в чотирьох містах центрального підпорядкування – Пекіні, Шанхаї, Тяньзіні, Чонціні, а також у 25 провінціях та автономних округах Китаю (провінції Хебей, Шансі 1, Шансі 2, Шандон, Хенань, Ліонін, Зілін, Хелонзіан, Зіансу, Джезіан, Анхуї, Зіансі, Фузіан, Хубей, Хунан, Січуан, Гуїджоу, ЮнНань, Гуандон, Хайнан, Гансу, Цинхай, автономних округах Неймогур, Сінзіан, Гуансі). 63 багатопрофільні виші перебувають у Пекіні і тільки решта — у 23 провінціях та автономних округах Китаю (Хебей, Шансі, Ліонін, Зілін, Хелонзіан, Зіансу, Джезіан, Анхуї, Зіансі, Фузіан, Шандон, Хенань, Хубей, Хунан, Гуандон, Січуан, Хайнан, Гансу, Гуїджоу, Юннань, автономних округах Гуансі, Нінся, Неймогур). На даний момент у Нінсяському автономному окрузі та автономному окрузі Тибету взагалі відсутній педагогічний виш. І це є головною причиною того, що в цьому регіоні найнижчий відсоток шкіл, у яких ведуться уроки музики (даними на 1996 рік у міських школах автономного округу Тибету – 50%, а в сільських – 20%) [204, с. 189].</p> <p>Покликання [204] фальшиве (на початку додані цифри 2 та 0). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>насчитывает 1 миллиард 314 миллионов человек. Городское составляет 577 миллионов, сельское - 737 миллионов [88]. 9 консерваторий, располагаются в 8-ми наиболее крупных городах: Шанхае, Чэнду, Пекине (2 консерватории), Гуанджоу, Тяньзине, Сиане, ШенЯне, Ухане. То же можно сказать и о 7 художественных вузах. Они находятся в Нанзине, Зинане, Чанчуне, Урмуци, Кунмине, Наньнине, Пекине. Кроме того, насчитывается также 79 педагогических вузов, которые предоставляют возможность получения высшего музыкально-педагогического образования.</p> <p>Они расположены в четырех городах центрального подчинения — Пекине, Шанхае, Тяньзине, Чонцине, а также в 25-и провинциях и автономных округах Китая (провинции Хэбэй, Шанси1, Шанси2, Шандон, Хэнань, Лионин, Зилин, Хэлонзиан, Зиансу, Джэзиан, Анхуи, Зианси, Фузиан, Хубэй, Хунан, Сичуан, Гуиджоу, ЮнНань, Гуандон, Хайнан, Гансу, Цинхай, автономных округах Нэймогур, Синзиан, Гуанси). 63 многопрофильных вуза находятся в Пекине и только остальные — в 23 провинциях и автономных округах Китая (Хэбэй, Шанси, Лионин, Зилин, Хэлонзиан, Зиансу, Джэзиан, Анхуи, Зианси, Фузиан, Шандон, Хэнань, Хубэй, Хунан, Гуандон, Сичуан, Хайнан, Гансу, Гуиджоу, Юннань, автономных округах Гуанси, Нинся, Нэймогур). На данный момент в Нинсяском автономном округе и Тибетском автономном округе вообще отсутствует педагогический вуз, дающий возможность приобретения специальности преподавателя музыки. И это является главной причиной того, что в этом регионе самый низкий процент школ, в которых ведутся уроки музыки (по данным на 1996 год в городских школах Тибетского автономного округа 50%, а в сельских - 20%) [4, с. 189].</p>
<p>С. 89–90.</p>	<p>С. 57–58.</p>
<p>Відмітимо, що виші, які надають можливість здобуття спеціальності педагога-музиканта, сконцентровані територіально, а це означає, що в умовах величезного простору країни, безлічі важкодоступних районів, етнічної різноманітності (у Китаї проживають народи 56 національностей) і доступ до музично-педагогічної освіти та пропорційне забезпечення фахівцями робочі місця у школах є проблемою.</p> <p>Охарактеризувавши музично-педагогічну освіту Китаю у структурі освітньої системи країни, констатуючи об'єктивно існуючі позитивні та негативні чинники, що впливають на неї, розглянемо її власну структуру. При цьому основним предметом уваги буде навчальний план.</p>	<p>Как видно, высшие учебные заведения, дающие возможность приобретения специальности педагога-музиканта, сконцентрированы территориально, а это значит, что в условиях огромного пространства страны, множества труднодоступных районов, этнического разнообразия (в Китае проживают народы 56-и национальностей) и доступ к высшему музыкально-педагогическому образованию, и пропорциональное обеспечение специалистами школ и специальных учебных заведений неизбежно будет проблемным. Охарактеризовав высшее музыкально-педагогическое образование Китая со стороны структуры и в структуре образовательной системы страны, констатируя объективно существующие позитивные и негативные факторы, влияющие на него, рассмотрим его собственную структуру. При этом главным предметом внимания будет учебный план.</p>
<p>С. 90.</p>	<p>С. 58.</p>
<p>Навчальні плани підготовки фахівців у Китаї розробляє та затверджує Міністерство освіти. Вони є обов'язковими для всіх навчальних закладів цього профілю.</p> <p>Відзначимо той факт, що після проголошення Китайської Народної Республіки двічі за історію існування сучасного Китаю видавалися проекти єдиного навчального плану та програми підготовки вчителів музики. Плани та програми були опубліковані відповідно у 1980 та 2004 рр. [232, с. 278].</p> <p>Порівнюючи навчальні плани 1980 та 2004 рр., визначимо особливості реалізації останнього:</p>	<p>Учебные планы подготовки специалистов в Китае разрабатывают министерства. Они являются обязательными для всех учебных заведений данного профиля. После провозглашения Китайской Народной Республики три раза за историю современного Китая издавались проекты единого учебного плана и программы подготовки преподавателей музыки в высших учебных заведениях. Планы и программы были опубликованы соответственно в 1982, 1980 и 2004 годах [32, с. 278; Приложения №2]. Как показывает сравнение этих документов, особенности опубликованного в 2004 году учебного</p>

<p>1. Відбулося об'єднання низки споріднених дисциплін, які раніше викладалися як самостійні (теорія музики та сольфеджіо; гармонія, поліфонія та аналіз музичних форм; історія музики та слухання музики).</p> <p>2. Система навчання набула гнучкості та мобільності, орієнтована на індивідуальні особливості студентів: здібності, інтереси, рівень освіти тощо.</p> <p>Покликання [232] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>плана и учебной программы состоят в следующем:</p> <p>1. Произошло объединение ряда родственных дисциплин, которые ранее преподавались как самостоятельные (теория музыки и сольфеджио; гармония, полифония и анализ музыкальных форм; история музыки и слушание музыки). 2. Система обучения приобрела гибкость и мобильность, ориентированные на индивидуальные особенности студентов: способности, интересы, уровень образования, обстоятельства жизни.</p>
<p>С. 90–91.</p>	<p>С. 58–59.</p>
<p>3. Умовою реалізації нового підходу стали значні зміни у системі перевірки знань. Поряд із перевіркою під час семестрових заліково-екзаменаційних сесій почала діяти система вільної атестації: дисципліни вільного вибору можуть вивчатися з іншими курсами й групами та здаватися упродовж будь-якого семестру. Така система дозволяє набрати потрібну кількість балів у більш короткий термін, скоротити час перебування у навчальному закладі.</p> <p>Сьогодні існує лише декілька закладів освіти, які здійснюють цю форму атестації. Наприклад, Північно-східний педагогічний університет запровадив «чотирирічний стандартний курс навчання». У Хуананьському педагогічному університеті стали здійснювати програму «атестація, відповідна реальному стану справ, упродовж чотирьох років навчання – можливість отримати диплом раніше або піти з університету, отримавши диплом спеціаліста» [185].</p> <p>Поряд із формою прискореного навчання дje і продовжена. Наприклад, у Пекінському педагогічному університеті впроваджується програма: «Закінчити університет за шість років» [38, с. 3], яка спрямована на студентів, які, наприклад, працюють або паралельно опановують іншу спеціальність.</p> <p>Покликання [185] фальшиве (на початку додана цифра 1). Далі текст переписаний разом із готовим покликанням [38], яке теж фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>3. Условием реализации нового подхода стали значительные изменения в системе проверки знаний. Наряду с проверкой во время семестровых зачетно-экзаменационных сессий стала действовать система свободных аттестаций: включенные в индивидуальную программу обучения, предметы по выбору могут осваиваться с другими курсами и группами и сдаваться в течение любого семестра. Такая система позволяет набрать нужное количество баллов в более короткий срок, сократить время пребывания в вузе. Сегодня существует всего несколько вузов, которые осуществляют эту форму аттестации на практике. Например, Северо-восточный педагогический университет ввел «четырёх-летний стандартный курс обучения» и 3-х - 5-и летний курс повышения квалификации. В Хуананьском педагогическом университете стали осуществлять программу «аттестация, соответствующая реальному положению дел, в течении четырех лет обучения — возможность получить диплом раньше или же уйти из университета, получив диплом специалиста» [85].</p> <p>Наряду с формой ускоренного обучения действует и продленная. Например, в Пекинском педагогическом университете внедряется программа: «Окончить университет за шесть лет» [38, с. 3]. Она целесообразна для тех студентов, которые, например, работают или параллельно овладевают другой специальностью.</p>
<p>С. 91.</p>	<p>С. 59–60.</p>
<p>4. ЗВО має право використовувати як складену Міністерством освіти навчальну програму, так і, погоджуючись з локальними особливостями та уподобаннями, включати в сітку занять спеціально розроблені курси за вибором. Це дозволяє конкретному закладу освіти більш раціонально використовувати місцеві ресурси (наприклад, наявність хороших фахівців), враховувати специфіку регіону, відповідати його потребам.</p> <p>5. Представлені та чітко розділені обов'язкові дисципліни та дисципліни за вибором.</p> <p>Дисципліни за вибором з'явилися вже у навчальному плані 1980 р.: Історія музики, Оркестрові інструменти, Клас драматичного мистецтва, Іноземні мови. У навчальному плані 2004 р. скоротилася кількість обов'язкових дисциплін: педагогіка, психологія, танець тощо. Слід зазначити, що блок дисциплін вільного вибору значно розширився.</p> <p>Нині всі дисципліни в межах навчання спеціальності «Вчитель музики» об'єднані у 4 блоки:</p> <ul style="list-style-type: none"> • обов'язкові загальноосвітні; 	<p>4. Вуз имеет право использовать как учрежденную Министерством образования учебную программу, так и, согласуясь с локальными особенностями и предпочтениями, включать в сетку занятий специально разработанные курсы по выбору. Это позволяет конкретному вузу более рационально использовать местные ресурсы (например, наличие хороших специалистов), учитывать специфику региона, отвечать его потребностям.</p> <p>5. Представлены и четко разделены обязательные дисциплины и дисциплины по выбору. Дисциплины по выбору появились уже в учебном плане 1952 года. Ими были: История музыки, Оркестровые инструменты, Класс драматического искусства, Иностранные языки.</p> <p>Количество дисциплин по выбору увеличилось вдвое в учебном плане 1980 года. Они были связаны с исполнительством и композицией. Теоретические и исторические рассматривались с точки зрения «инструментальной» по отношению к музыкальной практике, поэтому выбор дисциплин из</p>

<ul style="list-style-type: none"> • обов'язкові музичні; • регіональні дисципліни; • дисципліни вільного вибору. 	<p>обоих блоков был обязательным, так как они во взаимодействии обеспечивали направление музыкальной подготовки. В учебном плане 2004 года сократилось количество обязательных дисциплин. Из них ушли: педагогика, психология, танец, ряд общеобразовательных. Блок дисциплин по выбору значительно расширен. В настоящее время, все дисциплины в рамках обучения специальности «преподаватель музыки в школе» объединены в 4 блока:</p> <ul style="list-style-type: none"> - обязательные общеобразовательные, - обязательные музыкальные, - региональные дисциплины, - дисциплины по выбору.
<p>С. 92.</p>	<p>С. 60–61.</p>
<p>Дисципліни за вибором поділяються на обов'язкові за вибором та необов'язкові. Обов'язкові за вибором згруповані в блоки. Блок у навчанні повинен бути обов'язковим, обирати ж можна дисципліни, які знаходяться всередині нього.</p> <p>Дисципліни необов'язкові поділяються за двома напрямками підготовки – виконавсько-композиторської та історико-теоретичної, кожному з яких відповідно 3 та 2 блоки предметів, що забезпечують процес підготовки майбутніх учителів музики. Отже, затверджена навчальна програма є добре організованою системою, в якій студент може, погоджуючись зі своїми інтересами та уподобаннями, організувати освітній процес, який у будь-якому випадку буде орієнтований опанування системи знань та вмінь.</p> <p>Це поєднання «свободи та необхідності» регулюється необхідною кількістю балів, яку студент має набрати для успішного закінчення вишу. Бали розраховуються на підставі виділеної кількості годин із навчальної програми.</p>	<p>Дисципліни по вибору поділені на обов'язкові по вибору та необов'язкові. Обязательные по выбору сгруппированы в блоки. Блок в обучении должен присутствовать непременно, выбирать же можно внутри него. Дисциплины необязательные подразделяются по двум направлениям подготовки - исполнительской-композиторской и историко-теоретической, в каждом из которых соответственно 3 и 2 блока предметов, обеспечивающих направление подготовки. Таким образом программа представляя собой хорошо организованную систему, в которой студент может, согласываясь со своими интересами и предпочтениями, организовывать собственный учебный процесс, который в любом случае будет ориентирован на необходимую полноту знаний и умений. Это сочетание «свободы и необходимости» регулируется необходимым количеством баллов, которое студент должен набрать для успешного окончания вуза. Баллы формируются на основании часов учебной программы.</p>
<p>С. 92.</p>	<p>С. 61.</p>
<p>Вся навчальна програма бакалаврату розрахована приблизно на 2600–2800 навчальних годин. Студент під час атестації має набрати близько 150 навчальних балів. Серед них:</p> <ul style="list-style-type: none"> • близько 720 годин припадає на обов'язкові загальноосвітні дисципліни, під час атестації з яких студент повинен набрати 40 навчальних балів; • 1000 - 1200 годин – на обов'язкові музичні предмети, за якими студент має набрати 55-60 навчальних балів; • на обов'язкові дисципліни за вибором відводиться – 162 години та 9 навчальних балів; • на необов'язкові – 648 навчальних годин та 36 навчальних балів; • на виконавсько-композиторські – 432 години та 24 навчальні балів; • на історико-теоретичні дисципліни виділяється 216 навчальних годин та 12 навчальних балів. 	<p>Вся учебная программа рассчитана примерно на 2600 - 2800 учебных часов. Студент в ходе аттестации должен набрать около 150 учебных баллов. Среди них:</p> <ul style="list-style-type: none"> - около 720 часов приходится на обязательные общеобразовательные предметы¹, в ходе аттестации по которым студент должен набрать 40 учебных баллов; - 1000 — 1200 часов - на обязательные музыкальные предметы, по которым студент должен набрать 55 - 60 учебных баллов; - На обязательные дисциплины по выбору отводится - 162 часа и 9 учебных баллов; - На не обязательные - 648 учебных часа и 36 учебных баллов; - на исполнительские-композиторские — 432 часа и 24 учебных баллов, - на историко-теоретические дисциплины полагается 216 учебных часов и 12 учебных баллов.
<p>С. 93.</p>	<p>С. 61–62.</p>
<p>На регіональні дисципліни, які введені до розкладу, відводиться 180 навчальних годин, та відповідно 10 навчальних балів.</p> <p>У ці години не входить практика та самостійна робота.</p> <p>Програма загальноосвітніх дисциплін за спеціальністю «викладач музики у школі» не підпорядковується єдиним нормам. Практично у будь-якому виші вона формується з наступного списку: Етика,</p>	<p>На дисциплины региональные, введенные в сетку расписания самим вузом, отводится 180 учебных часов, и соответственно 10 учебных баллов. В вышеперечисленное не входит время практики и часы, которые студенты тратят на самоподготовку, самообучение, внеуниверситетскую учебную деятельность и т.д.</p> <p>Программа общеобразовательных дисциплин по специальности «преподаватель музыки в шко-</p>

<p>Право, Вчення Мао Цзедун, Філософія марксизму, Політика та економіка марксизму, Теорія Ден Сяопіна, Економіка та політика сучасного світу, Огляд питань сучасного світу, Цивілізація Китаю, Сучасна китайська філософія, Основи застосування комп'ютера, Іноземні мови (можна обирати одну з трьох – англійську, російську або японську), Методика написання статей, Фізична культура, Сучасна наука та техніка, Основи педагогіки, Основи психології, Історія та теорія мистецтва, Вища математика тощо [219, с. 79].</p> <p>Покликання [204] фальшиве (на початку додані цифри 2 та 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>ле» не підчиняється єдиним нормам.</p> <p>Практически в любом вузе она формируется из следующего списка: Этика, Право, Учение Мао Цзедун, Философия марксизма, Политика и экономика марксизма, Теория Дэн Сяопина, Экономика и политика современного мира, Обзор злободневных вопросов современного мира, Цивилизация Китая, Современная китайская философия, Основы применения компьютера; Иностранные языки (можно выбирать один из трех - английский, русский или японский), Методика написания статей, Физическая культура, Современная наука и техника, Основы педагогике, Основы психологии, История и теория искусства, Высшая математика, и т.д. [9, с.79].</p>
<p>С. 93.</p>	<p>С. 62.</p>
<p>Предмети за фахом поділяють обов'язкові та факультативні.</p> <p>Обов'язкових дисциплін має бути всього 12. Вони формуються з наступного списку: Теорія музики та сольфеджіо, Аналіз та багатоголосна музика, Вокальний клас, Фортепіанно, Китайський традиційний музичний інструмент, Оркестровий музичний інструмент, Історія китайської музики та прослуховування китайської музики, Історія зарубіжної музики та прослуховування зарубіжної музики, Китайська народна музика, Народна музика зарубіжних країн, Хор та хорове диригування, Педагогіка та методика шкільного музичного виховання</p>	<p>Предмети по спеціальності включають обов'язкові та факультативні. Обязательных дисциплин всего должно быть 12 [Приложение №3]. Они формируются из следующего списка: Теория музыки и сольфеджио, Анализ и многоголосное сочинение музыки, Вокальный класс, Фортепианно, Китайский традиционный музыкальный инструмент, Зарубежный оркестровый музыкальный инструмент, История китайской музыки и прослушивание китайской музыки, История зарубежной музыки и прослушивание зарубежной музыки, Китайская народная музыка, Народная музыка зарубежных стран, Хор и хоровое дирижирование, Педагогика и методика школьного музыкального воспитания.</p>
<p>С. 93–94.</p>	<p>С. 62–63.</p>
<p>За кожним навчальним закладом закріплено право, виходячи зі специфіки кваліфікації викладацького складу, формувати програму спецкурсів, розділяти один спецкурс на декілька. Так, наприклад, спецкурс з теорії музики та сольфеджіо може бути розділений на дві окремі дисципліни – теорію музики та сольфеджіо, відповідно. Програма спецкурсу з аналізу та твору багатоголосної музики може бути поділена на три самостійні предмети – основи гармонії, основи поліфонії та основи аналізу музичного твору. Такі предмети, як історія китайської музики та прослуховування китайської музики, історія зарубіжної музики та прослуховування зарубіжної музики також можуть бути розділені на три навчальні програми – історія китайської музики, історія зарубіжної музики та, музичні шедеври китайської та зарубіжної музики.</p> <p>Спецкурс з хорового співу та диригування також може бути розділений на два автономні спецкурси – хоровий спів та диригування.</p>	<p>За вузом закріплено право, исходя из специфики квалификации преподавательского состава, формировать программу спецкурсов, разделять один спецкурс на несколько автономных. Так, например, спецкурс по теории музыки и сольфеджио может быть разделен на два отдельных предмета - теорию музыки и сольфеджио, соответственно. Программа спецкурса по анализу и сочинению многоголосной музыки может быть преобразована в три самостоятельных предмета - основы гармонии, основы полифонии и основы анализа музыкального произведения. Такие предметы как история китайской музыки и прослушивание китайской музыки, история зарубежной музыки и прослушивание зарубежной музыки также могут быть преобразованы в три учебных программы - история китайской музыки, история зарубежной музыки и, отдельно, предмет, рассматривающий наиболее знаковые музыкальные шедевры китайской и зарубежной музыки. Спецкурс по хоровому пению и дирижированию также может быть разделен на два автономных спецкурса - хоровое пение и дирижирование.</p>
<p>С. 94.</p>	<p>С. 63.</p>
<p>У формуванні блоку факультативних дисциплін вишам також надається право організації навчальних програм, виходячи з реально існуючих можливостей. Межі вибору дуже широкі.</p> <p>Обов'язкові за вибором дисципліни поділяють на 3 групи з 2 дисципліни:</p> <p>1-а група: 1.Композиція та аранжування пісень 2. Організація оркестру 2-а група: 3.Ансамбль та диригування 4.Танець та постановка танцю</p>	<p>В формуванні блоку факультативних дисциплін вузам також дається право організації учебных программ, исходя из реально существующих возможностей. Границы выбора весьма широкие. Обязательные по выбору включают 3 группы по 2 дисциплины:</p> <p>1-я группа: 1.Композиция и аранжировка песен 2.Организация оркестра (малый состав) 2-я группа: 3.Ансамбль и дирижирование 4.Танец и постановка танца</p>

<p>3-тя група: 5. Введення в мистецтво 6. Естетика музики</p> <p>Не обов'язкові за вибором /напряв виконавсько-композиторський/ – 3 групи: музична педагогіка та музична наука, музикознавство та теорія композиції, музичне виконавство. Усього 32 дисципліни.</p> <p>Необов'язкові за вибором/напряв історико-теоретичний/ – 2 групи: естетика та види мистецтва, педагогіка та гуманітарні предмети. Усього 18 дисциплін.</p>	<p>3-я группа: 5. Введение в искусство 6. Эстетика музыки</p> <p>Не обязательные по выбору /направление исполнительское-композиторское/ - 3 группы: музыкальная педагогика и музыкальная наука, музыковедение и теория композиции, музыкальное исполнительство. Всего 32 дисциплины [Приложение №4].</p> <p>Необязательные по выбору/направление историко-теоретическое/ — 2 группы: эстетика и виды искусства, педагогика и гуманитарные предметы. Всего 18 дисциплин [Приложение №5].</p>
<p>С. 94–95.</p>	<p>С. 64.</p>
<p>З початку 80-х років ХХ ст. в художній освіті – загалом, та спеціальній – на урядовому рівні значна увага приділяється врахуванню регіональних особливостей культури. У зв'язку з цим навчальний план 2004 року включає блок дисциплін з регіональної культури, до якого входять:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Історія національної музичної культури; 2. Історія регіональної музичної культури; 3. Регіональна пісенна культура; 4. Музичні інструменти нацменшини; 5. Фольклорна практика; 6. Педагогіка викладання народної музики. 	<p>С начала 80-х годов ХХ века в художественном образовании - общем, и специальном — на правительственном уровне серьезное внимание уделяется учету региональных особенностей культуры. В связи и этим учебный план 2004 года включает блок дисциплин по региональной культуре, в который входят:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. История национальной музыкальной культуры, 2. История региональной музыкальной культуры, 3. Региональная песенная культура, 4. Музыкальные инструменты нацменьшинства, 5. Фольклорная практика, 6. Педагогика преподавания народной музыки.
<p>С. 95.</p>	<p>С. 64–65.</p>
<p>Блок дисциплін з практики порівняно з попередніми планами не зазнав змін та він містить:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Військову підготовку, участь у різноманітних фізичних роботах (наприклад, прибирання будівлі, території), соціологічні обстеження, набуття знань та навичок працевлаштування. 2. Практика в школі (10–12 тижнів, зокрема: 1–2 тижні для стажування – щодня 1 година; 8–10 тижнів для практики, 1 урок на тиждень). 3. Вокальна практика (упродовж 6 тижнів, по 1 годині на тиждень заняття з викладачем – як підготовка до концертного виступу; в 7-му семестрі – один тиждень для іспиту-концерту). 4. Дослідницька практика (написання дисертації та захист – чотири тижні). 	<p>Блок дисциплін по практике в сравнении с предыдущими планами не претерпел изменения. Он включает:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Военную подготовку, участие в разного рода физических работах (например, уборка здания, территории), социологических обследованиях, приобретение знаний и навыков трудоустройства. 2. Практика в школе (10 - 12 недель, в том числе: 1 - 2 недели для стажировки - каждый день 1 час; 8 - 10 недель для практики, 1 урок в неделю). 3. Исполнительская практика (в течение 6 недель, по 1 часу в неделю занятие с преподавателем — как подготовка к концертному выступлению; в 7-ом семестре — одну неделю для экзамена-концерта). 4. Исследовательская практика (написания диссертации и защита - четыре недели).
<p>С. 101.</p>	<p>С. 91–92.</p>
<p>Проведений аналіз наукової літератури засвідчує [103; 106; 141; 143; 146; 152; 154; 182 та ін.], що з початку 80 р. ХХ ст. на урядовому рівні значна увага приділяється відродженню та розвитку національних музичних культур. Нагадаємо, що в Китаї проживають народи 56 національностей, і через географічні особливості регіони проживання досить часто ізольовано один від одного, що упродовж століть сприяло збереженню етнічних відмінностей. Збереженню національної своєрідності культури має сприяти врахування під час формування програм музичної освіти – спеціальної та загальної – її регіональних особливостей. У зв'язку з цим навчальний план 2004 р. включає блок дисциплін з регіональної культури, який в межах окремого вишу в будь-якому разі має індивідуальний характер.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Ніякий аналіз наукової літератури не проводив-</p>	<p>С начала 80-х годов ХХ века на правительственном уровне серьезное внимание уделяется возрождению и развитию национальных музыкальных культур. Напомним, что в Китае проживают народы 56-ти национальностей, и в силу географических особенностей регионы проживания часто значительно изолированы друг от друга, что на протяжении столетий способствовало сохранению этнических различий. Сохранению национального своеобразия культуры должен способствовать учет при формировании программ музыкального образования — специального и общего — её региональных особенностей. В связи с этим учебный план 2004 года включает блок дисциплин по региональной культуре, который в рамках отдельного вуза в любом случае носит индивидуальный характер.</p>

<p>ся – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	
<p>С. 101–102.</p>	<p>С. 92.</p>
<p>Ефективність освітньої системи в галузі забезпечення кадрового складу багато в чому забезпечують значні зміни у системі перевірки знань. Поряд з перевіркою знань, під час семестрових заліково-екзаменаційних сесій почала діяти система вільних атестацій: включені до індивідуальної програми навчання, предмети за вибором можуть опануватися з іншими курсами та групами та здаватися упродовж будь-якого семестру. Такий підхід дозволяє набрати потрібну кількість балів у більш короткий термін, скоротити час перебування у виші [185].</p> <p>Покликання [185] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Эффективность образовательной системы в области удовлетворения и кадровых потребностей страны, и обучающихся во многом обеспечивают значительные изменения в системе проверки знаний. Наряду с проверкой во время семестровых зачетно-экзаменационных сессий стала действовать система свободных аттестаций: включенные в индивидуальную программу обучения, предметы по выбору могут осваиваться с другими курсами и группами и сдаваться в течение любого семестра. Такой подход позволяет набрать нужное количество баллов в более короткий срок, сократить время пребывания в вузе.</p>
<p>С. 102.</p>	<p>С. 92–93.</p>
<p>Поряд із формою прискореного навчання діє і подовжена. Подовжена форма навчання характерна для студентів, які працюють або паралельно опановують іншу спеціальність.</p> <p>Отже, нині музично-педагогічна освіта країни є гнучкою, мобільною системою. Структура цієї системи з одного боку адаптувала принципи організації, що склалися та закріпилися у високорозвинених країнах сучасного світу. З іншого боку спирається на ті, що продиктовані потребами Китаю по теперішній час. Система по-перше, забезпечує послідовність освітнього процесу. По-друге, робить освіту доступнішою. По-третє, і це підкреслимо як найсучаснішу інновацію організації системи освіти кінця ХХ – ХХІ ст. – вона спрямована на розвиток індивідуальних особливостей особистості, здібностей, задатків, інтересів тощо.</p>	<p>Наряду с формой ускоренного обучения действует и продленная. Последняя целесообразна для тех студентов, которые, например, работают или параллельно овладевают другой специальностью.</p> <p>Как видно, в настоящее время музыкально-педагогическое образование страны представляет собой гибкую, мобильную систему. Структура этой системы с одной стороны адаптировала принципы организации, сложившиеся и закрепившиеся в высокоразвитых странах современного мира. С другой опирается на те, что продиктованы потребностями Китая в настоящее время. Система во-первых, обеспечивает последовательность образовательного процесса. Во-вторых, делает образование более доступным. В-третьих — и это подчеркнем как самую современную инновацию организации системы образования ХХ - ХХІ века — ее возможность в большей мере отвечать индивидуальным особенностям личности, способностям, склонностям, интересам, условиям и обстоятельствам жизни студента.</p>
<p>С. 102.</p>	<p>С. 93.</p>
<p>Відзначені здобутки музично-педагогічної освіти Китаю належать до фундаментальних. Варто зазначити, що у процесі проведеного аналізу та власного досвіду, існують при організації музично-педагогічної освіти і негативні явища. Важливими, на наш погляд, є такі.</p> <p>Навчальні заклади, що надають можливість здобуття спеціальності педагога-музиканта, сконцентровані територіально. Це означає, що в умовах величезного простору країни та етнічного розмаїття населення приорганізації музично-педагогічної освіти, відсутнє пропорційне кадрове забезпечення шкіл та спеціальних навчальних, що становить проблему.</p> <p>Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Отмеченные достижения музыкально-педагогического образования Китая относятся к разряду базовых. Они - фундамент дальнейшего развития системы. Но в её функционировании в настоящее время существуют и негативные явления. Важными на наш взгляд являются следующие. Высшие учебные заведения, дающие возможность приобретения специальности педагога-музиканта, сконцентрированы территориально.</p> <p>Это значит, что в условиях огромного пространства страны, множества труднодоступных районов, этнического разнообразия населения доступ к высшему музыкально-педагогическому образованию, пропорциональное обеспечение специалистами школ и специальных учебных заведений неизбежно будут проблемными.</p>
<p>С. 102–103.</p>	<p>С. 93–94.</p>
<p>Ефективність функціонування системи музично-</p>	<p>Эффективность функционирования системы</p>

<p>педагогічної освіти багато в чому залежить і від порядку формування контингенту студентів. Прийом студентів до вищів Китаю проводиться відповідно з єдиним планом, затвердженням Міністерством освіти КНР.</p> <p>Як правило, у провінціях та регіонах створюється єдиний координаційний центр приймальних комісій місцевих університетів, чия діяльність спрямована на поширення нових вимог та положень, затверджених Міністерством освіти країни:</p> <p>Основними етапами прийому абітурієнтів за спеціальністю «вчитель музики» є реєстрація та іспити зі спеціальних та загальноосвітніх дисциплін.</p>	<p>музыкально-педагогического образования во многом зависит и от порядка формирования контингента студентов. Прием студентов в высшие учебные заведения Китая проводится согласно единому плану, выработанному Министерством образования КНР. Как правило, в провинциях и регионах создается единый координационный центр приемных комиссий местных университетов, чья деятельность направлена на распространение новых требований и положений, выработанных Министерством образования страны: Основными этапами приема абитуриентов по специальности «учитель музыки» являются регистрация и экзамены по специальным и общеобразовательным дисциплинам.</p>
<p>С. 103.</p>	<p>С. 94.</p>
<p>Право на реєстрацію мають:</p> <ul style="list-style-type: none"> - випускники старшої школи (10–12 класи), художніх шкіл (члени профспілки, які мають рекомендації профспілки); - військовослужбовці, які проходять військову підготовку, за наявності відповідних рекомендацій з військової частини; - випускники профтехучилищ, які пропрацювали після випуску два роки (за наявності відповідних рекомендацій), які не мають музичної освіти. <p>Проводиться перевірка документації:</p> <ul style="list-style-type: none"> - про наявність середньої шкільної освіти (старшої школи – 10-12 класи) або свідоцтва про закінчення середньої художньої школи; - про членство у профспілці, рекомендації місцевого відділення профспілки. <p>Як видно з умов реєстрації, вже на цьому початковому етапі формування контингенту майбутніх студентів допускається дуже різний рівень підготовки абітурієнтів, що не може не позначитися на рівні підготовки фахівців надалі.</p>	<p>Право на реєстрацію мають:</p> <ul style="list-style-type: none"> - випускники старшей школы (10 - 12 классы), художественных школ (те и другие - члены профсоюза, имеющие рекомендации профсоюза), - военнослужащие, проходящие военную подготовку, при наличии соответствующих рекомендаций из военной части, - не имеющие художественного образования выпускники профтехучилищ, проработавшие после выпуска два года (при наличии соответствующих рекомендаций). <p>Проводится проверка документации:</p> <ul style="list-style-type: none"> - о наличии среднего школьного образования высшей ступени (старшей школы - 10 - 12 классы) или же свидетельства об окончании средней художественной школы, - о членстве в профсоюзе, рекомендации местного отделения профсоюза. <p>Как видно из условий регистрации, уже на этом начальном этапе формирования контингента будущих студентов допускается очень разный уровень подготовки абитуриентов, что не может не сказаться на уровне подготовки специалистов в дальнейшем.</p>
<p>С. 103–104.</p>	<p>С. 94–95.</p>
<p>Перевірка знань із загальноосвітніх дисциплін проводиться до початку іспитів незалежними центрами 7–9 липня як єдиний письмовий державний екзамен. Результати оприлюднюються через Інтернет.</p> <p>З 1999 р. обов'язковими для всіх вступників є: філологія (рідна мова, література), іноземна мова, математика та один із блоків за вибором: політологія, історія, географія; фізика, хімія, біологія. Вибір визначається профілем навчання у старших класах школи.</p> <p>Крім встановленої регіональними чи провінційними приймальними комісіями кількості студентів, перевага при прийомі віддається тим, хто набрав більшу кількість балів за фахом. Однак, абітурієнти, які найкраще склали іспити з спеціальності, але не отримали необхідного прохідного балу з англійської мови, не зараховуються. Таким чином, через тотальну централізацію перевірки знань та уніфікації вимог щодо загальної освіти приймальна комісія позбавлена можливості ознайомлення з рівнем загальної освіти абітурієнта – за визначеною галуззю, яка важлива для музично-педагогічного профілю навчального закладу.</p>	<p>Проверка знаний по общеобразовательным дисциплинам проводится до начала экзаменов в вузы независимыми центрами 7 - 9 июля как единый письменный госэкзамен. Результаты обнародуются через интернет.</p> <p>С 1999 года обязательными для всех поступающих являются: филология (родной язык, литература), иностранный язык, математика и один из блоков по выбору: политология, история, география; физика, химия, биология. Выбор определяется профилем обучения в старших классах общеобразовательной школы.</p> <p>Помимо установленного региональными или провинциальными приемными комиссиями количества студентов, предпочтение при приеме отдается тем, кто набрал большее количество баллов по специальности. Однако, абитуриенты, наилучшим образом сдавшие экзамены по специальности, но не получившие необходимого проходного балла по английскому языку, не зачисляются. Таким образом, в силу тотальной централизации проверки знаний и унификации требований по общему образованию приемная комиссия лишена возможности ознакомления с уровнем общего образования абитуриента - той его областью, которая важна для музыкально-педагогического профиля вуза.</p>

<p>С. 104.</p> <p>Іспити за фахом зазвичай проводяться у два тури та включають у себе такі дисципліни: вокальний спів, інструментальне виконавство (здебільшого йдеться про фортепіано), сольфеджіо, музична теорія, танець тощо.</p> <p>Оскільки у Китаї немає державних музичних шкіл, а музичних училищ всього 9, і вони знаходяться при консерваторіях, то спеціальна доуніверситетська підготовка (вокал, володіння інструментом, історія і теорія музики) здійснюється приватним чином. Через це вона може бути дуже різною за якістю.</p> <p>Єдиних вимог до перевірки спеціальних знань та умінь немає, розробляється кожним навчальним закладом на власний розсуд. Іспити зі спеціальних дисциплін в основному будуються на основі екзаменаційних вимог для вступників до консерваторії: перевіряються виконавський рівень абітурієнта (вокал чи гра на музичних інструментах), а також знання з теорії музики та сольфеджіо. З цього виводиться загальний екзаменаційний бал. Але рівень вимог при цьому нижчий за ті, що пред'являє консерваторія. Як не досить позитивний факт, відмітимо те, що значна кількість абітурієнтів обирають майбутню спеціальність «вчитель музики» саме тому, що вимоги до знань з загальноосвітніх предметів для цієї спеціальності низькі.</p>	<p>С. 95–96.</p> <p>Екзамены по специальности обычно проводятся в два тура и включают в себя следующие дисциплины: вокальное исполнительство, инструментальное исполнительство (по большей части речь идет о фортепиано), сольфеджио, музыкальная теория, танец и т.д.. Поскольку в Китае нет государственных музыкальных школ, а музыкальных училищ всего 9, и они находятся при консерваториях, то специальная довузовская подготовка (вокал, владение инструментом, история и теория музыки) осуществляется частным образом. В силу этого она может быть весьма разной по качеству. Единых требований к проверке специальных знаний и умений нет. Цели экзамена и методы, используемые экзаменаторами, разрабатываются согласно индивидуальным установкам и требованиям каждого конкретного учебного заведения. Экзамены по специальным дисциплинам в основном строятся на основе экзаменационных требований для поступающих в консерватории: проверяются исполнительский уровень абитуриента (вокал или игра на музыкальных инструментах), а также знания по теории музыки и сольфеджио. Из всего этого выводится общий экзаменационный балл. Но уровень требования при этом ниже тех, что пред'являет консерватория. Снижены они и по отношению к общеобразовательным предметам. Многие абитуриенты выбирают будущую специальность «преподаватель музыки в школе» именно потому, что требования к знаниям по общеобразовательным предметам для этой специальности низкие.</p>
<p>С. 105.</p> <p>Кожен навчальний заклад сам визначає екзаменаційну програму, порядок виставлення оцінок, екзаменаційні бали. Відмінності між вишами величезні. Але, більшість з них основну увагу приділяє перевірці вокальних здібностей та умінь абітурієнтів (спів або гра на музичних інструментах. На вокальний спів доводиться зазвичай, 70% – 80% від загальної екзаменаційної оцінки. Існують також заклади, де на них припадає всі 100% (інші музичні дисципліни є частиною іспиту, але окремо не оцінюються).</p>	<p>С. 96.</p> <p>Каждый вуз сам определяет экзаменационную программу, порядок выставления, экзаменационные баллы. Различия между вузами огромны. Но, большинство из них основное внимание уделяет проверке исполнительских способностей и умений абитуриентов (пение или игра на музыкальных инструментах) и спокойнее относится к знаниям по другим музыкальным дисциплинам (таким, как, например, сольфеджио, музыкальная теория, история музыки, танец и т.д.). На исполнительство приходится обычно, 70% 80% от общей экзаменационной оценки. Существуют также вузы, где на них приходится все 100% (другие музыкальные дисциплины являются частью экзамена, но отдельно не оцениваются).</p>
<p>С. 105.</p> <p>Організований таким чином прийом призводить до того, що абітурієнт зосереджується лише на «головній» дисципліні і зовсім не приділяє увагу іншим, помилково вважаючи, що для того, щоб стати гарним вчителем музики достатньо вміти добре співати чи грати на будь-якому музичному інструменті.</p>	<p>С. 97.</p> <p>Организованный таким образом прием приводит к тому, что абитуриент сосредотачивается лишь на «главной» дисциплине и совсем не уделяет внимание другим, ошибочно полагая, что для того, чтобы стать хорошим преподавателем музыки достаточно уметь хорошо петь или играть на каком-либо музыкальном инструменте.</p>
<p>С. 105.</p> <p>Абітурієнти дуже часто при вступі до навчального закладу не в змозі імпровізувати акомпанемент до елементарної дитячої пісеньки. У сучасній школі Китаю дедалі більше місця займає інструментальне музикування та знайомство з різними інструментами – народними та професійними. Тому для вчителя володіння одним інструментом вже недостатньо. Нині у школі під час уроків музики починають</p>	<p>С. 97–98.</p> <p>Абитуриенты же очень часто при поступлении в вуз не могут импровизировать аккомпанемент к элементарной детской песенке. В современной общеобразовательной школе Китая всё большее место занимает инструментальное музицирование и знакомство с разными инструментами - народными и профессиональными. Поэтому для учителя владение одним инструментом уже недостаточно.</p>

<p>вводити елементи хореографії. Танець займає чільне місце і в традиційному музичному театрі Китаю, долучення до якого включено до останнього програмний документ «Основи шкільного музичного виховання», орієнтований на XXI ст. (2005). У зв'язку з цим абітурієнт має екзамінуватися і з хореографії, причому так само серйозно, як з музичних дисциплін.</p> <p>Іспит з теорії музики та сольфеджіо проводиться як у письмовій, і в усній формі, зміст екзаменаційних білетів затверджується навчальним закладом. Складність вимог також визначається рішенням вишу. Але спрямованість перевірки даних абітурієнта на виявлення відповідних якостей, необхідних для майбутнього з його профілю підготовки (наприклад, ті ж (читка з аркуша, підбір музичного тексту зі слуху тощо) відсутня.</p>	<p>Было бы желательно, чтобы те абитуриенты, которые владеют несколькими музыкальными инструментами, имели возможность это продемонстрировать и в случае успеха получали дополнительные экзаменационные баллы. В настоящее время в школе на уроках музыки начинают вводить элементы хореографии. Танец занимает видное место и в традиционном музыкальном театре Китая, приобщение к которому включено в последний программный документ «Основы школьного музыкального воспитания», ориентированный на XXI век (2005 г.). В связи с этим абитуриент должен экзаменоваться и по хореографии, причем так же серьезно, как по музыкальным дисциплинам. Экзамен по теории музыки и сольфеджио проводится как в письменной, так и в устной форме, содержание билетов утверждается самим вузом. Сложность требований также определяется решением вуза. Но направленность проверки данных абитуриента на выявления качеств, необходимых для будущего из его профиля подготовки (например, те же читка с листа, подбор музыкального текста по слуху и т.п.) отсутствует.</p>
<p>С. 106.</p>	<p>С. 98–99.</p>
<p>Отже, існуюча система прийому до музично-педагогічних закладів вищої освіти потребує вдосконалення, напрям якого – велика профілізація, виявлення даних для роботи у школі. Нині ж у процесі прийому відсіюється багато дійсно талановитих особистостей, а значна частина, що надійшли на основі існуючих критеріїв відбору, або без інтересу «йде» в професію вчителя, або взагалі йде з неї.</p> <p>Серйозним чинником, що негативно впливає на формування педагога-музиканта, є існуюча на сьогоднішній день музична інфраструктура переважної більшості міст Китаю.</p> <p>Музична інфраструктура міст та регіонів Китаю дуже різна. У порівнянні розвинених та великих міст, таких, наприклад, як Пекін, Шанхай, Гуанчжоу, Шеньджен, вона різноманітна та насичена. У інших містах, де населення становить кілька мільйонів осіб, залучення народу до музичної культури зазвичай пов'язане з теле- та радіопередачами, інтернетом, художньою самодіяльністю (танці, пісні «янгэ», хоровий спів), заходами та виставами на площах та відкритих майданчиках.</p>	<p>Как видно существующая система приема в музыкально-педагогические вузы требует совершенствования, направление которого большая профилизация, выявление данных для работы в общеобразовательной школе. В настоящее же время в процессе приема отсеивается много действительно талантливых людей, а значительная часть поступивших на основе существующих критериев отбора либо без интереса относится к профессии учителя, либо вообще уходит из нее.</p> <p>Серьезным фактором, негативно влияющим на формирование педагога — музыканта, является существующая на сегодняшний день музыкальная инфраструктура подавляющего большинства городов Китая.</p> <p>Музыкальная инфраструктура городов и регионов Китая очень различна. В сравнительно развитых и крупных городах, таких, например, как Пекин, Шанхай, Гуанчжоу, Шэньдзэнь и т.д., она разнообразна и насыщена. В других, причем таких, население которых составляет несколько миллионов человек, приобщение народа к музыкальной культуре обычно связано с теле и радиопередачами, интернетом, художественной самодеятельности (танцы, песни «янгэ», хоровое пение), мероприятиями и представлениями на площадях и открытых площадках.</p>
<p>С. 106.</p>	<p>С. 99.</p>
<p>Але й у культурних центрах відвідування музичних театрів та концертних залів доступно не багатьом. Меломани та поціновувачі музики становлять лише малу частину всього китайського суспільства. Серйозна музика важко сприймається звичайною людиною (незалежно від його місця проживання), тому рівень її затребуваності невисокий.</p> <p>Цьому явищу, на наш погляд, передують три важливі причини:</p> <ul style="list-style-type: none"> • серйозна музика, в порівнянні з іншими видами мистецтва без спеціальної підготовки, що важко сприймається; • нечисленність закладів культури – концертних залів, театрів, інших трансляторів музичної культури; • ціни на концерти та театральні вистави надто 	<p>Но и в культурных центрах посещение музыкальных театров и концертных залов доступно не многим. Удовлетворение любви к музыке часто регулируется экономическим фактором, уровнем дохода человека, а также индивидуальным культурным уровнем и наличием музыкального образования. Меломаны и ценители музыки составляют лишь малую часть всего китайского общества. Серьезная музыка трудно воспринимается простым обывателем (вне зависимости от его места обитания, фактор города / деревни здесь незначителен), поэтому уровень ее востребованности не высок. Этому явлению, на наш взгляд, есть три важных причины:</p> <ul style="list-style-type: none"> - серьезная музыка, по сравнению с другими видами искусства без специальной подготовки,

<p>високі.</p> <p>Можна також додати і четверту причину – величезна кількість поп-музики, яка нині і заповнює середовище проживання людини.</p>	<p>трудно воспринимается;</p> <ul style="list-style-type: none"> - малочисленность учреждений культуры - концертных залов, театров, других трансляторов музыкальной культуры; - цены на концерты и театральные представления слишком высокие. <p>Можно также добавить и четвертую причину - огромное количество поп-музыки, которая сегодня в основном и заполняет среду обитания человека.</p>
<p>С. 107.</p>	<p>С. 99–100.</p>
<p>Недостатність факторів формування музичної культури дається взнаки і на якості професійної підготовки педагога-музиканта. В існуючих умовах основними джерелами знайомства з музикою є нотні бібліотеки, звукозапис, радіо, телебачення. У навчальних закладах вони покликані зіграти особливу роль, але досить повно укомплектовані лише в консерваторіях.</p> <p>Зазначимо, що вкрай необхідна комплексна цілеспрямована програма держави з організації культурного середовища країни. Унікальний досвід у цій галузі – має найближчий сусід Китаю, – Японія. Вивчення досвіду якої у цьому напрямі могло б принести велику користь Китаю.</p>	<p>Недостаточность факторов формирования музыкальной культуры сказывается и на качестве профессиональной подготовки специалиста-музыканта. В существующих условиях основными источниками знакомства с музыкой являются нотные библиотеки, звукозапись, радио, телевидение. В учебных заведениях они призваны сыграть особую роль. Но достаточно полно укомплектованы только в консерваториях (в числе 135-ти высших учебных заведений; готовящих музыкантов-педагогов; их всего 9).</p> <p><...></p> <p>Наконец, необходима комплексная целенаправленная программа государства по оздоровлению культурной среды обитания человека. Богатый и во многом уникальный опыт в этой области имеет ближайший сосед Китая — Япония. Освоение его могло бы принести большую пользу.</p>
<p>С. 107–108.</p>	<p>С. 65.</p>
<p>Приєм студентів до вступу проводиться згідно з єдиним планом, затвердженим Міністерством освіти КНР [259, с. 257]. До обов'язків Міністерства освіти входить:</p> <ul style="list-style-type: none"> • планування загальної кількості студентів нового набору; • оповіщення про ці дані провінційних (регіональних) приймальних комісій, приймальних відділень; • встановлення для кожної з провінцій (регіонів) точного плану прийому студентів, згідно з яким і проводиться новий набір до місцевих вишів; • розробка нових вимог щодо якості знань абітурієнтів, а також зміни у екзаменаційних вимогах. <p>Все це є частиною юрисдикції Міністерства освіти і згодом передається до регіональних приймальних комісій. Як правило, у провінціях та регіонах створюється єдиний координаційний центр приймальних комісій місцевих університетів, чия діяльність спрямована на поширення нових вимог та положень, затверджених Міністерством освіти КНР. Зазвичай, до початку січня міністерські нововведення повністю розповсюджуються по всіх регіонах Китаю.</p> <p>Дисертацією в китайських освітніх закладах називається будь-який вид випускної письмової наукової роботи студентів.</p> <p>Покликання [259] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Прием студентов в высшие учебные заведения Китая проводится согласно единому плану, выработанному Министерством образования КНР [59, с. 257]. В обязанности Министерства образования входит:</p> <ul style="list-style-type: none"> - планирование общего числа студентов нового набора; - оповещение об этих данных провинциальных (региональных) приемных комиссий, приемных отделений; - установление для каждой из провинций (регионов) точного плана приема учащихся, согласно которому и производится новый набор в местные высшие учебные заведения; - разработка новых требований к качеству знаний абитуриентов, а также изменения в экзаменационных требованиях. Все это является частью юрисдикции Министерства образования и потом передается в региональные приемные комиссии. Как правило, в провинциях и регионах создается единый координационный центр приемных комиссий местных университетов, чья деятельность направлена на распространение новых требований и положений, выработанных Министерством образования КНР. Обычно, к началу января министерские нововведения полностью распространяются по всем регионам Китая. <p>Диссертацией в китайских вузах называется любой вид выпускной письменной научной работы студентов.</p>
<p>С. 108.</p>	<p>С. 66.</p>
<p>Основными правилами приема абитуриентов за специальностью «учитель музыки» є:</p> <p>Реєстрація. Вона починається з березня місяця кожного року у спеціально встановлені дні. Порядок</p>	<p>Основными правилами приема абитуриентов по специальности «учитель музыки» являются: Регистрация. Она начинается с марта месяца каждого года в специально установленные дни. Порядок</p>

<p>та дні реєстрації встановлюються навчальним закладом і потім передаються у документальному вигляді до місцевих приймальних комісій. До обов'язків локальних приймальних комісій входить публікація цих даних в інтернеті та оповіщення середніх шкіл та профтехучилищ про терміни та порядок реєстрації абітурієнтів, а також про вимоги та час іспитів у кожному навчальному закладі.</p> <p>Право на реєстрацію мають:</p> <ul style="list-style-type: none"> • випускники старшої школи (10-12 класи), художніх шкіл (члени профспілки, які мають рекомендації профспілки); • військовослужбовці, які проходять військову підготовку, за наявності відповідних рекомендацій з військової частини; • випускники профтехучилища, що пропрацювали після випуску два роки (за наявності відповідних рекомендацій), які не мають художньої освіти. 	<p>дни регистрации устанавливаются высшим заведением и затем передаются в документальном виде в местные приемные комиссии. В обязанности же локальных приемных комиссий входит публикация этих данных в интернете и оповещение средних школ и профтехучилищах о сроках и порядке регистрации абитуриентов, а также о требованиях и времени экзаменов в каждом конкретном высшем учебном заведении.</p> <p>Право на регистрацию имеют:</p> <ul style="list-style-type: none"> - выпускники старшей школы (10-12 классы), художественных школ (те и другие — члены профсоюза, имеющие рекомендации профсоюза), - военнослужащие, проходящие военную подготовку, при наличии соответствующих рекомендаций из военной части, - не имеющие художественного образования выпускники профтехучилища, проработавшие после выпуска два года (при наличии соответствующих рекомендаций).
<p>С. 108–109.</p>	<p>С. 66–67.</p>
<p>Абітурієнти мають право одночасно складати іспити в необмежену кількість університетів та інших навчальних закладів. У КНР абітурієнт має право подавати заяву на вступ відразу до трьох різних навчальних закладів одночасно. При подачі анкет абітурієнт повинен вибрати найбільш кращий для нього заклад освіти і помітити це у своїй анкеті. Те саме він повинен зробити і по відношенню до двох інших, в які подає заяви. Таким чином абітурієнт сам визначає ступінь переваги одного навчального закладу перед іншим, та зобов'язаний подати до приймальної комісії анкету, де вказано переваги. Приймальна комісія вирішує, до якого із ЗВО абітурієнт буде здавати іспити. Анкети з уподобаннями необхідно здавати до липня передбачуваного терміну прийому до університетів.</p>	<p>Абитуриенты имеют право одновременно сдавать экзамены на поступление в неограниченное количество университетов и других высших учебных заведений. В КНР абитуриент имеет право подавать заявление сразу в три различных высших учебных заведения одновременно. При подаче анкет, абитуриент должен выбрать наиболее предпочтительный для него вуз и пометить это в своей анкете. То же самое он должен сделать и по отношению к двум оставшимся, в которые подает заявления. Таким образом абитуриент сам определяет степень предпочтительности одного учебного заведения перед другим, и обязан представить приемной комиссии анкету, где указана очередность предпочтений. Приемная комиссия решает, в какой из вузов абитуриент будет сдавать экзамены. Анкеты с предпочтениями необходимо сдавать до июля предполагаемого срока приема в университеты.</p>
<p>С. 109.</p>	<p>С. 67.</p>
<p>Перевірка документації проводиться:</p> <ul style="list-style-type: none"> • про наявність середньої шкільної освіти (старшої школи – 10-12 класи) або ж свідоцтва про закінчення середньої музичної школи; • про членство у профспілці, рекомендації місцевого відділення профспілки. <p>Іспити призначені для перевірки спеціальних знань та умінь, а також дисциплін загальноосвітнього циклу.</p> <p>Іспити для вступників до музично-педагогічних навчальних закладів поділяються на дві частини: за спеціальністю і загальноосвітні.</p> <p>Оскільки у Китаї немає державних музичних шкіл, а музичних училищ всього 9, і вони знаходяться при консерваторіях, то спеціальна довузівська підготовка (вокал, володіння інструментом, історія і теорія музики) здійснюється приватним чином. Через це вона може бути дуже різною за якістю.</p>	<p>Проверка документации проводится:</p> <ul style="list-style-type: none"> - о наличии среднего школьного образования высшей ступени (старшей школы — 10 — 12 классы) или же свидетельства об окончании средней художественной школы, - о членстве в профсоюзе, рекомендации местного отделения профсоюза. <p>Экзамены включают проверку специальных знаний и умений, а также дисциплин общеобразовательного цикла. Экзамены для поступающих в музыкально-педагогические высшие учебные заведения делятся на две части: по специальности и общеобразовательные. Поскольку в Китае нет государственных музыкальных школ, а музыкальных училищ всего 9, и они находятся при консерваториях, то специальная довузовская подготовка (вокал, владение инструментом, история и теория музыки) осуществляется частным образом. В силу этого она может быть весьма разной по качеству.</p>
<p>С. 109.</p>	<p>С. 67–68.</p>
<p>Єдиних вимог до перевірки спеціальних знань та умінь немає. Іспити та методи, що використовуються екзаменаторами, розробляються згідно індивідуальних установок та вимог кожного конкретного навчального закладу. Зазвичай іспити проводяться</p>	<p>Єдиних вимог до перевірки спеціальних знань та умінь немає. Цілі екзамена та методи, используемые экзаменаторами, разрабатываются согласно индивидуальным установкам и требованиям каждого конкретного учебного заведения.</p>

<p>у два тури і включають такі дисципліни: вокальне виконавство, інструментальне виконавство (здебільшого йдеться про фортепіано), сольфеджіо, музична теорія, танець тощо. Час проведення іспитів встановлює приймальна комісія. Зазвичай це питання обговорюється до березня. Після першого туру відбувається «відсів». Існують також навчальні заклади, в яких усі абітурієнти допускаються до участі у обох турах. У другому турі абітурієнти, що залишилися, складають ті ж іспити, після чого зараховуються виходячи з отриманих результатів. Існують також заклади освіти, в яких програма другого туру повністю відрізняється від першого [256, с. 136].</p> <p>Покликання [256] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Обычно экзамены проводятся в два тура и включают в себя следующие дисциплины: вокальное исполнительство, инструментальное исполнительство (по большей части речь идет о фортепиано), сольфеджио, музыкальная теория, танец и т.д.. Время проведения экзаменов устанавливает приемная комиссия. Обычно этот вопрос оговаривается до марта. После первого тура происходит «отсев». Существуют также высшие учебные заведения, в которых все абитуриенты допускаются до участия в обоих турах. Во втором туре оставшиеся абитуриенты сдают те же экзамены, после чего зачисляются на основании полученных результатов. Существуют также вузы, в которых программа второго тура полностью отличается от первого [56, с. 136].</p>
<p>С. 110.</p>	<p>С. 68.</p>
<p>Заклад вищої освіти, який проводить набір студентів, зобов'язаний до початку травня повідомити абітурієнтів про час початку прийомних іспитів.</p> <p>Утвм досить часто не всі зареєстровані бувають вчасно оповіщені про час проведення іспитів. Відсоток сповіщених студентів досить часто становить лише одну третину від загальної кількості.</p> <p>Перевірка знань із загальноосвітніх дисциплін проводиться до початку іспитів в навчальному закладі незалежними центрами 7-9 липня як єдиний письмовий держіспит. Результати оприлюднюються через Інтернет.</p> <p>З 1999 р. обов'язковими для всіх вступників є: філологія (рідна мова, література), іноземна мова, математика та одна дисципліна вільного вибору: політологія, історія, географія; фізика, хімія, біологія.</p> <p>Вибір визначається профілем навчання у старших класах загальноосвітньої школи [21, с. 192].</p> <p>Довідки про здані іспити подаються до приймальної комісії. Вищий бал тестування з філології – 150, іноземна мова – 150, математик – 150, дисципліни вільного вибору – 300. Таким чином, підсумкова максимальна кількість балів за цей іспит досягає 750 балів. На даний момент стандартний прохідний бал у музично-педагогічних закладах Китаю коливається між 350–450 балами.</p> <p>Покликання [21] фальшиве: текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Высшее учебное заведение, проводящее набор студентов, обязано к началу мая оповестить абитуриентов о времени начала приемных экзаменов. Однако часто не все зарегистрировавшиеся бываю вовремя оповещены о времени проведения экзаменов. Процент оповещенных студентов зачастую составляет всего одну треть от общего числа.</p> <p>Проверка знаний по общеобразовательным дисциплинам проводится до начала экзаменов в вузы независимыми центрами 7 — 9 июля как единый письменный госэкзамен. Результаты обнародуются через интернет. С 1999 г. обязательными для всех поступающих являются: филология (родной язык, литература), иностранный язык, математика и один из блоков по выбору: политология, история, география; физика, химия, биология. Выбор определяется профилем обучения в старших классах общеобразовательной школы [21, с. 192].</p> <p>Справки о сданных экзаменах представляются в приемную комиссию. Высший балл тестирования по филологии - 150, иностранный язык - 150, математике 150, блок по выбору 300. Таким образом, итоговое максимальное количество баллов за данный экзамен достигает 750 баллов. На данный момент стандартный проходной балл в высших музыкально-педагогических заведениях Китая колеблется между 350 - 450 баллами.</p>
<p>С. 110.</p>	<p>С. 69.</p>
<p>Порядок зарахування вступників до вишу є внутрішньою справою кожного закладу. Зазвичай в університетах країни проводяться стандартні процедури:</p> <ul style="list-style-type: none"> • медичний огляд; • перевірка прохідного балу за фахом; • з загальноосвітніх предметів. <p>Найнижчий прохідний бал на вступних іспитах зі спеціальності встановлюється навчальним закладом залежно від регіону та інших специфічних умов, а із загальноосвітніх предметів – місцевим відділенням Міністерства освіти.</p>	<p>Порядок зачисления поступающих в вузы является внутренним делом каждого вуза. Обычно в университетах страны проводятся стандартные процедуры:</p> <ul style="list-style-type: none"> - врачебный осмотр; - проверка проходного балла по специальности, - по общеобразовательным предметам. <p>Самый низкий проходной балл на вступительных экзаменах по специальности устанавливается высшим заведением в зависимости от региона и других специфических условий, а по общеобразовательным предметам - местным отделением Министерства образования.</p>
<p>С. 111.</p>	<p>С. 69.</p>

<p>Крім встановленої регіональними чи провінційними приймальними комісіями кількості студентів, пріоритет при вступі віддається тим абітурієнтам, які набрали більше балів за спеціальністю.</p> <p>Однак, абітурієнти, які найкраще склали іспити зі спеціальності, але не отримали необхідного проходного балу з англійської мови (прохідний бал встановлюється закладом вищої освіти, зазвичай коливається в районі 50–80 балів [261, с. 73]), не зараховуються.</p> <p>Разом з тим, існують виші, в яких не потрібне знання іноземної мови.</p> <p>Покликання [261] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Помимо установленного региональными или провинциальными приемными комиссиями количества студентов, приоритет при приеме отдается тем, кто набрал большее количество баллов по специальности. Однако, абитуриенты наилучшим образом сдавших экзамены по специальности, но не получивших необходимого проходного балла по английскому языку (проходной балл устанавливается вузом, обычно колеблется в районе 50 - 80 баллов [61, с. 73]), не зачисляются. Вместе с тем, существуют вузы, в которых не требуется знание иностранного языка.</p>
<p>С. 111.</p>	<p>С. 69–70.</p>
<p>Вища освіта у Китаї не безкоштовна. В даний час оплата за навчання у навчальних закладах за спеціальністю «вчитель музики» вартує близько 5-12 тисяч юанів (750 до 1800 доларів) за рік навчання.</p> <p>Для того, щоб підготувати якнайбільше викладачів з музики, залучити якнайбільше молоді в освітню галузь, в травні 2007 р. Міністерство освіти запровадило безкоштовне навчання у шести університетах країни. Це ЗВО Пекіну, Шанхаю, Чанчуня, Ухані, Сіані, Чонціна. Упродовж усіх років навчання плату за студента вносить Міністерство освіти та Міністерство фінансів. Такий студент також має право упродовж усього періоду навчання отримувати щомісячну соціальну допомогу. Але перед початком навчання майбутній педагог-музикант зобов'язаний підписати у місцевому відділенні Міністерства освіти договір про те, що після закінчення навчання він упродовж 10 років пропрацює вчителем у початковій чи середній школі. Студенти, які проживають у містах, також зобов'язані після закінчення університету понад два роки працювати у сільських школах.</p> <p>Така постанова Міністерства освіти дозволяє не тільки здобути музично-педагогічну освіту, незможним студентам, а й вирішувати проблему нестачі кадрів на місцях.</p> <p>У 2007 р. у на бюджетні місця до педагогічних інститутів було прийнято 10769 абітурієнтів, у 2008 році – 11383; тобто на 614 осіб більше у порівнянні з попереднім набором.</p>	<p>Высшее образование в Китае платное. В настоящее время плата за обучение в высших учебных заведениях по специальности «учитель музыки» колеблется в районе от 5-ти до 12-ти тысяч юаней (750 до 1800 долларов) за год обучения. Для того, чтобы подготовить как можно больше преподавателей по музыке, привлечь как можно больше молодых людей в сферу образования, в мае 2007 года Министерство образования ввело бесплатное обучение в шести университетах страны. Это вузы Пекина, Шанхая, Чанчуня, Ухани, Сиани, Чонцина. На протяжении всех лет обучения плату за студента вносит Министерство образования и Министерство финансов. Такой студент также имеет право на протяжении всего периода обучения получать ежемесячную социальную помощь. Но перед началом обучения будущий педагог-музыкант обязан подписать в местном отделении Министерства образования договор о том, что по окончании учебы он в течение 10 лет проработает в начальной или средней школе. Студенты, проживающие в городах, также обязаны после окончания университета более двух лет проработать в сельских школах. Подобная установка Министерства образования позволяет получить высшее музыкально-педагогическое образование не только малоимущим студентам, но и решать проблему нехватки кадров на местах.</p> <p>В 2007 году в вузы страны на бюджетные места в пединституты было принято 10769 абитуриентов, в 2008 году - 11383; то есть на 614 человека больше по сравнению с предыдущим набором.</p>
<p>С. 112.</p>	<p>С. 70–71.</p>
<p>Для студентів зі скрутним матеріальним становищем існує також можливість взяти студентський банківський кредит на навчання. Ця практика введена в Китаї з 1986 р., а до 2002 року вона стала загальноприйнятною та поширеною. Максимальна сума студентського кредиту – на одну особу в рік становить шість тисяч юанів. По закінченню вишу, особа яка взяла студентський кредит зобов'язана упродовж 4-6 років виплатити основну суму кредиту плюс відсотки. Якщо ж людина порушила термін повернення кредиту, йому виставляють штраф, а також публікують його особисті дані (ПІБ, особисті паспортні дані, назва навчального закладу; в якому він навчався) у вільному доступі до інтернету. Починаючи з 2006 ., для тих, хто добровільно після закінчення навчання йде працювати на термін більше трьох років у західні райони країни або в ті</p>	<p>Для студентов с затрудненным материальным положением существует также возможность взять студенческий банковский кредит на учебу. Эта практика введена в Китае с 1986 года, а к 2002 году она стала общепринятой и повсеместно распространенной. Максимальная сумма студенческого кредита на одного человека в год составляет шесть тысяч юаней. По окончании вуза, взявший студенческий кредит обязан в течении 4-6 лет выплатить основную сумму кредита плюс проценты. Если же человек нарушил сроки возвращения кредита, ему выставляют штраф, а также публикуют его личные данные (ФИО, личные паспортные данные, название вуза; в котором он обучался) в свободном доступе в интернете. Начиная с 2006 года, для тех, кто добровольно после окончания вуза отправляется работать на срок более трех лет в</p>

<p>округи, які вважаються нестабільними, уряд йде на послаблення кредитних умов і сам погашає їхній студентський кредит і відсотки [287].</p> <p>Покликання [287] фальшиве (на початку додана цифра 2). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>западные районы страны или же в те округа, которые считаются нестабильными, правительство делает послабление и само погашает их студенческий кредит и проценты [87].</p>
<p>С. 112.</p>	<p>С. 71.</p>
<p>Іспит за фахом «вчитель музики в школі» в основному ґрунтується на основі екзаменаційних вимог для вступників до консерваторії: перевіряються виконавський рівень абітурієнта (вокал чи гра на музичних інструментах), а також знання з теорії музики та сольфеджіо. З усього цього виводиться загальний екзаменаційний бал. Але рівень вимоги при цьому нижчий від тих, що пред'являє консерваторія до абітурієнтів. Знижені вони і по відношенню до загальноосвітніх предметів. Багато абітурієнтів обирають майбутню спеціальність «викладач музики у школі» саме тому, що вимоги до знань із загальноосвітніх предметів для цієї спеціальності низькі [58, с. 372].</p> <p>Адже для викладачів з музики необхідний високий рівень як музичної, так і загальної культури, всебічне знання музики, вміння співати, грати на музичних інструментах, танцювати, добре писати есе, ораторські здібності тощо. Тому перевірка цих даних на вступних іспитів необхідна.</p> <p>Покликання [58] фальшиве: текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Экзамен по специальности «преподаватель музыки в школе» в основном строится на основе экзаменационных требований для поступающих в консерватории: проверяются исполнительский уровень абитуриента (вокал или игра на музыкальных инструментах), а также знания по теории музыки и сольфеджио. Из всего этого выводится общий экзаменационный балл. Но уровень требования при этом ниже тех, что предъявляет консерватория. Снижены они и по отношению к общеобразовательным предметам.</p> <p>Многие абитуриенты выбирают будущую специальность «преподаватель музыки в школе» именно потому, что требования к знаниям по общеобразовательным предметам для этой специальности низкие [58, с. 372]. А ведь для преподавателей по музыке необходим высокий уровень как музыкальной, так и общей культуры, всестороннее знание музыки, умение петь, играть на музыкальных инструментах, танцевать, хорошо писать эссе, ораторские способности и т.д. Поэтому проверка этих данных на вступительных экзаменах необходима.</p>
<p>С. 112–113.</p>	<p>С. 71–72.</p>
<p>Кожен навчальний заклад сам визначає екзаменаційну програму, порядок виставлення, екзаменаційні бали. Відмінності між закладами освіти величезні. Але, більшість з них основну увагу приділяє перевірці вокальних здібностей та умінь абітурієнтів (спів або гра на музичних інструментах). На вокал доводиться зазвичай, 70% - 80% від загальної екзаменаційної оцінки. Існують також виші, де на них припадають всі 100% (інші музичні дисципліни є частиною іспиту, але окремо не оцінюються).</p> <p>У більшості навчальних закладів абітурієнт обирає один із двох напрямів – інструментальна музика або вокал, який стає «головним» у його екзамені, тоді як ті, що залишилися оцінюються як «додаткове».</p> <p>Предмети також розподіляються виходячи із зробленого студентом вибору.</p>	<p>Каждый вуз сам определяет экзаменационную программу, порядок выставления, экзаменационные баллы. Различия между вузами огромны. Но, большинство из них основное внимание уделяет проверке исполнительских способностей и умений абитуриентов (пение или игра на музыкальных инструментах) и спокойнее относится к знаниям по другим музыкальным дисциплинам (таким, как, например, сольфеджио, музыкальная теория, танец и т.д.). На исполнительство приходится обычно, 70% — 80% от общей экзаменационной оценки. Существуют также вузы, где на них приходится все 100% (другие музыкальные дисциплины являются частью экзамена, но отдельно не оцениваются). В большинстве вузов абитуриент выбирает одно из двух направлений — инструментальная музыка или вокал, которое становится «главным» в его экзамене, тогда как оставшееся оценивается как «дополнительное».</p> <p>Предметы также распределяются исходя из сделанного студентом выбора.</p>
<p>С. 113.</p>	<p>С. 72.</p>
<p>Зазвичай відношення «головних» предметів до «додаткових» складає 6 до 4 або навіть 7 до 3. Існують такі ЗВО, в яких оцінки за «додаткові» предмети взагалі не враховуються під час виведення підсумкового балу іспиту. Таким чином організований іспит приводить до того, що абітурієнт зосереджується лише на «головній» дисципліні та зовсім не приділяє увагу іншим, помилково вважаючи, що для того, щоб стати хорошим викладачем музики</p>	<p>Обычно отношение «главных» предметов к «дополнительным» составляет 6 к 4 или даже 7 к 3. Существуют такие вузы, в которых оценки за «дополнительные» предметы вообще не учитываются при выведении итогового балла экзамена. Таким образом организованный экзамен приводит к тому, что абитуриент сосредотачивается лишь на «главной» дисциплине и совсем не уделяет внимание другим, ошибочно полагая, что для того, чтобы</p>

<p>достатньо вміти добре співати чи грати на будь-якому музичному інструменті.</p> <p>Виконавчу орієнтацію у підготовці майбутнього педагога відображає також екзаменаційна програма. В даний час зміст екзаменаційної програми з вокалу стає все складніше і складніше, вимоги до вибору програми, що виконується, підвищуються [60, с. 231]. Люди з обмеженими вокальними даними відразу ж відсіваються. При цьому зовсім не враховуються здібності та схильності до педагогічної роботи.</p> <p>Покликання [60] фальшиве: текст переписаний разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>стать хорошим преподавателем музыки достаточно уметь хорошо петь или играть на каком-либо музыкальном инструменте. Исполнительскую ориентацию в подготовке будущего педагога отражает и экзаменационная программа. В настоящее время содержание экзаменационной программы по вокалу становится все сложнее и (сложнее, требования к выбору исполняемой программы повышаются [60, с. 231]. Люди с ограниченными вокальными данными сразу же отсеиваются. При этом совсем не учитываются способности и склонности к педагогической работе.</p>
<p>С. 113–114.</p>	<p>С. 72–73.</p>
<p>Іспит з інструментальної музики є найчастіше іспитом з класу фортепіано. Програма, яка виконується, має включати в себе такі види творів: етюди, поліфонічні, п'єси або твори великої форми – всього 4-5. Вимоги при цьому аналогічні до тих, що висуваються до вокалу. У зв'язку з цим абітурієнти заради досягнення хороших результатів на іспиті за рік або навіть два до іспиту розпочинають готувати свою екзаменаційну програму, розучуючи складні твори для фортепіано.</p> <p>Беззаперечно, для вчителя музики дуже важливо вміти грати на фортепіано. Слід зазначити, що від учителя музики у школі потрібні не стільки навички професійного музиканта-виконавця, скільки ті, що необхідні для організації освітнього процесу: підбір по слуху, читання з листа, імпровізація.</p>	<p>Экзамен по инструментальной музыке является чаще всего экзаменом по классу фортепиано. Исполняемая программа должна включать в себя следующие виды произведений: этюды, полифонические, пьесы или сочинения крупной формы - всего 4 - 5 . Требования при этом аналогичны тем, что предъявляются к вокалу. В связи с этим абитуриенты ради достижения хороших результатов на экзамене за год или даже два до предполагаемого экзамена начинают подготавливать свою экзаменационную программу, разучивая сложные произведения для фортепиано. Безусловно, для преподавателя по музыке очень важно уметь играть на фортепиано. Если говорить о дальнейшей профессиональной деятельности, то ему придется часто пользоваться своими исполнительскими умениями при проведении музыкальных занятий. Но при этом от учителя музыки в школе требуются не столько навыки профессионального музыканта-исполнителя, сколько те, что необходимы для учебного процесса: подбор по слуху, чтение с листа, импровизация и т.п., абитуриенты же очень часто при поступлении в вуз не могут импровизировать аккомпанемент под элементарную детскую песенку.</p>
<p>С. 114.</p>	<p>С. 73.</p>
<p>У сучасній школі Китаю дедалі значне місце відводиться інструментальному музикуванню та знайомству з різними інструментами – народними та професійними. Тому для вчителя володіння одним інструментом недостатньо. Нині у школі під час уроків музики починають вводити елементи хореографії. Танець займає чільне місце і в традиційному музичному театрі Китаю, долучення до якого включено до останнього програмного документу «Основи шкільного музичного виховання», який орієнтований на XXI століття (2005) [233, с. 79]. У зв'язку з цим абітурієнт має екзаменуватися і з хореографії, причому так само серйозно, як з музичних дисциплін.</p> <p>На жаль, існуючі в даний час екзаменаційні програми мають на увазі, що бал від іспиту з танцю складає всього близько 5% загальної екзаменаційної оцінки [130, с. 4]. Є й такі вищі, де він просто не враховується.</p> <p>Покликання [233] фальшиве (на початку додана цифра 2); покликання [130] фальшиве (на початку додана цифра 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В современной общеобразовательной школе Китая всё большее место занимает инструментальное музицирование и знакомство с разными инструментами - народными и профессиональными. Поэтому для учителя владение одним инструментом уже недостаточно. Было бы желательно, чтобы те абитуриенты, которые владеют несколькими музыкальными инструментами, имели возможность это продемонстрировать и в случае успеха получали дополнительные экзаменационные баллы. В настоящее время в школе на уроках музыки начинают вводить элементы хореографии. Танец занимает видное место и в традиционном музыкальном театре Китая, приобщение к которому включено в последний программный документ «Основы школьного музыкального воспитания» ориентированный на XXI век (2005 г.) [33, с. 79]. В связи с этим абитуриент должен экзаменоваться и по хореографии, причем так же серьезно, как по музыкальным дисциплинам.</p> <p>К сожалению, существующие в настоящее время экзаменационные программы подразумевают, что балл от экзамена по танцу составляет всего около 5% от общей экзаменационной оценки [30, с. 4]. Есть и такие вузы, где он просто не учитывается.</p>

<p>С. 114–115.</p> <p>Іспит з теорії музики та сольфеджіо проводиться як у письмовій, так і в усній формі, зміст квитків затверджується самим ЗВО.</p> <p>Складність вимог також визначається рішенням вишу. Найчастіше вони невіправдано завищені, порівняні до університетських на перших курсах. Тому абітурієнтам доводиться витратити величезні зусилля на підготовку. В той же час музична ерудиція не перевіряється. Від цього виявити загальний рівень та характер знань неможливо. В даний час, іспити з теорії музики та сольфеджіо дають абітурієнту 10% – 20% до загального екзаменаційному балу.</p> <p>У більшості навчальних закладах пред'являються дуже високі вимоги до екзамену з іноземної мови. Навіть якщо абітурієнт успішно здав іспити зі спеціальних дисциплін, але не набрав потрібних балів з іноземної мови, він не приймається до ЗВО.</p> <p>Як видно існуюча система, прийому в музично-педагогічні заклади освіти потребує вдосконалення, напрям якого – велика профілізація, виявлення даних для роботи у школі.</p> <p>Нині ж у процесі прийому відсіюється багато дійсно талановитих людей, а значна частина, що пройшли на основі існуючих критеріїв відбору або без інтересу відносяться до професії вчителя, або взагалі йдуть з неї.</p>	<p>С. 74.</p> <p>Екзамен по теории музыки и сольфеджио проводится как в письменной, так и в устной форме, содержание билетов утверждается самим вузом. Сложность требований также определяется решением вуза. Зачастую они неоправданно завышены, приравнены к университетским на первых курсах. Абитуриентам приходится тратить огромные усилия на подготовку. В то же время музыкальная эрудиция не проверяется. От этого выявить общий уровень и характер знаний невозможно. В настоящее время, экзамены по теории музыки и сольфеджио дают абитуриенту 10% - 20% к общему экзаменационному баллу. В большинстве вузов пред'являються очень высокие требования к экзамену по иностранному языку. Даже если абитуриент успешно сдал экзамены по специальным дисциплинам, но не набрал нужных баллов по иностранному языку, он не принимается в вуз. Как видно существующая система, приема в музыкально-педагогические вузы требует совершенствования, направление которого — большая профилизация, выявление данных для работы в общеобразовательной школе. В настоящее же время в процессе приема отсеивается много действительно талантливых людей, а значительная часть поступивших на основе существующих критериев отбора либо без интереса относится к профессии учителя, либо вообще уходит из нее.</p>
<p>С. 115.</p> <p>Музична інфраструктура міст та регіонів Китаю дуже різна, в ній проводиться безліч культурних заходів, добре налагоджена діяльність театрів, концертних залів, різних центрів мистецтва тощо, організуються барвисті святкові заходи, незліченна кількість виступів митців. Сам рівень подібних заходів також порівняно високий. У невеликих містах Китаю (з економічно мималорозвиненими районами країни) заходи практично не проводяться, однак у більшості з них функціонує театр (у багатьох місцях це театр регіональної традиції), центр мистецтва. У маленьких містечках та селах економічно нерозвинених районів Китаю культурне життя вкрай бідне подіями, зазвичай воно обмежується переглядом телевізора у родинному колі, прослуховуванням радіопередач та організацією художньої самодіяльності.</p> <p>Культурне життя простого народу в Китаї зазвичай приймає декілька форм. Найбільш популярні і звичайні способи культурного проведення середньостатичного жителя в сучасному Китаї – телевізор, радіомовлення, інтернет.</p>	<p>С. 74–75.</p> <p>Музыкальная инфраструктура городов и регионов Китая очень различна. В сравнительно развитых и крупных городах, таких, как, например, Пекин, Шанхай, Гуанчжоу, Шэньдзень и т.д., она разнообразна и насыщена. Там проводится множество культурных мероприятий, хорошо налажена деятельность театров, концертных залов, центров искусства и других, организуются красочные праздничные мероприятия, бесчисленное количество выступлений деятелей искусства.</p> <p>Сам уровень подобных мероприятий также сравнительно высок. В небольших городах Китая (из экономически малоразвитых районов страны) подобные культурные мероприятия практически не проводятся, однако в большинстве из них функционирует театр (во многих местах это театр региональной традиции), центр искусства. В маленьких городках и деревнях экономически неразвитых районов Китая культурная жизнь крайне бедна событиями, обычно она ограничивается просмотром телевизора в кругу семьи, прослушиванием радиопередач и организацией художественной самодеятельности.</p> <p>Культурная жизнь простого народа в Китае обычно принимает несколько форм. Наиболее популярные и обычные способы культурного времяпрепровождения простого обывателя в современном Китае - телевизор, радиовещание, интернет.</p>
<p>С. 116.</p> <p>У Китаї близько 85% сімей мають власний телевізор, телевізійних же каналів налічується близько 30-ти. Найбільше часу на ефір відводиться Китайському Центральному Телемовленню. Китайському Центральному Телемовленню належить 16 телеканалів, серед яких три присвячені музиці та культурі. Один із цих трьох каналів займається спільними питаннями мистецтва, другий повністю присвяче-</p>	<p>С. 75–76.</p> <p>В Китае около 85% семей имеют собственный телевизор, телевизионных же каналов насчитывается около 30-ти. Самым большим временем эфира обладает Китайское Центральное Телевещание. Китайскому Центральному Телевещанию принадлежит 16 телеканалов, среди которых три посвящены музыке и культуре. Один из этих трех каналов занимается общими вопросами искусства,</p>

<p>ний музиці, третій – театру. На музичному каналі транслюються: дискусійні програми, програми, присвячені загальним відомостям з історії та теорії музики, програми, присвячені китайській народній музиці, зарубіжній (переважно європейській) музичній класиці, сучасній популярній музиці різних країн.</p> <p>Радіопередачі у Китаї слухає близько 95% населення. У будь-якому регіоні, окрім загальних каналів радіомовлення, завжди існує спеціальний радіоканал, повністю присвячений музиці. Тематика трансльованих передач дуже різноманітна: популярна сучасна музика, китайська традиційна опера, класична музична класика тощо.</p>	<p>второй полностью посвящен музыке, третий театру. На музыкальном канале транслируются: дискуссионные программы, программы, посвященные общим сведениям по истории и теории музыки, программы, посвященные китайской народной музыке, зарубежной (преимущественно европейской) музыкальной классике, современной популярной музыке, киномузыке разных стран. Радиопередачи в Китае слушает около 95% населения. В любом регионе, помимо общих каналов радиовещания, всегда существует специальный радиоканал, полностью посвященный музыке. Тематика транслируемых передач крайне разнообразна: популярная современная музыка, китайская традиционная опера, легкая музыка, музыкальная классика и т.д.</p>
<p>С. 116–117.</p>	<p>С. 76–77.</p>
<p>Культурне та музичне життя людей середнього та похилого віку має свої особливості. Зазвичай до цієї групи входять люди старші 40 років. Переступивши сорокарічний рубіж, вони зазвичай зосереджують свою увагу на спорті як способі підтримки тону та на тому, щоб урізноманітнити своє культурне життя. Тому в Китаї починаючи з 90-х років минулого століття такою популярною стала художня самодіяльність. Найбільш популярними заняттями, що організуються в межах художньої самодіяльності, стали танці, вуличні подання з піснями та хоровий спів.</p> <p>Особливо улюблені танці, які поєднують елементи національної хореографії та аеробіки. Заняття проводяться найчастіше у громадських місцях під керівництвом професійного танцюриста, у супроводі магнітофонного запису. Якщо вивчається народний танець, то й музика народна, якщо ж танець побудований на елементах аеробіки, то найчастіше звучить європейська музика. Танцювальним майданчиком може стати як спеціальне публічне приміщення у житловому кварталі, так і невелика площа, громадський парк.</p>	<p>Культурная вообще и музыкальная в частности жизнь людей среднего и преклонного возраста имеет свои особенности. Обычно в эту группу входят люди старше 40 лет. Перешагнувшие сорокалетний рубеж, они как правило сосредотачивают свое внимание на спорте как способе поддержания тону и на том, чтобы разнообразить свою культурную жизнь. Поэтому в Китае начиная с 90-х годов прошлого века так популярна стала художественная самодеятельность.</p> <p>Наиболее популярными занятиями, организуемыми в рамках художественной самодеятельности, стали танцы, уличные представления с песнями и хоровое пение. Особенно любимы танцы, совмещающие элементы национальной хореографии и аэробики. Занятия проводятся чаще всего в общественных местах под руководством профессионального танцора, в сопровождении магнитофонной записи. Если разучивается народный танец, то и музыка народная, если же танец построен на элементах аэробики, то чаще всего звучит европейская, некитайская музыка. Танцевальной площадью может стать как специальное публичное помещение в жилом квартале, так и маленькая площадь, общественный парк.</p>
<p>С. 117.</p>	<p>С. 77.</p>
<p>Вуличні вистави з піснями ведуть свою історію від селянських народних пісень, що виконуються в полі – «янге». Саме слово «янге» ділиться на дві частини. Так, перший ієрогліф у цьому слові – «ян» – означає «рисові посадки». Пісні-янге сформувалися вже на період династії Юань (1271-1368) [223, с. 34]. Їх історія сягає корінням у глибоку давнину. Зазвичай в одному такому «пісні-танці» бере участь від десяти до ста людей. Сюжет танцю береться з історії, легенд, міфології та навіть сучасного життя. Учасники танцю одночасно і танцюють та співають, постійно перебувають у русі. Танець зазвичай супроводжується барабаним боєм, що змінює свій ритм залежно від малюнка танцю [75, с. 147]. Танцювальних рухів безліч. Танцюристи можуть імпровізувати та до основних рухів додавати власні варіації. Китайські пісні-янге нині поділяються більше ніж на двадцять типів, музичний супровід має свої регіональні особливості, проте найбільш стійким стає такий музичний супровід, який найбільше подобається публіці.</p> <p>Покликання [223] фальшиве (на початку додана цифра 2). Далі текст переписаний разом із готовим покликанням [75], яке теж фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє.</p>	<p>Уличные представления с песнями ведут свою историю от крестьянских народных песенок, исполняемых в поле — «янгэ». Само слово «янгэ» делится на две части. Так, первый иероглиф в этом слове - «ян» — означает «рисовые посадки». Песни-янгэ сформировались уже к периоду династии Юань (1271 — 1368) [23, с. 34]. Их история уходит корнями в глубокую древность. Они по праву являются одним из самых своеобразных проявлений народной культуры. Обычно в одной такой «песне-танце» участвует от десяти до ста человек. Сюжет танца берется из истории, легенд, мифологии и даже современной жизни. Участники танца одновременно и танцуют и поют, постоянно находятся в движении. Танец обычно сопровождается барабанным боем, меняющим свой ритм в зависимости от рисунка танца [75, с. 147]. Танцевальные движения множественны. Танцующие могут импровизировать и к основным движениям добавлять собственные вариации. Китайские песни-янгэ сейчас подразделяются более чем на двадцать типов, музыкальное сопровождение имеет свои региональные особенности, однако наиболее устойчивым становится такое музыкальное сопровождение, которое более всего нравится публике.</p>

Плагіат.	
<p>С. 117–118.</p> <p>Основні інструменти, що використовуються для музичного супроводу в піснях-янгэ – одна чи дві сони (китайська труба), декілька оркестрових тарілок, один китайський «великий барабан». У регіонах також використовують місцеві традиційні інструменти.</p> <p>З 90-х років особливо великою популярністю стали користуватися самодіяльний хоровий спів. Зазвичай хори утворюються або за місцем проживання, так звані «квартальні хори», або за місцем роботи. У їх склад входять від десяти до кількох десятків людей. Як правило такими хорами керує професійний музикант, його діяльність оплачують учасники хору. Але в якості диригента може виступати і аматор – один із учасників хору. І тут він не оплачується. Акомпанемент у таких хорах найчастіше виконується на акордеоні або ж на фортепіано. Програми включають військові пісні, хорові обробки народних пісень, а також нескладні хорові твори китайських та зарубіжних композиторів.</p> <p>Заняття мають місце або рано вранці, до роботи (тобто з 5-ти до 7-ми годин ранку), або ввечері, після роботи - з 6-ї до 8-ї години вечора, а також у вихідні.</p>	<p>С. 77–78.</p> <p>Основные инструменты, используемые для музыкального сопровождения в песнях-янгэ - одна или две сони (китайская труба), пара оркестровых тарелок, один китайский «большой барабан». В некоторых регионах также используют местные традиционные инструменты. С 90-х годов особенно большой популярностью стали пользоваться самодельное хоровое пение. Обычно хоры образуются либо по месту жительства - так называемые «квартальные хоры» - либо по месту работы. В их состав входят от десяти до нескольких десятков человек. Как правило такими хорами руководит профессиональный музыкант, его деятельность оплачивают участники хора. Но в качестве дирижера может выступать и любитель — один из участников хора. В этом случае он не оплачивается. Акомпанемент в таких хорах чаще всего исполняется на аккордеоне или же на фортепиано. Программы включает в себя военные песни, хоровые обработки народных песен, а также несложные хоровые произведения китайских и зарубежных композиторов. Занятия имеют место либо рано утром, до работы (то есть с 5-ти до 7-ми часов утра), либо вечером, после работы - с 6-ти до 8-ми часов вечера, а также по выходным.</p>
<p>С. 118.</p> <p>Люди віком від 55-60 років, пенсіонери насолоджуються вільним часом. Вони насичують його різними культурними заходами, серед яких – активна участь у мистецькій самодіяльності, яка заохочується громадою. Наприклад, в 2006 р. під час Весняного Фестивалю (час китайського нового року) на центральному телеканалі Китаю проходило нагородження найкращих виконавців фестивалевих танців. Тоді перше місце посів танець під назвою «Золотий захід сонця», який виконував аматорський колектив, до якого входили люди віком понад 50 років.</p> <p>Поряд із самодіяльністю інфраструктуру культури формує і діяльність професійних установ. Головними з них є театри. Музичний театр – провідний компонент музичної культури Китаю. Як пише дослідник Цзун Байхуа, за останні 300 років музична культура країни розвивалася під цим знаком [53, с. 289]. На даний момент у Китаї налічується понад 300 регіональних театральних традицій [13, с. 187]. Найбільш впливовими та найпоширенішими з них є п'ять: хебейська, гуандунська, чжецзянська, хенаньська, анхуйська. Локальні традиційні музичного театру беруть свій початок у стародавньому Китаї. Вони зберігаються й донині. Цей феномен обумовлений багато в чому та збереженням численних регіональних діалектів, місцевих прислівників, інших особливостей культури.</p> <p>На даний момент по всьому Китаю діє близько 30 державних регіональних театрів «китайської опери». Окрім цього існують також приватні акторські трупи та театри. У містах театральні вистави зазвичай проводять у спеціальних приміщеннях. Самі вистави проходять практично щодня, в місяць театр відпочиває лише три – чотири дні.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Текст переписаний разом із готовими покликаннями. Покликання на справжнє джерело відсутнє.</p>	<p>С. 78–79.</p> <p>Люди в возрасте старше 55 - 60 лет, пенсионеры наслаждаются свободным временем. Они насыщают его различными культурными мероприятиями, среди которых - активное участие в художественной самодеятельности. Оно получает общественное поощрение. Например, в 2006 году во время Весеннего Фестиваля (время китайского нового года) на центральном телеканале Китая проходило награждение лучших исполнителей фестивальных танцев. Тогда первое место занял танец под названием «Золотой закат», который, как раз и исполнял любительский коллектив, в который входили люди старше 50 лет.</p> <p>Наряду с самодеятельностью инфраструктуру культуры формирует и деятельность профессиональных учреждений. Главными из них являются театры. Музыкальный театр — едва ли не центральная составляющая музыкальной культуры Китая. Как пишет исследователь Цзун Байхуа, последние 300 лет музыкальная культура страны развивалась под этим знаком [53, с. 289]. На настоящий момент в Китае насчитывается более 300 региональных театральных традиций [13, с. 187]. Наиболее влиятельными и распространенными из них считаются пять: хэбэйская, гуандунская, чжецзянская, хэнаньская, анхуйская. Локальные традиционные музыкального театра берут свое начала в древнем Китае. Они сохраняются и по сей день. Этот феномен обусловлен во многом и сохранением многочисленных региональных диалектов, местных наречий, других особенностей культуры.</p> <p>На данный момент по всему Китаю действует порядка 30 государственных региональных театров «китайской оперы». Помимо этого существуют также театральные частные актерские труппы и театры. В городах представления как правило проводят в специальных помещениях. Сами представления проходят практически каждый день, в месяц театр отдыхает всего три - четыре дня.</p>

	Плагіат.
С. 119.	С. 79–80.
<p>У селах же театральні вистави найчастіше проводять досить часто на відкритому повітрі на тимчасових сценах. Зазвичай такі вистави влаштовуються на вихідним та святкових днях, в залежності від турне, яке робить трупа. У більшості випадків вистави безкоштовні (роботу оплачують урядові органи).</p> <p>Культурні заходи та вистави на площах та відкритих майданчиках складають характерну рису сучасного музичного життя міст Китаю. Найчастіше такі вистави проводяться творчими організаціями. Наприклад, театром опери та балету, симфонічними оркестрами тощо. Таких видів подібних вистав досить багато: симфонічні концерти, концерти народної музики, вокальні виступи, хорові виступи, танцювальні вистави; концерти популярної музики тощо. Зазвичай ці культурні заходи організують у вихідні дні або на свята. Вхід на них вільний та безкоштовний.</p> <p>Утім такий вид культурних заходів зазвичай є тільки в великих містах. У селах та в нерозвинених з економічного погляду районах країни організація подібних заходів практично неможлива, об'єктивних причин тому вони там і не проводяться.</p>	<p>В деревнях же театральні представлення зазвичай проводять прямо на відкритому повітрі на тимчасових сценах. Зазвичай такі представлення влаштовуються на вихідні та святкові дні, в залежності від турне, яке робить трупа. У більшості випадків представлення безкоштовні (роботу оплачують урядові органи).</p> <p>Культурні заходи та представлення на площах та відкритих площадках складають характерну рису сучасної музичної життя міст Китаю. Найчастіше такі представлення проводяться творчими організаціями. Наприклад, театром опери та балету, симфонічними оркестрами і т.д. Видов подібних представлень досить багато: симфонічні концерти, концерти народної музики, вокальні виступи, хорові виступи, танцювальні представлення; концерти популярної музики і т.д. Не існує спеціальних передписань на рахунок проведення подібних заходів. Зазвичай їх організують у вихідні дні або на свята. Вхід на них вільний і безкоштовний.</p> <p>Однак такої форми культурних заходів зазвичай немає в сільській місцевості. В деревнях і в незрозумітих з економічної точки зору районах країни організація подібних заходів практично неможлива, об'єктивних причин тому вони там і не проводяться.</p>
С. 119.	С. 80.
<p>Значно менше в Китаї установ, пов'язаних із трансляцією професійної музичної культури.</p> <p>Китай розділений на 23 провінції, п'ять автономних районів. У кожній з цих адміністративних одиниць діють концертні зали та театри, оперні симфонічні та камерні колективи. Їхня відмінність полягає у формі організації, кількості, якості репертуару та виконання.</p> <p>Центром музичного життя є столиця Китаю Пекін. Пекін є політичним, економічним та культурним центром країни. В Пекіні є найбільші в країні театри – Китайський Державний Великий Театр, Театр Баолі, Китайська Державна філармонія, Пекінська філармонія, крім цього діють близько двох десятків дрібніших приватних та державних труп тощо [181].</p> <p>Покликання [181] фальшиве (на початку додана цифра 1). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Значно менше в Китаї установ, пов'язаних із трансляцією професійної музичної культури. Китай, розділений на 23 провінції, п'ять автономних районів, чотири міста безпосереднього центрального підпорядкування і дві особливі зони. В кожній з цих адміністративних одиниць діють концертні зали та театри, оперні симфонічні та камерні колективи. Їх відмінність полягає у формі організації, кількості, якості репертуару та виконання. В економічно і культурно розвинутих районах це на порядок вище.</p> <p>Центром музичної життя є столиця Китаю Пекін. Населення Пекіна по підрахункам на 2007 рік становить близько 16 млн. осіб. Це другий за чисельністю населення місто Китаю. Пекін є політичним, економічним і культурним центром країни. В Пекіні знаходяться найбільші в країні театри Китайський Державний Великий Театр, Театр Баолі, Китайська Державна філармонія, Пекінська філармонія, крім цього діють близько двох десятків дрібніших приватних та державних труп, і т.д. [81].</p>
С. 120.	С. 80–81.
<p>Китайський Державний Великий Театр було відкрито у вересні 2007 р. У ньому діють 3 сцени: оперна (зала на 2416 місць), концертна (зала на 2017 місць), театральна (зал на 1040 місць). У театрі щодня йдуть вистави. На сцені виступають не тільки китайські артисти, а й іноземні трупи, які приїжджають на гастролі.</p> <p>Репертуар Пекінського Великого театру дуже різноманітний та багатий. Він включає опери, бале-</p>	<p>Китайський Державний Великий Театр було відкрито у вересні 2007 року. У ньому діють 3 сцени: оперна (зал на 2416 місць), концертна (зал на 2017 місць), театральна (зал на 1040 місць). В театрі кожен день йдуть представлення. На сцені виступають не тільки китайські артисти, а й іноземні трупи, приїжджаючі на гастролі. Першою іноземною трупой, виступившою на сцені цього театру, була</p>

<p>ти, оперети, мюзикли. На всіх сценах проходять концерти симфонічної, камерної, сольної і ансамблевої інструментальної та вокальної музики, народної музики та народного танцю, ставляться драматичні театральні постановки тощо. Сильова спрямованість цього театру також дуже різноманітна. Виконуються як класичні так і сучасні твори.</p>	<p>труппа Мариинского театра (Санкт-Петербург, Россия). Представления начались 7 декабря 2007 года. В программу входили балеты «Лебединое озеро», «Драгоценности», опера «Князь Игорь» и другие. Репертуар Пекинского Большого театра очень разнообразен и богат. Он включает оперы, балеты, оперетты, мюзиклы. На всех сценах проходят концерты симфонической, камерной, сольной и ансамблевой инструментальной и вокальной музыки, народной музыки и народного танца, ставятся драматические театральные постановки и т.д. Стилевая направленность этого театра также крайне многообразна. Исполняются как классические так современные произведения.</p>
<p>С. 120.</p>	<p>С. 82–83.</p>
<p>Іншим найбільшим центром музичної культури є велике місто Китаю Шанхай. Найбільш впливові в музичному плані заклади Шанхаю Великий театр, Шанхайська філармонія, Шанхайський театр опери та балету.</p> <p>Шанхайський Великий театр було відкрито 1998 р. До теперішнього часу на його сцені пройшло понад 4000 вистав. Театр відвідало понад 7 млн. Чоловік. До репертуару театру входять опери, концерти симфонічної музики, балет, музичні уявлення, оперети, драматичні вистави, концерти камерної музики тощо. В ньому виступають як власне китайські артисти, так і гастролуючі іноземні труппи. Так, на його сцені вже побували артисти з Італії, Франції, Німеччини, Америки, Японії, Австрії, Польщі, Англії, Данії, Бельгії, Куби, Австралії та інші країни світу.</p>	<p>Другим крупнейшим центром музыкальной культуры является самый большой город Китая Шанхай. Население Шанхая на 2007 год составляло 19 млн. человек. Наиболее влиятельные в музыкальном плане учреждения Шанхая — Шанхайский Большой театр, Шанхайская филармония, Шанхайский театр оперы и балета. Шанхайский Большой театр был открыт в 1998 году. К настоящему времени на его сцене прошло более 4000 представлений. Театр посетило более 7 млн. человек. В репертуар театра входят оперы, концерты симфонической музыки, балет, музыкальные представления, оперетты, драматические постановки, концерты камерной музыки и т.д. В нем выступают как собственно китайские артисты, так и гастролирующие иностранные труппы. Так, на его сцене уже побывали артисты из Италии, Франции, Германии, Америки, Японии, Австрии, Польши, Англии, Дания, Бельгия, Кубы, Австралии и других стран мира. В театре есть три зала... <...></p>
<p>С. 120.</p>	<p>С. 83.</p>
<p>Любов до музики, відвідування концертів досить часто пов'язані з економічним фактором, що визначаються рівнем доходу людини, а також індивідуальним культурним рівнем і наявністю музичної освіти. Меломани, поціновувачі музики становлять лише малу частину всього китайського суспільства.</p>	<p>Любовь к музыке, посещению концертов часто связаны с экономическим фактором, определяются уровнем дохода человека, а также индивидуальным культурным уровнем и наличием музыкального образования. Меломаны, ценители музыки составляют лишь малую часть всего китайского общества.</p>
<p>С. 156–157.</p>	<p>С. 86–87.</p>
<p>Висновки до розділу 2</p> <p>Проведений аналіз наукової літератури надає підстави зробити висновки про стан музично-педагогічної освіти в сучасному Китаї та Україні, її досягнення, завдання та проблеми.</p> <p>До безперечних досягнень належить відкриття 182 педагогічних закладів вищої освіти, в 35 із них готують вчителів музики. Слід зазначити, що із 100 були відкриті за останнє десятиліття, про що свідчить значна увага держави до вирішення проблеми кадрів педагогів-музикантів.</p> <p>Досягненням розвитку системи музично-педагогічної освіти Китаю періоду 90-х – початку 2000-х років стала також розробка та впровадження у практику єдиної системи кваліфікаційних та освітніх стандартів забезпечення вишів викладацькими кадрами. Стандарти включають такі положення: на одного викладача має припадати 18 студентів; понад 30 відсотків викладацького складу має мати магістерський або докторський ступінь; викладачів з вищою викладацькою категорією (доцент та про-</p>	<p>Выводы</p> <p>Материал II главы позволяет сделать ряд выводов о состоянии высшего музыкально-педагогического образования в современном Китае, его достижениях, задачах и проблемах.</p> <p>К несомненным достижениям относится следующее. По данным на 2003 год из 1867 высших учебных заведений страны 182 являются педагогическими вузами, 135 из них готовят учителей музыки общеобразовательных школ. Причем, из 135-ти 100 были открыты в последнее десятилетие, что является свидетельством серьезного внимания государства к решению проблемы кадров педагогов-музыкантов для общеобразовательной школы.</p> <p>Достижением развития системы музыкально-педагогического образования Китая периода 90-х — начала 2000-х годов стала также разработка и внедрение в практику единой системы квалификационных и образовательных стандартов обеспечения вузов преподавательскими кадрами. Стандарты включают следующие положения: - на одного</p>

<p>фесор) має бути понад 30 відсотків.</p> <p>Ніякий аналіз наукової літератури не проводиться – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>преподавателя должно приходиться 18 студентов;</p> <p>- более 30 процентов преподавательского состава должно иметь магистерскую или же докторскую степень; - преподавателей с высшей преподавательской категорией (доцент и профессор) должно быть более 30 процентов.</p>
<p>С. 157.</p>	<p>С. 87–88.</p>
<p>Розроблено та суворо дотримуються також стандарти матеріально-технічного забезпечення навчального процесу: загальна площа навчальних аудиторій планується із розрахунку 14 квадратних метрів на одного студента; місця у багатофункціональних аудиторіях мають бути розраховані, виходячи із реальної кількості студентів; - із розрахунку всієї території університету на кожного студента має припасти 54 квадратні метри; у гуртожитку на кожного студента має припадати 6,5 квадратних метри; в університетській бібліотеці на кожного студента має припадати 100 томів книг; щороку університетська бібліотека має поповнюватися з розрахунку 4 книги на кожного студента; студенти повинні мати можливість користуватися аудіоматеріалами; студенти у процесі навчання повинні мати можливість користуватися комп'ютерами. На 100 осіб має припадати 10 комп'ютерів.</p> <p>Що стосується музичних інструментів – кількості та асортименту, то будь-яких чітких інструкцій з боку Міністерства поки що не існує. Постулюється лише одна вимога: «необхідно мати стільки музичних інструментів, скільки потрібно для досягнення найкращого ефекту та рівня професійної майстерності».</p>	<p>Разработаны и строго соблюдаются также стандарты в области материально-технического обеспечения учебного процесса: - общая площадь учебных аудиторий планируется из расчета 14 квадратных метров на одного студента; - места в многофункциональных аудиториях должны быть рассчитаны, исходя из реального количества студентов. На каждые сто человек должно приходиться на 7 мест больше; - из расчета всей территории университета на каждого студента должно приходиться 54 квадратных метра; - в общежитии на каждого студента должно приходиться 6,5 квадратных метра; в университетской библиотеке на каждого студента должно приходиться 100 томов книг; - каждый год университетская библиотека должна пополняться из расчета 4 книги на каждого студента; - студенты должны иметь возможность пользоваться аудиоматериалами; студенты в процессе обучения должны иметь возможность пользоваться компьютерами. На 100 человек должно приходиться 10 компьютеров. Что касается музыкальных инструментов - количества и ассортимента, то каких-либо четких инструкций со стороны Министерства пока не существует. Постулируется только одно требование: «необходимо иметь столько музыкальных инструментов, сколько потребуется для достижения наилучшего эффекта и уровня профессионального мастерства».</p>
<p>С. 157–158.</p>	<p>С. 88.</p>
<p>Нині музично-педагогічна освіта Китаю є системою, структура якої багато в чому спирається на принципи організації, що утвердилися у провідних європейських країнах. З цієї точки зору найважливішими є: три ступені, що включають бакалаврат, магістратуру, докторантуру; можливість формування індивідуально орієнтованої навчальної програми на основі навчального плану, що включає дисципліни обов'язкові та за вибором; атестацію на основі 100-бальної системи; державна фінансова допомога в здобутті освіти у вигляді повернення кредитів або укладання договорів, що включають зобов'язання майбутнього спеціаліста працювати за напрямом упродовж 5-10 років.</p>	<p>В настоящее время музыкально-педагогическое образование Китая представляет собой систему, структура которой во многом опирается на принципы организации, утвердившиеся в ведущих европейских странах. С этой точки зрения важнейшими являются: - три ступени, включающие бакалавриат, магистратуру, докторантуру; - возможность формирования индивидуально ориентированной учебной программы на основе учебного плана, включающего дисциплины обязательные и по выбору; - аттестацию на основе балльной системы; - государственная финансовая-помощь в получении образования в виде возвратных кредитов или заключения договоров, включающих обязательство будущего специалиста работать по направлению в течение определенных лет.</p>
<p>С. 158.</p>	<p>С. 88–89.</p>
<p>Окрім традиційної денної форми навчання, у структурі навчального закладу діє ще шість форм навчання: самонавчання; заочне навчання; денне навчання для дорослих; вечірнє навчання; курси, що проводяться під час зимових та літніх канікул; система дистанційного навчання на основі радіо та сучасних електронних засобів комунікації.</p>	<p>... помимо традиционной дневной формы обучения, для которой набираются на конкурсной основе хорошо подготовленные студенты, в структуре вузов действует еще шесть форм обучения: - самообучение, - заочное обучение, - дневное обучение для взрослых, - вечернее обучение, - курсы, проводимые во время зимних и летних каникул, - система дистанционного обучения на основе радио и современных электронных средств коммуникации.</p>
<p>С. 158.</p>	<p>С. 89–90.</p>
<p>Нині музично-педагогічна освіта країни має 4</p>	<p>Сегодня выше музыкально-педагогическое</p>

<p>освітні рівні вищої освіти. Перший освітній рівень має 2-3 роки навчання, та дає право випускнику називатися спеціалістом. Другий освітній рівень триває 4-5 роки та надає право випускнику отримати після закінчення вишу диплом бакалавра. До третього освітнього рівня належить магістратура. Програма навчання магістранта розраховано три роки. Четвертим і найвищим освітнім рівнем є докторантура. Докторантура включає три або, у деяких випадках, більше трьох років навчання.</p>	<p>образование страны представляет собой 4-х ступенчатую систему. Первая ступень включает 2 - 3 года обучения, дает право называться специалистом. Образование второй ступени продолжается 4 — 5 лет, дает право выпускнику получить по окончании вуза диплом бакалавра.</p> <p>К образованию третьей ступени относится магистратура. Программа обучения магистранта рассчитана на три года. Четвертой и высшей ступенью образования является докторантура. Докторантура включает три или, в некоторых случаях, более трех лет обучения.</p>
<p>С. 158.</p>	<p>С. 90–91.</p>
<p>Навчальні плани в Китаї розробляються Міністерством освіти і є обов'язковими для всіх навчальних закладів країни. Після проголошення Китайської Народної Республіки двічі за історію сучасного Китаю видавалися проекти єдиного навчального плану та програми підготовки вчителів музики. Плани та програми було опубліковано 1980 р. та 2004 р. Слід зазначити, що розробка останнього навчального плану орієнтована на індивідуальні особливості студентів: здібності, інтереси, рівень здобуття музично-педагогічної освіти, обставини життя. У навчальному плані 2004 р. всі дисципліни у межах навчання спеціальності «вчитель музики» об'єднані у 5 блоків: обов'язкові, загальноосвітні, обов'язкові музичні, регіональні дисципліни, дисципліни за вибором. Дисципліни за вибором поділено на обов'язкові за вибором і необов'язкові.</p> <p>Очевидна помилка під час переписування чужого тексту: зайва кома після слова «обов'язкові» збільшила кількість блоків до 5 замість 4-х.</p>	<p>Учебные планы в Китае разрабатываются Министерством образования и являются обязательными для всех учебных заведений страны. После провозглашения Китайской Народной Республики три раза за историю современного Китая издавались проекты единого учебного плана и программы подготовки преподавателей музыки в высших учебных заведениях. Планы и программы были опубликованы соответственно в 1952-ом, 1980-ом и 2004-ом годах. Как показывает сравнение этих документов, особенности последнего, опубликованного в 2004 году, состоят в том, что он также ориентирован на индивидуальные особенности студентов: способности, интересы, уровень образования, обстоятельства жизни. В учебном плане 2004 года все дисциплины в рамках обучения специальности «преподаватель музыки в школе» объединены в 4 блока: обязательные общеобразовательные, обязательные музыкальные, региональные дисциплины, дисциплины по выбору. Дисциплины по выбору подразделены на обязательные по выбору и необязательные.</p>
<p>С. 161–162.</p>	<p>С. 45.</p>
<p>(ВИСНОВКИ)</p> <p>2. ... На другому етапі характерним було те, що модернізація освітньої системи була спрямована на підготовку шкільного вчителя музики XXI ст. У зв'язку з цим на музичних факультетах багатьох педагогічних вишів країни змінюються зміст, форми та методи викладання. На третьому етапі головні зміни у напрямі розвитку музично-педагогічної освіти були пов'язані з комп'ютеризацією навчання. Модернізація розвивається за двома основними напрямками: оволодіння комп'ютерними технологіями та опанування матеріалу дисциплін за допомогою комп'ютерних технологій.</p>	<p>Главной целью преобразований системы стала модернизация, направленная на подготовку школьного учителя музыки XXI века. В связи с этим на музыкальных факультетах многих педагогических вузов страны изменяются содержание, формы и методы преподавания. Главные изменения связаны с компьютеризацией обучения и в связи с этим введением новых дисциплин. Модернизация развивается по двум основным направлениям: овладение компьютерными технологиями и освоение материала дисциплин с помощью компьютерных технологий.</p>
<p>С. 162–163.</p>	<p>С. 93; 88–91.</p>
<p>(ВИСНОВКИ)</p> <p>3. Визначено зміст, форми та методи розвитку музично-педагогічної освіти в КНР (друга половина XX – початок XXI століття). У результаті проведеного дослідження доведено, що музично-педагогічна освіта Китаю є гнучкою, мобільною системою. Структура цієї системи з одного боку адаптувала принципи організації, що склалися та закріпилися у високорозвинених країнах сучасного світу. З іншого боку спирається на ті, що продиктовані потребами Китаю по теперішній час. Система по-перше, забезпечує послідовність освітнього процесу. По-друге, робить освіту доступнішою. По-третє, і це підкреслимо як найсучаснішу інновацію організації</p>	<p>С. 93.</p> <p>Как видно, в настоящее время музыкально-педагогическое образование страны представляет собой гибкую, мобильную систему. Структура этой системы с одной стороны адаптировала принципы организации, сложившиеся и закрепившиеся в высокоразвитых странах современного мира. С другой опирается на те, что продиктованы потребностями Китая в настоящее время. Система во-первых, обеспечивает последовательность образовательного процесса. Во-вторых, делает образование более доступным. В-третьих — и это подчеркнем как самую современную инновацию организации системы образования XX - XXI века — её</p>

	<p>системи освіти кінця ХХ – початку ХХІ ст. – вона спрямована на розвиток індивідуальних особливостей особистості, здібностей, задатків, інтересів тощо.</p> <p>Окрім традиційної денної форми навчання, у структурі навчального закладу діє ще шість форм навчання: самонавчання; заочне навчання; денне навчання для дорослих; вечірне навчання; курси, що проводяться під час зимових та літніх канікул; система дистанційного навчання на основі радіо та сучасних електронних засобів комунікації.</p> <p>Нині музично-педагогічна освіта КНР має 4 освітні рівні вищої освіти. Перший освітній рівень має 2-3 роки навчання, та дає право випускнику називатися спеціалістом. Другий освітній рівень триває 4-5 роки та надає право випускнику отримати після закінчення вишу диплом бакалавра. До третього освітнього рівня належить магістратура. Програма навчання магістранта розраховано три роки. Четвертим і найвищим освітнім рівнем є докторантура. Докторантура включає три або, у деяких випадках, більше трьох років навчання.</p> <p>Навчальні плани в Китаї розробляються Міністерством освіти і є обов'язковими для всіх навчальних закладів країни. Після проголошення Китайської Народної Республіки двічі за історію сучасного Китаю видавалися проекти єдиного навчального плану та програми підготовки вчителів музики. Плани та програми було опубліковано 1980 р. та 2004 р. Слід зазначити, що розробка останнього навчального плану орієнтована на індивідуальні особливості студентів: здібності, інтереси, рівень здобуття музично-педагогічної освіти, обставини життя. У навчальному плані 2004 р. всі дисципліни у межах навчання спеціальності «вчитель музики» об'єднані у 5 блоків: обов'язкові, загально-освітні, обов'язкові музичні, регіональні дисципліни, дисципліни за вибором. Дисципліни за вибором поділено на обов'язкові за вибором і необов'язкові.</p>	<p>возможность в большей мере отвечать индивидуальным особенностям личности, способностям, склонностям, интересам, условиям и обстоятельствам жизни студента.</p> <p>С. 88–91.</p> <p>... помимо традиционной дневной формы обучения, для которой набираются на конкурсной основе хорошо подготовленные студенты, в структуре вузов действует еще шесть форм обучения: - самообучение, - заочное обучение, - дневное обучение для взрослых, - вечернее обучение, - курсы, проводимые во время зимних и летних каникул, - система дистанционного обучения на основе радио и современных электронных средств коммуникации.</p> <p>Сегодня высшее музыкально-педагогическое образование страны представляет собой 4-х ступенчатую систему. Первая ступень включает 2 - 3 года обучения, дает право называться специалистом. Образование второй ступени продолжается 4 — 5 лет, дает право выпускнику получить по окончании вуза диплом бакалавра.</p> <p>К образованию третьей ступени относится магистратура. Программа обучения магистранта рассчитана на три года. Четвертой и высшей ступенью образования является докторантура. Докторантура включает три или, в некоторых случаях, более трех лет обучения.</p> <p>Учебные планы в Китае разрабатываются Министерством образования и являются обязательными для всех учебных заведений страны. После провозглашения Китайской Народной Республики три раза за историю современного Китая издавались проекты единого учебного плана и программы подготовки преподавателей музыки в высших учебных заведениях. Планы и программы были опубликованы соответственно в 1952-ом, 1980-ом и 2004-ом годах. Как показывает сравнение этих документов, особенности последнего, опубликованного в 2004 году, состоят в том, что он также ориентирован на индивидуальные особенности студентов: способности, интересы, уровень образования, обстоятельства жизни. В учебном плане 2004 года все дисциплины в рамках обучения специальности «преподаватель музыки в школе» объединены в 4 блока: обязательные общеобразовательные, обязательные музыкальные, региональные дисциплины, дисциплины по выбору. Дисциплины по выбору подразделены на обязательные по выбору и необязательные.</p>
6	<p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content</p>	<p>Щолокова О. Ф. Современные направления в музыкально-педагогическом образовании Украины. – В кн.: Актуальные вопросы художественного образования и воспитания: монография / Общая редакция проф. Михайличенко О.В. – Саарбрюккен / Германия: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2019. – С. 85–103. https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/7552/1/МОНОГРАФІЯ%20КОЛЛЕКТ.%20%20ГЕРМАНІЯ%202019.pdf</p>
	С. 121.	С. 85.
	<p>Схарактеризуємо форми та методи реалізації музично-педагогічної освіти в Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття)</p> <p>Система музично-педагогічної освіти в Україні нині спрямована на забезпечення професійного зростання майбутніх вчителів музики, розвиток їх-</p>	<p>Система музикально-педагогического образования в Украине направлена на обеспечение профессионального роста будущих специалистов,</p>

<p>ньої здатності самостійно вирішувати конкретні завдання, що виникають у різних галузях педагогічної діяльності. Її теоретичному осмисленню сприяє розвиток гуманістичних ідей, що ґрунтуються на процесах інтеграції.</p> <p>В наукових дослідженнях учених з'являються різні концепції та теоретичні розробки, які дають можливість інтерпретувати зміст та завдання музично-педагогічної освіти в аспекті професійної підготовки майбутнього вчителя [36; 37; 38; 41; 42; 85; 86; 87].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>развитие их способности самостоятельно решать конкретные задачи, возникающие в различных сферах педагогической деятельности. Ее теоретическому осмыслению способствует развитие гуманистических идей, основывающихся на процессах интеграции. Появляются различные концепции и теоретические разработки, которые дают возможность интерпретировать содержание и задачи музыкально-педагогического образования в аспекте профессиональной подготовки будущего учителя.</p>
<p>С. 121.</p>	<p>С. 85.</p>
<p>Стало очевидним, що застарілі форми, методи та засоби навчання підготовка вчителів музики уже не відповідають сучасним потребам. З урахуванням цих особливостей, її методологія розвивається на основі постійного взаємодії різних наукових підходів, що дозволяє схарактеризувати музичне мистецтво в контексті спільних світоглядних проблем та осмислення духовного потенціалу українського народу.</p> <p>У цьому напрямі розкривається структура та логіка організації музично-педагогічної освіти, методологічні характеристики якого досліджуються у напрямі мистецької освіченості педагога-музиканта на основі феноменологічного, культурологічного та аксіологічного підходів.</p> <p>В даний час стало очевидним, що основою професійної підготовки майбутніх вчителів музики має бути всебічна мистецька освіченість, яка відкриває широкі можливості для вдосконалення педагогічної майстерності. Слід зазначити, що, на думку вчених, сам процес навчання необхідно спрямовувати не так на способи оволодіння особистістю певною професією, як на способи залучення її до сучасної культури.</p>	<p>Стало очевидним, что узко профессиональная подготовка специалистов уже не отвечает современным потребностям. С учетом этих особенностей ее методология развивается на основе постоянного взаимодействия различных научных подходов, что позволяет представить музыкальное искусство в контексте общих мировоззренческих проблем и осмысления духовно-преобразовательного потенциала.</p> <p>В этом направлении раскрывается структура и логика организации музыкально-педагогического образования, методологические характеристики которого исследуются в направлении художественной образованности педагога-музиканта на основе феноменологического, культурологического, и аксиологического подходов.</p> <p>В настоящее время стало очевидным, что основой профессиональной подготовки будущих учителей музыкального искусства должна быть всесторонняя художественная образованность, которая открывает широкие возможности для совершенствования педагогического мастерства. Следует отметить, что, по мнению ученых, сам процесс обучения необходимо направлять не столько на способы овладения личностью определенной профессией, сколько на способы приобщения ее к современной культуре.</p>
<p>С. 121–122.</p>	<p>С. 86.</p>
<p>Оскільки робота педагога-музиканта спрямована на формування в учнів естетичних почуттів та ціннісних орієнтацій в музичній творчості, то вона передбачає опанування необхідними знаннями, термінологічним та понятійним багажем, вмінням порівнювати художні явища.</p> <p>Крім того, особливого значення набуває формування світогляду студентів, розкриття глибокого гуманістичного змісту мистецтва, адже лише в атмосфері високої духовності та гуманності можна виховати особистість, яка, вміє спостерігати, думати, розмірковувати, переживати радості праці та пишатися створеним, творити красу та радість для людей, знаходити у цій діяльності своє щастя. Внаслідок такого занурення у духовну сферу мистецтва у майбутніх учителів формуються глибокі та різнобічні естетичні знання, розвиваються універсальні естетичні цінності та якості [52; 53; 59].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Поскольку работа педагога-музиканта направлена на формирование у школьников эстетических чувств и ценностных ориентаций в художественном творчестве, то вполне логично предположить, что его образованность фокусируется в области искусства. Она предполагает овладение необходимыми знаниями, терминологическим и понятийным багажом, умением сравнивать художественные явления.</p> <p>Кроме того, особое значение приобретает формирование мировоззрения студентов, раскрытие глубокого гуманистического содержания искусства. Ведь только в атмосфере высокой духовности и гуманности можно воспитать человека, который, по словам В.А. Сухомлинского, умеет наблюдать, думать, рассуждать, переживать радости труда и гордиться созданным, творить красоту и радость для людей, находит в этой деятельности свое счастье. В результате такого погружения в духовную сферу искусства у будущих учителей формируются глубокие и разносторонние художественные знания, развиваются универсальные эстетические ценности и качества, которые можно объединить понятием «художественная образован-</p>

		ность».
С. 122.		С. 86–87.
<p>Значимо, що саме поняття «художня освіченість» поки що не знайшло відображення у науковій літературі. Вимагає уточнення його зміст та можливості застосування у науковому дослідженні. На наш погляд, категорію «художня освіченість» можна розглядати по-різному.</p> <p>Більшість визначень у довідниковій літературі характеризує освіченість як якість, яка є індивідуально-особистісним результатом освіти і полягає в умінні особистості бачити різновекторність причинно-наслідкових зв'язків, вирішувати завдання, розкривати питання та вирішувати проблеми у різних видах діяльності [54; 55; 56].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Отметим, что само понятие «художественная образованность» пока не нашло отражения в научной литературе. Требуется уточнения его содержание и возможности применения в научном обороте. На наш взгляд, категорию «художественная образованность» можно рассматривать по-разному.</p> <p>Например, некоторые ученые (Б Гершунский, А. Газман, Г. Дмитриев) придерживаются мнения, что образованность – это качество, которое является индивидуально-личностным результатом образования и заключается в умении личности видеть разновекторность причинно-следственных связей, решать задачи, раскрывать вопросы и решать проблемы в различных видах деятельности.</p>	
С. 122.		С. 87.
<p>Слід зазначити, що завдяки тому, що особистість має можливість набувати широких і різноманітних знань і може регулювати свою життєдіяльність у різних напрямках, така освіта набуває значення «культурного капіталу» [51, с. 17–21].</p> <p>На відміну від загальних уявлень музикознавці до поняття «освіченість» включають вміння читати музичні тексти, знання особливостей основних жанрів, певних типів фактури та формотворчих елементів, тобто всього того, що є своєрідним «будівельним матеріалом» художнього становлення педагога-музиканта. Саме в такому контексті воно зустрічається у роботах вчених [33; 34; 43; 44].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>... Благодаря тому, что личность имеет возможность приобретать широкие и разнообразные знания и может регулировать свою жизнедеятельность в разных направлениях, такое образование приобретает значение «культурного капитала» (Н. Schelsky).</p> <p>В отличие от общих представлений музыковеды в понятие «образованность» включают умения читать музыкальные тексты, знание особенностей основных жанров, определенных типов фактуры и формообразующих элементов, то есть всего того, что служит своеобразным «строительным материалом» художественного становления музыканта. Именно в таком контексте оно встречается в работах Л. Мазеля, А. Сохора, В. Цуккермана и других ученых этого направления.</p>	
С. 123.		С. 87–88.
<p>Отже, освіченість вчителів музики доцільно подати через значущість висунутих в музично-педагогічній освіті проблем (мотиваційний компонент), освітнім простором, тобто через різні джерела інформації, які вчитель здатний використовувати у своїй діяльності (когнітивний компонент), умінням опанувати універсальні та спеціальні методи навчання (інформаційно-діяльнісний компонент), умінням користуватися міждисциплінарними знаннями (орієнтаційний компонент). Загалом сукупність цих компонентів і становить суть поняття «музична освіченість» вчителя музики. Слід зазначити, що дослідження цих компонентів вимагає не просто вдосконалення змісту та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти, а й запровадження новацій, які б об'єктивно відповідали новим вимогам.</p> <p>Не менш важливим завданням реформування української системи музично-педагогічної освіти у напрямі європейської ідентичності та культурних надбань китайського народу, поряд із утвердженням гуманістично-демократичних цінностей та узгодження міжнародних глобалізаційних процесів з національними інтересами та потребами, є підвищення якості професійної підготовки студентів.</p>	<p>В результате можно сделать вывод, что образованность учителя музыкального искусства целесообразно представить кругом значимых для нее проблем (мотивационный компонент), образовательным пространством, то есть кругом источников информации, которые он способен использовать в своей деятельности (когнитивный компонент), умением усваивать универсальные и специальные методы обучения (информационно-деятельностный компонент), умением пользоваться междисциплинарными знаниями (ориентационный компонент). В целом совокупность этих компонентов и составляет понятие «художественная образованность» учителя музыкального искусства. Понятно, что их изучение требует не просто совершенствования содержания и организации учебного процесса в высшей школе, но и внедрения новаций, которые бы объективно отвечали новым требованиям.</p> <p>Не менее важной задачей реформирования украинской системы музыкально-педагогического образования в направлении европейской идентичности, наряду с утверждением гуманистически-демократических ценностей и согласования международных глобализационных процессов с национальными интересами и потребностями, является повышение качества профессиональной подготовки студентов.</p>	
С. 123–124.		С. 88–89.

<p>У науковій літературі [1; 3; 9; 20; 22; 24] якість освіти характеризують як збалансовану відповідність процесу та результату соціальним нормам (стандартам освіти).</p> <p>За міжнародним стандартом якості, що регламентує якість продукції та послуг – ця особливість надає йому здатності задовольнити освітні потреби суб'єктів освітнього процесу.</p> <p>На думку В. Ульянової [62, с. 230-231], доцільно визначити внутрішні та зовнішні фактори якості освіти, що характеризують освітній процес, його результат та систему освіти в цілому. До внутрішніх характеристик відносяться:</p> <ul style="list-style-type: none"> – якість освітнього середовища («технологічність») управління освітнім процесом, ефективність науково-методичної роботи, кадровий потенціал навчального закладу); – якість реалізації освітнього процесу (науковість, доступність змісту освіти, педагогічна майстерність викладача, ефективність засобів навчання); – якість результатів освітнього процесу (рівень навчальних досягнень студентів, розвиток їхнього мислення, ступінь професійного розвитку тощо). <p>До зовнішніх показників вчена відносить: відповідність існуючим стандартам, задоволення суб'єктами навчання освітніми установами, відкриття перспектив професійного зростання.</p> <p>Усі покликання фальшиві, крім [1] (Алексюк). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В научной литературе (А. Алексюк, В. Бондарь, А. Савченко, Н. Селезнева, П. Сикорский, А. Стрижов, И. Fabiani и др.) качество образования характеризуют как сбалансированное соответствие процесса и результата социальным нормам (стандартам образования). По международному стандарту качества, который регламентирует качество продукции и услуг – эта особенность придает ему способность удовлетворить образовательные потребности субъектов учебно-воспитательного процесса.⁷⁵</p> <p>По мнению А. Стрижова, целесообразно определить внутренние и внешние факторы качества образования, характеризующие образовательный процесс, его результат и систему образования в целом. К внутренним характеристикам относятся:</p> <ul style="list-style-type: none"> – качество образовательной среды («технологичность» управления образовательным процессом, эффективность научно – методической работы, кадровый потенциал учебного заведения); – качество реализации образовательного процесса (научность, доступность содержания образования, педагогическое мастерство преподавателя, эффективность средств обучения); – качество результатов образовательного процесса (уровень учебных достижений студентов, развитие их мышления, степень профессионального развития и т.п.).⁷⁶ <p>К внешним показателям автор относит: соответствие существующим стандартам, удовлетворение субъектами обучения образовательными учреждениями, открытие перспектив профессионального роста.</p>
<p>С. 124.</p>	<p>С. 90.</p>
<p>Привертає увагу обґрунтована вченими характеристика типів оцінювання, серед яких виділяють поточне, підсумкове та діагностичне. У свою чергу процес оцінки трансформується у систему визначення особистісного рейтингу успішності у навчальній діяльності з активним використанням зовнішнього оцінювання, що ґрунтується на засадах гуманізації та демократизації відносин між суб'єктами навчання [86; 89; 90].</p> <p>Спираючись на ці дослідження, застосування динамічної, багаторівневої системи оцінювання результатів навчання фахівців у галузі музично-педагогічної освіти дозволяє поєднати та поглибити загальну гуманітарну та художньо-естетичну підготовку вчителів музики.</p> <p>Впровадження освітньо-кваліфікаційних рівнів надала можливість швидко реагувати на потреби навчальних закладів різних типів, на запити педагогічної науки та культури, збільшила права молоді на вибір індивідуального змісту та рівень професійної підготовки, а кредитно-модульні технології навчання стали розглядатися в 2001-2010 рр. як інноваційна система, яка розкриває нові підходи щодо оцінки навчальних досягнень студентів.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Привлекает внимание обоснованная учеными характеристика типов оценивания, среди которых выделяют текущее, итоговое и диагностическое. В свою очередь процесс оценки трансформируется в систему определения личностного рейтинга успешности в учебной деятельности с активным использованием внешнего оценивания, которое основывается на принципах гуманизации и демократизации отношений между субъектами обучения.</p> <p>Опираясь на эти исследования, применение динамической, многоуровневой системы оценивания результатов обучения специалистов в области музыкально-педагогического образования позволяет совместить и углубить общую гуманитарную и художественно-эстетическую подготовку студентов со специализацией по определенным профессиональным направлениям. Внедрение образовательных квалификационных уровней дает возможность быстро реагировать на потребности учебных заведений разных типов, на запросы педагогической науки и культуры, увеличивает права молодежи на выбор индивидуального содержания и уровень профессиональной подготовки, а кредитно-модульные технологии обучения рассматриваются как инновационная система, которая раскрывает новые подходы к оценке учебных достижений студентов.</p>
<p>С. 124–125.</p>	<p>С. 90–91.</p>
<p>Разом з тим, розробляючи та впроваджуючи освітні стандарти для здобувачів музичних спеціальностей, важливо враховувати специфіку музичної діяльності, яка значною мірою ґрунтується на формуванні практичних умінь і навичок. Все це вимагає</p>	<p>Вместе с тем, разрабатывая и внедряя образовательные стандарты для музыкальных специальностей, важно учитывать специфику музыкальной деятельности, которая в значительной мере опирается на формирование практических умений и</p>

<p>дотримання послідовності у формуванні цих якостей у студентів. У разі поступовість не обмежується просуванням у часі і збільшенням обсягу знань, а передбачає передусім якісні зміни суб'єкта діяльності. Відповідно структура організації освітнього процесу на музичних (мистецьких) факультетах має будуватися таким чином, щоб перехід від одного рівня навчання до іншого обумовлювався логікою професійної підготовки студентів.</p> <p>В аспекті виділених положень важливим напрямом професійної музично-педагогічної освіти стає обґрунтування адекватних діагностичних критеріїв дискретної та загальної оцінки знань студентів у різних спеціальних дисциплінах. Безумовно, вони мають багато особливостей, які необхідно враховувати у процесі їх аналізу. Але є і цілий ряд закономірностей та загальних параметрів, які можна використовувати для оцінки функціонування усієї системи освіти. До таких параметрів, наприклад, відноситься глибина отриманих знань, уміння аналітично мислити та оцінювати художні явища, володіти виконавчими та комунікативними навичками [74; 75].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>навыков. Все это требует соблюдения последовательности в формировании этих качеств у студентов. В данном случае постепенность не ограничивается продвижением во времени и увеличением количества знаний, а предполагает прежде всего качественные изменения субъекта деятельности. Соответственно структура педагогического процесса на музыкальных факультетах должна строиться таким образом, чтобы переход от одного уровня обучения к другому обуславливался логикой профессиональной подготовки студентов.</p> <p>В аспекте выделенных положений важным направлением профессионального музыкально-педагогического образования становится обоснование адекватных диагностических критериев дискретной и общей оценки знаний студентов в разных специальных дисциплинах. Безусловно, они имеют много особенностей, которые необходимо учитывать в процессе их анализа. Но есть и целый ряд закономерностей и общих параметров, которые можно использовать для оценки функционирования всей системы образования. К таким параметрам, например, относится глубина полученных знаний, умение аналитически мыслить и оценивать художественные явления, владеть исполнительными и коммуникативными навыками.</p>
<p>С. 125–126.</p>	<p>С. 91.</p>
<p>Для діагностики профільних музичних дисциплін можна запропонувати такі рівні критеріїв: елементарний, середній, високий та підвищеної складності. Адже традиційне застосування індивідуальних форм навчання дозволяють постійно спостерігати за розвитком студентів, бачити їх досягнення та недоліки, вчасно коригувати рівень виконавської підготовки.</p> <p>Пошук оптимальних підходів до оцінки навчальних здобутків студентів на факультеті мистецтв Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди зумовив поступовий перехід до складніших методик оцінки, зокрема застосування багатобальної оцінної шкали (загальноєвропейської системи ECTS) та диференційованих підходів до оцінки навчальних досягнень студентів.</p> <p>Практика показала, що у зв'язку із розширенням шкали оцінювання до ста балів, загострилися суперечності між вимогами щодо забезпечення об'єктивності в оцінці знань студентів та відсутністю науково-обґрунтованих критеріїв оцінки знань та умінь з кожної дисципліни. Зрозуміло, що в процесі розробки методики їх оцінки, необхідно враховувати специфіку творчої діяльності, яка має не лінійний, а концентричний характер і значною мірою спирається на формування конкретних практичних умінь та навичок. Це вимагає як послідовності у придбанні цих умінь і навичок, а й постійного підвищення якості.</p>	<p>Для диагностики профильных музыкальных дисциплин можно предложить следующие уровни критериев: элементарный, средний, высокий и повышенной сложности. Ведь традиционное применение индивидуальных форм обучения позволяет постоянно наблюдать за развитием студентов, видеть их достижения и недостатки, вовремя корректировать уровень исполнительской подготовки.</p> <p>Поиск оптимальных подходов к оценке учебных достижений студентов в институте искусств педагогического университета имени М.П. Драгоманова обусловил постепенный переход к более сложным методикам оценки, в частности применению многобалльной оценочной шкалы (общеевропейской системы ECTS) и дифференцированных подходов к оценке учебных достижений студентов.</p> <p>Практика показала, что в связи с расширением шкалы оценивания до ста баллов обострились противоречия между требованиями к обеспечению объективности в оценке знаний студентов и отсутствием научно-обоснованных критериев оценки знаний и умений по каждому профессиональному предмету. Мы понимали, что в процессе разработки методики их оценки необходимо учитывать специфику творческой деятельности, которая имеет не линейный, а концентрический характер и в значительной мере опирается на формирование конкретных практических умений и навыков. Это требует не только последовательности в приобретении этих умений и навыков, но и постоянного повышения их качества.</p>
<p>С. 126.</p>	<p>С. 92.</p>
<p>Розроблена структура модульного планування дозволяє студенту самостійно:</p> <ul style="list-style-type: none"> – визначати темпи вивчення навчальних дисциплін; – приймати рішення щодо рівня «поглиблення» до навчального матеріалу; 	<p>Такие положения были установлены и закреплены в решениях специализированных кафедр. Разработанная структура модульного планирования позволяет студенту самостоятельно:</p> <ul style="list-style-type: none"> – определять темп изучения учебных дисциплин; – принимать решения об уровне «углубления» в учебный материал;

<p>– контролювати проміжні результати навчання. – вибирати спеціалізацію в магістратурі відповідно до своїх уподобань. Зазначимо, що з переходом на двоступінчасту систему освіти (бакалавр, магістр) надалися можливості для індивідуально-мотивованого ставлення студента до власного навчання, до його якості та рівнів. З'явилося більше можливостей для створення індивідуальної освітньої траєкторії кожного студента, спрямованої на розкриття його творчих здібностей.</p>	<p>– контролировать промежуточные результаты обучения. – выбирать специализацию в магистратуре в соответствии со своими предпочтениями. Отметим, что с переходом на двухступенчатую систему образования (бакалавр, магистр) создались возможности для индивидуально-мотивированного отношения студента к собственному обучению, к его качеству и уровням. Появилось больше возможностей для создания индивидуальной образовательной траектории каждого студента, направленной на раскрытие его собственных творческих способностей</p>
<p>С. 126–127.</p>	<p>С. 92.</p>
<p>Аналіз та систематизація різних ідей щодо впровадження кредитно-модульної системи у галузі музично-педагогічної освіти в Україні на початку XXI ст. надала підстави стверджувати, що кожен модуль можна подавати як логічно завершену частину навчального матеріалу, опанування якої забезпечує досягнення запланованого раніше результату навчання. Оскільки модульне навчання має на меті спонукати студентів до впорядкованої роботи, одним із важливих елементів навчання стає добре організованою системою оцінки її результатів. Тому, застосовуючи сто бальну систему оцінювання, важливо визначити та обґрунтувати результативність нових підходів до оцінювання навчальних досягнень майбутніх учителів музики.</p> <p>Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Анализ и систематизация различных идей по внедрению кредитно-модульной системы в области музыкально-педагогического образования показал, что каждый модуль можно рассматривать как логически завершённую часть учебного материала, усвоение которой обеспечивает достижение запланированного ранее результата обучения. Поскольку модульное обучение имеет целью побудить студентов к упорядоченной работе, одним из важных элементов обучения становится хорошо организованная система оценки ее результатов. Поэтому, применяя сто балльную систему оценивания, важно определить и обосновать результативность новых подходов к оцениванию учебных достижений студентов.</p>
<p>С. 127.</p>	<p>С. 92–93.</p>
<p>Нині, в умовах карантинних обмежень, робота з підготовки вчителів музики потребує змін деяких пріоритетів. Наприклад, уміння самостійно здобувати знання необхідно поєднувати з уміннями аналізувати інформацію, приймати рішення про її важливість чи другорядність, синтезувати окремі фрагменти інформації, віддавати перевагу новим знанням та ідеям, ефективно застосовувати їх у роботі. Таким чином, технології викладача у галузі музично-педагогічної освіти слід спрямовувати на навчання студентів критично мислити, володіти пошуковими навичками, аналізувати та синтезувати матеріал, уміти яскраво та образно передати його у вербальній та виконавській формі. Завдяки трансформації сучасного знання у напрямі його емоційного осмислення актуалізується проблема формування духовного досвіду майбутніх учителів музичного мистецтва. Відповідно приходить розуміння того, що лише духовність у всіх своїх проявах здатна протистояти втраті моральних цінностей у гуманітарній освіті. Саме вона по своїй суті має збагачувати духовно-творчий потенціал особистості, ставати стратегією освітнього процесу.</p>	<p>Уже сегодня работа по подготовке учителей музыки в условиях высшего учебного заведения требует изменений некоторых приоритетов. Например, умение самостоятельно добывать знания необходимо сочетать с умениями анализировать информацию, принимать решения о ее важности или второстепенности, синтезировать отдельные фрагменты информации, отдавать предпочтение новым знаниям и идеям, эффективно применять их в работе. Таким образом, технологии преподавателя в сфере музыкально-педагогического образования следует направлять на обучение студентов критически мыслить, владеть поисковыми навыками, анализировать и синтезировать материал, уметь ярко и образно передать его в вербальной и исполнительской форме.</p> <p>Благодаря трансформации современного знания в направлении его эмоционального осмысления актуализируется проблема формирования духовного опыта будущих учителей музыкального искусства. Соответственно приходит понимание того, что только духовность во всех своих проявлениях способна противостоять потере нравственных ценностей в гуманитарном образовании. Именно она по своей сути должна обогащать духовно-творческий потенциал личности, становиться стратегией образовательного процесса.</p>
<p>С. 127.</p>	<p>С. 94.</p>
<p>На протилежність світогляду, духовність пов'язана з вибором власного образу, своєї долі, зустрічі із самим собою, що потребує етичної рефлексії.</p>	<p>На противоположность мировоззрению, духовность связана с выбором собственного образа, своей судьбы, встречи с самим собой, что требует</p>

<p>Головними відмінностями особистості з високим рівнем духовності є її сенсорна відкритість, підвищена емоційність, ерудованість, здатність всебічно сприймати реальність, дієва активність, а також специфічні мотиваційні установки (прагнення до самореалізації та самовдосконалення) [60, с. 140-141].</p> <p>Покликання [60] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>этической рефлексии. Главными отличиями личности с высоким уровнем духовности является ее сенсорная открытость, повышенная эмоциональность, эрудированность, способность всесторонне воспринимать реальность, действенная активность, а также специфические мотивационные установки (стремление к самореализации и самосовершенствованию).</p>
<p>С. 127–128.</p>	<p>С. 94.</p>
<p>Беззаперечним є той факт, що наявність таких духовних якостей багато в чому залежить від спрямованості музично-педагогічної освіти, тому початок ХХІ ст. характеризується формування відповідних компетенцій майбутніх учителів як сукупності знань, умінь, досвіду діяльності студентів, що забезпечують продуктивність роботи фахівця у різних життєвих ситуаціях та формують його художню освіченість та мотиваційну галузь.</p> <p>Розглядаючи систему музично-педагогічного освіти в Україні, важливо також виділити ті наукові підходи, які становлять її методологічну основу. Слід зазначити, що у сучасному науковому просторі, зокрема у галузі соціально-гуманітарних дисциплін, дуже активно використовуються різні філософські ідеї. Не залишилася осторонь і музична педагогіка, оскільки виявилось, що запропоновані вченими підходи збагачують нові технології освіти, а педагогічні цінності набувають нового звучання. Наприклад, у філософії для визначення суті та структури об'єктів, а також понять досить часто використовується поняття «феноменологія». Воно може розглядатися як вчення про шляхи розвитку людської свідомості (Гегель) або як філософська доктрина (Е. Гуссерль).</p>	<p>Безумовно, наличие таких духовных качеств во многом зависит от направленности музыкально-педагогического образования, поэтому сегодня особое значение приобрела проблема формирования соответствующих компетенций будущих учителей как совокупности смысловых ориентаций, знаний, умений, опыта деятельности студентов, которая обеспечивают производительность работы специалиста в различных жизненных ситуациях и формируют его художественную образованность и мотивационную сферу.</p> <p>Рассматривая систему музыкально-педагогического образования в Украине, важно также выделить те научные подходы, которые представляют ее методологическую основу. Следует отметить, что в современном научном пространстве, в частности в сфере социально-гуманитарных дисциплин, весьма активно используются различные философские идеи. Не осталась в стороне и музыкальная педагогика, поскольку оказалось, что предложенные учеными подходы обогащают новые технологии образования, а педагогические ценности приобретают новое звучание. К примеру, в философии для определения сущностей и смысловых структур объектов и понятий часто используется понятие «феноменология». Оно может рассматриваться как учения о путях развития человеческого сознания (Гегель) или как философская доктрина (Э. Гуссерль).</p>
<p>С. 128.</p>	<p>С. 94–95.</p>
<p>За визначенням вчених феноменологія – це вчення про факти та явища, про їх суть. Доречною є ідея Е. Гуссерля, яку він висловив щодо визначення «поняття» як результату синтезу переживань людини. Такі поняття допомагають пізнати феномени, що потрапляють у свідомість людини через сприйняття різних речей та стають не сухими абстракціями, а ейдосами, тобто конкретними образами світу. Ейдоси зберігають повноту та цілісність навколишнього світу, насиченого почуттями та емоціями. Якщо поняття сприймається як сукупність певної суті та ідеї, тоді представлене у ньому явище сприймається як самодостатній та якісний феномен. Для музичної педагогіки важливим є той факт, що під час пізнання феномена «зустрічаються» чуттєвий, розумовий та моральний аспекти. Таким чином, моральність стає його узагальнюючим властивістю, надаючи йому цілісності та нерозривності [111; 112; 229; 255; 302].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>По определению ученых феноменология – это учение о фактах и явлениях, о их сущности. В этом плане привлекает идея Э. Гуссерля, которую он высказал по поводу дефиниции «понятие» как результата синтеза переживаний человека. Такие понятия помогают познать феномены, которые попадают в сознание человека через восприятие разных вещей и становятся не сухими абстракциями, а эйдосами, то есть конкретными образами мира. Эйдосы сохраняют полноту и целостность окружающего мира, насыщенного чувствами и эмоциями. Если понятие рассматривается как совокупность определенных сущностей и идей, тогда представленное в нем явление воспринимается как самодостаточный и качественный феномен.</p> <p>Для музыкальной педагогики важен тот факт, что во время познания феномена «встречаются» чувственный, мыслительный и нравственный аспекты. Таким образом, нравственность становится его обобщающим свойством, придавая ему целостности и неразрывности.</p>
<p>С. 129.</p>	<p>С. 95.</p>

<p>Зазначимо, що джерелами встановлення певних феноменів може бути різні спостереження, твори мистецтва, реальні події, пережитий досвід, зміст цікавих бесід.</p> <p>Ось тому в педагогіці мистецтва стали використовувати поняття «феноменологічний підхід». У підготовці вчителів музики він повинен враховувати накопичений досвід студентів, їх зв'язки з навколишнім оточенням, формувати моральні якості у процесі саморозвитку; розвивати індивідуальні здібності, що дозволяють актуалізувати чуттєвість, творче мислення та волю. Їхня педагогічна свідомість починає працювати у напрямі пошуків самоорганізації навчання та власної життєтворчості. Додамо, що в цьому процесі також змінюється позиція педагога (він стає співрозмовником, помічником та партнером студента).</p> <p>Вченими описані механізми запуску пізнання (рух від знання-переживання до знання-розуміння і далі до знання-конструювання світогляду). На основі аналізу теоретичного та практичного досвіду, накопиченого у просторі педагогічної феноменології розкриваються нові можливості викладання спеціальних музично-педагогічних дисциплін з використанням методу розуміння (зокрема, історії музики та методики музичного навчання). Наприклад, в історії музики, паралельно із описом творчості композитора, можна назвати компонент переживання як засобу розуміння його особистості культурному контексті епохи.</p>	<p>Отметим, что источниками для установления определенных феноменов могут быть различные наблюдения, произведения искусства, реальные события, пережитый опыт, содержание интересных бесед.⁷⁹</p> <p>Именно поэтому в педагогике искусства стали использовать понятие «феноменологический подход». В подготовке учителей музыкальных дисциплин он должен учитывать накопленный опыт студентов, их связи с окружающей обстановкой, формировать нравственные качества в процессе саморазвития; развивать индивидуальные способности, которые позволяют актуализировать чувственность, творческое мышление и волю. Их педагогическое сознание начинает работать в направлении поисков самоорганизации обучения и собственного жизнетворчества. Добавим, что в этом процессе также меняется позиция педагога (он становится собеседником, помощником и партнером студента).</p> <p>Учеными описаны механизмы запуска познания (движение от знания–переживания к знанию–пониманию и дальше к знанию–конструированию мировоззрения). На основе анализа теоретического и практического опыта, накопленного в пространстве педагогической феноменологии раскрываются новые возможности преподавания специальных музыкально–педагогических дисциплин с использованием метода понимания (в частности, истории музыки и методики музыкального обучения). Например, в истории музыки, наряду с описанием творчества композитора, можно выделить компонент переживания как средства понимания его личности в культурном контексте эпохи.</p>
<p>С. 129–130.</p>	<p>С. 96.</p>
<p>Метод розуміння надає можливість зрозуміти зміст і значення художніх цінностей не на підставі засвоєння та репродукції, а за допомогою інших механізмів: ідентифікації (встановлення, наскільки значення цінностей збігається з особистими уявленнями про них); проекції (оволодіння та породження значень, усвідомлене або неусвідомлене перенесення суб'єктом власних уявлень на зовнішні явища, що здійснюються під впливом потреб, смислів та цінностей суб'єкта); перцепції (розуміння та оцінка людиною відносин, динаміка яких обумовлена соціальними факторами. Звернення до феноменології у процесі викладання музичних дисциплін дозволяє актуалізувати їх ресурси у напрямі реальної роботи з освоєння культурними дисциплінами.</p> <p>Насичує свідомість і сучасні форми мистецтва (в умовах розвитку у сучасної молоді «кліпове мислення» є вкрай необхідним). Наприклад, музично-історичний матеріал дозволяє демонструвати фрагменти життя талановитих музикантів-педагогів, пошуки ними сенсів педагогічної діяльності, ціннісного ставлення до мистецтва. Відповідно діалог та розуміння витісняють у лекціях монолог та пояснення.</p>	<p>Метод понимания дает возможность понять смысл и значение художественных ценностей не на основании усвоения и репродукции, а с помощью других механизмов: идентификации (установление, насколько смысл ценностей совпадает с личными представлениями о них); проекции (овладение и порождение значений, осознанное или неосознанное перенесение субъектом собственных представлений на внешние явления, которые осуществляются под воздействием потребностей, смыслов и ценностей субъекта); перцепции (понимание и оценка человеком отношений, динамика которых обусловлена социальными факторами.⁸⁰</p> <p>Обращение к феноменологии в процессе преподавания музыкальных дисциплин позволяет актуализировать их ресурсы в направлении реальной работы по освоению культурными, смысловыми образами и насыщает сознание (что в условиях развития у современной молодежи «клипового мышления» является крайне необходимым). Например, музыкально–исторический материал позволяет демонстрировать фрагменты жизни талантливых музыкантов–педагогов, поиски ими смыслов педагогической деятельности, ценностного отношения к искусству. Соответственно диалог и понимание вытесняют в лекциях монолог и объяснения.</p>
<p>С. 130.</p>	<p>С. 96–97.</p>
<p>Теоретичне осмислення закономірного характеру взаємозв'язку художньої освіченості та культури, їх ізоморфної тотожності, а також урахування реалій щодо збільшення сфер діяльності вчителя музичного мистецтва дозволяє відзначити продуктив-</p>	<p>Теоретическое осмысление закономерного характера взаимосвязи художественной образованности и культуры, их изоморфного тождества, а также учета реалий по увеличению сфер деятельности учителя музыкального искусства позволяет</p>

<p>ність культурологічного підходу у професійній підготовці студентів.</p> <p>Спроба вийти за межі знань у парадигмі освіти, розширити зміст навчання не лише в кількісному, а й якісному відношенні позначилася на культурологічній моделі змісту музично-педагогічної освіти. Така модель ґрунтується на позиції, згідно з якою художня культура визначається цілісністю, розвивається та функціонує за особливими законів. При цьому науковий апарат культурології набуває для педагогіки мистецтва статусу «метанауки», що дозволяє осягнути художню культуру у світлі історичного буття людини та її творчої діяльності.</p> <p>В умовах екстраполяції на музично-педагогічну діяльність поняття «художня культура» набуло двох основних значень (знання про мистецтво у всіх його різновидах та художньо-педагогічна інтерпретація художніх творів). Завдяки культурологічному підходу в освітньому процесі зберігаються культурно-історичні та етно-соціальні цінності, а також формуються особистісні компетенції, які містять інтелектуальну, емоційну та моральну складову [10; 157].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>отметить продуктивность культурологического подхода в профессиональной подготовке студентов.</p> <p>Попытка выйти за пределы знаний в парадигме образования, расширить содержание обучения не только в количественном, но и качественном отношении отразилась в культурологической модели содержания музыкально-педагогического образования. Такая модель основывается на позиции, согласно которой художественная культура определяется целостностью, развивается и функционирует по особым законам. При этом научный аппарат культурологии приобретает для педагогики искусства статуса «метанауки», что позволяет осмыслить художественную культуру в свете исторического бытия человека и его творческой деятельности.</p> <p>В условиях экстраполяции на музыкально-педагогическую деятельность понятие «художественная культура» приобрело два основных значения (знания об искусстве во всех его разновидностях и художественно-педагогическая интерпретация художественных произведений). Благодаря культурологическому подходу в образовательном процессе сохраняются культурно-исторические и этно-социальные ценности, а также формируются личностные компетенции, которые содержат интеллектуальную, эмоциональную и моральную составляющие.</p>
<p>С. 131.</p>	<p>С. 97.</p>
<p>Якщо культурологічний підхід розглядається як методологія художньої освіти, то у змісті професійної підготовки студентів його можна застосовувати на декількох рівнях, наприклад:</p> <ul style="list-style-type: none"> – на рівні загальнотеоретичного знання про феномен музичної культури, її розвитку в історичному вимірі, типологічних особливостей різних національних культур (зокрема виявлення особливостей художніх культур Заходу та Сходу), що сприяє розуміння одного виду мистецтва у його взаємодії з іншими видами; – на рівні внутрішнього професійного знання, що дозволяє у межах вивчення спеціалізованих навчальних дисциплін аналізувати культурологічні проблеми (аналізувати музичні твори із позицій загальної художньої картини епохи, виявляти засоби виразності, що характеризують творчий метод композитора тощо) [53; 67; 94]. <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Если культурологический подход рассматривается в качестве методологии художественного образования, то в содержании профессиональной подготовки студентов его можно применять на нескольких уровнях, например:</p> <ul style="list-style-type: none"> – на уровне общетеоретического знания о феномене художественной культуры, ее развития в историческом измерении, типологических особенностей различных национальных культур (в том числе выявление особенностей художественных культур Запада и Востока), что способствует постижению одного вида искусства в его взаимодействии с другими видами; – на уровне внутреннего профессионального знания, которое позволяет в рамках изучения специализированных учебных дисциплин анализировать культурологические проблемы (анализировать музыкальные произведения с позиций общей художественной картины эпохи, выявлять средства выразительности, которые характеризуют творческий метод композитора и т.д.).
<p>С. 131–132.</p>	<p>С. 97–98.</p>
<p>Виділені рівні можна розглядати як організаційно-методичної моделі, яка розширює межі музично-педагогічної освіти та активно впливає на майбутню професійну мобільність.</p> <p>Отже, культурологічний підхід стає універсальним засобом поєднання мистецтвознавства із психологією, філософією, педагогікою, лінгвістикою, семіотикою та іншими науками. Тому розробляючи концепцію культурологічного підходу в музичній педагогіці, важливо насамперед враховувати аналітичні напрями, що сформувалися у гуманітарній галузі наукового знання (М. Бахтін, В. Біблер, М. Каган) для інтерпретації феномену художньої культури, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none"> – духовно-змістовний аналіз художньої культури, коли вона розглядається з духовно-моральних 	<p>Выделенные уровни можно рассматривать в качестве организационно-методической модели, которая расширяет границы музыкально-педагогического образования и активно влияет на будущую профессиональную мобильность.</p> <p>Таким образом, культурологический подход становится универсальным средством сочетания искусствоведения с психологией, философией, педагогикой, лингвистикой, семиотикой и другими науками. Поэтому разрабатывая концепцию культурологического подхода в музыкальной педагогике, важно, прежде всего, учитывать аналитические направления, которые сформировались в гуманитарных сферах научного знания (М. Бахтин, В. Библер, М. Каган) для интерпретации феномена художественной культуры, а именно:</p>

<p>позицій;</p> <ul style="list-style-type: none"> – морфологічний аналіз художньої культури, який дозволяє виявити суть та особливості основних видів мистецтва; – функціональний аналіз, який використовується для опису основних видів художньої діяльності зі створення, збереження, сприйняття та оцінки видів мистецтва; – аналіз художньої культури особистості, у якій категорія «особистість» є об'єднуючим початком інших показників художньої культури. При цьому проблеми формування художньої культури особистості розкриваються з позицій духовно-змістовної, моральної спрямованості освіти та виховання. 	<ul style="list-style-type: none"> – духовно–содержательный анализ художественной культуры, когда она рассматривается с духовно–нравственных позиций; – морфологический анализ художественной культуры, который позволяет выявить сущность и особенности основных видов искусства; – функциональный анализ, применяемый для описания основных видов художественной деятельности по созданию, сохранению, восприятию и оценке видов искусства; – анализ художественной культуры личности, в котором категория «личность» является объединяющим началом для других показателей художественной культуры. При этом проблемы формирования художественной культуры личности раскрываются с позиций духовно–содержательной, нравственной направленности образования и воспитания.
<p>С. 132.</p>	<p>С. 98.</p>
<p>Глибоке та всебічне впровадження у професійне навчання студентів культурологічних знань дозволяє розвинути їхнє художнє мислення, сформулювати відповідні художні уявлення та погляди, а також певну шкалу естетичних цінностей, що у результаті сприяє зростанню загальнокультурної компетентності та професійної відповідальності за якість власної музично-педагогічної діяльності.</p> <p>Переміщення художньо-педагогічної освіти в естетично значущу норму людського буття, у площину розвитку людської чутливості дозволяє поглибити професійну підготовку майбутніх учителів на основі аксіологічного підходу. Це пов'язано з тим, що специфіка педагогічної діяльності полягає насамперед у роботі з музичними творами і спрямовується на пошуки їхнього сенсу, художньої ідеї, засобів виразності. У цьому процесі студенти не лише набувають певних художніх знань та інтерпретаційних навичок. Вони вчаться обмірковувати свою позицію та формувати власні переконання. Таке художнє пізнання стає видом особливого співтворчості, діалогом між автором твору та особистістю, яка його сприймає.</p>	<p>Глибоке і всестороннє впровадження в професійне навчання студентів культурологічних знань дозволяє розвинути їхнє художнє мислення, сформувати відповідні художні уявлення та погляди, а також певну шкалу естетичних цінностей, що в итоге сприяє зростанню загальнокультурної компетентності та професійної відповідальності за якість власної музично-педагогічної діяльності.</p> <p>Перемещение художественно-педагогического образования в эстетически значимую норму человеческого бытия, в плоскость развития человеческой чувствительности позволяет углубить профессиональную подготовку будущих учителей на основе аксиологического подхода. Это обусловлено тем, что специфика педагогической деятельности заключается прежде всего в работе с музыкальными произведениями и направляется на поиски их смысла, художественной идеи, средств выразительности. В этом процессе студенты не только получают определенные художественные знания и интерпретационные навыки. Они учатся обдумывать свою позицию и формировать собственные убеждения. Такое художественное познание становится видом особого сотворчества, диалогом между автором произведения и личностью, которая его воспринимает.</p>
<p>С. 132–133.</p>	<p>С. 98–99.</p>
<p>Центральним поняттям аксіології є «цінність», яке характеризує соціокультурне значення явищ дійсності, включених до ціннісних відносин. Останні формуються на основі розрізнення людиною добра і зла, істини та помилки, гарного і потворного, і навіть інших культурно значимих параметрів. Процес засвоєння цінностей можна у вигляді постійного розширення життєвого простору, в якому особистість будує свою траєкторію та своє рух.</p> <p>Слід зазначити, що проблема цінностей у сенсі завжди виникала в епохи знецінення культурних традицій та дискредитації ідеологічних основ суспільства. До цього часу відомо кілька класифікацій цінностей. Наприклад, гуманістична психологія (А. Маслоу) виділяє екзистенційні цінності як цінності повноти буття (добро, краса, справедливість, самодостатність), підкреслюючи при цьому вміння особистості віддавати, дарувати цінність світу, оточуючим людям, пов'язувати цінності з переживаннями та відчуттями.</p>	<p>Центральним поняттям аксіології є «цінність», яке характеризує соціокультурне значення явищ дійсності, включених до ціннісних відносин. Останні формуються на основі розрізнення людиною добра і зла, істини та помилки, гарного і потворного, і навіть інших культурно значимих характеристик. Процес усвоєння цінностей можна представити в формі постійного розширення життєвого простору, в якому особистість будує свою траєкторію та своє рух.</p> <p>Надо отметить, что проблема ценностей в широком смысле всегда возникала в эпохи обесценивания культурных традиций и дискредитации идеологических основ общества. До настоящего времени известно несколько классификаций ценностей. Например, гуманистическая психология (А. Маслоу) выделяет экзистенциально-бытийные ценности как ценности полноты бытия (добро, красота, справедливость, самодостаточность), подчеркивая</p>

		при этом умение личности отдавать, дарить ценность мира, окружающим людям, связывать ценности с переживаниями и ощущениями .
С. 133–134.		С. 99–100.
<p>У роботі «Людина у пошуках сенсу» В. Франкл розкрив своє бачення цього поняття. Згідно з його концепцією, руховою силою людської поведінки є прагнення знайти та реалізувати існуючий у зовнішньому світі сенс життя. Він представив цінності як смислові універсали, виділені в результаті узагальнення різних ситуацій, з якими суспільству чи людству довелося колись стикатися.</p> <p>Проведений аналіз наукової літератури [107; 139; 158; 216; 245] надає підстави виділити три категорії цінностей: цінності, що реалізуються у продуктивних творчих діях (створенні); цінності, що реалізуються в емоційних переживаннях і виявляються при перегляді творів мистецтва, природи, проявах кохання (цінності переживання); ціннісні відносини, які людина має реалізувати у будь-яких, навіть несприятливих та складних життєвих умовах та обставинах. Теоретичний аналіз наукового фонду показав, що поступово відбувається суттєве розширення аксіологічної проблематики, викристалізувалась тенденція узагальнити поняття «цінності». Якщо на ранніх етапах розробки проблеми статус цінностей мали етичні та естетичні феномени, а самі цінності розглядалися як значимість будь-якого об'єкта, то в сучасному трактуванні дане поняття використовується як параметра цілісної системи, здійснює процедуру як оцінки, а й відбору різних фактів.</p> <p>Усі покликання фальшиві. Ніякий аналіз наукової літератури не проводився – усе списано з російських джерел. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>В работе «Человек в поисках смысла» В. Франкл раскрыл свое видение этого понятия. Согласно его концепции, двигательной силой человеческого поведения является стремление найти и реализовать существующий во внешнем мире смысл жизни. Он представил ценности как смысловые универсалии, выделенные в результате обобщения различных ситуаций, с которыми обществу или человечеству пришлось когда-либо сталкиваться.</p> <p>В результате он выделил три категории ценностей: ценности, которые реализуются в продуктивных творческих действиях (создании); ценности, которые реализуются в эмоциональных переживаниях и проявляются в благоговении перед произведениями искусства, природы, проявлениях любви (ценности переживания); ценности отношения, которые человек должен реализовать в любых, даже неблагоприятных и сложных жизненных условиях и обстоятельствах.⁸¹</p> <p>Теоретический анализ научного фонда показал, что постепенно происходит существенное расширение аксиологической проблематики, выкристаллизовалась тенденция обобщить понятие «ценности». Если на ранних этапах разработки проблемы статус ценностей имели этические и эстетические феномены, а сами ценности рассматривались в качестве значимости любого объекта, то в современной трактовке данное понятие употребляется в качестве параметра целостной системы, осуществляет процедуру не только оценки, но и отбора различных фактов.</p>	
С. 134.		С. 100.
<p>Категорія «цінність» стала предметом глибокого філософського осмислення в середині минулого століття, коли виник інтерес до людини як особистості та її моральних якостей. На переконання філософів, цінності утворюються від співвідношення світу і людини, виражають те, що створює людина у процесі історії та «культурно-історичного творчості», а також те, що є значущим для людини [73, с. 211].</p> <p>Слід зазначити, що складність аксіологічної проблематики полягає в тому, що тільки людина несе відповідальність за зроблений ним вибір цінностей.</p> <p>Покликання [73] – на власну працю Чень Хуейхуей – фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Категория «ценность» стала предметом глубокого философского осмысления в середине прошлого века, когда возник интерес к человеку как личности и ее моральных качеств. По убеждению философов, ценности образуются от соотношения мира и человека (Б. Ананьев, В. Иванов, С. Рубинштейн,), выражают то, что создает человек в процессе истории и «культурно-исторического творчества» (М. Бахтин, В. Иванов), а также то, что является значимым для человека (М. Каган, С. Крымский, Л. Столович).</p> <p>Они отмечают: сложность аксиологической проблематики заключается в том, что только человек несет ответственность за сделанный им выбор ценностей.</p>	
С. 134.		С. 100–101.
<p>На переконання вчених, застосування аксіологічного підходу в музично-педагогічній освіті значно змінює характеристику взаємодії вчителя з учнем. У центрі уваги стають не просто знання, вміння та навички, а цілий комплекс важливих у житті цінностей, формування у учнів потреби їх привласнювати. Адже знання, не перетворені зусиллями педагога на цінності і не засвоєні учнями саме як цінності,</p>	<p>По убеждению ученых, применение аксиологического подхода в педагогическом образовании значительно изменяет характеристику взаимодействия учителя с учеником. В центре внимания становятся не просто знания, умения и навыки, а целый комплекс важных в жизни ценностей, формирование у учащихся потребности их присваивать. Ведь знания, не превращенные усилиями педагога</p>	

<p>легко забуваються і ніколи не стають життєвим орієнтиром. Аксиологічне ставлення до мистецтва та орієнтація особистості у світі духовних цінностей створюють основу для особистісного художньо-педагогічного світогляду, а також творчої професійної діяльності. Воно визначає особистісну систему художньо-педагогічних цінностей та спрямовує діяльність вчителя на постійний професійний розвиток. В умовах музично-творчої практики аксиологічна константа стає ядром, провідним ознакою значної кількості знань, що функціонують у цій сфері, причому навіть тих, що виступають у ролі категорій, понять та уявлень.</p> <p>Аксиологічну спрямованість можна вважати найважливішою умовою осмислення навчального матеріалу, у світлі якої комунікативні, діалогічні, пізнавальні та інші аспекти діяльності набувають духовних цінностей.</p>	<p>в цінності і не усвоенные учениками именно как ценности, легко забываются и никогда не становятся жизненным ориентиром.⁸³</p> <p>Аксиологическое отношение к искусству и ориентация личности в мире духовных ценностей создают основу для личностного художественно-педагогического мировоззрения, а также творческой профессиональной деятельности. Оно определяет личностную систему художественно-педагогических ценностей и направляет деятельность учителя на постоянное профессиональное саморазвитие. В условиях музыкально-творческой практики «аксиологическая константа» (Г. Щербатова) становится ядром, ведущим признаком значительного количества знаний, которые функционируют в этой сфере, причем даже тех, которые выступают в роли категорий, понятий и представлений.</p> <p>Аксиологическую направленность можно считать важнейшим условием осмысления учебного материала, в свете которой коммуникативные, диалогические, познавательные и другие аспекты деятельности приобретают духовные ценности.</p>
<p>С. 135.</p> <p>Отже, музично-педагогічна освіта на етапі розвитку початку XXI ст. визначається рівнем художнього сприйняття, здатністю до емоційного відгуку на художні явища, що склався естетичним смаком, готовністю активно пропагувати та захищати мистецькі цінності [47]. Тобто студенти повинні навчитися, спіраючись на знання класичної спадщини та яскраві твори мистецтва, розкривати та оцінювати у різних видах музичної творчості все найістотніше, що «перетворюється» в емоційну та психологічну сферу особистості, формує її моральні якості та установки. Зазначимо також, що ціннісні орієнтації у системі підготовки студентів виконують прогностичну та проєктивну функцію і тим самим допомагають вибудувати модель майбутньої педагогічної діяльності як орієнтиру для саморозвитку та самовдосконалення.</p> <p>Покликання [47] фальшиве. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 101–102.</p> <p>Таким образом, музыкальное образование будущих учителей определяется уровнем художественного восприятия, способностью к эмоциональному отклику на художественные явления, сложившимся художественным вкусом, готовностью активно пропагандировать и защищать художественные ценности. То есть студенты должны научиться, опираясь на знания классического наследия и яркие произведения искусства, раскрывать и оценивать в различных видах художественного творчества все самое существенное, что «переводится» в эмоциональную и психологическую сферу личности, формирует ее моральные качества и установки. Отметим также, что ценностные ориентации в системе подготовки студентов выполняют прогностическую и проєктивную функцию и тем самым помогают выстроить модель будущей педагогической деятельности как ориентира для саморазвития и самосовершенствования.</p>
<p>С. 135.</p> <p>У зв'язку з цим ми розглядаємо ціннісні орієнтації як центральну ланку професійних знань, оскільки вони визначають потребу в оволодінні педагогічною майстерністю. Від рівня їх розвитку залежать решта компонентів педагогічної діяльності студентів, формується мотивація до придбання особистісної художньої культури.</p> <p>Враховуючи особливість художнього сприйняття, викладач виступає у ролі своєрідного художнього критика, створюючи умови для його осмислення та переживання. При цьому предметом обговорення можуть стати не лише музичні твори з програми курсу, а також сучасні явища музичної культури, відвідування театру, кіно, художні виставки.</p> <p>Критичний аналіз побаченого та почутого є для студентів художньою практикою, залученням до сучасного художнього життя, що дозволяє відчувати актуальність мистецтва. В аспекті цієї проблеми важливо навчити студентів сприймати, відчувати та осмислювати втілену в художній твір багатогранну та цілісну картину буття, яка була пропущена крізь призму ідеалів, почуттів та думок художника. Це</p>	<p>С. 102.</p> <p>В связи с этим мы рассматриваем ценностные ориентации как центральное звено профессиональных знаний, поскольку именно они определяют потребность в овладении педагогическим мастерством. От уровня их развития зависят все остальные компоненты педагогической деятельности студентов, формируется мотивация к приобретению личностной художественной культуры.</p> <p><...></p> <p>Учитывая особенность художественного восприятия, преподаватель выступает в роли своеобразного художественного критика, создавая условия для его осмысления и переживания. При этом предметом обсуждения могут стать не только художественные произведения из программы курса, но и современные явления художественной культуры, посещение театра, кино, художественные выставки.</p> <p>Критический анализ увиденного и услышанного является для студентов художественной практики, привлечением к современной художественной жизни, что позволяет почувствовать актуальность</p>

	<p>дозволяє пережити соціальний ціннісний досвід і закріпити їх у структурі особистісного світогляду.</p>	<p>искусства. В аспекте данной проблемы важно научить студентов воспринимать, чувствовать и осмысливать воплощенную в художественное произведение многогранную и целостную картину бытия, которая была пропущена сквозь призму идеалов, чувств и мыслей художника. Это позволяет пережить социальный ценностный опыт и закрепит его в структуре личностного мировоззрения.</p>
	С. 136.	С. 102–103.
	<p>Звичайно, загальнолюдські та національні цінності, втілені у витворах мистецтва, не можна нав'язувати як правило та аксіоми. Їхнє опанування стає органічним за умови створення емоційної напруги думки, залучення до діалогу поглядів, проживання певної духовної ситуації як такої, що має відношення до особистісного світу студента. Звідси випливає, що аксіологічний підхід у професійній музично-педагогічній освіті дозволяє транслювати цілісну систему соціально значущих загальнолюдських та національних цінностей, розвинути емоційну палітру переживань студентів, регулювати їх емоційний розвиток, реалізовувати та спрямовувати творчу активність у педагогічній діяльності.</p> <p>З урахуванням цих роздумів реалізація аксіологічного підходу передбачає не так формування раціонального мислення, як посилення емоційного переживання ідей, думок, станів, закладених у витворах музичного мистецтва; він також створює умови для рефлексії внутрішніх станів студентів (визначення моральних колізій, проблемних ситуацій).</p>	<p>Конечно, общечеловеческие и национальные ценности, воплощенные в произведениях искусства, нельзя навязывать в виде правил и аксиом. Их усвоение становится органическим при условии создания эмоционального напряжения мысли, привлечение к диалогу взглядов, проживание определенной духовной ситуации как таковой, что имеет отношение к личностному миру студента. Отсюда следует, что аксиологический подход в профессиональном музыкальном образовании позволяет транслировать целостную систему социально значимых общечеловеческих и национальных ценностей, развить эмоциональную палитру переживаний студентов, регулировать их эмоциональное развитие, реализовывать и направлять творческую активность в педагогической деятельности.</p> <p>С учетом этих размышлений реализация аксиологического подхода предполагает не столько формирование рационального мышления, сколько усиление эмоционального переживания идей, мыслей, состояний, заложенных в произведениях искусства; он также создает условия для рефлексии внутренних состояний студентов (определение моральных коллизий, проблемных ситуаций).</p>
	С. 136–137.	С. 103.
	<p>Підсумовуючи вищезазначене, відмітимо, що розвиток музично-педагогічної освіти в Україні на початку XXI століття набуває універсального характеру. При підготовці вчителя музики поєднуються інформаційна, освітня, дослідницька та прогностична функції. При цьому якість музично-педагогічної освіти розглядається як модель норм і вимог, які пред'являються до особи фахівця та її підготовки. Усі її аспекти необхідно вдосконалити з позицій системного моніторингу та управління освітнім процесом.</p> <p>Виділені у процесі дослідження методологічні підходи як фундаменту музично-педагогічної освіти дозволяють:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) аналізувати освітні проблеми та встановлювати їхню ієрархію; 2) визначити основні завдання, розробляти стратегію та основні способи їх вирішення; 3) загалом здійснювати прогнозування подальшого розвитку музично-педагогічної освіти з урахуванням сучасних вимог суспільства. 	<p>Подводя итог всему вышесказанному отметим, что в системе музыкально-педагогического образования учебная деятельность студентов приобретает универсальный характер. В ней соединяются информационная, образовательная, исследовательская и прогностическая функции. При этом качество музыкально-педагогического образования рассматривается как модель норм и требований, которые предъявляются к личности специалиста и его подготовки. Все ее аспекты необходимо усовершенствовать с позиций системного мониторинга и управления учебным процессом. Выделенные в процессе исследования методологические подходы как фундамента музыкально-педагогического образования позволяют:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) анализировать всю сумму образовательных проблем и устанавливать их иерархию; 2) определять основные задачи, разрабатывать стратегию и основные способы их решения; 3) в целом осуществлять прогнозирование дальнейшего развития музыкально-педагогического образования с учетом современных требований общества.
7	<p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина XX – початок XXI століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. (https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content)</p>	<p>Ииань В. Развитие музыкального образования в Китае и России // Управление образованием: теория и практика, 2021, №2(42), с. 75–81. (https://cyberleninka.ru/article/n/razvitie-muzykalnogo-obrazovaniya-v-kitae-i-rossii/pdf)</p>
	С. 137.	С. 74; 75–76.
		С. 74.

<p>Музичне мистецтво в Китаї є складовою гуманітарної освіти, відіграючи провідну роль у шкільній, позакласній та позашкільній культурно-освітній діяльності учнів. У духовній спадщині Китаю та України міститься величезний потенціал. Країни, які географічно відділяють одна від одної великі відстані, мають можливість вивчати національну культуру кожної з тих країн, що викликає інтерес та інтегрує в єдиний культурно-освітній простір, сприяє обміну цінними знаннями у різних галузях науки, освіти, мистецтва.</p> <p>Важливість цього процесу полягає у необхідності для кожної країни обміну необхідною інформацією, яка є додатковим соціально-економічним ресурсом та фактором нарощування духовного потенціалу суспільства, є стратегічною основою розвитку особистості в майбутньому [4; 7; 13; 16; 19].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Музыкальное искусство в Китае становится неотъемлемой частью гуманитарного образования, играя ведущую роль в школьной, внеклассной и внешкольной культурно-образовательной деятельности учащихся.</p> <p>С. 75–76.</p> <p>Страны, которые географически разъединяют огромные расстояния, имеют возможность изучать национальную культуру каждой из тех стран, что вызывает интерес и интегрировать в единое культурно-образовательное пространство, обмениваться ценными знаниями в различных областях науки, образования, искусства. Важность этого процесса заключается в необходимости для каждого государства, для каждого социума обмена необходимой информацией, которая становится дополнительным социально-экономическим ресурсом и фактором наращивания духовного потенциала общества, стратегической основой развития личности близкого будущего.</p>
<p>С. 137–138.</p>	<p>С. 76.</p>
<p>Важливе місце у розвитку кожної країни належить саме вчителю. В контексті нашого дослідження важливе місце належить саме вчителям музики, які повинні відновити національні культурні традиції свого народу, збагатити її новими цікавими творчими досягненнями, методами збереження та поширення, а також новою хвилею інтересу підростаючого покоління до різних видів мистецтва, зокрема музичного. Ознайомлення з українським досвідом збереження національних культурних традицій у цьому напрямі, відомого своїм етновиховним та етнопедagogічним потенціалом, гуманністю та емоційно-художнім впливом на молодь, допоможе сприяти зацікавленості у китайської підростаючого покоління до розвитку національного музичного мистецтва [11; 128; 149].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Важная миссия выпадает на долю будущих учителей музыки, которые должны восстановить национальные культурные традиции своего народа, обогатить ее новыми интересными творческими достижениями, методами сохранения и распространения, а также новой волной интереса подрастающего поколения к различным его видам, в частности к певческому искусству. Ознакомление с российским опытом сохранения национальных культурных традиций в этом направлении, известного своим этновоспитательным и этнопедagogическим потенциалом, гуманностью и эмоционально-художественным влиянием на молодежь, поможет содействовать заинтересованности у китайского подрастающего поколения к национальному Певческому искусству.</p>
<p>С. 138.</p>	<p>С. 76.</p>
<p>Розпочинаючи з 2001 р. навчальний план передбачає вивчення майбутніми учителями музики певної кількості дисциплін, які забезпечують оволодіння цілим комплексом музичних знань, навичок та умінь, необхідних для проведення якісної та ефективною музично-виховної роботи з дітьми. До них відносяться: дисципліни інструментально-виконавчого циклу (основний та додатковий музичний інструмент, практикум шкільного репертуару); музично-теоретичний цикл (історія музики, гармонія, сольфеджіо, аналіз музичних форм); методологія музичного виховання; диригентсько-хоровий цикл (хоровий клас, практикум роботи з хором, постановка голосу) [61; 62; 68; 79].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>Учебным планом предусмотрено изучение студентами определенного количества дисциплин, которые обеспечивают овладение целым комплексом музыкальных знаний, навыков и умений, необходимых для проведения качественной и эффективной музыкально-воспитательной работы с детьми. К ним относятся: дисциплины инструментально-исполнительного цикла (основной и дополнительный музыкальный инструмент, практикум школьного репертуара); музыкально-теоретический цикл (история музыки, гармония, сольфеджио, анализ музыкальных форм); методика музыкального воспитания; дирижерско-хоровой цикл (хоровой класс, практикум работы с хором, дирижирование, хороведение, постановка голоса).</p>
<p>С. 138.</p>	<p>С. 76.</p>
<p>Цикл вокально-хорових дисциплін є найбільш значущою складовою всієї системи підготовки студентів до майбутньої музично-естетичної роботи з дітьми. Загальновідомо, що вчителю музики необ-</p>	<p>Цикл вокально-хоровых дисциплин является наиболее значимой частью всей системы подготовки студентов к будущей музыкально-эстетической работе с детьми. Общеизвестно, что учителю</p>

<p>хідно мати добре поставлений голос, вміти продемонструвати дітям, як слід правильно та виразно співати. Ці завдання вирішуються у процесі занять із постановки голосу.</p> <p>Професійний напрям викладання вокалу вимагає також урахування значного вокального навантаження, яке вчитель музики має у повсякденній роботі. Заняття з вокалу сприяють також формуванню у майбутніх учителів елементів педагогічної майстерності. Це пов'язано насамперед із тим, що техніка та культура мови є сукупністю прийомів фонаційного (мовного) дихання, голосоутворення, дикції, а також темпоритму, що дозволяє з максимальною ефективністю здійснювати мовний вплив на слухача, оскільки музично-педагогічна діяльність вчителя має супроводжуватися розповіддю [32; 35; 49; 57; 58 та ін.].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>музики необхідно иметь хорошо поставленный голос, уметь продемонстрировать детям, как надо правильно и выразительно петь. Эти задачи решаются в процессе занятий по постановке голоса. Профессиональное направление преподавания вокала требует также учета значительной вокальной нагрузки, которую учитель музыки имеет в повседневной работе. Занятия по вокалу способствуют также формированию у будущих учителей элементов педагогического мастерства. Это связано прежде всего с тем, что техника и культура речи представляет собой совокупность приемов фонационного (речевого) дыхания, голосообразования, дикции, а также темпоритма, что позволяет с максимальной эффективностью осуществлять речевое влияние на слушателя, поскольку музыкально-педагогическая деятельность учителя должна сопровождаться рассказом.</p>
<p>С. 139.</p>	<p>С. 76–77.</p>
<p>Дисципліна «хорове диригування», виконуючи специфічні завдання навчання диригентському мистецтву, сприяє також оволодінню студентами педагогічною майстерністю. Вивчення цього предмета забезпечує оволодіння необхідними знаннями та практичними навичками для керівництва дитячим хоровим колективом; сприяє всебічному розвитку музичних здібностей, творчої ініціативи та уявлення, образної мови, музичного мислення, артистизму; виховує художній смак; формує організаційні та комунікативні здібності та задатки майбутнього педагога, його професійну ерудицію. Особливістю диригентської підготовки студентів є її професійна спрямованість на практичну роботу вчителя музики в школі, яка полягає, перш за все, в аналітичній асиміляції та художньо-образному сприйнятті творів, набуття навичок і вмінь викладу музичного матеріалу та його словесної інтерпретації, вивчення пісень шкільного репертуару. Важливим елементом музично-педагогічної компетентності майбутнього вчителя музики є оволодіння технікою диригування – найскладнішою частиною курсу. Опанування технічними прийомами вимагає, як правило, тривалого часу для відпрацювання та закріплення автоматизму дії. Диригентська техніка забезпечується вміннями, що є основою професіоналізму майбутнього фахівця:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вміння педагога-диригента керувати своєю поведінкою з використанням таких елементів артистизму, як міміка та пантоміма. Це насамперед уміння (за допомогою відповідних і пластичних жестів рук, вирази обличчя) передавати внутрішній зміст музичного твору, тобто вміння, у які мають багато спільного з акторським мистецтвом; • вміння впливати на особистість та колектив, які полягають у техніці педагогічного спілкування та являють собою інтегративну єдність мистецтва спілкування, організаційного таланту та почуття педагогічного такту [63; 64; 76; 77 та ін.]. <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат. Доказом плагіату є помилки перекладу з російської.</p>	<p>Дисципліна «хоровое дирижирование», выполняющая специфические задачи обучения дирижерскому искусству, способствует также овладению студентами педагогическим мастерством. Изучение этого предмета обеспечивает овладение необходимыми знаниями и практическими навыками для руководства детским хоровым коллективом; способствует всестороннему развитию музыкальных способностей, творческой инициативы и представления, образного языка, музыкального мышления, артистизма; воспитывает художественный вкус; формирует организационные и коммуникативные способности будущего педагога, его профессиональную эрудицию.</p> <p>Особенностью дирижерской подготовки студентов является ее профессиональная направленность на практическую работу учителя музыки в школе, которая заключается, прежде всего, в аналитическом усвоении и художественно-образном восприятии произведений, приобретении умений и навыков изложения музыкального материала и его словесной интерпретации, изучении песен школьного репертуара. Существенным элементом музыкально-педагогической компетентности будущего учителя музыки является овладение техникой дирижирования – наиболее сложной частью курса. Усвоение технических приемов требует, как правило, длительного времени для выработки и закрепления автоматизма действия. Дирижерская техника обеспечивается умениями, составляющими основу профессионализма будущего специалиста:</p> <ul style="list-style-type: none"> - умение педагога-дирижера управлять своим поведением с использованием таких элементов артистизма, как мимика и пантомима. Это прежде всего умение (с помощью соответствующих и пластических жестов рук, выражения лица) передавать внутреннее содержание музыкального произведения, то есть умения, в которых немало общего с актерским искусством; - умение влиять на личность и коллектив, которые заключаются в технике педагогического общения и представляют собой интегративное единство искусства общения, организационного таланта и чувства педагогического такта.
<p>С. 140.</p>	<p>С. 77.</p>
<p>Хоровий спів – одна з найважливіших дисциплін</p>	<p>Хоровое пение-одна из важнейших дисциплин в</p>

<p>у професійній підготовці вчителя музики. У процесі хорового виконавства формується творча особистість студента, удосконалюються різні аспекти його майбутньої професійної діяльності. Так, з одного боку, співати у хорі, прислухаючись до вказівок керівника, уважно придивляючись до методів його роботи, осмислюючи та аналізуючи його вимоги, студент формується як виконавець. З іншого боку, крім виконавських завдань, студент у цьому хоровому колективі повинен опанувати форми та методами роботи, виявити свої організаторські вміння.</p> <p>Процес оволодіння студентами вокально-хоровим мистецтвом є занадто складним. На заняттях у хоровому класі студенти навчаються чистоті інтонування, звукоутворенню, правильній дикції, виразності виконання, відчуття ансамблю, розвивають гармонійний слух, опановують твори з досить складними динамічними відтінками, ритмічними та темповими змінами [6; 12; 26].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>профессиональной подготовке учителя музыки. В процессе хорового исполнительства формируется творческая личность студента, совершенствуются различные аспекты его будущей профессиональной деятельности. Так, с одной стороны, петь в хоре, прислушиваясь к указаниям руководителя, внимательно приглядываясь к методам его работы, осмысливая и анализируя его требования, студент формируется как исполнитель. С другой стороны, кроме исполнительских заданий, студент в этом хоровом коллективе должен овладеть формами и методами работы, выявит свои организаторские умения.</p> <p>Процесс овладения студентами вокально-хоровым искусством является слишком сложным. На занятиях в хоровом классе они учатся чистоте интонирования, звукообразования, правильной дикции, выразительности исполнения, ощущению ансамбля, развивают гармоничный слух, овладевают произведениями с достаточно сложными динамическими оттенками, ритмичными и темповыми изменениями.</p>
<p>С. 140.</p> <p>Слід зазначити, що важливо не лише навчити студентів співати, а й передусім зацікавити їх красою виконання музичними творами світової музичної культури таких світових класиків, як Г. Гендель, В. Моцарт, І. Бах, С. Танєєв, В. Котляревський, М. Леонтович, Ц. Кюї, Л. Ревуцький та ін.). Основу репертуару складають найкращі зразки українського музичного фольклору та класики, завдяки чому у студентів формується почуття національної самосвідомості.</p> <p>Курс методики музичного виховання є одним із найважливіших складових систем методичної підготовки студентів, адже він надає теоретичні знання про зміст, форми, методи музичного виховання, ставить перед студентом завдання навчити практикувати сюжетно-композиційну лінію процесу навчання, організувати свою діяльність [39; 40; 45; 46].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С. 77.</p> <p>Следует заметить, что важно не только научить студентов петь, но и, прежде всего, заинтересовать их высокохудожественными музыкальными произведениями мировой музыкальной культуры. Наряду с песнями детского репертуара, студенческий хор исполняет произведения композиторов мировой классики (например, Г. Генделя, В. Моцарта, И. Баха, С. Танеева, Ц. Кюи, П. Чайковского, Б. Лятовинского, Л. Ревуцкого, В. Котляревского, М. Леонтовича и др.). Основу репертуара составляют лучшие образцы российского музыкального фольклора и классики, благодаря чему у студентов формируется чувство национального самосознания.</p> <p>Курс методики музыкального воспитания считается одним из важных составляющих систем методической подготовки студентов, ведь он дает теоретические знания о содержании, формы, методы музыкального воспитания, ставит задачу научить практиковать сюжетно-композиционную линию процесса обучения, организовывать собственную деятельность.</p>
<p>С. 140–141.</p> <p>Для багатьох студентів цей курс є лише фундаментом, на якому надалі будеться вся система їхньої методичної підготовки. При цьому суттєво зростає значення неперервної педагогічної практики та опосередкованої методичної підготовки, яка охоплює предмети упродовж усіх років навчання, озброює студентів професійно-необхідними вміннями та навичками, сприяє подальшому поглибленню отриманих знань та формуванню інтересу до майбутньої спеціальності.</p> <p>Специфіка професійно-методичної підготовки вчителів музики у закладах вищої освіти обумовлена тим, що університетська освіта надає можливість майбутньому фахівцю здобути глибокі знання з суспільно-політичних та психолого-педагогічних дисциплін. Крім цього, студенти можуть значно підвищити рівень своєї спеціальної підготовки: музико-теоретичної, вокально-хорової та виконавської. Це завдання успішно виконують спеціальні музичні дисципліни, до основних функцій яких також нале-</p>	<p>С. 77–78.</p> <p>Для многих студентов этот курс является лишь фундаментом, на котором в дальнейшем строится вся система их методической подготовки. При этом существенно возрастает значение непрерывной педагогической практики и опосредованной методической подготовки, которая охватывает предметы на протяжении всех лет обучения, вооружает студентов профессионально-необходимыми умениями и навыками, способствует дальнейшему углублению полученных знаний и формированию интереса к будущей специальности.</p> <p>Специфика профессионально-методической подготовки учителей музыки в высших учебных заведениях обусловлена тем, что университетское образование дает возможность будущему специалисту получить глубокие знания по общественно-политических и психолого-педагогических дисциплин. Кроме этого, студенты могут значительно повысить уровень своей специальной подготовки: музыкально-теоретической, вокально-хоровой и испол-</p>

<p>жити допомогти студентам опанувати окремі основні методики (викладання сольфеджіо, постановки голосу, навчання гри на музичному інструменті тощо). Ці методики мають єдину спрямованість – підготувати майбутнього вчителя музики до здійснення різнобічної діяльності педагогічних навчальних закладів різного типу: школах, гімназіях, ліцеях тощо. Це обумовлюється тим, що університетська освіта надає право студентам, які виявили особливі здібності щодо окремих музичних предметів, здобути додаткову кваліфікацію.</p>	<p>нительской. Данную задачу успешно выполняют специальные музыкальные дисциплины, в функции которых также входит помочь студентам овладеть отдельными основными методиками (преподавание сольфеджио, постановки голоса, обучения игры на музыкальном инструменте и т. п.). Эти методики имеют единую направленность – подготовить будущего учителя музыки к осуществлению разносторонней деятельности в педагогических учебных заведениях различного типа: общеобразовательных школах, гимназиях, лицеях и тому подобное. Это обуславливается тем, что университетское образование дает право студентам, проявившим особые способности при изучении отдельных музыкальных предметов, получить дополнительную кваліфікацію.</p>
<p>С. 141–142.</p>	<p>С. 78.</p>
<p>Загальна музична освіта у школах Китаю виходить на передові позиції у світовому освітньому просторі, тенденція до постійного оновлення та вдосконалення освітнього процесу дозволяє китайському суспільству досягати успіхів у вирішенні завдань з виховання підростаючого покоління. Вивчення європейського методичного досвіду з подальшим впровадженням його елементів на основі китайської традиції є унікальною моделлю модернізації музичної освіти. Розкриття недостатньо вивченого досвіду становлення та реформування освітньої системи в галузі загального музичного навчання країн Сходу, зокрема Китаю, виступає важливою стратегією збагачення теорії та практики педагогічної науки.</p> <p>Формування художньо-ментального досвіду майбутніх учителів музики є актуальним питанням для науки та практики України та Китаю. Ця спільна позиція обумовлена тягінням зберегти своє національне коріння, свої традиції, етнічну визначеність, художні цінності, при цьому не зменшувати свої духовно-творчі ресурси сегментом музичної творчості, а, навпаки, активно вивчати музичну творчість інших регіонів, інших народів світу. Одним із важливих методичних ресурсів у такому процесі є об'єктивно існуючі полікультурні обставини підготовки майбутніх учителів музики в Україні.</p>	<p>Общее музыкальное образование в школах Китая выходит на передовые позиции в мировом образовательном пространстве, тенденция к постоянному обновлению и совершенствованию учебного процесса позволяет китайскому обществу достигать успехов в решении задач по воспитанию подрастающего поколения. Изучение европейского методического опыта с последующим внедрением его элементов на основе китайской традиции является уникальной моделью модернизации художественного образования. Раскрытие недостаточно изученного опыта становления и реформирования образовательной системы в области общего музыкального обучения стран Востока, в частности Китая, выступает важной стратегией обогащения теории и практики педагогической науки.</p> <p>Формирование художественно-ментального опыта будущих учителей художественных дисциплин является актуальным вопросом для науки и практики России и Китая. Эта совместная позиция обусловлена притяжением сохранить свои национальные корни, свои традиции, этническую саму определенность, художественные ценности, но при этом не обеднять свои духовно-творческие ресурсы сегментом художественного творчества, а, наоборот, активно изучать художественное творчество других регионов, других народов мира. Одним из важных методических ресурсов в таком процессе являются объективно существующие полихудожественные и поликультурные обстоятельства подготовки будущих учителей художественных дисциплин на факультетах искусств педагогических университетов России.</p>
<p>С. 142.</p>	<p>С. 78.</p>
<p>Дослідження молодих учених з Китаю роблять вагомий методичний внесок у реалізацію педагогічного потенціалу такого підходу У той же час вони доводять на експериментальному рівні необхідність урахування принципу діалогу культур «Схід-Захід», що розширює музичну компетентність майбутніх вчителів, інтенсифікує набуття ними художньо-ментального досвіду за допомогою оволодіння як різних стилів, жанрів мистецтва, а й різних ментальностей, які вона відзеркалює.</p> <p>Подальший розвиток культури в міжнародному плані та культурних відносин, а також погляд у майбутнє зумовлює країни світу шукати ефективні шляхи співпраці для забезпечення економічної стабільності, збереження та зміцнення миру, процвітання та прогресивного розвитку країн. Діалог цивілізацій та культурний обмін є ключовою скла-</p>	<p>Исследования молодых ученых из Китая вносят весомый методический вклад в реализацию педагогического потенциала такого подхода.</p> <p>В то же время они доказывают на экспериментальном уровне необходимость учета принципа диалога культур «Восток-Запад», который расширяет художественную компетентность будущих специалистов, интенсифицирует приобретения ими художественно-ментального опыта посредством овладения не только разных стилей, жанров искусства, но и разных ментальностей, которые она отражает.</p> <p>Дальнейшее развитие культуры в международном плане и культурных отношений, а также взгляд в будущее обуславливает страны мира искать эффективные пути сотрудничества для обеспечения экономической стабильности, сохранения и укреп-</p>

<p>довою розвитку людського суспільства [2].</p> <p>Покликання [2] фальшиве – текст переписаний разом із готовим покликанням.</p> <p>Покликання [2] у дисертації Чень – це: Башкір О.І., Зеленська Л.Д. Суспільно-політичні детермінанти організації вищої педагогічної освіти в Харківському регіоні (1919-1933р.р.). Scientific-Researches. 2017. №3. Це покликання з помилкою – треба писати 2016-й рік, а не 2017-й (https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/5e146830-b04c-46d7-99e7-421ec6636d81/content).</p> <p>У тексті цієї статті насправді немає слів «співпраця», «цивілізація», «стабільність» тощо.</p> <p>Покликання на справжнє джерело відсутнє.</p> <p>Плагіат.</p> <p>Доказом плагіату є також помилки перекладу з російської.</p>	<p>ления мира, процветания и прогрессивного развития государств. Диалог цивилизаций и культурный обмен являются ключевой составляющей развития человеческого общества. [2].</p>
<p>С. 142–143.</p>	<p>С. 78.</p>
<p>Своєрідність оволодіння українською музичною культурою має певні труднощі китайських студентів та аспірантів, зазначає Лю Сюй – дослідниця міжкультурно-творчої трансформації українських та китайських співочих традицій в умовах музично-педагогічного навчання, та вимагає паралельного ознайомлення з українською музичною культурою, її менталітетом та традиціями, оскільки вона є складовою культури світу. На думку Лю Сюй, першоосною, на якій можуть ґрунтуватися культурні взаємини України та Китаю – це встановлення єдиних шляхів культурного етногенезу, що склалися ще на початкових стадіях розвитку давніх цивілізацій, які у певні часи калейдоскопа історії розійшлися і можуть зійтись та творчо взаємодіяти вже у нових науково-мистецьких формах. Походження найдавніших артефактів фольклору народів світу свідчать про їхню єдність, яка йде ще з родоплемінної календарно-трудової обрядності та має ритуально-магічне призначення (заклинання майбутнього врожаю, сіви та жнив, збирання плодів, змови на добре полювання, закликання дощу, сонця, весілля, народження дитини, поховання померлих, будівництво житла тощо) [115].</p> <p>Покликання [115] фальшиве – це: 刘煦;阿尔泰山区图瓦人的传统音乐文化研究[D];新疆师范大学;2011年. (Лю Сюй; Исследование традиционной музыкальной культуры тувинцев Горного Алтая; Синьцзянский педагогический университет; 2011 г.), яка жодного стосунку до України не має (Горный Алтай – це Росія).</p> <p>Покликання на справжнє джерело відсутнє.</p> <p>Плагіат.</p> <p>Доказом плагіату є також помилки перекладу з російської (російське «заговори» треба перекладати як «замовляння, замови», а не «змови»).</p>	<p>Своеобразие овладения российской музыкальной культурой имеет определенные трудности для китайских студентов и аспирантов, отмечает Чжао Веньфан – исследовательница межкультурно-творческой трансформации российских и китайских певческих традиций в условиях музыкально-педагогического обучения, и требует параллельного ознакомления с российской художественной культурой, ее менталитетом и традициями, поскольку она является неотъемлемой частью художественной культуры мира. По мнению Чжао Веньфан, первоосновой, на которой может основываться культурные взаимоотношения России и Китая – это установление единых путей культурного этногенеза, что сложились еще на начальных стадиях развития древних цивилизаций, которые в определенные времена калейдоскопа истории разошлись и могут сойтись и творчески взаимодействовать уже в новых научно-художественных формах. Происхождение древнейших артефактов фольклора народов мира свидетельствуют об их единстве, которая идет еще с родоплеменной календарно-трудовой обрядности и имеет ритуально-магическое назначение (заклинанья будущего урожая, сева и жатвы, собиранья плодов, заговоры на хорошо охоты, призывания дождя, солнца, женитьба, рождение ребенка, погребение умерших, строительство жилья и тому подобное) [9].</p>
<p>С. 143.</p>	<p>С. 78–79.</p>
<p>Незважаючи на таке глибоке коріння походження китайської пісенної творчості та традиційний стиль виконання, вона не зазнала ні особливої трансформації, ні динамічного розвитку, на відміну театрального мистецтва. Пройшовши через століття, музика в китайській культурі так і залишилася, насамперед, як потужний морально-виховний засіб та спосіб удосконалення особистості та суспільства</p>	<p>Заклучение</p> <p>Несмотря на такие глубинные корни происхождения китайского песенного творчества и традиционный стиль исполнения, он не претерпел особого ни трансформации, ни динамичного развития, в отличие от театрального искусства. Пройдя через века, Музыка в китайской культуре так и осталась, прежде всего, как мощное морально-воспитательное средство и способ усовершенствования чело-</p>

	<p>в цілому.</p> <p>У свою чергу китайська політика відкритості та курс на заповнення «білих плям» в музичній освіті та мистецтві зумовили китайських молодих вчених звернутися до української педагогічної науки та практики для ознайомлення з найбільш ефективними традиційними та інноваційними методами музичного навчання дітей та молоді, які давно відомі далеко за межами України та мають вплив на розвиток європейської культури. У цій галузі особливий інтерес викликає вивчення досвіду формування інтересу до українського національного вокально-хорового мистецтва у студентській молоді даного етносу та творче його переосмислення, узагальнення та адаптація до китайських педагогічних технологій даного напрямку, запозичених в українській культурно-педагогічній спадщині.</p>	<p>века и общества в целом.</p> <p>В свою очередь китайская политика открытости и курс на заполнение «белых пятен» в образовании и искусстве обусловили китайских молодых ученых обратиться к российской педагогической науке и практики для ознакомления с наиболее эффективными традиционными и инновационными методами музыкального обучения детей и молодежи, которые давно известны далеко за пределами России и имеют влияние на развитие европейской культуры. В этой области особый интерес вызывает изучение опыта формирования интереса к российскому национальному вокально-хоровому искусству у студенческой молодежи данного этноса творческое его переосмысление, обобщение и адаптация к китайским педагогическим технологиям данного направления, заимствованных в российской культурно-педагогическом наследии.</p>
8	<p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content</p>	<p>Цзян Вэйцян. Перспективы педагогики сотворчества в музыкально-педагогических вузах России и Китая на современном этапе социокультурного развития. Дисс. ... канд. пед. наук. – Москва, 2017. https://www.mgpu.ru/uploads/adv_documents/5991/1504600503-DissertatsiyaVeytsyana.Pdf</p>
	С. 144.	С. 54.
	<p>Наведемо приклад щодо розвитку музично-педагогічної освіти в Університеті зв'язку провінції Чжецзян.</p> <p>Своєрідність даного вишу представлена в аспекті різноманітних впливів, починаючи від природних умов, історичної та культурної спадщини, до сучасного зближення з європейською педагогічною традицією, що надає неповторність характеру та напрямку розвитку освітньої галузі цього багатого на історичну пам'ять регіону.</p> <p>Провінція Чжецзян, у столиці якої – місті Чжецзян знаходиться Університеті зв'язку провінції Чжецзян, розташована у східній частині країни, в районі гирла річки Хуанхе. Цей район Китаю здавна відомий своїми джерелами та озерами. Одне із найвідоміших – джерело Баоту, який згадується у стародавніх хроніках і є здобутком традиційної культури Китаю. Поезія води передається в літературні та музичні твори. Так, відомий письменник Лю Е у своєму романі Подорож Лао Цяня (老残游记) (1903-1904) поетично описав місто Чжецзян – «У кожної сім'ї є джерело, у кожного будинку є верба».</p> <p>Українською мали бути назви Шаньдун та Цзинань, а не Чжецзян, столицею якої є місто Ханчжоу (а не Чжецзян). Чжецзян не має жодного стосунку до річки Хуанхе: через цю провінцію (і місто Ханчжоу) протікає зовсім інша річка – Фучуньцзян. Очевидно, автор дисертації – Чень Хуейхуей – не знає географії Китаю.</p>	<p>Данный параграф посвящен описанию и анализу музыкально-педагогического образования, представленного вузами провинции Шаньдун, его региональным особенностям на примере Шаньдунского женского университета, являющегося частью экспериментальной базы исследования.</p> <p>Своеобразие данного вуза представлено в аспекте разнообразных влияний, начиная от природных условий, исторического и культурного наследия, до современного сближения с европейской педагогической традицией, что придает неповторимость характеру и направлению развития образовательной области этого многоликого, богатого исторической памятью региона.</p> <p>Провинция Шаньдун, в столице которой – городе Цзынань находится Шаньдунский женский университет, расположена в восточной части страны, в районе устья реки Хуанхэ. Этот район Китая издревле известен своими родниками, источниками и озерами. Один из самых известных – источник Баоту, который упоминается в древних хрониках и является достоянием традиционной культуры Китая. Поезия воды передается в литературных и музыкальных сочинениях. Так, известный писатель Лю Э в своем романе «Путешествие Лао Цяня» (老残游记) (1903-1904) поэтически описал город Цзынань – «У каждой семьи есть источник, у каждого дома есть ива».</p>
	С. 144–145.	С. 54–55.
	<p>Слід зазначити, що цей регіон Китаю вже багато століть є одним із центрів розвитку науки, філософії та культури, особливо такого філософського напрямку, як конфуціанство. У цьому регіоні розташований відомий далеко за межами Китаю храм</p>	<p>Следует отметить, что этот регион Китая уже много веков является одним из центров развития науки, философии и культуры, в особенности такого философского направления, как конфуцианство. В данном регионе расположен известный далеко</p>

<p>Конфуція, будівництво якого було розпочато після смерті філософа у 478 році до н.е. і продовжувалося всі наступні століття. Храм вражає своєю масштабністю його площа дорівнює 21,8 га. Тут розміщується безліч залів, усипальниць і павільйонів, зокрема Павільйон Сузір'я Вчених, відомий своїми барельєфами із зображеннями драконів.</p> <p>Релігійно-філософська система, основоположником якої став Кун-цзи (551-478 до н.е.) (в європейській транскрипції – Конфуцій) надала визначальний вплив на культуру Китаю вже більше двох тисячоліть, спрямовуючи розвиток усіх сторін життя китайського суспільства від внутрішньосімейних відносин до державного устрою в цілому. Для конфуціанства характерний суворий раціоналізм, відсутність містицизму, пріоритет суспільних інтересів над приватними.</p>	<p>за межами Китаю храм Конфуція, строительство которого было начато после смерти философа в 478 году до н.э. и продолжалось все последующие столетия. Храм поражает своей масштабностью – его площадь равняется 21,8 га. Здесь размещается множество залов, усыпальниц и павильонов, в том числе, Павильон Созвездия Ученых, известный своими барельефами с изображениями драконов.</p> <p>Религиозно-философская система, основоположником которой стал Кун-цзы (551-479 до н.э.) (в европейской транскрипции – Конфуций) оказала определяющее влияние на культуру Китая в целом, в течение более чем двух тысячелетий направляя развитие всех сторон жизни китайского общества – от внутрисемейных отношений до государственного устройства в целом. Для конфуцианства характерен строгий рационализм, отсутствие мистицизма, приоритет общественных интересов над частными.</p>
<p>С. 145.</p>	<p>С. 55–56.</p>
<p>Конфуцій жив у епоху, що відрізняється значною нестабільністю та низкою криз суспільного та політичного життя. У зв'язку з цим ядром його вчення стало схилення перед легендарною давньою, що сприймається як «золоте століття» – століття мудрих правителів, безкорисливих чиновників та процвітаючого працюючого народу.</p> <p>Філософ створив досконалий образ людини (Цзюнь-цзи), головними рисами якого були гуманність (жень) і визначаюче всю його поведінку почуття обов'язку. До того ж гуманність являла собою цілий комплекс якостей, найважливішими з яких були гідність, скромність, справедливість та любов до людей.</p> <p>Значний вплив на подальший розвиток культури Китаю виявило сформоване Конфуцієм поняття «сяо», яке перекладається як «синівня шанобливість», а широкому значенні – як безумовне підпорядкування молодших старшим.</p> <p>В результаті впровадження даного поняття у свідомість людей розвинувся і утвердився культ сім'ї, при якому все особисте відсувалося на другий план, але в першому завжди залишалися інтереси сім'ї та клану.</p> <p>Конфуціанство велику увагу приділяло вихованню та освіті і грамотна людина мала авторитет та користувалася загальною повагою, вона могла навіть подолати певні суспільні бар'єри (наприклад, перейти до стану шэньши і отримати цілу низку привілеїв), що сприяло прагненню більшості людей до оволодіння грамотою.</p> <p>Результатом розвитку такого ставлення до освіти та виховання стало те, що кожен китаєць, чи будучи буддистом, чи сповідував ідеї дао, в основі своїй спирався на закони конфуціанства.</p>	<p>Конфуцій жив в епоху, отличающуюся значительной нестабильностью и рядом кризисов общественной и политической жизни. В связи с этим, ядром его учения стало преклонение перед легендарной древностью, воспринимаемой как «золотой век» – век мудрых правителей, бескорыстных чиновников и процветающего трудолюбивого народа.</p> <p>Философ создал совершенный образ человека (Цзюнь-цзы), главными чертами которого были гуманность (жень) и определяющее все его поведение чувство долга. Причем гуманность представляла собой целый комплекс качеств, важнейшими из которых были достоинство, скромность, справедливость и любовь к людям.</p> <p>Значительное влияние на все последующее развитие культуры Китая оказало сформулированное Конфуцием понятие «сяо», которое переводится как «сыновья почтительность», а в широком смысле – как безусловно подчинение младших старшим.</p> <p>В результате внедрения данного понятия в сознание людей развился и утвердился культ семьи, при котором все личное отодвигалось на второй план, а на первом всегда оставались интересы семьи и клана.</p> <p>Конфуцианство большое внимание уделяло воспитанию и образованию и грамотный человек обладал авторитетом и пользовался всеобщим уважением, он мог даже преодолеть сословные барьеры (например, перейти в сословие шэньши и получить целый ряд привилегий), что способствовало стремлению большинства людей к овладению грамотой.</p> <p>Результатом развития такого отношения к образованию и воспитанию стало то, что каждый китаец, был ли он буддистом или исповедовал идеи дао, в основе своей опирался на законы конфуцианства.</p>
<p>С. 146.</p>	<p>С. 56.</p>
<p>Відмітимо, що конфуціанські цінності не включали поняття співтворчості педагога та учнів, віддаючи перевагу безумовному підпорядкуванню вчителю, що, безумовно, наклало відбиток і на подальший розвиток педагогіки.</p> <p>У XX ст. авторитет конфуціанства був значно меншим, утім нині дослідники нерідко звертаються до його принципів та досвіду для розвитку та вдо-</p>	<p>Нетрудно заметить, что конфуцианские ценности не включали в себя понятия сотворчества педагога и учеников, отдавая предпочтение безусловному подчинению учителю, что, безусловно, наложило отпечаток и на дальнейшее развитие педагогики.</p> <p>В XX веке авторитет конфуцианства был в значительной степени поколеблен, однако в настоя-</p>

<p>сконалення суспільних відносин.</p> <p>У зазначеному контексті Університеті зв'язку провінції Чжецзян є одним з найактивніших у вивченні та збереженні спадщини досягнень минулого.</p> <p>Провінція Чжецзян відома також як одна з буддійських історичних центрів культури, що представлена тут цілою низкою пам'яток. Одним із найбільш значних є парк гори Тисячі Будд, перші статуї якої створювалися у VI ст. Саме тут знаходиться також найдавніший напис, що має чотири символи, висічені в камені.</p> <p>Головні стародавні буддійські пам'ятники знаходяться в окрузі Лічен. Це і найстаріша з цегляних пагод Китаю Пагода чотирьох воріт (661 р.), та храми Шентун та Лінюань.</p>	<p>щее время исследователи нередко обращаются к его принципам и опыту для развития и совершенствования общественных отношений.</p> <p>В этом плане провинция Шаньдун является одной из самых активных в изучении и сохранении наследия достижений прошлого.</p> <p>Цзинань известен также как один из исторических центров буддийской культуры, которая представлена здесь целым рядом памятников. Одним из наиболее значительных является парк горы Тисячи Будд, первые статуи которой создавались в VI веке. Именно здесь находится также древнейшая надпись, представляющая собой четыре символа, высеченные в камне. Главные буддийские древние памятники находятся в округе Личэн. Это и старейшая из кирпичных пагод Китая Пагода четырех ворот (661 год), и храмы Шентун и Линюань.</p>
<p>С. 146–147.</p>	<p>С. 56–57.</p>
<p>Буддизм також високо оцінює роль вчителя – неможливо досягти нового рівня і взагалі продовжувати шлях до Просвітництва наодинці, без супроводу та допомоги вчителя (лами, гуру). Взаємини з вчителем – необхідний для здійснення самовдосконалення зв'язок та річ тут у тому, що буддійський учитель не такий категоричний, як конфуціанський. Його основним завданням є допомога у подоланні учнями стереотипів та досягнення ними самостійності.</p> <p>Здавалося б, можна вважати такі відносини творчими, однак, учень у просторі буддизму усвідомлено відмовляється від своїх активних дій, в ідеалі повністю довіряючи вчителю доти, доки сам не виявить, що досяг необхідного рівня розвитку. З цього моменту учень сам може стати вчителем і говорити про справжню співтворчість як про спільну працю тут теж неправомірно. Лама співчуває учневі і сам практикує те, чого вчить. Тим самим він подає приклад, а учень уже залежно від свого духовного просування може слідувати чи не наслідувати його приклад.</p>	<p>Буддизм также высоко оценивает роль учителя – невозможно достичь нового уровня и вообще продолжать путь к Просвещению в одиночку, без сопровождения и помощи учителя (ламы, гуру). Взаимоотношения с учителем – необходимая для осуществления самосовершенствования связь и дело здесь в том, что буддийский учитель не столь категоричен, как конфуцианский. Его основной задачей является помощь в преодолении учениками стереотипов и достижения ими самостоятельности.</p> <p>Казалось бы, можно считать такие отношения творческими, однако, ученик в пространстве буддизма осознанно отказывается от собственных активных действий, в идеале полностью доверяя учителю до той поры, пока сам не обнаружит, что достиг нужного уровня развития. С этого момента ученик сам может стать учителем и говорить о настоящем сотворчестве как о совместном труде здесь тоже неправомірно. Лама сочувствует ученику и сам практикует то, чему учит. Тем самым он подает пример, а ученик уже в зависимости от своего духовного продвижения может следовать или не следовать его примеру.</p>
<p>С. 147.</p>	<p>С. 57–58.</p>
<p>У провінції Чжецзян постійно ведуться археологічні дослідження, знахідки яких зберігаються у музеї. Цей музей був створений на основі музею Уайду, заснованого місіонером Д. Уайтрайтом в 1887 р. Сучасний музей було відкрито у 2010 р. і він є центром історичних досліджень та місцем зберігання численних артефактів, що відносяться до часів неоліту та середньовіччя.</p> <p>Відомість провінції Чжецзян приніс також природний заповідник «Тяньюй», відзначений у книзі рекордів Гіннеса як найбільший у світі музей доісторичних тварин (1106 фрагментів).</p> <p>Найвідомішими музеями провінції є також музей порцеляни, музей стародавніх колісниць та музей письменника Пуньсунліна в місті Цзибо, а також інші численні історичні та природні парки, меморіали та музеї.</p> <p>Все це створює атмосферу, що сприяє формуванню у молоді прагнення до вивчення своєї історії, найдавніших традицій, життя видатних письменників, музикантів, учених.</p> <p>Велика кількість музеїв у цьому регіоні сприяє тому, що вищі практикують дослідницькі проекти на справжніх артефактах та тут, безумовно, присутня співтворчість вчителя та учнів, хоча поки що не в такому обсязі, як хотілося б.</p>	<p>В провинции Шаньдун постоянно ведутся археологические изыскания, находки которых хранятся в музее провинции Шаньдун. Этот музей был создан на основе музея Уайду, основанного миссионером Д.С. Уайтрайтом в 1887 году. Современный музей был открыт в 2010 году и является центром исторических исследований и местом хранения многочисленных артефактов, относящихся ко временам неолита и средневековья.</p> <p>Известность провинции Шаньдун принес также Шаньдунский природный заповедник «Тяньюй», отмеченный в книге рекордов Гиннеса как крупнейший в мире музей доисторических животных (1106 фрагментов).</p> <p>Известнейшими музеями провинции являются также музей фарфора, музей древних колесниц и музей писателя Пуньсунлина в городе Цзибо, а также другие многочисленные исторические и природные парки, мемориалы и музеи.</p> <p>Все это создает атмосферу, способствующую формированию у молодежи стремления к изучению своей истории, древнейших традиций, жизни выдающихся писателей, музыкантов, ученых.</p> <p>Большое количество музеев в данном регионе способствует тому, что вузы практикуют исследовательские проекты на подлинных артефактах и</p>

<p>В даний час провінція Чжецзян – це одна з найбільш розвинених в економічному відношенні провінцій Китаю, що вплинуло і на високий рівень розвитку.</p> <p>Тут зосереджено навчальні заклади різних спеціальностей, зокрема Університеті зв'язку провінції Чжецзян.</p>	<p>здесь, безусловно, присутствует сотворчество учителя и учеников, хотя пока не в таком объеме, как хотелось бы.</p> <p>В настоящее время провинция Шаньдун – это одна из наиболее развитых в экономическом отношении провинций Китая, что повлияло и на высокий уровень развития образования.</p>
<p>С. 148.</p>	<p>С. 58–59.</p>
<p>Найвідомішим, найстарішим і найпрестижнішим вищим навчальним закладом регіону є Шаньдунський університет, який надає певний вплив на всі інші виші будь-якої спеціальності. Найбільш сильним цей вплив є в галузі гуманітарних наук, і, особливо, в галузі культури та мистецтва.</p> <p>У Шаньдунському університеті, в його 31 інституті та коледжі здійснюється підготовка фахівців з усіх освітніх галузей знань. Цей університет вважається класичним, оскільки дотримується переважно європейського напрямку в організації та змісті освіти. Нині в університеті є 104 бакалаврські програми, 209 програм магістратури, 127 докторських програм. Розпочинаючи з 1980 р. у Шаньдунському університеті навчалось понад 10000 студентів з 60 країн світу, що говорить про розвинені міцні міжнародні зв'язки.</p> <p>Одним із молодих університетів, що виникли навколо Шаньдунського університету наприкінці ХХ ст. Університеті зв'язку провінції Чжецзян, що сформувався на базі управління кадрової школи у 1982 р. У 2010 р. утвердилася нинішня назва – Університеті зв'язку провінції Чжецзян.</p> <p>Знову плутанина в авторки – Шаньдунський університет та чомусь провінція Чжецзян. Мала б бути провінція Шаньдун,</p>	<p>Самым известным, старейшим и престижным вузом региона считается Шаньдунский университет, который оказывает определенное влияние на все остальные вузы любой специализации. Наиболее сильным это влияние является в области гуманитарных наук, и, особенно, в области культуры и искусства.</p> <p>В Шаньдунском университете, в его 31 институте и колледже осуществляется подготовка специалистов по всем основным направлениям человеческой деятельности. Данный университет считается классическим, так как придерживается в основном европейского направления в организации и содержании образования. В настоящее время в университете имеется 104 бакалаврских программы, 209 программ магистратуры, 127 докторских программ. Начиная с 1980 года в Шаньдунском университете обучалось более 10000 студентов из 60 стран мира, что говорит о развитых международных отношениях данного вуза.</p> <p>Одним из молодых университетов, возникших вокруг Шаньдунского университета во второй половине ХХ века является Шаньдунский женский педагогический университет, сформированный на базе управления женской кадровой школы в 1952 году. Сейчас это учреждение высшего образования находится под прямым руководством министерства образования Шаньдун и Шаньдунского женского союза. Университет является единственным женским университетом в провинции Шаньдун и одним из трех женских университетов в Китае. Его название с годами изменялось. Так, с 1987 по 1995 год это был Шаньдунский филиал Китайского женского института управления кадрами, потом Шаньдунский филиал Китайского женского института, в 2010 году утвердилось нынешнее название – Шаньдунский женский университет.</p>
<p>С. 148.</p>	<p>С. 59–60.</p>
<p>Основний напрям освіти – бакалаврат. Паралельно проводиться стажування, спрямоване на підвищення кваліфікації, освіта дорослих та інші завдання. Університет визнано базовим вишом музично-педагогічної освіти. Університет займає площу 1100 г, на якій розташовуються навчальні, дослідницькі та суспільно значущі і житлові корпуси.</p> <p>Університет включає інститут іноземних мов і філології, інститут педагогіки та освіти, інститут культури та медіа, інститут мистецтв, інститут економічного управління, інститут бухгалтерії, інститут туризму, інститут соціології та юрисдикції, інститут інформаційних технологій.</p> <p>Нині в університеті навчаються 12000 студентів. Кількість викладацького складу 570 осіб, серед них професорів та доцентів понад 200 осіб, які мають ступінь кандидата наук – 67 осіб.</p>	<p>Основное направление образования – бакалавриат. Параллельно проводится стажировка, направленная на повышение квалификации, образование взрослых и другие задачи. Университет признан как база Шаньдунского педагогического образования, которая курируется национальной федерацией женщин. Ее спецификой является направление гендерных исследований провинции Шаньдун, так как именно здесь находится Всеитайская экспериментальная исследовательская база семейного образования провинции Шаньдун.</p> <p><...></p> <p>Университет занимает площадь в 1100 г, на которой располагаются учебные, исследовательские и общественно значимые и жилые корпуса. Университет включает в себя институт иностранных языков и филологии, институт педагогики и образования, институт культуры и медиа, институт искусств, институт экономического управления, институт бухгалтерии, институт туризма, институт социологии и юрисдикции, институт информационных технологий.</p>

		<p>В настоящее время в университете проходят подготовку 12000 студентов.</p> <p>Количество преподавательского состава 570 человек, среди них профессоров и доцентов более 200 человек, имеющих степень кандидата наук – 67 человек.</p>
С. 149.		С. 60.
<p>Інститут мистецтв, який є в складі Університету зв'язку провінції Чжецзян, відрізняється високим рівнем розвитку музичного спрямування. Тут викладаються як класичні, характерні для європейської традиції дисципліни – історія та теорія музики, гармонія, основи композиції, так і ті, які підтримують та розвивають національну музичну традицію – це, насамперед, вивчення китайських національних інструментів та виконання традиційної музики.</p> <p>Своєрідність педагогічного та виконавського напрямку Університету зв'язку провінції Чжецзян надає також той факт, що тут як запрошений професор викладає відомий китайський піаніст Кун Сяндун, який вважається одним із найвидатніших піаністів сучасного Китаю, який у 1992 р. став переможцем Сіднейського міжнародного конкурсу піаністів – одного з найскладніших та найтриваліших (конкурс включає 5 турів із фіналом у залі Сіднейської опери) серед основних фортепіанних конкурсів світу.</p>	<p>Інститут искусств, который является базой данного исследования, отличается высоким уровнем развития музыкального направления. Здесь преподаются как классические, характерные для европейской традиции дисциплины – история и теория музыки, гармония, основы композиции и др., так и те, которые поддерживают и развивают национальную музыкальную традицию – это, в первую очередь, изучение китайских национальных инструментов и исполнение традиционной музыки.</p> <p>Своеобразие педагогическому и исполнительскому направлению Шаньдунского женского университета придает также тот факт, что здесь в качестве приглашенного профессора преподает известный китайский пианист Кун Сяндун, который считается одним из самых выдающихся пианистов современного Китая.</p> <p>В 1992 году он стал победителем Сиднейского международного конкурса пианистов – одного из наиболее сложных и длительных (конкурс включает 5 туров с финалом в зале Сиднейской оперы) среди основных фортепианных конкурсов мира.</p>	
С. 149.		С. 61.
<p>Він був першим китайським піаністом, запрошеним із сольним концертом для виступу в Золотому залі Музичних зборів Відня, а також на батьківщині Моцарта у Зальцбурзі, де представив слухачам програму з творів Моцарта, Гайдна, Шуберта та Ліста, а також твори китайської народної музики. Кун Сяндун виступав більш ніж у 40 країнах, а тираж записів музики у його виконанні перевищив 10 мільйонів екземплярів.</p> <p>Серед музичних інструментів, що вивчаються в інституті мистецтв Університету зв'язку провінції Чжецзян, найбільш популярна бамбукова флейта.</p> <p>Зазначимо, що у китайській музиці існує велика кількість різновиду бамбукових флейт, але найпопулярніша і найпоширеніша серед них – флейта сяо, про яку китайці кажуть, що це найблагородніший музичний інструмент серед подібних йому. Її тембр – м'який, трохи приглушений, а звуки переливаються подібно до струменів джерела.</p>	<p>Он был первым китайским пианистом, приглашенным с сольным концертом для выступления в Золотом зале Музыкального собрания Вены а также на родине Моцарта в Зальцбурге, где представил слушателям программу из произведений Моцарта, Гайдна, Шуберта и Листа, а также произведения китайской народной музыки.</p> <p>В 2004 году в городе Цюйфу провинции Шаньдун восточного Китая – на родине великого китайского философа и педагога Конфуция состоялась премьера крупного произведения, автором которого стал пианист – «Рапсодия Конфуций», вызвавшего глубокий интерес слушателей и музыкальных критиков.</p> <p>Кун Сяндун выступал более чем в 40 странах, а тираж записей музыки в его исполнении превысил 10 миллионов экземпляров.</p> <p>Среди музыкальных инструментов, которые изучаются в институте искусств Шаньдунского женского педагогического университета, наиболее популярна бамбуковая флейта.</p> <p>Отметим, что в китайской музыке существует целое семейство бамбуковых флейт, но самая популярная и распространенная среди них – флейта сяо, о которой китайцы говорят, что это наиболее благородный музыкальный инструмент среди ему подобных. Ее тембр – мягкий, слегка приглушенный, а звуки переливаются подобно струям родника.</p>	
С. 150.		С. 61.
<p>«У давньокитайському трактаті «Юе-цзі» («Записки про музику») так сказано про звучання бамбукових флейт: голос бамбукових інструментів розливається, подібно до води; завдяки цьому можна зібрати людей разом. Коли благородна людина слухає голос юя та шена, сяо та гуань, вона згадує</p>	<p>«В древнекитайском трактате «Юэ-цзи» («Записки о музыке») так сказано о звучании бамбуковых флейт: Голос бамбуковых инструментов разливается, подобно воде; благодаря этому, можно собрать людей вместе. Когда благородный человек слушает голос юя и шэна, сяо и гуань, он вспоми-</p>	

<p>чиновників, які збирають і працюють задля народу» [193; 194].</p> <p>Усі покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>нает чиновников, собирающих и щадящих народ» [175].</p>
<p>С. 150.</p>	<p>С. 61–62.</p>
<p>Особливість цієї флейти полягає в тому, що вона виготовляється з бамбуку особливого сорту – фіолетового бамбуку або листококосника чорного (紫竹), причому заготовлені стебла проходять тривалий попередній етап обробки – вони сушаться до 4-х років. Визначити, наскільки правильно обране стебло бамбука, чи рівномірно він висушений, чи володіє інструмент необхідним точним строем та характерним тембром можна тільки тоді, коли майстер уже вирізав флейту.</p> <p>Нерідко результат не відповідає прийнятим нормам звучання подібних флейт і доводиться все починати спочатку. Тому простіші варіанти – для самостійного музикування, для розваги дітей, виготовляються із дерева. Але для професійної роботи, артистів-флейтистів необхідна лише справжня флейта, за всіма правилами виготовлена із фіолетового бамбука.</p>	<p>Особенность этой флейты в том, что она изготавливается из бамбука особого сорта – фиолетового бамбука или листококосника чёрного (紫竹), причем заготовленные стебли проходят длительный предварительный этап обработки – они сушатся до 4-х лет. Определить, насколько правильно выбран стебель бамбука, равномерно ли он высушен, обладает ли инструмент необходимым строем и характерным тембром можно только тогда, когда мастер уже вырезал флейту.</p> <p>Нередко результат не соответствует принятым нормам звучания подобных флейт и приходится все начинать сначала. Поэтому более простые варианты – для самостоятельного музицирования, для развлечения детей и т.п. изготавливаются из дерева. Но для профессиональной работы, для артистов-флейтистов необходима только настоящая флейта, по всем правилам изготовленная из фиолетового бамбука.</p>
<p>С. 150.</p>	<p>С. 62.</p>
<p>Кількість отворів у бамбуковій флейті було скориговано під впливом європейської традиції – із п'яти до семи. Звучання цього інструменту групується, переважно, у двох музичних ладах – найбільш близькими для яких у європейській традиції є лад «Фа» та «Соль».</p> <p>Флейта сяо – це і сольний і ансамблевий інструмент. Найбільш поширеним є дует флейти сяо з одним із найулюбленіших інструментів китайської традиції – цитрою гуїнь.</p> <p>Для нашого дослідження важливо, що обов'язковою вимогою до виконавця на бамбуковій флейті є володіння музикантом технікою гри на цитрі гуїнь.</p>	<p>Количество отверстий в бамбуковой флейте было скорректировано под влиянием европейской традиции – с пяти до семи. Звучание этого инструмента группируется, в основном, в двух музыкальных строях – наиболее близкими для которых в европейской традиции являются строи «Фа» и «Соль».</p> <p>Флейта сяо – это и сольный и ансамблевый инструмент. Наиболее распространенным является дует флейты сяо с одним из самых любимых инструментов китайской традиции – цитрой гуинь.</p> <p>Для нашего исследования важно, что обязательным требованием к исполнителю на бамбуковой флейте является владение музыкантом техникой игры на цитре гуинь.</p>
<p>С. 151.</p>	<p>С. 62–63.</p>
<p>Цей факт, зокрема, і визначає традиційні вимоги універсальності, що пред'являються до виконавців на традиційних музичних інструментах, які поширилися упродовж ХХ ст. та інші музичні спеціальності.</p> <p>Ансамблеве музикування у своїй основі є полем для прояву співтворчості. У тому випадку, коли педагог виконує будь-який твір разом із учнем, співтворчість присутня у будь-якому випадку природним чином, оскільки вона обумовлена самим ладом ансамблю та рівноцінною роллю задіяних у ній музичних інструментів, за умови, якщо якась із партій не має самоцінності і не виявляє її у виконанні, виконання музики не відповідає задуму композитора та самої природи ансамблю.</p> <p>Також важлива і здатність учасників виконання слухати одне одного і домагатися того, що музиканти називають «єдиним диханням». Лише при цих умовах виникає співтворчість виконавців, а результатом їх зусиль стає повноцінний творчий продукт.</p>	<p>Этот факт, в том числе, и определяет традиционные требования универсальности, предъявляемые к исполнителям на традиционных музыкальных инструментах, которые распространялись на протяжении ХХ века и на другие музыкальные специальности.</p> <p>Ансамблевое музицирование в своей основе является полем для проявления сотворчества. В том случае, когда педагог исполняет какое-либо произведение вместе с учеником, сотворчество присутствует в любом случае естественным образом, так как оно обусловлено самим строем ансамбля и равноценной ролью задействованных в нем музыкальных инструментов, так как в том случае, если какая-либо из партий не обладает самоценностью и не проявляет ее в исполнении, исполнение музыки не соответствует замыслу композитора и самой природе ансамбля.</p> <p>Также важна и способность участников исполнения слушать друг друга и добиваться того, что музыканты называют «единым дыханием». Лишь при этих условиях возникает сотворчество исполнителей, а результатом их усилий становится пол-</p>

		ноценный творческий продукт.
С. 151.	С. 63–64.	
<p>Будучи багаторазовим лауреатом різних музичних конкурсів фахівців, продовжив кар'єру як учасник ансамблю мистецтв Ці Лу, з яким виступав не тільки в Китаї, а й у Німеччині, Голландії, Франції, Бельгії, Австралії, Японії, Кореї, Сінгапурі, Малайзії, Тайланді, Америці, Гонконгу та Макао. Серед слухачів були президенти даних країн і ансамбль отримав дуже високі відгуки. І тут було необхідне знання інших музичних інструментів, володіння виконавчою технікою та знання репертуару.</p> <p>Практика роботи в ансамблі сприяє побачити важливість співтворчості в музичній освіті і вихованні та виявити можливості її досягнення.</p> <p>Таким чином, для даної роботи традиція виконання музики на китайській бамбуковій флейті, а також ансамблева практика відіграють важливу і у теоретичному, і у практичному плані, особливо при обґрунтуванні необхідності співтворчості у викладанні музики в університеті, причому у контексті різних його напрямів.</p> <p>Під час переписування чужого тексту пропущено слово «роль».</p>	<p>Являясь многократным лауреатом различных музыкальных конкурсов специалистов, продолжил карьеру в качестве участника ансамбля искусств Ци Лу, с которым выступал не только в Китае, но и в Германии, Голландии, Франции, Бельгии, Австралии, Японии, Корее, Сингапуре, Малайзии, Тайланде, Америке, Гон-Конге и Макао. Среди слушателей были президенты данных стран, и ансамбль получил очень высокие отзывы. И здесь было необходимо знание других музыкальных инструментов, владение исполнительской техникой и знание репертуара.</p> <p><...></p> <p>Практика работы в ансамбле помогла увидеть важность сотворчества в музыкальном образовании и воспитании и выявить возможности его достижения.</p> <p>Таким образом, для данной работы традиция исполнения музыки на китайской бамбуковой флейте, а также ансамблевая практика играют важную роль и в теоретическом, и в практическом плане, в особенности в обосновании необходимости сотворчества в преподавании музыки в вузе, причем в контексте различных его направлений.</p>	
С. 152.	С. 64.	
<p>Для китайської музичної традиції важливо, що гра на флейті (як і іншому духовому музичному інструменті) безпосередньо пов'язана з системою цигун.</p> <p>Цигун – це традиційні комплекси вправ, що склалися в просторі даосизму та буддійських практик (氣功气功), які застосовувалися з терапевтичними та оздоровчими цілями. Цигун є також базовим компонентом китайських бойових мистецтв, основою медитативної практики.</p> <p>До комплексів цигун звертаються і прихильники конфуціанства, впливаючи з їхньою допомогою на вдосконалення моральних якостей людини.</p> <p>Цигун включає чотири види навчання – динамічне (спеціальні рухи, вправи), статичне (засноване на спокійному положенні тіла), медитативне (візуалізація, звукові образи, дихання тощо) та діяльність, для здійснення якої необхідні різноманітні зовнішні допоміжні засоби (взаємодія з предметами та живими організмами, фітотерапія тощо).</p>	<p>Для китайской музыкальной традиции важно, что игра на флейте (как и другом духовом музыкальном инструменте) напрямую связана с системой цигун.</p> <p>Цигун – это традиционные комплексы упражнений, сложившиеся в пространстве даосизма и буддийских практик (氣功气功), которые применялись с терапевтическими и оздоровительными целями. Цигун является также базовым компонентом китайских боевых искусств, основой медитативной практики.</p> <p>К комплексам цигун обращаются и сторонники конфуцианства, воздействуя с их помощью на совершенствование моральных качеств человека.</p> <p>Цигун включает в себя четыре вида обучения – динамическое (специальные движения, упражнения), статическое (основанное на спокойном положении тела), медитативное (визуализация, звуковые образы, дыхание и т.п.) и деятельность, для осуществления которой необходимы разнообразные внешние вспомогательные средства (взаимодействие с предметами и живыми организмами, фитотерапия и т.п.).</p>	
С. 152.	С. 64–65.	
<p>Вчений Мао Лі стверджує, що до ХХ ст. цигун розвивався на основі «даоської йоги» та тільки з першої половини ХХ ст. виходить вперед як самостійна практика. «У першій половині ХХ століття цей термін не тільки стає загальноживим, а й перетворюється на слово повсякденної мови. Природно, що це сталося зі зростанням популярності явища, що позначається словом цигун. Для простоти та стислості зупинимось на такому визначенні цигун як явища культури Китаю ХХ ст.: це комплекси традиційних вправ, запозичених з арсеналу внутрішньої алхімії (в окремих випадках – з буддійської психопрактики) та виконуваних переважно з оздоровчими та терапевтичними цілями... методи цигун – методи, безумовно, даоські...» але, водно-</p>	<p>Российский исследователь китайской традиции Е.А. Торчинов утверждает, что до XX века цигун развивался в недрах «даосской йоги» и только начиная с первой половины XX столетия выходит вперед как самостоятельная практика – «В первой половине XX века этот термин не только становится общеупотребительным, но и превращается в слово обиходного языка. Естественно, что это произошло с ростом популярности явления, обозначаемого словом цигун. Для простоты и краткости остановимся на таком определении цигун как явления культуры Китая XX в.: это комплексы традиционных упражнений, заимствованных из арсенала внутренней алхимии (в отдельных случаях – из буддийской психопрактики) и выполняемых пре-</p>	

<p>час, і не зовсім такі, оскільки «практика цигун не супроводжується сприйняттям даоського світогляду у його цілісності» [241, с. 157-158].</p> <p>Покликання [241] на роботу Мао Лі – фальшиве: сторінки співпадають з джерелом у дисертації Цзян, а сам номер – ні. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>имущественно с оздоровительными и терапевтическими целями... методы цигун – методы, безусловно, даосские...» но, в то же время, и не вполне таковые, так как «практика цигун не сопровождается восприятием даосского мировоззрения в его целостности» [143, с. 157-158].</p>
<p>С. 153.</p>	<p>С. 65.</p>
<p>На підставі викладеного можна зробити висновок про те, що цигун, будучи одним із значних досягнень китайської духовної практики, як комплекс, що розвиває людину тілесно і духовно, спрямований на її індивідуальне вдосконалення, а не творче, що творить взаємодію, що породжує співтворчість.</p> <p>Можливо, що людина, яка досягла високого рівня досконалості сама буде прагнути до співтворчості з іншими, настільки ж просунутими в духовній практиці людьми, однак у цьому випадку нас цікавить процес співтворчості в період становлення особистості майбутнього фахівця, той час, коли учень, який з довірою і повагою ставиться до свого вчителя у процесі співтворчості знаходить віру у свої сили, зростає як музикант і як особистість.</p>	<p>На основании изложенного можно сделать вывод о том, что цигун, являясь одним из значительных достижений китайской духовной практики, как комплекс, развивающий человека телесно и духовно, направлен на его индивидуальное совершенствование, а не на творческое, созидающее взаимодействие, порождающее сотворчество.</p> <p>Возможно, что человек, достигший высокого уровня совершенства сам будет стремиться к сотворчеству с другими, столь же продвинутыми в духовной практике людьми, однако в данном случае нас интересует процесс сотворчества в период становления личности будущего специалиста, то время, когда ученик, с доверием и уважением относящийся к своему учителю в процессе сотворчества обретает веру в свои силы, растет как музыкант и как личность.</p>
<p>С. 153.</p>	<p>С. 65.</p>
<p>Університеті зв'язку провінції Чжецзян – учасник численних проєктів, спрямованих на вивчення історії та теорії музики, виконавчої культури, теорії та практики вокалу тощо. Так, за останні роки найбільш успішно було здійснено такі проєкти:</p> <ul style="list-style-type: none"> • «Вплив особливостей китайської музичної опери на твори музики для китайської флейти, а також на її виконання» (2017); • «Методи вітчизняного та західного співу» (2017); • «Теорія та історія культури» (2018); • «Сучасна музика для флейти» (2018); • «Даосист Сун Бай Ши, дослідження його нот та пісень» (2019); • «Дослідження культури підприємств з погляду музичної естетики» (2020) тощо. 	<p>Щаньдунский женский институт искусств – участник многочисленных проектов, направленных на изучение истории и теории музыки, исполнительской культуры, теории и практики вокала и т.п. Так, за последние годы наиболее успешно были осуществлены следующие проекты:</p> <ul style="list-style-type: none"> • «Влияние особенностей китайской музыкальной оперы на сочинения музыки для китайской флейты, а также на ее исполнение» (2002); • «Методы отечественного и западного пения» (2010); • «Теория и история культуры» (2013) (совместно с Новосибирским государственным педагогическим университетом); • «Сочинение музыки для флейты. Нынешняя ситуация и взгляд в будущее» (2013); • «Даосист Сун Бай Ши, исследование его нот и песен» (2013); • «Исследование культуры предприятий с точки зрения музыкальной эстетики» (2013) и др.
<p>С. 153–154.</p>	<p>С. 66.</p>
<p>З кінця 1980-х років у практиці викладання музичних дисциплін стали застосовувати такі форми, як телепередачі. Це «Музичні передачі телесупутника», перші з яких були створені в Шанхаї. «Шанхайським музичним видавництвом у серії музичні курси» були випущені підручники «Музична теорія», «Вправи для розвитку слуху», «Спів з аркуша». Успішно поеднують завдання теорії та практики, орієнтовані на розвиток практичних навичок, вони стали повноцінними навчальними посібниками для університету, використовуються на багатьох музичних факультетах і нині»[237].</p> <p>Покликання [237] фальшиве: перша цифра 1 замінена на цифру 2. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>С конца 1980-х годов в практике преподавания музыкальных дисциплин стали применяться такие формы, как телепередачи. Это «Музыкальные передачи телеспутника», первые из которых были созданы в Шанхае. «Шанхайским музыкальным издательством в серии «основные музыкальные курсы» были выпущены учебники «Музыкальная теория», «Упражнения для развития слуха», «Пение с листа». Успешно сочетающие задачи теории и практики, ориентированные на развитие практических навыков, они стали полноценными учебными пособиями для вузов, используются на многих музыкальных факультетах и сегодня» [137].</p>

<p>С. 154.</p> <p>Отже, освітня діяльності Університету зв'язку провінції Чжецзян поєднує в собі і традиційні, і сучасні методи навчання, включаючи телевізійні проекти, що сприяють високому рівню сформованості самостійності студентів. Цей факт є важливим для сьогодення, оскільки процес співтворчості стає можливим лише в тому випадку, коли учні мають значний ступінь самостійності і можуть брати участь у процесі співтворчості як повноцінні партнери.</p> <p>Сильний вплив конфуціанства та даосизму в даному регіоні Китайської Народної Республіки багато в чому визначає своєрідність музично-педагогічної освіти на заняттях в інституті мистецтв Університету зв'язку провінції Чжецзян у контексті педагогіки співтворчості.</p> <p>Конфуціанські цінності були зосереджені на затвердженні безумовного підпорядкування учнів вчителю, що майже повністю виключає співтворчість із процесу навчання. Буддизм не містить такої категоричності як конфуціанство в плані підпорядкування волі вчителя, але вчитель та учень просуваються шляхом пізнання як би «один за одним», а не поруч, що можна було б припустити про їх співтворчості. Лама є прикладом і диктує учню: «Роби як я».</p>	<p>С. 66.</p> <p>Таким образом, мы отмечаем, что в деятельности Шаньдунского женского университета сочетаются и традиционные, и современные методы обучения, включая телевизионные проекты, способствующие большей самостоятельности учащихся. Этот факт является важным для настоящего исследования, так как процесс сотворчества становится возможным лишь в том случае, когда учащиеся обладают значительной степенью самостоятельности и могут участвовать в процессе сотворчества как полноценные партнеры.</p> <p>Сильное влияние конфуцианства и даосизма в данном регионе Китайской Народной Республики во многом определяет своеобразие музыкально-педагогического образования на занятиях в институте искусств при Шаньдунском женском университете в контексте педагогики сотворчества.</p> <p>Конфуцианские ценности были сосредоточены на утверждении безусловного подчинения учеников учителю, что практически полностью исключает сотворчество из процесса обучения.</p> <p>Буддизм, в свою очередь, не содержит такой категоричности как конфуцианство в плане подчинения воле учителя, но учитель и ученик продвигаются по пути познания как бы «друг за другом», а не рядом, что можно было бы предположить при их сотворчестве. Лама служит примером и диктует ученику: «Делай как я».</p>
<p>С. 154–155.</p> <p>Велика кількість музеїв та різноманітних закладів культури у даному регіоні сприяє тому, що студенти у своїх заняттях та власних дослідженнях можуть звертатися до справжніх документів та артефактів. Це, безумовно, стимулює їх інтерес до досліджуваного предмету.</p> <p>Необхідно також звернути увагу на те, що сучасна архітектура навчальних будівель говорить про неформальне ставлення архітекторів до подібних проектів. Будинки інститутів нерідко виконуються в стилі якоїсь історичної епохи, а деякі з них можуть своєю формою нагадувати музичний інструмент. Це також формує особливе ставлення студентів до університету, в якому вони проводять майже весь свій час.</p> <p>Нині прояв співтворчості в освітньому процесі інституту мистецтв найбільш виражено в процесі ансамблевого музикування. В інших умовах – на лекціях, у процесі індивідуальних занять – співтворчість проявляється мінімально. Це пов'язано і з специфікою самих занять (так, лекція – це найбільш авторитарна форма навчання).</p>	<p>С. 67.</p> <p>Большое количество музеев и разнообразных учреждений культуры в данном регионе способствует тому, что студенты в своих занятиях и в собственных исследованиях могут обращаться к подлинным документам и артефактам. Это, безусловно стимулирует их интерес к изучаемому предмету.</p> <p>Необходимо также обратить внимание на то, что современная архитектура учебных зданий говорит о неформальном отношении зодчих к подобным проектам. Здания институтов нередко выполняются в стиле какой-либо исторической эпохи, а некоторые из них могут своей формой напоминать музыкальный инструмент (см. Приложение 4, с. 165). Это также формирует особое отношение студентов к своему вузу, в котором они проводят почти все свое время.</p> <p><...></p> <p>На сегодняшний день проявление сотворчества в образовательном процессе института искусств наиболее выражено в процессе ансамблевого музицирования. В других условиях – на лекциях, в процессе индивидуальных занятий – сотворчество проявляется минимально. Это связано и со спецификой самих занятий (так, лекция – это наиболее авторитарная форма обучения), и с традиционно принятым безусловным послушанием, которое ученик должен проявлять к учителю.</p>
<p>С. 155.</p> <p>На підставі вищевикладеного можна зробити висновки про те, що інститут мистецтв Університету зв'язку провінції Чжецзян завдяки історично сформованій національній традиції є важливою ланкою в розвитку музично-педагогічної освіти, що спеціалізуються в галузі педагогіки мистецтва. Для цього інституту характерні такі риси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • орієнтація на традиції конфуціанства та дао- 	<p>С. 67–68.</p> <p>На основании вышеизложенного можно сделать выводы о том, что институт искусств, являющийся значимой частью Шаньдунского женского университета благодаря исторически сложившейся национальной традиции является важным звеном в ряду вузов, специализирующихся в области педагогики искусства. Для этого института характерны следующие черты:</p>

<p>сизму в їхньому сучасному читанні;</p> <ul style="list-style-type: none"> • традиційні вимоги універсальності, що пред'являються до виконавців на традиційних музичних інструментах, що поширилися та інші музичні спеціальності; • панування європейської музичної виконавської традиції у її поєднанні з національною традицією; • розвиток проєктної діяльності та дослідницьких програм на основі справжніх артефактів та явищ мистецтва; • недооцінка явища співтворчості у практиці педагогіки мистецтва, представленої сучасними вишами розглянутого регіону. 	<ul style="list-style-type: none"> - ориентация на традиции конфуцианства и даосизма в их современном прочтении; - традиционные требования универсальности, предъявляемые к исполнителям на традиционных музыкальных инструментах, распространившиеся и на другие музыкальные специальности; - усвоение европейской музыкальной исполнительской традиции в ее сочетании с национальной традицией; - развитие проектной деятельности и исследовательских программ на базе подлинных артефактов и явлений искусства; - недооценка явления сотворчества в практике педагогики искусства, представленной современными вузами рассматриваемого региона.
<p>9</p> <p>Чень Хуейхуей. Розвиток музично-педагогічної освіти в КНР та Україні (друга половина ХХ – початок ХХІ століття). Дис. ... доктора філософії. – Харків, 2022. https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b4096bd5-5af9-4345-b251-5bc682ef6d20/content</p>	<p>Чжоу Шэннань. Развитие общего музыкального образования в Китае (1950–2014 гг.). Автореферат дисс. ... канд. пед. наук. – Минск, 2018. http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:https://vak.gov.by/sites/default/files/2018-03/k_Zhou.pdf Номери сторінок указані відповідно до номерів, проставлених автором у тексті («Page **»).</p>
<p>С. 23–24.</p>	<p>С. 23–24.</p>
<p>У ХХІ ст. китайська музична педагогіка розвивається, ґрунтуючись на сучасних інноваційних підходах [239; 261; 306]. З урахуванням специфіки інтересів особистості, суспільства та держави виділено три групи функцій розвитку музично-педагогічної освіти: особистісно-перетворююча (фоново-лікувальна, гедоністична, евристична, аутокомунікативна, творчого саморозвитку, самовираження та самореалізації); культуротворча (накопичення та трансляції культурних цінностей; естетична, пізнавальна, комунікативна, освітня, розвивальна); соціалізації (виховна, ідеологічна, мобілізуюча, об'єднання та інтеграції). Ці групи функцій визначають пріоритети у підходах до побудови творчого процесу – персоналогічний, культурологічний та соціологічний.</p> <p>Параметри вивчення освітнього процесу з погляду зазначених підходів задаються тривимірною антропологічною моделлю, що містить такі показники: мета (внутрішні, комбіновані, зовнішні); завданя (розвиток музичних потреб та здібностей, формування базової художньо-естетичної та музичної культури); зміст музично-педагогічної освіти (особистісно значуще, культуроподібне, соціально детерміноване); методи (творчі, репродуктивно-творчі, репродуктивні); результат – розвиток особистості (персональний, духовний, соціальний) [112; 146; 187; 239].</p> <p>Запропонована модель є новим методологічним інструментом пізнання, що дозволяє вирішувати дослідницькі завдання історичного аналізу та прогнозування розвитку музично-педагогічної освіти з позицій антропологічних основ освітнього процесу.</p>	<p>ЗАКЛЮЧЕНИЕ</p> <p>Основные научные результаты диссертации</p> <p>1. Разработаны методологические основания исследования общего музыкального образования как гуманистической ценности, представленные систематизированными функциями общего музыкального образования и трехмерной антропологической моделью историко-педагогического исследования. С учетом специфики интересов личности, общества и государства выделены три группы функций общего музыкального образования: личностно-преобразующая (фоново-лечебная, гедонистическая, эвристическая, аутокоммуникативная, творческого саморазвития, самовыражения и самореализации); культуротворческая (производства, накопления и трансляции культурных ценностей; эстетическая, познавательная, коммуникативная, образовательная, развивающая); социализации (воспитательная, идеологическая, мобилизующая, объединения и интеграции, стабилизирующая). Эти группы функций определяют приоритеты в подходах к построению образовательного процесса – персоналогический, культурологический или социологический. Параметры изучения образовательного процесса с точки зрения обозначенных подходов задаются трехмерной антропологической моделью, которая содержит характеристики: целей (внутренние, комбинированные, внешние) и задач (развитие музыкальных потребностей и способностей, формирование базовой художественно-эстетической и музыкальной культуры; выполнение социального заказа на личность с заданными свойствами); позиции школьника в образовательном процессе (субъектная, субъект-объектная, объектная); содержания общего музыкального образования (личностно значимое, культуросообразное, социально детерминированное); видов учебно-музыкальной деятельности (предпочитаемые, дидактически целесообразные, регламентируемые); методов (творческие, репродуктивно-творческие, ре-</p>

	<p>Покликання фальшиві. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.</p>	<p>продуктивные) и результата – развитие (персональное, духовное, социальное). Предложенная модель является новым методологическим инструментом познания, позволяющим решать исследовательские задачи исторического анализа и прогнозирования развития общего музыкального образования с позиций антропологических оснований образовательного процесса [1; 2].</p>
С. 155–156.		С. 26.
	<p>Отже, визначено перспективні напрями розвитку музично-педагогічної освіти у Китаї: інтенсифікація наукового пізнання у галузі музично-педагогічної освіти для уточнення ідеального уявлення про цю систему в сучасних умовах; розробка національної концепції музично-педагогічної освіти, яка б задавала загальні стратегічні орієнтири її побудови на різних рівнях та ступенях освіти з урахуванням прогресивного світового досвіду та національних культурних традицій; конкретизація даної концепції у шкільній програмі з урахуванням специфічних особливостей та можливостей регіонів, поєднання традицій та інновацій у музичній педагогіці; погодження програм підготовки вчителів музики з програмами загальної музичної освіти з орієнтацією на антропологічні основи освітнього процесу та прогресивні тенденції його розвитку.</p>	<p>(ЗАКЛЮЧЕНИЕ) (Основные научные результаты диссертации)</p> <p>4. Определены перспективные направления развития общего музыкального образования в Китае: интенсификация научного познания в сфере общего музыкального образования для уточнения идеального представления о данной системе в современных условиях; разработка национальной концепции общего музыкального образования, которая бы задавала общие стратегические ориентиры ее построения на разных уровнях и ступенях образования с учетом прогрессивного мирового опыта и национальных культурных традиций; конкретизация данной концепции в программах для всех ступеней общего среднего образования с учетом специфических особенностей и возможностей регионов, сочетания традиций и инноваций в музыкальной педагогике; согласование программ подготовки учителей музыки с программами общего музыкального образования с ориентацией на антропологические основания образовательного процесса и прогрессивные тенденции его развития [7].</p>
С. 160.		С. 23–24.
	<p>ВИСНОВКИ</p> <p>Узагальнення результатів порівняльно-педагогічного пошуку, аналізу джерельної бази надав підстави зробити такі висновки.</p> <p>1. Схарактеризовано методологічні основи дослідження. З урахуванням специфіки інтересів особистості, суспільства та держави (КНР та Україна) виділено три групи функцій розвитку музично-педагогічної освіти: особистісно-перетворююча (фоноволікувальна, гедоністична, евристична, аутокомунікативна, творчого саморозвитку, самовираження та самореалізації); культуротворча (накопичення та трансляції культурних цінностей; естетична, пізнавальна, комунікативна, освітня, розвивальна); соціалізації (виховна, ідеологічна, мобілізуюча, об'єднання та інтеграції). Ці групи функцій визначають пріоритети у підходах до побудови творчого процесу – системний, синергетичний, історико-культурологічний, цивілізаційний, антропологічний, аксіологічний, парадигмальний, компаративний, параметричний, підхід загального соціального контексту, інтонаційний тощо.</p> <p>Параметри вивчення освітнього процесу з погляду зазначених підходів задаються тривимірною антропологічною моделлю, що містить такі показники: мета (внутрішні, комбіновані, зовнішні); завдання (розвиток музичних потреб та здібностей, формування базової художньо-естетичної та музичної культури); зміст музично-педагогічної освіти (особистісно значуще, культуроподібне, соціально детерміноване); методи (творчі, репродуктивно-творчі, репродуктивні); результат – розвиток особистості (персональний, духовний, соціальний).</p> <p>Запропонована модель є новим методологічним</p>	<p>ЗАКЛЮЧЕНИЕ</p> <p>Основные научные результаты диссертации</p> <p>... С учетом специфики интересов личности, общества и государства выделены три группы функций общего музыкального образования: личностно-преобразующая (фоноволечебная, гедонистическая, эвристическая, аутокоммуникативная, творческого саморазвития, самовыражения и самореализации); культуротворческая (производства, накопления и трансляции культурных ценностей; эстетическая, познавательная, коммуникативная, образовательная, развивающая); социализации (воспитательная, идеологическая, мобилизующая, объединения и интеграции, стабилизирующая). Эти группы функций определяют приоритеты в подходах к построению образовательного процесса – персонологический, культурологический или социологический. Параметры изучения образовательного процесса с точки зрения обозначенных подходов задаются трехмерной антропологической моделью, которая содержит характеристики: целей (внутренние, комбинированные, внешние) и задач (развитие музыкальных потребностей и способностей, формирование базовой художественно-эстетической и музыкальной культуры; выполнение социального заказа на личность с заданными свойствами); позиции школьника в образовательном процессе (субъектная, субъект-объектная, объектная); содержания общего музыкального образования (личностно значимое, культуросообразное, социально детерминированное); видов учебно-</p>

інструментом пізнання, що дозволяє вирішувати дослідницькі завдання історичного аналізу та прогнозування розвитку музично-педагогічної освіти з позицій антропологічних основ освітнього процесу.	музыкальной деятельности (предпочитаемые, дидактически целесообразные, регламентируемые); методов (творческие, репродуктивно-творческие, репродуктивные) и результата – развитие (персональное, духовное, социальное). Предложенная модель является новым методологическим инструментом познания, позволяющим решать исследовательские задачи исторического анализа и прогнозирования развития общего музыкального образования с позиций антропологических оснований образовательного процесса [1; 2].
С. 161.	С. 24.
<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>2. Обґрунтовано етапи розвитку музично-педагогічної освіти в КНР (друга половина XX – початок XXI століття): перший етап – 1949–1965 рр.; другий етап – 1966–1976 рр.; третій етап – 1977– 1994 рр.; четвертий етап – 1995 р. – по теперішній час. Характеристика етапів обумовлена зміною ціннісно-цільових орієнтирів розвитку музично-педагогічної освіти, які визначали вектор розвитку всієї системи, її функції та специфіку, сприяли чи перешкоджали реалізації місії музично-педагогічної освіти у напрямі розвитку людського потенціалу. На першому етапі опанування цінностей розвитку музично-педагогічної освіти став зміщуватися із соціологічного на культурологічний контекст. Суспільство на даному етапі розпочинає брати активну участь у формуванні мети музично-педагогічної освіти та орієнтувати її на розвиток музично-естетичної культури та художньо-творчих здібностей студентів. <...></p>	<p style="text-align: center;">(ЗАКЛЮЧЕНИЕ) (Основные научные результаты диссертации)</p> <p>2. Охарактеризованы этапы развития общего музыкального образования в Китае с 1950 по 2014 год. Характеристика этапов обусловлена изменением ценностно-целевых ориентиров общего музыкального образования, которые определяли вектор развития всей системы, ее функции и специфику, способствовали или препятствовали реализации миссии музыкального искусства в развитии человеческого потенциала. Этап стабилизации (1950–1966 годы) характеризуется <...> На этапе реконструирования (1976–1988 годы) акцент в осмыслении ценностей общего музыкального образования стал смещаться с социологического на культурологический контекст. Общество начинает принимать все большее участие в формировании целей общего музыкального образования и ориентировать его на развитие музыкально-эстетической культуры и художественно-творческих способностей обучающихся.</p>
С. 163.	С. 26.
<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>4. Виокремлено перспективні напрями розвитку музично-педагогічної освіти в закладах вищої освіти України: інтенсифікація наукового пізнання у галузі музично-педагогічної освіти для уточнення ідеального уявлення про цю систему в сучасних умовах; розробка національної концепції музично-педагогічної освіти, яка б задавала загальні стратегічні орієнтири її побудови на різних рівнях та ступенях освіти з урахуванням прогресивного світового досвіду та національних культурних традицій; конкретизація даної концепції у шкільній програмі з урахуванням специфічних особливостей та можливостей регіонів, поєднання традицій та інновацій у музичній педагогіці; погодження програм підготовки вчителів музики з програмами загальної музичної освіти з орієнтацією на антропологічні основи освітнього процесу та прогресивні тенденції його розвитку.</p> <p>Цікаво, що на с. 155 йшла мова про освіту в Китаї, а у висновку №4 раптом з'явилася Україна.</p>	<p style="text-align: center;">(ЗАКЛЮЧЕНИЕ) (Основные научные результаты диссертации)</p> <p>4. Определены перспективные направления развития общего музыкального образования в Китае: интенсификация научного познания в сфере общего музыкального образования для уточнения идеального представления о данной системе в современных условиях; разработка национальной концепции общего музыкального образования, которая бы задавала общие стратегические ориентиры ее построения на разных уровнях и ступенях образования с учетом прогрессивного мирового опыта и национальных культурных традиций; конкретизация данной концепции в программах для всех ступеней общего среднего образования с учетом специфических особенностей и возможностей регионов, сочетания традиций и инноваций в музыкальной педагогике; согласование программ подготовки учителей музыки с программами общего музыкального образования с ориентацией на антропологические основания образовательного процесса и прогрессивные тенденции его развития [7].</p>
С. 164.	С. 26.
Результати проведеного дослідження музично-педагогічної освіти у КНР та України зазначеного періоду, виявлені етапи її розвитку можуть бути екстрапольовані на систему загальної музичної освіти України і цим сприяти її сталому розвитку. Китай подає всьому світу приклад про те, як слід	Результаты проведенного исследования общего музыкального образования в Китае указанного периода, выявленные тенденции его развития могут быть экстраполированы на систему общего музыкального образования Беларуси и тем самым способствовать ее устойчивому развитию. Китай

<p>дбати про людину в сучасних умовах інноваційного розвитку економіки та суспільства, як потрібно дбати про її внутрішній світ та культурне збагачення.</p>	<p>дает миру социально значимый пример того, что если заботиться о человеке как о первопричине инновационного развития экономики и общества в современных условиях, то нужно заботиться и о качестве его музыкального образования в школе на всех ступенях общего среднего образования.</p>
--	---

Таким чином, встановлено, що **висновок №1** складається з фрагментів двох робіт – дисертації Чжоу Шеннань та статті Сташевської й Полянської:

<p>С. 160.</p> <p style="text-align: center;">ВИСНОВКИ</p> <p>Узагальнення результатів порівняльно-педагогічного пошуку, аналізу джерельної бази надав підстави зробити такі висновки.</p> <p>1. Схарактеризовано методологічні основи дослідження. З урахуванням специфіки інтересів особистості, суспільства та держави (КНР та Україна) виділено три групи функцій розвитку музично-педагогічної освіти: особистісно-перетворююча (фоново-лікувальна, гедоністична, евристична, аутокомунікативна, творчого саморозвитку, самовираження та самореалізації); культуротворча (накопичення та трансляції культурних цінностей; естетична, пізнавальна, комунікативна, освітня, розвивальна); соціалізації (виховна, ідеологічна, мобілізуюча, об'єднання та інтеграції). Ці групи функцій визначають пріоритети у підходах до побудови творчого процесу – системний, синергетичний, історико-культурологічний, цивілізаційний, антропологічний, аксіологічний, парадигмальний, компаративний, параметричний, підхід загального соціального контексту, інтонаційний тощо.</p> <p>Параметри вивчення освітнього процесу з погляду зазначених підходів задаються тривимірною антропологічною моделлю, що містить такі показники: мета (внутрішні, комбіновані, зовнішні); завдання (розвиток музичних потреб та здібностей, формування базової художньо-естетичної та музичної культури); зміст музично-педагогічної освіти (особистісно значуще, культуроподібне, соціально детерміноване); методи (творчі, репродуктивно-творчі, репродуктивні); результат – розвиток особистості (персональний, духовний, соціальний).</p> <p>Запропонована модель є новим методологічним інструментом пізнання, що дозволяє вирішувати дослідницькі завдання історичного аналізу та прогнозування розвитку музично-педагогічної освіти з позицій антропологічних основ освітнього процесу.</p>	<p>Чжоу Шэннань. Развитие общего музыкального образования в Китае (1950–2014 гг.), с. 23:</p> <p>... С учетом специфики интересов личности, общества и государства выделены три группы функций общего музыкального образования: личностно-преобразующая (фоново-лечебная, гедонистическая, эвристическая, аутокоммуникативная, творческого саморазвития, самовыражения и самореализации); культуротворческая (производства, накопления и трансляции культурных ценностей; эстетическая, познавательная, коммуникативная, образовательная, развивающая); социализации (воспитательная, идеологическая, мобилизующая, объединения и интеграции, стабилизирующая). Эти группы функций определяют приоритеты в подходах к построению образовательного процесса – персонологический, культурологический или социологический.</p> <p>Сташевская И. О., Полянская Е. В. Проблемы методологии..., с. 4–5:</p> <p>... научные подходы, как системный, синергетический, историко-культурологический, цивилизационный, антропологический, аксиологический, парадигмальный, компаративный, параметрический, подход общего социального контекста, интонационный и др.</p> <p>Чжоу Шэннань. Развитие общего музыкального образования в Китае (1950–2014 гг.), с. 23–24:</p> <p>Параметры изучения образовательного процесса с точки зрения обозначенных подходов задаются трехмерной антропологической моделью, которая содержит характеристики целей (внутренние, комбинированные, внешние) и задач (развитие музыкальных потребностей и способностей, формирование базовой художественно-эстетической и музыкальной культуры; выполнение социального заказа на личность с заданными свойствами); позиции школьника в образовательном процессе (субъектная, субъекто-объектная, объектная); содержания общего музыкального образования (личностно значимое, культуросообразное, социально детерминированное); видов учебно-музыкальной деятельности (предпочитаемые, дидактически целесообразные, регламентированные); методов (творческие, репродуктивно-творческие, репродуктивные) и результата – развитие (персональное, духовное, социальное). Предложенная модель является новым методологическим инструментом познания, позволяющим решать исследовательские задачи исторического анализа и прогнозирования развития общего музыкального образования с позиций антропологических оснований образовательного процесса [1; 2].</p>
---	---

Також встановлено, що **висновок №2** складається з фрагментів двох робіт – дисертації Лю Цин та дисертації Чжоу Шеннань:

<p>С. 161–162.</p> <p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>2. Обґрунтовано етапи розвитку музично-педагогічної освіти в КНР (друга половина ХХ – початок ХХІ століття): перший етап – 1949–1965 рр.; другий етап – 1966–1976 рр.; третій етап – 1977– 1994 рр.; четвертий етап – 1995 р. – по теперішній час. Характеристика етапів обумовлена зміною ціннісно-цільових орієнтирів розвитку музично-педагогічної освіти, які визначали вектор розвитку всієї системи, її функції та специфіку, сприяли чи перешкоджали реалізації місії музично-педагогічної освіти у напрямі розвитку людського потенціалу. На першому етапі опанування цінностей розвитку музично-педагогічної освіти став зміщуватися із соціологічного на культурологічний контекст. Суспільство на даному етапі розпочинає брати активну участь у формуванні мети музично-педагогічної освіти та орієнтувати її на розвиток музично-естетичної культури та художньо-творчих здібностей студентів. На другому етапі характерним було те, що модернізація освітньої системи була спрямована на підготовку шкільного вчителя музики ХХІ ст. У зв'язку з цим на музичних факультетах багатьох педагогічних вишів країни змінюються зміст, форми та методи викладання. На третьому етапі головні зміни у напрямі розвитку музично-педагогічної освіти були пов'язані з комп'ютеризацією навчання. Модернізація розвивається за двома основними напрямками: оволодіння комп'ютерними технологіями та опанування матеріалу дисциплін за допомогою комп'ютерних технологій.</p>	<p>Чжоу Шэннань. Развитие общего музыкального образования в Китае (1950–2014 гг.), с. 24:</p> <p>2. Охарактеризованы этапы развития общего музыкального образования в Китае с 1950 по 2014 год. Характеристика этапов обусловлена изменением ценностно-целевых ориентиров общего музыкального образования, которые определяли вектор развития всей системы, ее функции и специфику, способствовали или препятствовали реализации миссии музыкального искусства в развитии человеческого потенциала. Этап стабилизации (1950–1966 годы) характеризуется <...> На этапе реконструирования (1976–1988 годы) акцент в осмыслении ценностей общего музыкального образования стал смещаться с социологического на культурологический контекст. Общество начинает принимать все большее участие в формировании целей общего музыкального образования и ориентировать его на развитие музыкально-эстетической культуры и художественно-творческих способностей обучающихся.</p> <p>Лю Цин. Высшее музыкально-педагогическое образование в современном Китае; с. 45.</p> <p>Главной целью преобразований системы стала модернизация, направленная на подготовку школьного учителя музыки ХХІ века. В связи с этим на музыкальных факультетах многих педагогических вузов страны изменяются содержание, формы и методы преподавания. Главные изменения связаны с компьютеризацией обучения и в связи с этим введением новых дисциплин. Модернизация развивается по двум основным направлениям: овладение компьютерными технологиями и освоение материала дисциплин с помощью компьютерных технологий.</p>
---	---